

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

59. sējums

2016. gada 31. marts

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/429 (2016. gada 9. marts) par pārnēsājamām dzīvnieku slimībām un ar ko groza un atceļ konkrētus aktus dzīvnieku veselības jomā (“Dzīvnieku veselības tiesību akts”) ⁽¹⁾ 1

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ.

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2016/429

(2016. gada 9. marts)

par pārnēsājamām dzīvnieku slimībām un ar ko groza un atceļ konkrētus aktus dzīvnieku veselības jomā (“Dzīvnieku veselības tiesību akts”)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu, 114. pantu un 168. panta 4. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Pārnēsājamas dzīvnieku slimības un minēto slimību kontrolei nepieciešamie pasākumi var radīt postošas sekas atsevišķiem dzīvniekiem, dzīvnieku populācijām, dzīvnieku turētājiem un ekonomikai.
- (2) Kā liecina nesena pieredze, pārnēsājamas dzīvnieku slimības var arī būtiski ietekmēt sabiedrības veselību un pārtikas nekaitīgumu.
- (3) Turklāt nelabvēlīgas mijiedarbības ietekme ir vērojama bioloģiskās daudzveidības, klimata pārmaiņu un citos vides aspektos. Klimata pārmaiņas var ietekmēt jaunu slimību rašanos, jau pastāvošu slimību izplatīšanos un slimību ierosinātāju un vektoru ģeogrāfisko sadalījumu, un tas attiecas arī uz slimībām, kas skar savvaļas dzīvās būtnes.
- (4) Lai Savienībā nodrošinātu augstus dzīvnieku veselības un sabiedrības veselības standartus un lauksaimniecības un akvakultūras nozaru racionālu attīstību un lai kāpinātu ražīgumu, dzīvnieku veselības noteikumi būtu jāparedz Savienības līmenī. Minētie noteikumi cita starpā ir vajadzīgi, lai sniegtu ieguldījumu iekšējā tirgus izveides pabeigšanā un infekcijas slimību izplatības novēršanā. Ar minētajiem noteikumiem arī būtu, cik iespējams, jānodrošina esošā dzīvnieku veselības stāvokļa saglabāšana Savienībā un minētā stāvokļa pastāvīgas uzlabošanas atbalstīšana.

⁽¹⁾ OV C 170, 5.6.2014., 104. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. aprīļa nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2015. gada 14. decembra nostāja pirmajā lasījumā (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta).

- (5) Esošie Savienības tiesību akti par dzīvnieku veselību ietver veselu virkni saistītu un savstarpēji radniecīgu pamataktu, ar kuriem ir paredzēti dzīvnieku veselības noteikumi, kas attiecas uz tirdzniecību Savienības iekšienē, dzīvnieku un produktu ieviešanu Savienībā, slimību izskaušanu, veterinārajām kontrolēm, slimību paziņošanu un finansiālo atbalstu attiecībā uz dažādām dzīvnieku sugām, taču ar tiem nav nodrošināts vispārējs tiesiskais regulējums, kas noteiktu visā nozarē saskaņotus principus.
- (6) Finanšu noteikumi, kas attiecas uz dzīvnieku veselības mērķu atbalstu, ir paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 652/2014 ⁽¹⁾, un tie neietilpst šajā regulā. Turklāt, lai reglamentētu dzīvnieku veselības jomas oficiālās kontroles, būtu jāizmanto noteikumi par dzīvnieku veselības pasākumu oficiālajām kontrolēm, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 882/2004 ⁽²⁾ un Padomes Direktīvās 89/662/EEK ⁽³⁾, 90/425/EEK ⁽⁴⁾, 91/496/EEK ⁽⁵⁾ un 97/78/EK ⁽⁶⁾.
- (7) Šajā regulā nav noteikumu, kas reglamentē dzīvnieku labturību. Tomēr dzīvnieku veselība un labturība ir saistītas: labāka dzīvnieku veselība veicina labāku dzīvnieku labturību un otrādi. Veicot slimību profilakses un kontroles pasākumus saskaņā ar šo regulu, būtu jāņem vērā to ietekme uz dzīvnieku labturību, ko saprot Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 13. panta kontekstā, lai neradītu attiecīgajiem dzīvniekiem nekādas sāpes, stresu vai ciešanas, no kā var izvairīties. Noteikti būtu jāturpina piemērot un pienācīgi īstenot dzīvnieku labturības tiesību aktus, piemēram, Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 ⁽⁷⁾ un (EK) Nr. 1099/2009 ⁽⁸⁾. Šajā regulā paredzētajiem noteikumiem nebūtu jādublē minētajos tiesību aktos paredzētie noteikumi vai jāpārklājas ar tiem.
- (8) Komisijas 2007. gada 19. septembra paziņojumā par jaunu Eiropas Savienības Dzīvnieku veselības stratēģiju (2007–2013) pieejas “profilakse ir labāka nekā ārstēšana” mērķis ir veicināt dzīvnieku veselību, pievēršot lielāku uzmanību profilakses pasākumiem, slimību uzraudzībai, slimību kontrolei un pētniecībai, lai samazinātu saslimstību ar dzīvnieku slimībām un reālās situācijās līdz minimumam samazinātu to uzliesmojumu ietekmi. Stratēģijā ierosināts pieņemt vienotu un vienkāršotu dzīvnieku veselības jomas tiesisko regulējumu, tiecoties uz konvergenci ar starptautiskiem standartiem un tajā pašā laikā nodrošinot, ka tiek stingri ievēroti augsti standarti dzīvnieku veselības jomā.
- (9) Šīs regulas mērķis ir īstenot minētajā Dzīvnieku veselības stratēģijā izklāstītās saistības un redzējumu, tostarp principu “viena veselība”, un ar vienotu, vienkāršotu un elastīgu dzīvnieku veselības jomas normatīvo bāzi Savienībai nostiprināt vienotas dzīvnieku veselības politikas tiesisko regulējumu.
- (10) Dzīvnieki var ciest no daudzveidīgām infekcijas slimībām un slimībām, kas nav infekcijas slimības. Daudzas slimības ir ārstējamas vai ietekmē tikai atsevišķo attiecīgo dzīvnieku, vai arī neizplatās uz citiem dzīvniekiem vai uz cilvēkiem. Savukārt pārnēsājamas slimības, to ietekmei izpaužoties populācijas līmenī, var plašāk skart dzīvnieku veselību vai sabiedrības veselību. Šajā regulā paredzētajiem dzīvnieku veselības noteikumiem būtu jāattiecas tikai uz pēdējām minētajām slimībām.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 652/2014 (2014. gada 15. maijs), ar ko paredz noteikumus tādu izdevumu pārvaldībai, kuri attiecas uz pārtikas apriņķi, dzīvnieku veselību un dzīvnieku labturību, augu veselību un augu reproduktīvo materiālu, un ar ko groza Padomes Direktīvas 98/56/EK, 2000/29/EK un 2008/90/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002, (EK) Nr. 882/2004 un (EK) Nr. 396/2005, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/128/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 un atceļ Padomes Lēmumus 66/399/EEK, 76/894/EEK un 2009/470/EK (OV L 189, 27.6.2014., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem (OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Direktīva 89/662/EEK (1989. gada 11. decembris) par veterinārajām pārbaudēm Kopienas iekšējā tirdzniecībā, lai izveidotu iekšējo tirgu (OV L 395, 30.12.1989., 13. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 90/425/EEK (1990. gada 26. jūnijs) par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienā iekšējā tirdzniecībā ar noteiktiem dzīvniekiem un produktiem, lai izveidotu iekšējo tirgu (OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes Direktīva 91/496/EEK (1991. gada 15. jūlijs), ar ko nosaka principus attiecībā uz tādu dzīvnieku veterināro pārbaudžu organizēšanu, kurus Kopienā ievie no trešām valstīm, un ar ko groza Direktīvu 89/662/EEK, Direktīvu 90/425/EEK un Direktīvu 90/675/EEK (OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp.).

⁽⁶⁾ Padomes Direktīva 97/78/EK (1997. gada 18. decembris), ar ko nosaka principus, kuri reglamentē veterināro pārbaudžu organizēšanu attiecībā uz produktiem, ko ievie Kopienā no trešām valstīm (OV L 24.30.1.1998., 9. lpp.).

⁽⁷⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1/2005 (2004. gada 22. decembris), par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas un saistīto darbību laikā un grozījumu izdarīšanu Direktīvās 64/432/EEK un 93/119/EK un Regulā (EK) Nr. 1255/97 (OV L 3, 5.1.2005., 1. lpp.).

⁽⁸⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1099/2009 (2009. gada 24. septembris) par dzīvnieku aizsardzību nonāvēšanas laikā (OV L 303, 18.11.2009., 1. lpp.).

- (11) Paredzot šos dzīvnieku veselības noteikumus, ir būtiski ņemt vērā saikni starp dzīvnieku veselību un sabiedrības veselību, vidi, pārtikas un dzīvnieku barības nekaitīgumu, dzīvnieku labturību, pārtikas nodrošinājumu un ekonomikas, sociālos un kultūras aspektus.
- (12) Līgums par sanitāro un fitosanitāro pasākumu piemērošanu (SPS līgums), kura puse ir Savienība, reglamentē cilvēku, dzīvnieku vai augu izdzīvošanai vai veselībai nepieciešamo pasākumu izmantošanu, lai ar tiem netiktu patvaļīgi vai nepamatoti noteikta atšķirīga attieksme pret dažādām Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) valstīm. Ja pastāv starptautiski standarti, tos ir prasīts izmantot par pamatu Savienības pasākumiem. Tomēr SPS līguma pusēm ir tiesības noteikt pašām savus attiecīgus standartus, ar noteikumu, ka šādi standarti ir zinātniski pamatoti.
- (13) Attiecībā uz dzīvnieku veselību SPS līgumā saistībā ar starptautiskajai tirdzniecībai paredzētajiem dzīvnieku veselības nosacījumiem ir minēti Pasaules Dzīvnieku veselības organizācijas (OIE) standarti. Lai mazinātu tirdzniecības traucējumu risku, Savienības dzīvnieku veselības pasākumiem būtu jātiecas attiecīgā līmenī tuvināties OIE standartiem.
- (14) Īpašos apstākļos, kad pastāv būtisks risks dzīvnieku veselībai vai sabiedrības veselībai, taču pārliecinošs zinātnisks viedoklis nav sniegts, SPS līguma 5. panta 7. punkts, kas Savienības vajadzībām ir interpretēts Komisijas 2000. gada 2. februāra paziņojumā par piesardzības principu, SPS līguma dalībvalstīm ļauj uz attiecīgas pieejamas informācijas pamata pieņemt pagaidu pasākumus. Šādos apstākļos attiecīgajai SPS līguma dalībvalstij tiek prasīts iegūt papildinformāciju, kas nepieciešama, lai objektīvāk izvērtētu risku, un saprātīgā laikposmā attiecīgi pārskatīt pasākumu.
- (15) Riska novērtējums, uz ko balstās šajā regulā paredzētie pasākumi, būtu jāpamato ar pieejamiem zinātniskajiem pierādījumiem un jāveic neatkarīgi, objektīvi un pārredzami. Būtu pienācīgi jāņem vērā arī atzinumi, ko sniedz Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (EFSA), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002 ⁽¹⁾ 22. panta 1. punktu.
- (16) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1069/2009 ⁽²⁾ paredz gan sabiedrības veselības, gan dzīvnieku veselības noteikumus attiecībā uz konkrētiem dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, lai novērstu un iespējami samazinātu riskus, ko sabiedrības veselībai un dzīvnieku veselībai rada minētie produkti, un jo īpaši lai aizsargātu pārtikas un dzīvnieku barības ķēdes drošumu. Tāpēc, lai Savienības tiesību aktos novērstu pārklāšanos, šī regula dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem būtu jāpiemēro tikai tādos gadījumos, kur Regulā (EK) Nr. 1069/2009 konkrēti noteikumi nav paredzēti un kur ir iesaistīts risks dzīvnieku veselībai. Piemēram, Regula (EK) Nr. 1069/2009 nereglamentē to, kā ar dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem rīkoties saistībā ar slimību kontroles pasākumiem, tādēļ minētos jautājumus pienācīgi aptver šī regula.
- (17) Turklāt konkrēti noteikumi attiecībā uz pārnēsājamām dzīvnieku slimībām, tostarp slimībām, ko iespējams pārnēsāt uz cilvēkiem ("zoonozes"), jau ir noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 999/2001 ⁽³⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/99/EK ⁽⁴⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 2160/2003 ⁽⁵⁾, un konkrēti noteikumi attiecībā uz cilvēku infekcijas slimībām ir noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 1082/2013/ES ⁽⁶⁾. Minētajiem aktiem pēc šīs regulas pieņemšanas būtu jāpaliek spēkā. Attiecīgi, lai izvairītos no jebkādas Savienības tiesību aktu pārklāšanās, šī regula zoonozēm būtu jāpiemēro tikai

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1069/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula) (OV L 300, 14.11.2009., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 999/2001 (2001. gada 22. maijs), ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūklņveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai (OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/99/EK (2003. gada 17. novembris) par zoonožu un zoonožu ierosinātāju uzraudzību, ar kuru groza Padomes Lēmumu 90/424/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 92/117/EEK (OV L 325, 12.12.2003., 31. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 2160/2003 (2003. gada 17. novembris) par salmonellas un dažu citu pārtikā sastopamu zoonozes īpašu izraisītāju kontroli (OV L 325, 12.12.2003., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1082/2013/ES (2013. gada 22. oktobris) par nopietniem pārrobežu veselības apdraudējumiem un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 2119/98/EK (OV L 293, 5.11.2013., 1. lpp.).

tiktāl, ciktāl konkrēti noteikumi jau nav paredzēti minētajos citos Savienības tiesību aktos. Turklāt šī regula tiek piemērota, neskarot noteikumus, kas paredzēti citos Savienības leģislatīvos aktos, piemēram, veterinārijas un dzīvnieku labturības jomā.

- (18) Cilvēku turētu dzīvnieku populācijās sastopamās slimības var nopietni ietekmēt lauksaimniecības un akvakultūras nozares, sabiedrības veselību, vidi un bioloģisko daudzveidību. Tomēr, tā kā šādus dzīvniekus tur cilvēki, slimību profilakses un kontroles pasākumus tiem bieži vien ir vieglāk piemērot nekā savvaļas dzīvniekiem.
- (19) Tomēr savvaļas dzīvnieku populācijās sastopamās slimības var negatīvi ietekmēt lauksaimniecības un akvakultūras nozares, sabiedrības veselību, vidi un bioloģisko daudzveidību. Tādēļ ir lietderīgi, lai šīs regulas darbības jomā minētajos gadījumos ietilptu savvaļas dzīvnieki gan kā šādu slimību iespējamie upuri, gan kā to vektori. Šajā regulā termins "savvaļas dzīvnieki" ietver visus dzīvniekus, kurus netur cilvēki, tostarp tādu sugu klaiņojošus un savvaļā mītošus dzīvniekus, kas parasti ir pieradināti.
- (20) Dzīvnieku slimības tiek pārnēsātas ne tikai tiešā saskarē starp dzīvniekiem vai starp dzīvniekiem un cilvēkiem. Tās plašāk izplatās arī ar ūdens un gaisa sistēmu starpniecību, ar tādiem vektoriem kā kukaiņi vai ar mākslīgajā apsēklošanā, ovocītu donēšanā vai embriju pārstādīšanā izmantoto spermā, ovocītiem un embrijiem. Slimību ierosinātājus var saturēt arī pārtika un citi dzīvnieku izcelsmes produkti, piemēram, āda, kažokādas, spalvas, ragi un jebkādi citi materiāli, kas iegūti no kāda dzīvnieka ķermeņa. Turklāt slimību ierosinātājus var izplatīt dažādi citi objekti, piemēram, transportlīdzekļi, aprīkojums, lopbarība, siens un salmi. Tāpēc iedarbīgiem dzīvnieku veselības noteikumiem ir jāaptver visi infekcijas ceļi un materiāli, kas ar tiem saistīti.
- (21) Dzīvnieku slimības var nelabvēlīgi ietekmēt dzīvnieku sugu izplatību savvaļā un tādējādi kaitēt bioloģiskajai daudzveidībai. Tāpēc mikroorganismi, kas izraisa šādas dzīvnieku slimības, var tikt uzskatīti kā invazīvas svešzemju sugas saskaņā ar ANO Konvenciju par bioloģisko daudzveidību. Šajā regulā paredzētajos pasākumos arī ir ņemta vērā arī bioloģiskā daudzveidība, un tādējādi šai regulai būtu jāaptver tādas dzīvnieku sugas un tādi slimību ierosinātāji (tostarp tie, kas definēti kā invazīvas svešzemju sugas), kuriem ir nozīme šīs regulas aptvertos slimību pārnēsāšanā vai kurus tās skar.
- (22) Savienības tiesību akti, kas pieņemti pirms šīs regulas, sauszemes dzīvniekiem un ūdensdzīvniekiem paredz atsevišķus dzīvnieku veselības noteikumus. Padomes Direktīvā 2006/88/EK ⁽¹⁾ ir paredzēti konkrēti noteikumi par ūdensdzīvniekiem. Tomēr labas dzīvnieku veselības pārvaldības un labas lopkopības prakses galvenie principi lielākoties ir piemērojami abām dzīvnieku sugu grupām. Tāpēc šai regulai būtu jāaptver gan sauszemes dzīvnieki, gan ūdensdzīvnieki, un attiecīgā gadījumā tajā minētie dzīvnieku veselības noteikumi būtu jāaskaņo. Tomēr dažos aspektos, jo īpaši objektu reģistrēšanā un apstiprināšanā un dzīvnieku izsekojamībā un to pārvietošanā Savienībā, šī regula turas pie senāk izraudzītās pieejas, proti, sauszemes dzīvnieku un ūdensdzīvnieku vides atšķiras un tāpat atšķiras arī prasības to veselības saglabāšanai, tāpēc šiem dzīvniekiem paredzēti atšķirīgi dzīvnieku veselības noteikumu kopumi.
- (23) Savienības tiesību aktos, kas pieņemti pirms šīs regulas, un jo sevišķi Padomes Direktīvā 92/65/EEK ⁽²⁾, arī ir paredzētas dzīvnieku veselības pamatprasības, kas attiecas uz citām dzīvnieku sugām, kuras nav reglamentētas citos Savienības tiesību aktos, piemēram, uz reptiļiem, abiniekiem, jūras zīdītājiem un citiem dzīvniekiem, kas nav ne ūdensdzīvnieki, ne sauszemes dzīvnieki saskaņā ar šīs regulas definīciju. Cilvēkiem vai citiem dzīvniekiem šādas sugas parasti nerada nozīmīgu veselības apdraudējumu, un tāpēc tām dzīvnieku veselības noteikumus vai nu vispār nepiemēro, vai piemēro tikai nedaudzus. Lai izvairītos no nevajadzīga administratīvā sloga un izmaksām, šajā regulā būtu jāturas pie senāk izraudzītās pieejas, proti, noteikt tādu tiesisko regulējumu, kas ļautu paredzēt sīki izstrādātus dzīvnieku veselības noteikumus, kuri reglamentē šādu dzīvnieku un to produktu pārvietošanu, ja saistītie riski to prasa.
- (24) Cilvēki dažus dzīvniekus bieži savās māsaimniecībās tur kā lolojumdzīvniekus, kompānijas nolūkā. Šādu lolojumdzīvnieku turēšana tikai privātos nolūkos, tostarp dekoratīvu ūdensdzīvnieku turēšana māsaimniecībās gan telpās, gan ārpus tām, kopumā rada mazāku veselības risku nekā dzīvnieku citāda turēšana vai pārvietošana lielākā

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2006/88/EK (2006. gada 24. oktobris) par akvakultūras dzīvniekiem un to produktiem izvirzītajām dzīvnieku veselības prasībām, kā arī par konkrētu ūdensdzīvnieku slimību profilaksi un kontroli (OV L 328, 24.11.2006., 14. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 92/65/EEK (1992. gada 13. jūlijs), ar ko paredz dzīvnieku veselības prasības attiecībā uz tādu dzīvnieku, spermas, olšūnu un embriju tirdzniecību un importu Kopienā, uz kuriem neattiecas dzīvnieku veselības prasības, kas paredzētas īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvas 90/425/EEK A(l) pielikumā (OV L 268, 14.9.1992., 54. lpp.).

apjomā, piemēram, tā, kā pieņemts lauksaimniecībā, akvakultūrā, dzīvnieku patversmēs un dzīvnieku pārvadāšanā plašākā nozīmē. Tāpēc uz šādiem lolojumdzīvniekiem nebūtu lietderīgi attiecināt vispārējās prasības par reģistrēšanu, lietvedību un pārvietošanu Savienībā, jo tādējādi rastos nepamatots administratīvs slogs un izmaksas. Tāpēc prasības par reģistrēšanu un lietvedību nebūtu jāattiecina uz lolojumdzīvnieku turētājiem. Turklāt būtu jāpiemēro konkrēti noteikumi lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai Savienības iekšienē.

- (25) Dažas noteiktas dzīvnieku grupas, kam šajā regulā paredzēti konkrēti dzīvnieku veselības noteikumi, attiecīgās grupas daudzveidības dēļ vajag iekļaut sugu sarakstā pielikumā. Tas attiecas uz nagainu zīdītāju grupu, ko klasificē par nagaiņiem. Taksonomisku izmaiņu dēļ šādu dzīvnieku saraksts nākotnē var būt jāmaina. Tāpēc, lai ņemtu vērā šādas izmaiņas, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz nagaiņu sarakstu šīs regulas III pielikumā.
- (26) Profilaksi un kontroli attiecībā uz visām pārnēsājamām dzīvnieku slimībām nav iespējams veikt ar reglamentējošu pasākumu palīdzību un tas arī nebūtu jādara, piemēram, ja slimība ir pārāk plaši izplatīta, ja var trūkt diagnostisku rīku vai arī privātais sektors slimību kontroles pasākumus var veikt neatkarīgi. Pārnēsājamo slimību profilakses un kontroles reglamentējošie pasākumi var izraisīt svarīgas ekonomiskas sekas attiecīgajās nozarēs un var traucēt tirdzniecību. Tāpēc ir būtiski, ka šādus pasākumus veic tikai tad, ja tie ir samērīgi un nepieciešami, piemēram, ja slimība ir būtisks dzīvnieku veselības vai sabiedrības veselības risks vai rada aizdomas par šādu risku.
- (27) Turklāt katrai pārnēsājamai dzīvnieku slimībai būtu jāparedz individuāli pielāgoti profilakses un kontroles pasākumi, lai būtu ņemts vērā tās unikālais epidemioloģiskais profils, tās sekas un gadījumu sadalījums Savienībā. Tāpēc katrai slimībai būtu jāpiemēro individuāli profilakses un kontroles noteikumi.
- (28) Kas attiecas uz pārnēsājamām dzīvnieku slimībām, slimības stāvoklis parasti saistās ar klīniskām vai patoloģiskām infekcijas izpausmēm. Tomēr šajā regulā, kuras mērķis ir kontrolēt noteiktu pārnēsājamo dzīvnieku slimību izplatīšanos un tās izskaust, slimības definīcijai vajadzētu būt plašākai, lai tā aptvertu citus slimības ierosinātāja pārnēsātājus.
- (29) Dažas pārnēsājamas dzīvnieku slimības viegli neizplatās uz citiem dzīvniekiem vai uz cilvēkiem un tādējādi nerada plaša mēroga kaitējumu ekonomikai vai bioloģiskajai daudzveidībai. Tāpēc tās nopietni neapdraud dzīvnieku vai sabiedrības veselību Savienībā, un tādējādi, ja ir vēlēšanās, pret tām var vērsties ar valsts līmeņa noteikumiem.
- (30) Kas attiecas uz pārnēsājamām dzīvnieku slimībām, uz kurām neattiecinā Savienības līmenī noteiktus pasākumus, bet kuras privātajam sektoram vietējā līmenī kaut kādā ziņā ir ekonomiski nozīmīgas, ar dalībvalstu kompetento iestāžu palīdzību šo slimību profilakses un kontroles darbības būtu jāveic vietējā līmenī, piemēram, ar pašreglamentējošiem pasākumiem vai prakses kodeksu attīstību.
- (31) Pretstatā pārnēsājamām dzīvnieku slimībām, kas aprakstītas 29. un 30. apsvērumā, ļoti viegli pārnēsājamas dzīvnieku slimības var bez grūtībām izplatīties pāri robežām un, ja tās turklāt ir zoonozes, var arī ietekmēt sabiedrības veselību un pārtikas nekaitīgumu. Tāpēc šai regulai būtu jāaptver ļoti viegli pārnēsājamas dzīvnieku slimības un zoonozes.
- (32) Palielinās rezistence pret antimikrobiāliem līdzekļiem, ko saprot kā mikroorganismu spēju izdzīvot vai augt tādas antimikrobiāla līdzekļa koncentrācijas klātbūtnē, ar ko parasti pietiek, lai tās pašas sugas mikroorganismus nomāktu vai iznīcinātu. Komisijas paziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei atbalstītajā 5. darbībā "Rīcības plāns pret pieaugošajiem draudiem, ko rada rezistence pret antimikrobiāliem līdzekļiem" ir uzsvērtas šīs regulas nozīme profilaksē un attiecīgi gaidāmais antibiotiku lietošanas samazinājums dzīvniekiem. Šī mikroorganismu rezistence pret antimikrobiāliem līdzekļiem, uz kuriem tie agrāk reaģējuši, sarežģī infekcijas slimību ārstēšanu cilvēkiem un dzīvniekiem, un līdz ar to tā var radīt apdraudējumu cilvēku vai dzīvnieku veselībai. Tādēļ ar mikroorganismiem, kam izstrādājusies rezistence pret antimikrobiāliem līdzekļiem, būtu jādarbojas tā, it kā šie mikroorganismi būtu pārnēsājamas slimības, un tādējādi tiem vajadzētu būt šīs regulas darbības jomā. Tas ļaus attiecīgā un vajadzības gadījumā veikt darbības, kas vērstas pret organismiem, kam izstrādājusies rezistence pret antimikrobiāliem līdzekļiem.

- (33) Ar konkrētām slimībām vai sugām saistīti jauni apdraudējumi jo īpaši var izvērsties tāpēc, ka mainās tirdzniecības modeļi, vide, klimats, lopkopības un lauksaimniecības tradīcijas, kā arī sociālu pārmaiņu rezultātā. Zinātnes progress var pavērt arī jaunas zināšanas un vairo informētību par jau esošām slimībām. Turklāt mūsdienās svarīgas slimības un sugas nākotnē var kļūt marginālas. Tāpēc šīs regulas darbības jomai vajadzētu būt plašai un paredzētajos noteikumos galvenā uzmanība būtu jāpievērš slimībām, kas būtiski ietekmē sabiedrību. Ar Eiropas Komisijas atbalstu OIE ir sagatavojusi pētījumu par "Prioritāro dzīvnieku slimību, tostarp uz cilvēkiem pārnēsājamo slimību, sarakstu izstrādi un kategorizēšanu" un rīku, kas paredzēts šādai darbībai, kuras mērķis ir izstrādāt slimību prioritāšu un kategoriju noteikšanas sistēmu. Minētais rīks ir piemērs sistemātiskai pieejai informācijas vākšanai un novērtēšanai par dzīvnieku slimībām.
- (34) Ir nepieciešams izstrādāt saskaņotu sarakstu ar pārnēsajamām dzīvnieku slimībām ("sarakstā norādītās slimības"), kas apdraud dzīvnieku vai sabiedrības veselību Savienībā – visā Savienības teritorijā, vai arī tikai kādās tās daļās. Piecas šajā regulā jau apzinātās slimības būtu jāpapildina ar slimību sarakstu, kas izklāstīts pielikumā. Komisijai minētais pielikums būtu jāpārskata un jāgroza saskaņā ar kritēriju kopumu. Tāpēc pilnvaras pieņemt tiesību aktus pielikuma grozīšanai būtu jādeleģē Komisijai saskaņā ar LESD 290. pantu.
- (35) Nākotnē var rasties slimības, kas var radīt nopietnu risku sabiedrības vai dzīvnieku veselībai un tā rezultātā ietekmēt veselību, ekonomiku vai vidi. Īstenošanas pilnvaras noteikt slimību profilakses un kontroles pasākumus attiecībā uz šādām slimībām, kuras radušās no jauna, būtu jāpiešķir Komisijai, kas pieņemtu piemērotus pasākumus, lai vērstos pret minēto slimību iespējamām negatīvajām sekām, pat ja šīs slimības vēl nav pilnībā izvērtētas saistībā ar to iespējamo iekļaušanu sarakstā. Šādi pasākumi neskar ārkārtas pasākumus, un tos varētu turpināt piemērot slimībām, kuras radušās no jauna, kamēr nav pieņemts lēmums par to iekļaušanu sarakstā.
- (36) Sarakstā norādīto slimību pārvaldībā būs nepieciešamas dažādas pieejas. Attiecībā uz dažām ļoti lipīgām slimībām, kas patlaban Savienībā nav sastopamas, ir nepieciešami stingri pasākumi, lai tās nekavējoties izskaustu, tikko tās parādījušās. Ja šādas slimības netiek uzreiz izskaustas un kļūst endēmiskas, būs vajadzīga ilgtermiņa obligāta izskaušanas programma. Attiecībā uz citām slimībām, kas kādās Savienības teritorijas daļās jau var būt sastopamas, ir nepieciešama obligāta vai fakultatīva izskaušana. Šādos gadījumos ir lietderīgi ieviest dzīvnieku un produktu pārvietošanas ierobežojumus, piemēram, aizliegt pārvietošanu uz skartām teritorijām un no tām vai arī pirms nosūtīšanas gluži vienkārši testēt attiecīgos dzīvniekus vai produktus. Citos gadījumos varētu būt lietderīgi tikai īstenot attiecīgās slimības gadījumu sadalījumu uzraudzības programmu, neveicot papildu pasākumus.
- (37) Būtu jānoteic kritēriji, kuri nodrošinātu, ka, nosakot, kuras pārnēsajamās dzīvnieku slimības būtu jāiekļauj sarakstā šīs regulas vajadzībām, tiek ņemti vērā visi attiecīgie aspekti.
- (38) Noteikumi, kas šajā regulā paredzēti konkrētas pārnēsājamas dzīvnieku slimības profilaksei un kontrolei, būtu jāpiemēro dzīvnieku sugām, kas var pārnēsāt attiecīgo slimību, būdamas pret to uzņēmīgas vai funkcionējot par tās vektoriem. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, ir nepieciešams izveidot saskaņotu sarakstu ar sugām, kurām Savienības līmenī jāpiemēro pasākumi attiecībā uz konkrētām sarakstā norādītām slimībām ("sarakstā norādītās sugas"), un tāpēc būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras noteikt šādu sarakstu.
- (39) Kategoriju noteikšanas procesa pamatā vajadzētu būt iepriekš noteiktiem kritērijiem, piemēram, konkrētās sarakstā norādītās slimības profilam, tam, kādā līmenī tā ietekmē dzīvnieku un sabiedrības veselību, dzīvnieku labturību un Savienības ekonomiku, tās izplatīšanās riskam un slimību profilakses un kontroles pasākumu pieejamībai attiecībā uz konkrēto sarakstā norādīto slimību. Būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras paredzēt, kuri noteikumi attiecināmi uz kurām sarakstā norādītām slimībām.
- (40) Šādi noteikumi būtu jāpiemēro attiecībā uz tādām sarakstā norādītām slimībām, piemēram, klasisko cūku mēri, kuras Savienībā parasti netiek konstatētas un pēc kuru konstatēšanas obligāti ir jāveic tūlītēji izskaušanas pasākumi, attiecībā uz tādām sarakstā norādītām slimībām – tās varētu būt tādas slimības kā bruceloze –, kuras ir jākontrolē visās dalībvalstīs, lai tās izskaustu visā Savienībā, attiecībā uz tādām sarakstā norādītām slimībām – tās varētu būt tādas slimības kā govju infekciozais rinotraheīts –, kuras ir aktuālas dažās dalībvalstīs un saistībā ar kurām ir vajadzīgi pasākumi, lai nepieļautu to izplatīšanos tajās Savienības daļās, kuras oficiāli ir brīvas no šādām

slimībām vai kurās ir minēto sarakstā norādīto slimību izskaušanas programmas, attiecībā uz tādām sarakstā norādītām slimībām – tās varētu būt tādas slimības kā zirgu infekciozā anēmija –, saistībā ar kurām ir vajadzīgi pasākumi, lai novērstu to izplatīšanos līdz ar ieviešanu Savienībā vai pārvietošanu starp dalībvalstīm, un attiecībā uz tādām sarakstā norādītām slimībām – tās varētu būt tādas slimības kā Sibīrijas mēris –, saistībā ar kurām Savienībā ir jāveic uzraudzība.

- (41) Konkrētas slimības profils, kā arī ar slimību saistītie riski un citi apstākļi var mainīties. Šādiem gadījumiem Komisijai piešķirtajām īstenošanas pilnvarām būtu jāietver arī pilnvaras mainīt kategoriju, kurā ietilpst konkrēta sarakstā norādīta slimība, un tātad arī pasākumus, kas tai ir piemērojami.
- (42) Ar dzīvniekiem strādājoši operatori vislabāk var novērot to pārziņā esošo dzīvnieku veselību un pārraudzīt produktu veselīgumu un gādāt par šo veselību un veselīgumu. Tādēļ viņiem vajadzētu būt primāri atbildīgiem par slimību profilakses un kontroles pasākumiem, ko veic attiecībā uz slimību izplatību dzīvnieku vidū un to produktu pārraudzību, kuri ir nosaukto personu pārziņā.
- (43) Biodrošība ir viens no galvenajiem operatoru un citu ar dzīvniekiem strādājošu personu rīcībā esošajiem profilakses rīkiem, ar ko novērš, ka kādā dzīvnieku populācijā vai no tās ievazājas, izvēršas un izplatās pārnēsājamas dzīvnieku slimības. Biodrošības nozīme ir atzīta arī ietekmes novērtējumā, kas attiecas uz šīs regulas pieņemšanu, kurā īpaši izvērtēta iespējamā ietekme. Pieņemtajiem biodrošības pasākumiem vajadzētu būt pietiekami elastīgiem, būtu jāatbilst attiecīgajam ražošanas veidam un dzīvnieku sugām vai kategorijām, un tajos būtu jāņem vērā vietējie apstākļi un tehniskas norises. Lai Komisija varētu noteikt minimālās prasības, kas nepieciešamas biodrošības pasākumu vienādei piemērošanai dalībvalstīs, tai būtu jāpiesūta īstenošanas pilnvaras. Tomēr operatoriem, dalībvalstīm vai Komisijai vienmēr būtu jāvar veicināt pārnēsājamo slimību profilakse ar augstākiem biodrošības standartiem, izstrādājot savus labas prakses norādījumus. Biodrošība var prasīt sākotnējas investīcijas, tomēr tās rezultātā panāktajam dzīvnieku slimību samazinājumam vajadzētu būt pozitīvam stimulam operatoriem.
- (44) Biocīdiem, piemēram, veterinārai higiēnai vai pārtikai un dzīvnieku barībai atvēlētām teritorijām paredzētiem dezinficējošiem līdzekļiem, insekticīdiem, repelentiem vai rodenticīdiem, ir svarīga nozīme biodrošības stratēģijās gan saimniecību līmenī, gan dzīvnieku pārvadāšanas laikā. Tādēļ būtu jāuzskata, ka tie attiecas uz biodrošību.
- (45) Zināšanas par dzīvnieku veselību, tostarp par slimību simptomiem, slimību sekām un iespējamām profilakses līdzekļiem, tostarp par biodrošību, ārstēšanu un kontroli, ir rezultatīvas dzīvnieku veselības pārvaldības priekšnosacījumi un ir būtiski nepieciešami, nodrošinot dzīvnieku slimību agrīnu konstatēšanu. Tāpēc operatoriem un dzīvnieku speciālistiem būtu jāapgūst attiecīgas zināšanas. Šādas zināšanas var apgūt ar dažādiem līdzekļiem, piemēram, formālā izglītībā, taču arī ar nozarē pastāvošo lauksaimniecības konsultatīvo dienestu sistēmas starpniecību vai neformālā apmācībā, kurā vērtīgu ieguldījumu var dot valsts un Savienības līmeņa lauksaimnieku organizācijas un citas organizācijas.
- (46) Veterinārārstiem un ūdensdzīvnieku veselības speciālistiem ir izšķirīga nozīme visos dzīvnieku veselības pārvaldības aspektos, un šajā regulā būtu jāparedz vispārīgi noteikumi par viņu uzdevumiem un pienākumiem.
- (47) Veterinārārstu izglītība un profesionālā kvalifikācija apliecina, ka viņi ir apguvuši zināšanas, prasmes, iemaņas un kompetences, kas cita starpā nepieciešamas slimību diagnosticēšanai un dzīvnieku ārstēšanai. Turklāt dažās dalībvalstīs vēsturisku iemeslu dēļ vai arī tādēļ, ka trūkst ūdensdzīvnieku slimībās specializējušos veterinārārstu, pastāv īpaša profesija "ūdensdzīvnieku veselības speciālists". Šie speciālisti parasti nav veterinārārsti, taču praktizē ūdensdzīvnieku ārstēšanu. Tāpēc šai regulai būtu jāievēro to dalībvalstu lēmums, kas atzīst minēto profesiju. Minētajos gadījumos konkrētajā darba jomā uz ūdensdzīvnieku veselības speciālistiem būtu jāattiecināta tādi paši pienākumi un saistības kā uz veterinārārstiem. Šī pieeja saskan ar OIE Ūdensdzīvnieku veselības kodeksu.
- (48) Pārnēsājamo dzīvnieku slimību profilaksē un kontrolē galveno dalībnieku vidū ir dalībvalstis, konkrētāk, to kompetentās iestādes, kuras atbildīgas par dzīvnieku veselību. Kompetentajai iestādei dzīvnieku veselības jomā ir

svarīga nozīme attiecībā uz uzraudzību, izskaušanu, slimību kontroles pasākumiem, ārkārtas situāciju plānu izstrādi un informētības vairošanu par slimībām un attiecībā uz to, kā ar veterināro sertifikātu izsniegšanas starpniecību sekmē dzīvnieku pārvietošanu un starptautisko tirdzniecību. Dalībvalstis šajā regulā paredzētos pienākumus varēs veikt tikai tad, ja tām visā teritorijā būs pieejami pietiekami finanšu, infrastruktūras un personāla resursi, tostarp laboratoriju kapacitāte un speciālas zināšanas zinātnē un citās attiecīgās jomās.

- (49) Ierobežoto resursu dēļ kompetentā iestāde nevar vienmēr veikt visas darbības, ko tai prasīts veikt saskaņā ar šo regulu. Tāpēc ir nepieciešams paredzēt juridisku pamatu konkrēto darbību veikšanas deleģēšanai veterinārārstiem, kuri nav oficiāli veterinārārsti. Tā paša iemesla dēļ dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai pilnvarot fiziskas vai juridiskas personas saskaņā ar konkrētiem nosacījumiem veikt konkrētas darbības.
- (50) Lai nodrošinātu, ka ir paredzēti nepieciešamie nosacījumi slimību profilakses un kontroles pasākumu vispārīgai piemērošanai visā Savienībā, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz citu darbību izpildes deleģēšanu, ko kompetentā iestāde var deleģēt veterinārārstiem, kuri nav oficiāli veterinārārsti.
- (51) Dzīvnieku veselības optimālu pārvaldību iespējams panākt tikai sadarbībā ar dzīvnieku turētājiem, operatoriem, veterinārārstiem, dzīvnieku veselības speciālistiem, citām ieinteresētajām personām un tirdzniecības partneriem. Lai nodrošinātu to atbalstu, lemšanas procedūras un šajā regulā paredzēto pasākumu veikšanu ir nepieciešams organizēt skaidri, pārredzami un iekļaujoši.
- (52) Kompetentajai iestādei būtu arī attiecīgi jārikojas, lai nodrošinātu, ka sabiedrība pastāvīgi ir informēta, jo īpaši tad, ja ir saprātīgs pamats aizdomām, ka dzīvnieki vai produkti var būt risks dzīvnieku vai sabiedrības veselībai, vai ja lieta skar sabiedrības intereses. Minētajos gadījumos attiecīgo dzīvnieku vai produktu izcelsme var būt Savienībā vai tie var būt ievesti Savienībā no ārpusē. Produkti Savienībā var būt arī ievesti ar tādu personu personīgo bagāžu, kuras ceļo no ārpusē. Tāpēc iedzīvotājiem sniegtajā informācijā vajadzētu būt aptvertiem arī ar šādām situācijām saistītajiem riskiem.
- (53) Lai novērstu, ka slimību ierosinātāji izklūst no laboratorijām, institūtiem un citām telpām, kurās notiek darbs ar slimību ierosinātājiem, ir ļoti svarīgi, lai tajās tiktu veikti atbilstīgi biodrošības, biodrošuma un bionorobežošanas pasākumi. Tādēļ šajā regulā būtu jāparedz drošuma pasākumi, kas jāievēro šādu slimību ierosinātāju, vakcīnu un citu bioloģiskas cilmes produktu apstrādāšanas vai pārvietošanas laikā. Šajā sakarā paredzētajam pienākumam būtu jāattiecas arī uz jebkuru juridisku vai fizisku personu, kas ir iesaistīta šādā darbībā. Lai nodrošinātu, ka ļoti lipīgu bioloģisko aģentu, vakcīnu un citu bioloģisku cilmes produktu apstrādāšanā ievēro drošuma standartus, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz drošuma pasākumiem minētajās laboratorijās, institūtos un kompleksos un uz šo slimību ierosinātāju pārvietošanu.
- (54) Iedarbīgā slimību kontrolē liela nozīme ir agrīnai konstatēšanai un skaidrai slimību paziņošanas un ziņošanas ķēdei. Lai panāktu iedarbīgu un ātru reaģēšanu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka jebkādas aizdomas vai apstiprinājums par noteiktas sarakstā norādītas slimības uzliesmojumu būtu nekavējoties jāpaziņo kompetentajai iestādei.
- (55) Veterinārārsti ir nozīmīgi dalībnieki slimību izpētē un veido būtisku saikni starp operatoriem un kompetento iestādi. Tāpēc anomālas mirstības, citu nopietnu ar slimībām saistītu problēmu gadījumā vai tad, ja bez noskaidrota cēloņa būtiski krītas ražīgums, attiecīgajam operatoram par to būtu jāziņo veterinārārstiem.
- (56) Lai nodrošinātu rezultatīvu un efektīvu paziņošanu par anomālu mirstību un citām nopietnu slimību pazīmēm, un lai noskaidrotu dažādus ar to saistītus apstākļus, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz kritērijiem, pēc kuriem noteic, kad iestājušies apstākļi, kuros vajadzīga paziņošana, un, attiecīgā gadījumā, attiecībā uz tālākas izmeklēšanas noteikumu paredzēšanu.
- (57) Attiecībā uz dažām sarakstā norādītām slimībām ir būtiski svarīgi, lai dalībvalsts nekavējoties paziņotu Komisijai un citām dalībvalstīm par to uzliesmojumu savā teritorijā. Šāda paziņošana dos iespēju kaimiņvalstīm vai citām skartām dalībvalstīm nepieciešamības gadījumā veikt piesardzības pasākumus.

- (58) No otras puses, attiecībā uz dažām slimībām tūlītēja paziņošana un rīcība nav nepieciešama. Šādos gadījumos, lai kontrolētu slimības situāciju un vajadzības gadījumā veiktu slimību profilakses un kontroles pasākumus, būtiski nozīmīgi ir vākt un ziņot ar šo slimību sastopamību saistīto informāciju. Minētā ziņošanas prasība var attiekties arī uz slimībām, par kurām jāveic Savienības līmeņa paziņošana, bet par kurām ir nepieciešama papildu informācija, lai varētu veikt iedarbīgus slimības profilakses un kontroles pasākumus. Lai nodrošinātu, ka vajadzīgajā termiņā tiek savākta pareiza informācija un dati, kas nepieciešami katras konkrētās slimības izplatības novērtēšanai vai kontrolēšanai, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz jautājumiem, kas jāpaziņo.
- (59) Svarīgs slimību paziņošanas un ziņošanas nolūks ir uzticamu, pārredzamu un pieejamu epidemioloģisku datu ģenerēšana. Savienības līmenī būtu jāizveido datorizēta interaktīva informācijas sistēma, lai produktīvi vāktu un pārvaldītu uzraudzības datus, kas attiecas uz sarakstā norādītajām slimībām un attiecīgā gadījumā uz slimībām, kuras radušās no jauna, vai patogēniem, kuri ir rezistenti pret antimikrobiāliem līdzekļiem. Slimību paziņošanu un ziņošanu Savienībā un starptautiskā līmenī saplūdinot vienā procesā (ko vada, izmantojot OIE datubāzi), minētajai sistēmai būtu jāveicina datu optimāla pieejamība, jāatvieglo apmaiņa ar tiem un jāmazina administratīvais slogs dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Būtu arī jārikojas, lai nodrošinātu saskaņību informācijas apmaiņā saskaņā ar Direktīvu 2003/99/EK.
- (60) Lai slimību paziņošanas un ziņošanas noteikumu īstenošanai Savienībā nodrošinātu vienādus nosacījumus, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras, kas attiektos uz tādu slimību saraksta noteikšanu, kuras reglamentē šajā regulā paredzētie Savienības noteikumi par paziņošanu un ziņošanu, un uz slimību paziņošanai un ziņošanai nepieciešamo procedūru, formātu, datu un informācijas apmaiņas iedibināšanu.
- (61) Uzraudzība ir svarīgs slimību kontroles politikas elements. Ar to būtu jānodrošina, ka pārnēsājamas dzīvnieku slimības agrīni konstatē un efektīvi paziņo par tām, tādējādi nodrošinot, ka attiecīgā nozare un kompetentā iestāde, ja tas praktiski iespējams, var laikus īstenot slimības profilakses un kontroles pasākumus, un darot iespējamu konkrētās slimības izskaušanu. Turklāt uzraudzībai vajadzētu informēt par dzīvnieku veselības statusu katrā dalībvalstī un Savienībā, tādējādi pamatojot slimībbrīvuma sertifikāciju un atvieglojot tirdzniecību ar trešām valstīm.
- (62) Operatori savus dzīvniekus novēro regulāri un vislabāk spēj konstatēt anomālu mirstību vai citus nopietnus slimību simptomus. Tādējādi jebkāda uzraudzība balstās uz operatoriem un tiem ir būtiska nozīme kompetentās iestādes veiktajā uzraudzībā.
- (63) Lai nodrošinātu ciešu sadarbību un informācijas apmaiņu operatoru un veterinārārstu vai ūdensdzīvnieku veselības speciālistu vidū un lai papildinātu uzraudzību, ko veic operatori, objektiem atbilstoši attiecīgajam ražošanas veidam un citiem attiecīgiem faktoriem būtu jāpiemēro dzīvniekveselības apmeklējumi. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus dzīvniekveselības apmeklējumu veikšanai, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras noteikt minimālās prasības.
- (64) Ir būtiski nozīmīgi, lai kompetentajai iestādei būtu uzraudzības sistēma sarakstā norādītajām slimībām, kurām tiek piemērota uzraudzība. Gadījumos, kur būtu jāvērtē veselības risks, ko var radīt attiecīgā no jauna radusies slimība, un minētajai novērtēšanai jāsavāc epidemioloģiskie dati, šādi būtu jārikojas arī attiecībā uz slimībām, kas radušās no jauna. Lai nodrošinātu, ka resursi tiek izmantoti optimāli, informācija būtu jāvāc, ar to būtu jādalās un tā jāizmanto iespējami produktīvi un efektīvi.
- (65) Uzraudzības metodoloģija, biežums un intensitāte būtu jāpielāgo katrai konkrētajai slimībai, un tajā būtu jāņem vērā konkrētais uzraudzības mērķis, dzīvnieku veselības statuss attiecīgajā zonā un jebkāda operatoru veikta papildu uzraudzība. Piemērotas epidemioloģiskās uzraudzības darbības varētu būt no vienkāršas paziņošanas un ziņošanas par sarakstā norādītās, no jauna radušās slimības vai citas anomalitātes, piemēram, anomālas mirstības un citu slimības pazīmju, gadījumu vai aizdomām par to, līdz speciālai un visaptverošai uzraudzības programmai, kas parasti ietvertu papildu paraugu ņemšanas un testēšanas režīmus.
- (66) Atkarībā no slimības epidemioloģiskā profila un attiecīgajiem riska faktoriem var būt nepieciešams ieviest speciālu uzraudzības programmu, kas ietver noteiktas un strukturētas darbības. Šādos gadījumos dalībvalstīm ir lietderīgi izstrādāt mērķtiecīgas uzraudzības programmas. Ja šādām programmām ir nozīme visai Savienībai kopumā, būtu jāparedz noteikumi šādu programmu saskaņotai piemērošanai.

- (67) Šādām uzraudzības programmām būtu jāatbilst Savienības mērķiem, tāpēc tās būtu jākoordinē Savienības līmenī. Minētā nolūka dēļ tās būtu jāiesniedz Komisijai. Turklāt dalībvalstīm, kas īsteno šādas speciālas uzraudzības programmas, būtu Komisijai jāiesniedz arī regulāri ziņojumi par minēto programmu rezultātiem. Lai uzraudzības programmu īstenošanai nodrošinātu vienādus nosacījumus, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras izveidot to slimību sarakstu, uz kurām attiecas uzraudzības programmas, un iedibināt saskaņotas procedūras, formātus, datu, informācijas apmaiņu un kritērijus, kas izmantojami uzraudzības programmu izvērtēšanai.
- (68) Bieži būs vajadzīgs sniegt ziņas par dažādām slimībām piemērotām uzraudzības formām – no tām slimībām, kuru uzraudzība var aprobežoties ar tādām darbībām kā ziņošana un paziņošana, līdz tām slimībām, attiecībā uz kurām ir jāizveido padziļināta Savienības mēroga speciāla uzraudzības programma. Tāpēc Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz uzraudzības plānošanu, uz kritērijiem, pēc kuriem nosaka, cik būtiska ir slimība, uz kuru paredzēts attiecināt Savienībai aktuālu uzraudzības programmu, un pēc kuriem oficiāli apstiprina uzliesmojumus, attiecībā uz to, kā definē attiecīgo slimību, un attiecībā uz prasībām, kas skar uzraudzības programmu saturu, šādās programmās iekļaujamo informāciju un to piemērošanas laika posmu.
- (69) Attiecībā uz dalībvalstīm, kuras nav brīvas no sarakstā norādītām slimībām, uz ko attiecas šajā regulā paredzētie izskaušanas pasākumi, vai par kurām nav zināms, ka tās būtu no šīm slimībām brīvas, būtu jāizvirza prasība izveidot obligātas izskaušanas programmas minēto slimību izskaušanai, ja izskaušana Savienībā ir obligāta.
- (70) No otras puses, dažas slimības ir nozīmīgas Savienības mērogā, taču nav nepieciešams prasīt dalībvalstīm attiecīgo slimību to izskaušanu. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izveidot fakultatīvas šādu slimību izskaušanas programmas, ja tās nolemj, ka izskaušana tām ir svarīga. Šādas fakultatīvas izskaušanas programmas tiktu atzītas Savienības līmenī un ar tām tiktu īstenoti konkrēti attiecīgi slimības kontroles pasākumi. Ar Komisijas apstiprinājumu tās var arī dot attiecīgajai dalībvalstij iespēju prasīt konkrētas garantijas tad, kad tiek saņemti dzīvnieki no citām dalībvalstīm vai no trešām valstīm.
- (71) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus slimību izskaušanas programmu īstenošanai, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras noteikt procedūras šādu programmu iesniegšanai, snieguma rādītājus un ziņošanu.
- (72) Turklāt, lai nodrošinātos šādu sarakstā norādītu slimību ievazāšanos no citām Savienības daļām vai no trešām valstīm vai teritorijām, vajadzētu paredzēt iespēju, ka dalībvalsts paziņo, ka visa tās teritorija, tās zonas vai nodaļumi ir brīvi no vienas vai vairākām sarakstā norādītajām slimībām, uz kurām attiecas noteikumi par obligātām vai fakultatīvām izskaušanas programmām. Šim nolūkam būtu jāiedibina skaidra saskaņota procedūra, paredzot arī statusam “brīvs no slimības” nepieciešamos kritērijus. Lai nodrošinātu, ka Savienībā statusa “brīvs no slimības” atzīšanu īsteno vienādos apstākļos, ir nepieciešams, ka šādu statusu “brīvs no slimības” apstiprina oficiāli, un tāpēc būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras apstiprināt šādu statusu.
- (73) OIE nodaļumu veidošanas jēdzienu ir ieviesusi Sauszemes dzīvnieku veselības kodeksā un Ūdensdzīvnieku veselības kodeksā (“OIE kodeksi”). Pirms šīs regulas pieņemtajos Savienības tiesību aktos šis jēdziens ir atzīts tikai konkrētām dzīvnieku sugām un slimībām, kas norādītas konkrētos Savienības tiesību aktos, proti, attiecībā uz putnu gripu un ūdensdzīvnieku slimībām. Šai regulai būtu jāparedz iespēja nodaļumu sistēmu izmantot citām dzīvnieku sugām un slimībām. Lai paredzētu sīki izstrādātus nosacījumus un noteikumus attiecībā uz nodaļumu atzīšanu un apstiprināšanu, un ar tiem saistītās prasības, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu.
- (74) Lai informētu tirdzniecības partnerus un atvieglotu tirdzniecību, dalībvalstīm vajadzētu panākt, ka šo valstu teritorijas, zonas un nodaļumi, kas brīvi no slimības, ir publiski zināmi.
- (75) Lai paredzētu sīki izstrādātus statusa “brīvs no slimības” atzīšanas nosacījumus, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz šāda statusa iegūšanas kritērijiem un nosacījumiem,

pierādījumiem, kas nepieciešami, lai pamatotu slimībbrīvuma sertifikāciju, attiecībā uz īpašiem slimību profilakses un kontroles pasākumiem, tostarp attiecīgā gadījumā statusu "neveic vakcināciju", ierobežojumiem, sniedzamo informāciju, atkāpēm un nosacījumiem attiecībā uz statusa "brīvs no slimības" uzturēšanu, apturēšanu, anulēšanu vai atjaunošanu.

- (76) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus statusa "brīvs no slimības" iegūšanas procedūru īstenošanai, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras noteikt, kurām sarakstā norādītajām slimībām var piemērot nodalījumus, un paredzēt sīki izstrādātus noteikumus par pieteikumu iesniegšanas un informācijas apmaiņas formātiem.
- (77) Ja ir tādu dzīvnieku populācija, kas ir pilnīgi bez imunitātes un uzņēmīgi pret konkrētām sarakstā norādītām slimībām, tad ir nepieciešama pastāvīga informētība par slimībām un slimībgatavību. Ārkārtas situāciju plāni pagātnē ir izrādījušies izšķirīgi svarīgs rīks ar slimībām saistītu ārkārtas situāciju veiksmīgā kontrolēšanā. Lai nodrošinātu, ka slimību ārkārtas situāciju kontrolēšanai ir pieejams šis iedarbīgais un efektīvais rīks, un ka tas ir pietiekami elastīgs, lai pielāgotos ārkārtas situācijām, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras paredzēt nepieciešamos noteikumus attiecībā uz ārkārtas situāciju plānu īstenošanu.
- (78) Pagātnes krīzes dzīvnieku veselības jomā ir apliecinājušas priekšrocības, kādas piemīt konkrētām, sīki izstrādātām un ātrām procedūrām ar slimībām saistītu ārkārtas situāciju pārvaldībai. Minētajām organizatoriskām procedūrām būtu jānodrošina ātra un rezultatīva reaģēšana un būtu jānodrošina, ka visu iesaistīto personu, tostarp jo īpaši kompetento iestāžu un ieinteresēto personu, veikumu labāk koordinē. Tām būtu arī jāietver sadarbība ar kaimiņos esošo dalībvalstu un trešo valstu un teritoriju kompetentajām iestādēm, ja tā ir praktiski īstenojama un atbilstīga.
- (79) Lai nodrošinātu, ka ārkārtas situāciju plāni ir izmantojami reālās ārkārtas situācijās, attiecīgās sistēmas ir būtiski izmēģināt un pārbaudīt, vai tās darbojas. Šādā nolūkā dalībvalstu kompetentajām iestādēm sadarbībā ar kaimiņos esošo dalībvalstu un trešo valstu un teritoriju kompetentajām iestādēm, ja tas ir praktiski īstenojams un atbilstīgi, būtu jāveic modelējošas mācības.
- (80) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus ārkārtas situāciju plānu īstenošanai un modelējošām mācībām, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras paredzēt šo plānu un mācību praktiskas īstenošanas noteikumus.
- (81) Pārnēsājamo dzīvnieku slimību profilaksē un kontrolē liela nozīme ir veterinārām zālēm, piemēram, vakcīnām, hiperimūnserumiem un antimikrobiāliem līdzekļiem. Šīs regulas pieņemšanai paredzētajā ietekmes novērtējumā jo īpaši akcentēts, ka vakcīnām ir liela nozīme kā dzīvnieku slimību profilakses, kontroles un izskaušanas līdzeklim.
- (82) Tomēr kontroles stratēģijās attiecībā uz dažām pārnēsājamām dzīvnieku slimībām ir prasīts, lai konkrētas veterināras zāles būtu aizliegts lietot vai to lietošana būtu ierobežota, jo, šīs zāles lietojot, pavājinātos šo stratēģiju iedarbīgums. Piemēram, konkrētas veterināras zāles var maskēt slimības izpausmes, tos lietojot, var būt neiespējami konstatēt slimības ierosinātāju vai tie var kavēt ātru diferenciāldiagnostiku, tādējādi apdraudot slimības pareizu konstatēšanu.
- (83) Tomēr dažādām sarakstā norādītām slimībām minētās kontroles stratēģijas var būtiski atšķirties. Tāpēc šajā regulā būtu jāparedz noteikumi par veterināro zāļu lietošanu konkrētu sarakstā norādīto slimību profilakses un kontroles vajadzībām un saskaņoti kritēriji, ko jāņem vērā, lemjot, vai lietot vakcīnas, hiperimūnserumus un antimikrobiālus līdzekļus un kā to darīt. Lai nodrošinātu elastīgu pieeju un ņemtu vērā dažādu sarakstā norādītu slimību īpatnības un iedarbīgas ārstēšanas pieejamību, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz ierobežojumiem, aizliegumiem vai pienākumiem lietot konkrētas veterināras zāles konkrētu sarakstā norādītu slimību kontrolē. Steidzamos gadījumos un lai novērstu no jauna rodos riskus, kas varētu postoši ietekmēt dzīvnieku veselību vai sabiedrības veselību, ekonomiku, sabiedrību vai vidi, būtu jāparedz iespēja attiecīgos pasākumus pieņemt ar steidzamības procedūru.
- (84) Ievērojot secinājumus, kas sniegti ekspertu atzinumā par svarīgākajām dzīvnieku slimībām paredzētām vakcīnu un/vai diagnostikas līdzekļu bankām, būtu arī jārikojas, lai ļautu Savienībai un dalībvalstīm izveidot antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu rezerves tādām sarakstā norādītām slimībām, kas nopietni apdraud dzīvnieku

veselību vai sabiedrības veselību. Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankas izveidošana sekmētu Savienības mērķu sasniegšanu dzīvnieku veselības jomā, darot iespējamu ātru un rezultatīvu reaģēšanu tad, kad rodas vajadzība pēc bankas resursiem, un būtu uzskatāma par ierobežotu resursu efektīvu izmantojumu.

- (85) Lai nodrošinātu šādu ātru un rezultatīvu reaģēšanu, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz šādu banku izveidošanu un pārvaldīšanu un to darbības drošuma standartiem un prasībām. Tomēr šajā regulā nebūtu jāparedz noteikumu par slimību profilakses un kontroles pasākumu finansēšanu, tostarp par vakcinēšanu, pieņemšana.
- (86) Lai nodrošinātu Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu banku resursu lietderīgu sadalīšanu ārkārtas situācijās, būtu jānosaka prioritāras piekļuves kritēriji šiem resursiem.
- (87) Ar bioterorismu un agroterorismu saistītu drošības apsvērumu dēļ konkrēta detalizēta informācija par Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankām būtu jāuzskata par klasificētu informāciju un to būtu jāaizliedz publicēt. Kas attiecas uz tādu pašu informāciju saistībā ar valstu vakcīnu bankām, būtu jāievēro dalībvalstu konstitucionālās prasības par informācijas brīvību, vienlaikus nodrošinot, ka ar konkrēto informāciju rīkojas kā ar klasificētu informāciju.
- (88) Lai Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu banku pārvaldīšanai nodrošinātu vienādas nosacījumus, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras paredzēt sīki izstrādātus noteikumus par to, kuri bioloģiskas cilmes produkti iekļaujami šādās bankās un uz kādām slimībām tie attiecas, un sīki izstrādātus noteikumus par antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu krājumiem, daudzumu, glabāšanu, piegādēm, uz tiem attiecināmām procedurālām un tehniskām prasībām un to, cik bieži Komisijai tiek iesniegta informācija un kāds ir tās saturs.
- (89) Ja noticis tādas sarakstā norādītas slimības uzliesmojums, par kuru uzskata, ka tā Savienībā rada augstu risku dzīvnieku veselībai vai sabiedrības veselībai, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka tiek veikti tūlītēji slimību kontroles pasākumi konkrētās sarakstā norādītās slimības izskaušanai, lai aizsargātu dzīvnieku veselību un sabiedrības veselību.
- (90) Kompetentajai iestādei vajadzētu būt atbildīgai par to, lai tiktu sākti pirmie izmeklējumi, kas apstiprinātu vai izslēgtu tādas ļoti lipīgas sarakstā norādītas slimības uzliesmojumu, par kuru uzskata, ka tā Savienībā rada augstu risku dzīvnieku veselībai vai sabiedrības veselībai.
- (91) Kompetentajai iestādei būtu jānosaka provizoriski slimību kontroles pasākumi, lai novērstu sarakstā norādītas slimības iespējamo izplatīšanos, un būtu jāveic epidemioloģiska izmeklēšana.
- (92) Tiklīdz sarakstā norādīta slimība ir apstiprināta, kompetentajai iestādei būtu jāveic nepieciešamie slimības kontroles pasākumi, tostarp vajadzības gadījumā jāizveido ierobežojumu zonas, lai minēto slimību izskaustu un novērstu tās tālāku izplatīšanos.
- (93) Sarakstā norādītas slimības sastopamība savvaļas dzīvniekiem var radīt risku sabiedrības veselībai un turēto dzīvnieku veselībai. Tādēļ vajadzības gadījumā būtu jāparedz īpaši noteikumi attiecībā uz pasākumiem savvaļas dzīvnieku slimību kontrolei un izskaušanai.
- (94) Ir iespējami gadījumi, kad sarakstā norādītas slimības sastopamības gadījumā slimības kontroles standarta pasākumi var apdraudēt konkrētu dzīvnieku, piemēram, retu šķirņu un sugu, nelielas populācijas. Šādu šķirņu un sugu aizsardzība var prasīt, lai kompetentā iestāde piemēro grozītus pasākumus. Tomēr šādiem grozījumiem nebūtu jāskar minētās slimības vispārējo kontroli.
- (95) Attiecībā uz sarakstā norādītām slimībām, kuras nav ļoti lipīgas un kurām piemēro obligātos noteikumus par to izskaušanu, slimību kontroles pasākumi būtu jāīsteno tādā veidā, kas novērstu konkrēto sarakstā norādīto slimību izplatīšanos, jo īpaši uz apgabaliem, kas nav inficēti. Tomēr minētajiem pasākumiem var būt mazāks mērogs vai tie var būt atšķirīgi salīdzinājumā ar pasākumiem, kas piemērojami visbīstamākajām sarakstā norādītajām

slimībām. Tādēļ ar šo regulu attiecībā uz minētajām mazāk bīstamajām slimībām būtu jāparedz īpaši noteikumi. Dalībvalstīm, kam ir fakultatīva izskaušanas programma, arī būtu jāīsteno šādi slimību kontroles pasākumi. Dažos gadījumos – atkarībā no slimības profila un epidemioloģiskās situācijas – izskaušana var būt ilgtermiņa mērķis, savukārt īstermiņa mērķis var būt slimības kontrolēšana. Tomēr slimību kontroles pasākumu līmenim un intensitātei vajadzētu būt samērīgiem un tajos būtu jāņem vērā attiecīgās sarakstā norādītās slimības profils, tās gadījumu sadalījums un tās nozīmīgums dalībvalstij, kuru slimība skar, un visai Savienībai.

- (96) Lai nodrošinātu, ka operatori, lolojumdzīvnieku turētāji un kompetentās iestādes rezultatīvi piemēro šajā regulā paredzētos slimību kontroles pasākumus, un ņemtu vērā konkrētu sarakstā norādītu slimību kontroles pasākumu īpatnības un iesaistītos riska faktoros, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz sīki izstrādātiem slimību kontroles pasākumiem, kuri jāīsteno gadījumā, ja objektos, citās vietās un ierobežojumu zonās rodas aizdomas par kādu sarakstā norādītu slimību vai ja to apstiprina.
- (97) Lai paredzētu iespēju, ka gadījumā, ja saistītā riska novēršanai ar šo regulu noteiktie slimību kontroles pasākumi nav pietiekami vai arī nav piemēroti, Komisija pieņem īpašus slimību kontroles pagaidu pasākumus, būtu jāpiespīķir Komisijai īstenošanas pilnvaras attiecībā uz īpašu slimības kontroles pasākumu noteikšanu uz ierobežotu laiku.
- (98) Noteiktus pārvadātājus un objektus, kas tur sauszemes dzīvniekus vai rīkojas ar reprodutīvajiem produktiem, vai tos pārvadā, ir nepieciešams reģistrēt, lai kompetentā iestāde varētu veikt attiecīgu uzraudzību un profilaktiski novērst, kontrolēt un izskaust pārnēsājamas dzīvnieku slimības.
- (99) Lai izvairītos no nepamatota administratīvā sloga un izmaksām, dalībvalstīm vajadzētu būt ierobežotai iespējai no reģistrācijas pienākuma atbrīvot konkrēta veida objektus, kas rada nelielu risku. Lai attiecībā uz šādu atbrīvojumu piespīķiršanu panāktu saskaņotu pieeju, būtu jāpiespīķir Komisijai īstenošanas pilnvaras. Šāda saskaņota pieeja ir īpaši vajadzīga tādēļ, lai nepieļautu reģistrācijas pienākuma neattiecināšanu uz konkrēta veida objektiem. Tas ir jo īpaši svarīgi ne vien attiecībā uz tiem objektiem, kuri rada vairāk nekā būtisku risku dzīvnieku veselībai, bet arī attiecībā uz tādiem objektiem, kuri rada vairāk nekā būtisku risku sabiedrības veselībai. Piemērs šādam riskam ir tādu dzīvnieku turēšana, kuri dzīvo ciešā kontaktā ar cilvēkiem vai ļoti tuvu tiem, piemēram, suņu audzēšana tādā veidā, kas nozīmē noteiktu darbības nepārtrauktību un noteiktu organizācijas pakāpi ar galveno mērķi tos pārdot, lai tie kļūtu par lolojumdzīvniekiem mājāsaimniecībās.
- (100) Ja noteikta tipa objekts, kurā tur sauszemes dzīvniekus vai kurā darbojas ar reprodutīviem produktiem vai tos glabā, rada īpašu dzīvnieku veselības risku, tam vajadzētu piemērot nosacījumu par kompetentās iestādes apstiprinājumu.
- (101) Lai izvairītos no nepamatota administratīvā sloga un izmaksām, jo īpaši uzņēmumiem, kas rada nelielu risku, gadījumos, kad tas iespējams, pasākumiem vajadzētu būt elastīgiem, lai reģistrācijas un apstiprināšanas sistēmas varētu pielāgot vietējiem un reģionāliem apstākļiem un ražošanas modeļiem.
- (102) Dažos gadījumos ir vēlams vai vajadzīgs visā Savienībā saskaņot konkrētus nosacījumus reģistrācijai vai apstiprināšanai. Piemēram, reprodutīvo produktu objektiem un savākšanas operācijām būtu jāatbilst konkrētiem nosacījumiem un šie objekti un operācijas būtu jāapstiprina, lai ievērotu starptautiskus standartus, tādā veidā dodot iespēju Savienībai tirdzniecībā nodrošināt trešām valstīm dzīvnieku veselības garantijas. Šādiem nosacījumiem būtu jāietver arī prasības par speciālu apmācību vai profesionālu kvalifikāciju dažiem ļoti specifiskiem objektiem vai operācijām (piemēram, embriju ieguves grupām) vai pat pienākumu kompetentajai iestādei veikt īpašu uzraudzību. Tāpēc Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai saskaņā ar LESD 290. pantu pieņemt deleģētos aktus par minētajām detalizētajām prasībām, lai nodrošinātu šādus speciālus nosacījumus.
- (103) Lai samazinātu administratīvo slogu, reģistrēšana un apstiprināšana, ja vien iespējams, būtu jāintegrē reģistrēšanas vai apstiprināšanas sistēmā, ko attiecīgā dalībvalsts var būt jau izveidojusi citiem nolūkiem.
- (104) Operatori nepastarpināti pazīst dzīvniekus, kas ir to aprūpē. Tāpēc tiem būtu jāuztur atjaunināti pieraksti ar informāciju, kas ir būtiska dzīvnieku veselības stāvokļa novērtēšanai, izsekojamībai un epidemioloģiskai izmeklēšanai, ko veic, ja ir sastopama sarakstā norādīta slimība. Minētajiem pierakstiem vajadzētu būt kompetentajai iestādei viegli pieejamiem.

- (105) Lai nodrošinātu, ka ir pieejama atjaunināta informācija par reģistrētiem objektiem un operatoriem un par apstiprinātiem objektiem, kompetentajām iestādēm būtu jāizveido un jāuztur šādu objektu un operatoru reģistrs. Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz sīki izstrādātu informāciju, kas iekļaujama objektu un operatoru reģistrā.
- (106) Lai saņemtu kompetentās iestādes apstiprinājumu, objektam būtu jāizpilda konkrētas prasības. Pirms apstiprinājuma piešķiršanas kompetentajai iestādei apmeklējumā uz vietas būtu jāpārbauda, vai visas prasības ir izpildītas. Dažos gadījumos nevar nodrošināt tūlītēju atbildību visiem nosacījumiem, bet atlikušās nepilnības nerada būtisku risku dzīvnieku vai sabiedrības veselībai. Šādos gadījumos kompetentajai iestādei vajadzētu būt iespējai piešķirt apstiprinājumu ar nosacījumiem, pēc kura veic atkārtotu apmeklējumu uz vietas, lai pārliecinātos, ka ir panākti uzlabojumi. Minētajos gadījumos kompetentajai iestādei attiecīgo objektu operatoriem būtu jānodrošina lietderīgas norādes, lai attiecīgais operators izprastu trūkumus un varētu plānot darbības to sekmīgai novēršanai.
- (107) Efektīva izsekojamība ir svarīgs slimību kontroles politikas elements. Vajadzētu būt ieviestām identifikācijas un reģistrācijas prasībām, kas konkrēti atbilst dažādajām turēto sauszemes dzīvnieku sugām un reproduktīvajiem produktiem, tādējādi palīdzot iedarbīgāk īstenot šajā regulā paredzētos slimību profilakses un kontroles noteikumus. Turklāt ir svarīgi paredzēt iespēju izveidot identifikācijas un reģistrācijas sistēmu sugām, kurām šāda kārtība patlaban nav paredzēta, vai tādos gadījumos, kuros tas nepieciešams sakarā ar apstākļu un risku maiņu.
- (108) Konkrētām dzīvnieku sugām, attiecībā uz kurām ir svarīgi, lai būtu iespējams izsekot atsevišķus dzīvniekus vai grupas, būtu jāpieprasa fiziski identifikācijas līdzekļi. Tas nozīmē, ka konkrētais dzīvnieks ir fiziski jāidentificē ar krotāliju vai mikroshēmu vai citādi jāidentificē ar metodi, ko var redzēt vai uztvert uz ķermeņa vai tajā un ko nevar viegli likvidēt.
- (109) Lai nodrošinātu identifikācijas un reģistrācijas sistēmas netraucētu darbu un nodrošinātu izsekojamību, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz pienākumiem, kas saistīti ar datubāzēm, sīki izstrādātām identifikācijas un reģistrācijas prasībām saistībā ar dažādām dzīvnieku sugām, tostarp atbrīvojumiem un šādu atbrīvojumu nosacījumiem, un dokumentiem.
- (110) Ir lietderīgi samazināt administratīvo slogu un izmaksas un nodrošināt sistēmas elastīgumu tādos apstākļos, kur prasības attiecībā uz izsekojamību iespējams sasniegt ar citiem, nevis šajā regulā izklāstītajiem līdzekļiem. Tāpēc Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz atkāpēm no identifikācijas un reģistrācijas prasībām.
- (111) Lai nodrošinātu vienādus apstākļus attiecībā uz identifikācijas un reģistrācijas sistēmas īstenošanu un izsekojamību, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras pieņemt noteikumus, kas attiecas uz datubāžu tehniskajām specifikācijām, identifikācijas līdzekļiem, dokumentiem un formātiem un termiņiem.
- (112) Svarīgs risks, ar kuru novērš pārnēsājamas dzīvnieku slimības ievazāšanos un izplatīšanos, ir izmantot ierobežojumus attiecībā uz tādu dzīvnieku un produktu pārvietošanu, kas šo slimību var pārnēsāt. Tomēr dzīvnieku un produktu pārvietošanas ierobežojumi var nopietni ietekmēt ekonomiku un var radīt traucējumus iekšējā tirgū. Tāpēc šādi ierobežojumi būtu jāpiemēro tikai tad, ja tie ir nepieciešami un samērīgi ar saistītajiem riskiem. Šī pieeja saskan ar principiem, kas ir noteikti SPS līgumā un OIE starptautiskajos standartos.
- (113) Šajā regulā noteiktās vispārīgās prasības, piemēram, tādas kā aizliegums pārvietot dzīvniekus no objekta, kurā ir anomāla mirstība vai citi slimību simptomi ar nenoskaidrotu cēloni, vai slimību profilakses prasības transportēšanas laikā, būtu jāpiemēro jebkādi dzīvnieku pārvietošanai.
- (114) Tiesiskajā regulējumā, kas patlaban ir noteikts Savienības tiesību aktos par dzīvnieku veselību, sauszemes dzīvnieku un produktu pārvietošanai ir paredzēti saskaņoti noteikumi, kas galvenokārt reglamentē šādu pārvietošanu no vienas dalībvalsts uz citu, vajadzīgās prasības par pārvietošanu dalībvalstu teritorijā ļaujot noteikt dalībvalstīm. Ietekmes novērtējumā, kas attiecas uz šīs regulas pieņemšanu, pašreizējā situācija ir detalizēti

salīdzināta ar risinājumu, atbilstīgi kuram Savienības līmenī būtu saskaņoti arī noteikumi par pārvietošanu dalībvalstu iekšienē. Tika secināts, ka būtu jāsauglabā līdzšinējā pieeja, jo pilnīgi saskaņot jebkādu pārvietošanu būtu ļoti sarežģīti un ieguvumi no vieglākas pārvietošanas no vienas dalībvalsts uz citu neatsver iespējamo nelabvēlīgo ietekmi uz spēju kontrolēt slimības.

- (115) Uz dzīvniekiem, ko pārvieto no vienas dalībvalsts uz citu, būtu jāattiecinā dzīvnieku veselības pamatprasību kopums. Konkrētāk, dzīvniekus nebūtu jāpārvieto no objektiem, kuros vērojama anomāla mirstība vai tādas slimības pazīmes, kuras cēlonis nav zināms. Tomēr mirstībai, pat anomālai, kura saistīta ar zinātniskām procedūrām, kas atļautas ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/63/ES⁽¹⁾, un kurai nav ar sarakstā norādītām slimībām saistīts infekciozas dabas cēlonis, nevajadzētu būt par iemeslu liegt pārvietot zinātniskiem mērķiem paredzētus dzīvniekus.
- (116) Tomēr šai regulai būtu jānodrošina elastība, lai atvieglotu tādu sauszemes dzīvnieku sugu un kategoriju pārvietošanu, kuri attiecībā uz sarakstā norādītu slimību izplatīšanu pāri dalībvalstu robežām rada mazu risku. Turklāt būtu jāparedz papildu atkāpju iespējas gadījumos, kad dalībvalstis vai operatori veiksmīgi īsteno alternatīvus riska mazināšanas pasākumus, piemēram, tādus kā augsta līmeņa biodrošība un iedarbīgas uzraudzības sistēmas.
- (117) Nagaiņi un mājputni ir ekonomiski ļoti nozīmīgas dzīvnieku sugu grupas, uz kurām konkrētas ar pārvietošanu saistītas prasības ir attiecinātas Savienības tiesību aktos, kas pieņemti pirms šīs regulas, proti, Padomes Direktīvā 64/432/EEK⁽²⁾, Padomes Direktīvā 91/68/EEK⁽³⁾, Padomes Direktīvā 2009/156/EK⁽⁴⁾, Padomes Direktīvā 2009/158/EK⁽⁵⁾ un daļēji Direktīvā 92/65/EEK. Galvenie noteikumi, kas reglamentē šādu sugu dzīvnieku pārvietošanu, būtu jāparedz šajā regulā. Sīki izstrādātas prasības, kas lielākoties ir atkarīgas no tā, kādas slimības dažādās dzīvnieku sugas vai kategorijas var pārnēsāt, būtu jāreglamentē turpmākos Komisijas aktos, ņemot vērā attiecīgo slimību, sugu un dzīvnieku kategoriju īpatnības.
- (118) Tā kā nagaiņu un mājputnu savākšanas operācijas rada īpaši augstu slimību risku, ir lietderīgi ierobežot vienā pārvietošanas reizē starp dalībvalstīm atļauto skaitu un šajā regulā paredzēt konkrētus noteikumus, kas aizsargātu iesaistīto dzīvnieku veselību un novērstu pārnēsājamo dzīvnieku slimību izplatīšanos. Minētās savākšanas operācijas parasti tiktu veiktas objektā, kas šādam nolūkam apstiprināts, vai, ja to atļāvis izcelsmes dalībvalsts, pirmajā savākšanas operācijā, vienā transporta līdzeklī, piemēram, kravas automašīnā, savācot dzīvniekus no dažādām vietām minētajā dalībvalstī.
- (119) Atkarībā no attiecīgajām sarakstā norādītajām slimībām un attiecīgajām sarakstā norādītajām sugām ir nepieciešams noteikt konkrētas dzīvnieku veselības prasības, kas attiecas uz konkrētām citām dzīvnieku sugām, kuras nav turēti nagaiņi un mājputni. Uz šīm sugām attiecināmi noteikumi bija paredzēti arī tiesiskajā regulējumā, ko piemēroja pirms šīs regulas, un jo īpaši Direktīvā 92/65/EEK. Minētā direktīva paredz konkrētus tādu dzīvnieku sugu pārvietošanas noteikumus, kurās ietilpst bites, kameņes, pērtiķi, suņi un kaķi, un tādēļ šajā regulā būtu jāparedz juridiskais pamats tādu deleģēto aktu un īstenošanas aktu pieņemšanai, ar ko šīm dzīvnieku sugām paredz konkrētus pārvietošanas noteikumus.
- (120) Norobežotos objektos, ko parasti izmanto laboratorijas dzīvnieku vai zooloģiskā dārza dzīvnieku turēšanai, parasti augstā līmenī ievēro biodrošību un ir labvēlīgs un ļoti kontrolēts veselības statuss, un pārvietošana tajās notiek mazāk vai arī tā notiek tikai šādu objektu slēgtajā lokā. Norobežotu objektu statusu, uz ko operatori var brīvprātīgi pieteikties, pirmoreiz ieviesa ar Direktīvu 92/65/EEK, kurā ir paredzēti apstiprināšanas noteikumi un prasības un pārvietošanas prasības attiecībā uz apstiprinātām iestādēm, institūtiem un centriem. Ar to radītā sistēma minētajiem objektiem dod iespēju savstarpēji mainīties ar dzīvniekiem, pārvietošanai izvirzot mazāk prasību, vienlaikus norobežoto objektu lokā nodrošinot veselības garantijas. Operatori attiecīgi to ir kopumā pieņēmuši un izmanto kā brīvprātīgu izvēli. Tāpēc šajā regulā ir lietderīgi saglabāt norobežoto objektu principu un paredzēt arī noteikumus par pārvietošanu starp minētajiem objektiem.

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/63/ES (2010. gada 22. septembris) par zinātniskiem mērķiem izmantojamo dzīvnieku aizsardzību (OV L 276, 20.10.2010., 33. lpp.).

(2) Padomes Direktīva 64/432/EEK (1964. gada 26. jūnijs) par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē liellopu un cūku tirdzniecību Kopienā (OV L 121, 29.7.1964., 1977/64 lpp.).

(3) Padomes Direktīva 91/68/EEK (1991. gada 28. janvāris) par dzīvnieku veselības prasībām, kas ietekmē aitu un kazu tirdzniecību Kopienā (OV L 46, 19.2.1991., 19. lpp.).

(4) Padomes Direktīva 2009/156/EK (2009. gada 30. novembris) par dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz zirgu dzimtas dzīvnieku pārvadāšanu un importu no trešām valstīm (OV L 192, 23.7.2010., 1. lpp.).

(5) Padomes Direktīva 2009/158/EK (2009. gada 30. novembris) par dzīvnieku veselības nosacījumiem, ar ko reglamentē mājputnu un inkubējamo olu tirdzniecību Kopienā un to ieviešanu no trešām valstīm (OV L 343, 22.12.2009., 74. lpp.).

- (121) Zinātniskiem mērķiem, piemēram, pētniecībai un diagnostikai, un jo īpaši mērķiem, attiecībā uz kuriem dota atļauja saskaņā ar Direktīvu 2010/63/ES, var būt nepieciešams pārvietot dzīvniekus, kas neatbilst vispārīgajām dzīvnieku veselības prasībām, kuras noteiktas šajā regulā, un kas rada augstāku dzīvnieku veselības risku. Šāda veida pārvietošanu nevajadzētu aizliegt vai nepamatoti ierobežot ar šo regulu, jo tas varētu kavēt citos aspektos atļautu pētniecības darbību un bremzēt zinātnes virzību. Tomēr šajā regulā ir būtiski paredzēt noteikumus, lai nodrošinātu, ka minēto dzīvnieku pārvietošana notiek droši.
- (122) Modelis, pēc kāda pārvieto cirka dzīvniekus, zooloģiskos dārzos turētus dzīvniekus, izstādēm paredzētus dzīvniekus un konkrētus citus dzīvniekus, bieži vien atšķiras no citu turētu sugu pārvietošanas modeļiem. Pielāgojot Savienības noteikumus par dzīvnieku pārvietošanu, būtu īpaši jāapsver šādi dzīvnieki, ņemot vērā konkrētus riskus un alternatīvus riska mazināšanas pasākumus.
- (123) Lai nodrošinātu, ka tiek sasniegti šīs regulas 112. līdz 122. apsvērumā minētie mērķi, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz slimību profilakses pasākumiem pārvadāšanas operācijās, konkrētiem noteiktu dzīvnieku sugu pārvietošanas noteikumiem un īpašiem apstākļiem, piemēram, savākšanas operācijām vai noraidītiem sūtījumiem, un attiecībā uz īpašām prasībām vai atkāpēm, kas attiecas uz citu veidu pārvietošanu, piemēram, pārvietošanu zinātniskiem mērķiem.
- (124) Lai nodrošinātu iespēju, ka gadījumos, kad parastie noteikumi par pārvietošanu nav pietiekami vai nav piemēroti tam, lai ierobežotu konkrētas slimības izplatīšanos, tiek piemēroti īpaši noteikumi par pārvietošanu, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras uz ierobežotu periodu paredzēt īpašus pārvietošanas noteikumus.
- (125) Turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanai starp dalībvalstīm būtu jāatbilst prasībām, kas piemērojamas šādai pārvietošanai. Gadījumā, ja dzīvnieku suga rada veselības risku un ja tai ir lielāka ekonomiska nozīme, dzīvniekiem līdzī ir jābūt kompetentās iestādes izsniegtam veterinārajam sertifikātam.
- (126) Ciktāl tas tehniski, praktiski un finansiāli iespējams, būtu jāizmanto tehnikas jauninājumi, lai operatoriem un kompetentajām iestādēm mazinātu ar sertificēšanu un paziņošanu saistīto administratīvo slogu, ar informācijas tehnoloģijām aizstājot papīra dokumentus un atvieglinot paziņošanas procedūras, kā arī šādas tehnoloģijas iespējami izmantojot daudzveidīgiem mērķiem.
- (127) Ja netiek prasīts kompetentās iestādes izsniegts veterinārais sertifikāts, operatoram, kas pārvieto dzīvniekus uz citu dalībvalsti, būtu jāizdod pašdeklarācijas dokuments, kas apstiprina, ka dzīvnieki atbilst šajā regulā noteiktajām prasībām attiecībā uz pārvietošanu.
- (128) Lai nodrošinātu, ka tiek sasniegti šīs regulas 125., 126. un 127. apsvērumā minētie mērķi, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz noteikumiem par veterināro sertifikātu saturu, informēšanas pienākumiem un atkāpēm no dzīvnieku veselības sertificēšanas prasībām, konkrētiem sertificēšanas noteikumiem un oficiālo veterinārārstu pienākumiem pirms veterinārā sertifikāta parakstīšanas veikt attiecīgas pārbaudes.
- (129) Paziņošanai par dzīvnieku un reproduktīvo produktu pārvietošanu starp dalībvalstīm un dažos gadījumos dalībvalstu teritorijas iekšienē ir būtiska nozīme, lai nodrošinātu dzīvnieku un attiecīgo reproduktīvo produktu izsekojamību gadījumos, kad šī pārvietošana var būt saistīta ar risku, ka izplatīsies pārnēsājamas dzīvnieku slimības. Tādēļ par šādu pārvietošanu būtu jāpaziņo un tā būtu jāreģistrē, izmantojot integrētu datorizētu veterināro sistēmu ("TRACES"). TRACES sistēma, balstoties uz Komisijas Lēmumiem 2003/24/EK ⁽¹⁾ un 2004/292/EK ⁽²⁾, vienotā sistēmā integrē datorizētās sistēmas, kas paredzētas Direktīvas 90/425/EEK 20. pantā un attiecīgi Padomes Lēmumā 92/438/EEK ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Komisijas Lēmums 2003/24/EK (2002. gada 30. decembris), par integrētas datorizētas veterinārās sistēmas izveidi (OV L 8, 14.1.2003., 44. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Lēmums 2004/292/EK (2004. gada 30. marts) par TRACES sistēmas ieviešanu, ar ko groza Lēmumu 92/486/EEK (OV L 94, 31.3.2004., 63. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Lēmums 92/438/EEK (1992. gada 13. jūlijs) par veterinārās robežkontroles procedūru datorizāciju (*Shift* projekts), par Direktīvas 90/675/EEK, 91/496/EEK, 91/628/EEK un Lēmuma 90/424/EEK grozīšanu un Lēmuma 88/192/EEK atcelšanu (OV L 243, 25.8.1992., 27. lpp.).

- (130) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šajā regulā paredzēto dzīvnieku veselības sertificēšanas un pārvietošanas paziņošanas noteikumu īstenošanai, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras paredzēt noteikumus par veterināro sertifikātu paraugiem, pašdeklarēšanas dokumentiem, pārvietošanas paziņošanas formātiem un termiņiem attiecībā gan uz sauszemes dzīvniekiem, gan ūdensdzīvniekiem, reproduktīvajiem produktiem un attiecīgā gadījumā arī dzīvnieku izcelsmes produktiem.
- (131) Lolojumdzīvnieku pārvietošanas specifika nozīmē, ka to radītais dzīvnieku veselības risks būtiski atšķiras no veselības riska, ko rada citi turēti dzīvnieki. Tāpēc šajā regulā šādai pārvietošanai būtu jāparedz konkrēti mazāk stingri noteikumi. Tomēr šādi mazāk stingri noteikumi ir pamatoti tikai tad, ja lolojumdzīvnieks patiešām pavada savu īpašnieku viņam pārvietojoties vai ierobežotā laikposmā pēc tam, un ja kopā ar īpašnieku vienlaikus tiek pārvietoti ne vairāk kā pieci lolojumdzīvnieki, kā minēts I pielikuma A daļā. Lai nodrošinātu, ka lolojumdzīvnieki nerada būtisku risku, ka izplatīsies pārnēsājamas dzīvnieku slimības, un lai precizētu ārkārtas situācijas, kurās īpašnieku var pavadīt vairāk nekā pieci lolojumdzīvnieki vai kad lolojumdzīvnieks jāpārvieto ilgākā laikā pirms vai pēc īpašnieka pārvietošanās, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz šādu dzīvnieku pārvietošanai paredzētiem sīki izstrādātiem noteikumiem. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šajā regulā paredzēto dzīvnieku veselības prasību īstenošanai attiecībā uz lolojumdzīvnieku pārvietošanu, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras paredzēt noteikumus par slimību profilakses un kontroles pasākumiem, ko veic šādai pārvietošanai.
- (132) Dažādu iemeslu dēļ dzīvnieku veselības risku un sabiedrības veselības risku var radīt savvaļas dzīvnieki, piemēram, tos pārvietojot uz kādu objektu vai no vienas vides uz citu. Attiecībā uz šo dzīvnieku pārvietošanu var būt vajadzīgs veikt atbilstīgus profilakses pasākumus, lai novērstu, ka izplatās pārnēsājamas dzīvnieku slimības. Lai nodrošinātu, ka savvaļas dzīvnieki nerada būtisku risku attiecībā uz to, ka izplatās pārnēsājamas dzīvnieku slimības, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz papildu prasībām, ko attiecinā uz savvaļas sauszemes dzīvnieku pārvietošanu.
- (133) Līdzīgu risku, ka pārnēsājamas dzīvnieku slimības izplatīsies uz dzīvniekiem, var radīt reproduktīvi produkti. Turklāt to iegūšanai piemīt īpatnības, kuras saistītas ar vaislas dzīvniekiem izvirzītām augstām veselības prasībām un kuru dēļ attiecībā uz donordzīvniekiem nepieciešams izvirzīt stingrākas vai specifiskas dzīvnieku veselības prasības. Lai nodrošinātu, ka reproduktīvos produktus pārvieto droši, lai saglabātu to atbilstību sagaidāmajiem augstajiem veselības standartiem, un lai ņemtu vērā šādu produktu dažu konkrētu lietojumu specifiku, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz sīki izstrādātām prasībām, ko izvirza konkrētu dzīvnieku sugu reproduktīvo produktu pārvietošanai, attiecībā uz īpašām prasībām, kas piemērojamas, piemēram, šo produktu pārvietošanai zinātniskiem mērķiem, un attiecībā uz atkāpēm no dzīvnieku veselības sertificēšanas pienākuma.
- (134) Dzīvnieku izcelsmes produkti var radīt risku, ka izplatīsies pārnēsājamas dzīvnieku slimības. Savienības tiesību aktos noteiktās pārtikas nekaitīguma prasības, kas izvirzītas dzīvnieku izcelsmes produktiem, nodrošina labu higiēnas praksi un mazina dzīvnieku veselības riskus, ko rada šādi produkti. Tomēr attiecībā uz dažiem produktu veidiem šajā regulā būtu jāparedz konkrēti dzīvnieku veselības pasākumi, piemēram, slimību kontroles un ārkārtas pasākumi, lai nodrošinātu, ka ar dzīvnieku izcelsmes produktiem netiek izplatītas dzīvnieku slimības. Lai šādos konkrētos gadījumos nodrošinātu dzīvnieku izcelsmes produktu drošu pārvietošanu, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem par dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanu saistībā ar veiktajiem slimību kontroles pasākumiem, pienākumiem attiecībā uz dzīvnieku veselības sertificēšanu un atkāpēm no minētajiem noteikumiem, ja ar šādu pārvietošanu saistītais risks un pastāvošie riski mazināšanas pasākumi to pieļauj.
- (135) Kad dalībvalstis veic valsts līmeņa pasākumus attiecībā uz dzīvnieku un reproduktīvo produktu pārvietošanu vai nolemj valsts līmeņa pasākumus veikt, lai to teritorijā ierobežotu ietekmi, ko rada pārnēsājamas dzīvnieku slimības, kuras nav sarakstā norādītās slimības, minētajiem valsts pasākumiem nevajadzētu traucēt iekšējā tirgus noteikumus, kas paredzēti Savienības tiesību aktos. Tādēļ ir lietderīgi šādiem valsts pasākumiem paredzēt regulējumu un gādāt, lai minētie pasākumi nepārkāptu Savienības tiesību aktos atļautās robežas.
- (136) Lai kompetentā iestāde varētu veikt pienācīgu uzraudzību un profilaktiski novērst, kontrolēt un izskaust pārnēsājamas dzīvnieku slimības, ir nepieciešams reģistrēt un apstiprināt akvakultūras objektus. Direktīvā 2006/88/EK ir prasīts, lai visi objekti, kas pārvieto ūdensdzīvniekus, būtu apstiprināti. Minētā apstiprināšanas

sistēma šajā regulā būtu jāsauglabā, lai gan dažās Savienības oficiālajās valodās šajā regulā, atsaucoties uz apstiprināšanas sistēmu, lieto terminus, kas atšķiras no Direktīvā 2006/88/EK lietotajiem terminiem.

- (137) Kaujot un pārstrādājot akvakultūras dzīvniekus, kuriem piemēro slimību kontroles pasākumus, var izplatīties pārnēsājamas dzīvnieku slimības, piemēram, ar pārstrādes objektu notekūdeņiem, kas satur patogēnus. Tāpēc ir jāapstiprina pārstrādes objekti, kas izpilda riska mazināšanas pasākumus, lai veiktu šādas kaušanas un apstrādes operācijas. Tādēļ šajā regulā būtu jāparedz slimību kontrolei pakļautu no ūdensdzīvniekiem iegūtas pārtikas objektu apstiprināšana.
- (138) Lai nodrošinātu, ka ir publiski pieejama atjaunināta informācija par reģistrētiem un apstiprinātiem objektiem, kompetentajai iestādei būtu jāizveido un jāuztur šādu objektu reģistrs. Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz informāciju, kas jāiekļauj akvakultūras objektu reģistros, un par lietvedības prasībām, kas izvirzītas akvakultūras objektiem un pārvadātājiem.
- (139) Lai šajā regulā paredzētajiem noteikumiem par to, kā reģistrē un apstiprina akvakultūras objektus un slimību kontrolei pakļautos no ūdensdzīvniekiem iegūtas pārtikas objektus, par lietvedību un par objektu reģistriem nodrošinātu vienādus īstenošanas nosacījumus, šajā sakarā būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras paredzēt noteikumus par informēšanas pienākumiem, atkāpēm un citiem īstenošanas noteikumiem.
- (140) Tā kā ūdensdzīvniekus lielākajā daļā gadījumu individuāli identificēt nav praktiski iespējams, būtisks rīks ūdensdzīvnieku izsekojamības nodrošināšanai ir akvakultūras objektu, slimību kontrolei pakļautu no ūdensdzīvniekiem iegūtas pārtikas objektu un pārvadātāju lietvedība. Lietvedības pieraksti ir svarīgs rīks arī objektu veselības situācijas uzraudzībā.
- (141) Tāpat kā sauszemes dzīvnieku gadījumā, attiecībā uz ūdensdzīvnieku pārvietošanu ir nepieciešams noteikt saskaņotus noteikumus, tostarp noteikumus par dzīvnieku veselības sertificēšanu un pārvietošanas paziņošanu.
- (142) Direktīvā 2006/88/EK ir paredzēti ūdensdzīvnieku pārvietošanas noteikumi, kas vienlīdz piemērojami pārvietošanai gan dalībvalstu iekšienē, gan starp tām. Attiecībā uz ūdensdzīvnieku pārvietošanas noteikumiem galvenais noteicošais faktors ir galamērķa dalībvalsts, zonu un nodalījumu veselības statuss attiecībā uz sarakstā norādītajām slimībām.
- (143) Tomēr Direktīvas 2006/88/EK darbības joma neattiecas uz savvaļas ūdensdzīvniekiem, kas noķerti vai ievākti tiešai laišanai pārtikas aprītē. Savukārt šīs regulas darbības jomā tie ietilpst, taču neietilpst tajā dotajā akvakultūras dzīvnieku definīcijā. Tāpēc tajā būtu jāparedz iespējami pasākumi attiecībā uz šādiem ūdensdzīvniekiem, ja, ņemot vērā to samērīgumu, šādus pasākumus pamato ar saistītajiem riskiem.
- (144) Līdz ar to 142. apsvērumā skaidrotais princips būtu jāpiemēro arī tādu ūdensdzīvnieku pārvietošanai, kuri nav iekļauti akvakultūras dzīvnieku definīcijā, bet uz kuriem attiecas šīs regulas darbības joma. Tas jo īpaši attiecināms uz ūdensdzīvniekiem, kuru veselības statuss nav zināms vai kuriem ir apstiprināta slimība, neatkarīgi no to galīgās izmantošanas. Tā kā arī tādu dzīvu savvaļas ūdensdzīvnieku pārvietošana, kuru veselības statuss nav zināms vai kuriem ir apstiprināta slimība un kuri ir paredzēti lietošanai pārtikā, var radīt sarakstā norādītu vai no jauna radušos slimību izplatīšanās risku, tiem arī būtu jāpiemēro tāda pati noteikumu sistēma. Tas aptver lietošanai pārtikā ievāktos vai noķertos savvaļas ūdensdzīvniekus, kuri tiek pārvietoti un īslaicīgi turēti līdz kaušanai.
- (145) Tomēr būtu jāizvairās no nesamērīgiem pārvietošanas ierobežojumiem un nevajadzīga administratīvā sloga objektiem un operatoriem komerciālās zvejniecības nozarē. Līdz ar to gadījumos, kad šādi dzīvie savvaļas ūdensdzīvnieki ir paredzēti lietošanai pārtikā, konkrētie noteikumi principā būtu jāpiemēro tikai tādu dzīvu

savvaļas ūdensdzīvnieku pārvietošanai, kas rada sarakstā norādītu vai no jauna radušos slimību izplatīšanās risku dalībvalstīs, zonās vai nodaļumos, kuri ir deklarēti par brīviem no konkrētām sarakstā norādītām slimībām vai uz kuriem attiecina izskaušanas programmas saistībā ar minētajām slimībām.

- (146) Lai rosinātu dalībvalstis paaugstināt savu ūdensdzīvnieku populāciju veselības statusu, šajā regulā būtu jāievieš konkrēti pielāgojumi un papildu elastīgums.
- (147) Lai nodrošinātu ūdensdzīvnieku pārvietošanas kontroli, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz slimību profilakses pasākumiem, ko piemēro transportam, attiecībā uz speciāliem noteikumiem, kurus piemēro konkrētu kategoriju ūdensdzīvnieku pārvietošanai dažādos nolūkos, attiecībā uz konkrētām prasībām vai atkāpēm attiecībā uz noteiktu veidu pārvietošanu, piemēram, pārvietošanu zinātniskiem mērķiem, un attiecībā uz papildu prasībām savvaļas ūdensdzīvnieku pārvietošanai.
- (148) Lai nodrošinātu, ka gadījumos, kad šajā regulā paredzētie pārvietošanas noteikumi nav pietiekami vai nav piemēroti, lai ierobežotu konkrētas sarakstā norādītas slimības izplatīšanos, iespējams paredzēt pagaidu atkāpes un konkrētas prasības ūdensdzīvnieku pārvietošanai, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras uz ierobežotu laiku paredzēt īpašus pārvietošanas noteikumus vai atkāpes.
- (149) Savienībā akvakultūras ražošanā sugas un ražošanas sistēmas ir ļoti daudzveidīgas un šī daudzveidība strauji aug. Tādēļ var būt nepieciešams pieņemt valsts pasākumus dalībvalstu līmenī attiecībā uz slimībām, kas nav slimības, kuras saskaņā ar šo regulu uzskatāmas par sarakstā norādītām slimībām. Tomēr šādiem valsts pasākumiem vajadzētu būt pamatotiem, nepieciešamiem un samērīgiem ar mērķiem, kas jāsasniedz. Turklāt tie nedrīkstētu skart pārvietošanu starp dalībvalstīm, ja vien tie nav nepieciešami, lai novērstu slimības ievazāšanos vai kontrolētu tās izplatīšanos. Valsts pasākumi, kas ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm, būtu jāapstiprina un regulāri jāpārskata Savienības līmenī.
- (150) Patlaban sarakstā norādītās slimības tikai ļoti ierobežoti skar tādu dzīvnieku sugas, kas nav šajā regulā definētas kā sauszemes dzīvnieku vai ūdensdzīvnieku sugas, piemēram, reptiļus, abiniekus, kukaiņus un citus. Tādēļ nav lietderīgi prasīt, ka minētajām dzīvnieku sugām būtu jāpiemēro visi šīs regulas noteikumi. Tomēr, ja sarakstā norāda kādu slimību, kas skar sugas, kuras nav sauszemes dzīvnieku vai ūdensdzīvnieku sugas, šīs regulas attiecīgās dzīvnieku veselības prasības būtu jāpiemēro minētajām sugām, lai nodrošinātu, ka ir iespējams veikt pietiekamus un samērīgus slimību profilakses un kontroles pasākumus.
- (151) Lai nodrošinātu, ka gadījumā, ja riska dēļ tas nepieciešams, ir iespējams paredzēt noteikumus tādu dzīvnieku, kas šajā regulā nav definēti kā sauszemes dzīvnieki vai kā ūdensdzīvnieki, un no šādiem dzīvniekiem iegūtu reprodiktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanai, būtu jādeleģē pilnvaras Komisijai pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz tādu objektu reģistrēšanu un apstiprināšanu, tādu lietvedību un reģistriem, identificēšanu un reģistrēšanu, prasībām attiecībā uz pārvietošanas izsekojamību, dzīvnieku veselības sertificēšanu un pašdeklarēšanas un pārvietošanas paziņošanas saistībām, kas attiecas uz minēto sugu dzīvniekiem, reprodiktīvajiem produktiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem.
- (152) Ja tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu vienādus nosacījumus dzīvnieku veselības prasību īstenošanai attiecībā uz šīm citām dzīvnieku sugām un no tām iegūtiem reprodiktīvajiem produktiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras paredzēt sīki izstrādātus noteikumus par minētajām prasībām.
- (153) Lai novērstu, ka Savienībā ievazājas sarakstā norādītas slimības un no jauna radušās slimības, ir nepieciešams, lai pastāvētu iedarbīgi noteikumi par tādu dzīvnieku, reprodiktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu ieviešanu Savienībā, kas šādas slimības var pārnēsāt.
- (154) Lai garantētu veselības statusu Savienībā, šajā regulā ir paredzēti noteikumi par dzīvnieku un produktu pārvietošanu Savienības teritorijā. Tāpēc, lai neapdraudētu minēto statusu, ir lietderīgi dzīvnieku un produktu ieviešanai Savienībā noteikt tāds nosacījumus, kas ir ne mazāk stingri par tiem nosacījumiem, kurus piemēro to pārvietošanai Savienības teritorijā.

- (155) Lai nodrošinātu, ka dzīvnieki, reproduktīvie produkti un dzīvnieku izcelsmes produkti no trešām valstīm vai teritorijām izpilda dzīvnieku veselības prasības, kuru sniegtās garantijas ir līdzvērtīgas Savienības tiesību aktos paredzētajām garantijām, ir būtiski, lai tās trešās valsts vai teritorijas kompetentās iestādes, no kurām tās eksportē uz Savienību, tiem piemērotu pienācīgas kontroles. Vajadzības gadījumā, pirms pieņemt, ka šādus dzīvniekus, reproduktīvos produktus vai dzīvnieku izcelsmes produktus ievēd Savienībā, būtu jāpārbauda izcelsmes trešās valsts vai teritorijas veselības statuss. Tādēļ tiesībām uz Savienību eksportēt dzīvniekus un produktus un šajā nolūkā norādītām sarakstā vajadzētu būt tikai tām trešām valstīm un teritorijām, kas var pierādīt, ka atbilst dzīvnieku veselības standartiem, kuri izvirzīti šo dzīvnieku un produktu ievēšanai Savienībā.
- (156) Attiecībā uz dažām dzīvnieku sugām un kategorijām un attiecīgajiem reproduktīvajiem produktiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem pirms šīs regulas pieņemšanas dienas pieņemtajos Savienības aktos nav noteikti Savienības saraksti ar tām trešām valstīm un teritorijām, no kurām ir atļauta ievēšana Savienībā. Tādos gadījumos, kamēr nav pieņemti noteikumi saskaņā ar šo regulu, būtu jāatļauj dalībvalstīm noteikt, no kurām valstīm un teritorijām to teritorijā var atļaut ievest šādus dzīvniekus, reproduktīvus produktus un dzīvnieku izcelsmes produktus. To nosakot, dalībvalstīm būtu jāņem vērā kritēriji, kas šajā regulā noteikti attiecībā uz trešo valstu un teritoriju Savienības sarakstiem.
- (157) Lai nodrošinātu, ka dzīvnieku veselības prasības, kas šajā regulā paredzētas attiecībā uz ievēšanu Savienībā, tiek ievērotas un atbilst OIE kodeksu principiem, visiem dzīvniekiem, reproduktīvajiem produktiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem, ko ievēd Savienībā, līdzī vajadzētu būt izcelsmes trešās valsts vai teritorijas kompetentās iestādes izdotam veterinārajam sertifikātam, kurš apstiprina atbilstību visām dzīvnieku veselības prasībām, kas izvirzītas attiecībā uz ievēšanu Savienībā. Tomēr būtu jāatļauj atkāpties no šā noteikuma attiecībā uz precēm, kas rada zemu dzīvnieku veselības risku.
- (158) Veterinārie sertifikāti var būt atsevišķi dokumenti, taču sertificēšana Savienības tiesību aktos bieži vien ir pieprasīta citiem nolūkiem, piemēram, lai attiecībā uz dzīvniekiem vai produktiem apliecinātu, ka ir ievērotas sabiedrības veselības vai dzīvnieku veselības prasības. Tas ir jāņem vērā. Lai līdz minimumam samazinātu administratīvo slogu un izmaksas, minētajos veterinārajos sertifikātos būtu arī jāatļauj iekļaut informāciju, kas pieprasīta saskaņā ar citiem Savienības pārtikas un dzīvnieku barības un dzīvnieku labturības tiesību aktiem.
- (159) Slimības var izplatīties ar citiem līdzekļiem, kas nav dzīvnieki, reproduktīvie produkti, dzīvnieku izcelsmes produkti un dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti un atvasināti produkti. Piemēram, slimība var izplatīties arī ar transportlīdzekļiem, pārvadāšanas konteineriem, sienu, salmiem, augu produktiem, materiāliem, kam iespējama iepriekšēja saskare ar inficētiem dzīvniekiem, un ar aprīkojumu. Ja nepieciešams, būtu jāveic pasākumi, lai novērstu, ka ar šiem līdzekļiem pārnēsā slimību.
- (160) Lai nodrošinātu, ka prasības attiecībā uz ievēšanu Savienībā ir pietiekami sīki izstrādātas, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz tādu papildu noteikumu pieņemšanu, saskaņā ar kuriem trešās valstīs un teritorijās apstiprina objektus un nosaka atkāpes, attiecībā uz dzīvnieku veselības prasībām, kuras attiecībā uz ievēšanu Savienībā izvirzītas sūtijumiem no trešām valstīm un teritorijām, un dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz slimību ierosinātājiem, citiem materiāliem, transportlīdzekļiem un aprīkojumu, ar kuriem var tikt pārnēsātas dzīvnieku slimības.
- (161) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus dzīvnieku veselības prasību īstenošanai attiecībā uz dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu sūtijumu ievēšanu Savienībā, būtu jāpiesūta Komisijai īstenošanas pilnvaras paredzēt noteikumus cita starpā par tādu trešo valstu un teritoriju sarakstu, no kurām Savienībā ir atļauts ievest dzīvniekus, reproduktīvos produktus un dzīvnieku izcelsmes produktus, un par veterināro sertifikātu saturu un paraugu formātu.
- (162) Pagātnes pieredze ir apliecinājusi, ka tad, kad dalībvalstīs vai trešās valstīs vai teritorijās, no kurām Savienībā ievēd dzīvniekus vai produktus, uzliesmo nopietna slimība, slimību profilakses un kontroles pasākumi ir jāveic nekavējoties, lai novērstu slimības ievazāšanos un ierobežotu tās izplatīšanos. Šāda ārkārtas situācija var būt

saistīta ar sarakstā norādītām slimībām, slimībām, kas radušās no jauna, vai citiem dzīvnieku veselības apdraudējumiem. Minētajā kontekstā būtu jāprecizē, kurus no šajā regulā paredzētajiem slimību kontroles un profilakses pasākumiem var izmantot, ja kļūst sastopama sarakstā norādīta slimība, no jauna radusies slimība vai apdraudējums. Visos šādos gadījumos ir būtiski, lai pasākumus varētu veikt ļoti drīz un bez jebkādas kavēšanās. Tā kā šādi pasākumi ierobežotu pārvietošanu Savienības iekšienē vai uz Savienību, tie visos iespējamajos gadījumos būtu jāīsteno Savienības līmenī.

- (163) Lai nodrošinātu iedarbīgu un ātru reaģēšanu uz riskiem, kas rodas no jauna, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras noteikt ārkārtas pasākumus.
- (164) Pienācīgi pamatotos gadījumos Komisijai būtu jāpieņem nekavējoties piemērojami īstenošanas akti, kas *inter alia* attiecas uz pasākumiem saistībā ar slimībām, kas radušās no jauna, attiecībā uz Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu banku krājumu veidošanu, krājumiem, glabāšanu, piegādi un citām procedūrām, attiecībā uz īpašu slimības kontroles pasākumu un atkāpju noteikšanu uz ierobežotu laiku, attiecībā uz īpašiem noteikumiem sauszemes dzīvnieku un ūdensdzīvnieku pārvietošanai, ko piemēro uz ierobežotu laiku, attiecībā uz ārkārtas pasākumiem un attiecībā uz trešo valstu un teritoriju norādīšanu sarakstā ieviešanas Savienībā nolūkā.
- (165) Šī regula nosaka vispārīgus un konkrētus noteikumus par pārnēsājamu dzīvnieku slimību profilaksi un kontroli un nodrošina saskaņotu pieeju dzīvnieku veselībai visā Savienībā. Dažās jomās, piemēram, tādās kā vispārīgi pienākumi attiecībā uz dzīvnieku veselību, paziņošana, uzraudzība, reģistrēšana un apstiprināšana vai izsekojamība, būtu jāatļauj dalībvalstīm piemērot papildu vai stingrākus valsts pasākumus, vai arī tās jānodrošina šādi rīkoties. Tomēr šādi valstu pasākumi būtu jāatļauj tikai tad, ja tie nekaitē šajā regulā noteiktajiem dzīvnieku veselības mērķiem un ja tie nav pretrunā ar tajā paredzētajiem noteikumiem, un ar noteikumu, ka tie neapgrūrina dzīvnieku un produktu pārvietošanu no vienas dalībvalsts uz citu, ja vien tas nav nepieciešams, lai novērstu slimības ievazāšanos vai kontrolētu tās izplatīšanos.
- (166) Lai mazinātu administratīvo slogu, uz 165. apsvērumā minētajiem dalībvalstu pasākumiem būtu jāattiecinā vienkāršota paziņošanas procedūra. Pieredze ir apliecinājusi, ka vispārīgā paziņošanas procedūra, kas paredzēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 98/34/EK⁽¹⁾, ir bijis nozīmīgs rīks valstu tehnisko noteikumu kvalitātes virzīšanā un pilnveidošanā, nesaskaņotās vai daļēji saskaņotās jomās veicinot labāku pārredzamību, uztveramību un lietderību. Tādēļ ir lietderīgi piemērot šo vispārīgo paziņošanas procedūru.
- (167) Patlaban Savienības dzīvnieku veselības noteikumi ir paredzēti šādos Eiropas Parlamenta un Padomes aktos un saskaņā ar tiem pieņemtos turpmākos Komisijas aktos:

Direktīva 64/432/EEK, Padomes Direktīva 77/391/EEK⁽²⁾, Padomes Direktīva 78/52/EEK⁽³⁾, Padomes Direktīva 80/1095/EEK⁽⁴⁾, Padomes Direktīva 82/894/EEK⁽⁵⁾, Padomes Direktīva 88/407/EEK⁽⁶⁾, Padomes Direktīva 89/556/EEK⁽⁷⁾, Padomes Direktīva 90/429/EEK⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu, un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu sfērā (OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 77/391/EEK (1977. gada 17. maijs), ar ko ievieš Kopienas pasākumus liellopu brucelozes, tuberkulozes un leikozes izskaušanai (OV L 145, 13.6.1977., 44. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Direktīva 78/52/EEK (1977. gada 13. decembris), kas ievieš Kopienas kritērijus valstu plāniem liellopu brucelozes, tuberkulozes un enzootiskās leikozes paātrinātai izskaušanai (OV L 15, 19.1.1978., 34. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 80/1095/EEK (1980. gada 11. novembris), ar ko nosaka nosacījumus, kas paredzēti tam, lai padarītu un noturētu Kopienas teritoriju brīvu no klasiskā cūku mēra (OV L 325, 1.12.1980., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes Direktīva 82/894/EEK (1982. gada 21. decembris) par dzīvnieku slimību paziņošanu Kopienā (OV L 378, 31.12.1982., 58. lpp.).

⁽⁶⁾ Padomes Direktīva 88/407/EEK (1988. gada 14. jūnijs) par dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar mājas liellopu spermu un tās ievadumiem (OV L 194, 22.7.1988., 10. lpp.).

⁽⁷⁾ Padomes Direktīva 89/556/EEK (1989. gada 25. septembris) par dzīvnieku veselības nosacījumiem, kas reglamentē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar liellopu sugu mājdzīvnieku embrijiem un to importu no trešām valstīm (OV L 302, 19.10.1989., 1. lpp.).

⁽⁸⁾ Padomes Direktīva 90/429/EEK (1990. gada 26. jūnijs), ar ko nosaka dzīvnieku veselības prasības, kas piemērojamas Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar cūku sugu mājdzīvnieku spermu un tās importu (OV L 224, 18.8.1990., 62. lpp.).

Padomes Direktīva 91/68/EEK, Padomes Lēmums 91/666/EEK ⁽¹⁾, Padomes Direktīva 92/35/EEK ⁽²⁾, Direktīva 92/65/EEK, Padomes Direktīva 92/66/EEK ⁽³⁾, Padomes Direktīva 92/118/EEK ⁽⁴⁾, Padomes Direktīva 92/119/EEK ⁽⁵⁾, Padomes Lēmums 95/410/EK ⁽⁶⁾, Padomes Direktīva 2000/75/EK ⁽⁷⁾, Padomes Lēmums 2000/258/EK ⁽⁸⁾, Padomes Direktīva 2001/89/EK ⁽⁹⁾,

Padomes Direktīva 2002/60/EK ⁽¹⁰⁾, Padomes Direktīva 2002/99/EK ⁽¹¹⁾, Padomes Direktīva 2003/85/EK ⁽¹²⁾, Padomes Regula (EK) Nr. 21/2004 ⁽¹³⁾, Padomes Direktīva 2004/68/EK ⁽¹⁴⁾, Padomes Direktīva 2005/94/EK ⁽¹⁵⁾, Direktīva 2006/88/EK, Padomes Direktīva 2008/71/EK ⁽¹⁶⁾, Direktīva 2009/156/EK, Direktīva 2009/158/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 576/2013 ⁽¹⁷⁾.

(168) Šajā regulā ir paredzēti noteikumi par liellopu identifikāciju un reģistrāciju, savukārt noteikumi par liellopu gaļas marķēšanu tās darbības jomā nav iekļauti. Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1760/2000 ⁽¹⁸⁾ ir paredzēti noteikumi par liellopu identifikāciju un reģistrāciju un noteikumi par liellopu gaļas marķēšanu. Tādējādi minētā regula būtu jāgroza, lai atceltu tās noteikumus par liellopu identifikāciju un reģistrāciju, savukārt noteikumi par liellopu gaļas marķēšanu paliktu spēkā.

(169) Lai nodrošinātu esošajā regulējumā, ar ko izveido liellopu, aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmas, paredzētās kārtības uzticamību, minētajos tiesību aktos paredzēts, ka dalībvalstis veic piemērotus un efektīvus kontroles pasākumus. Šādi piemēroti un efektīvi oficiālas kontroles pasākumi būtu jāsauglabā arī turpmāk. Šajā regulā, kas ir daļa no "Pārdomātāku noteikumu drošākai pārtikai" priekšlikumu paketes, nav paredzēti noteikumi par oficiālajām kontrolēm, jo šie noteikumi būtu jāparedz ierosinātajos horizontālajos tiesību aktos par

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 91/666/EEK (1991. gada 11. decembris), ar ko nosaka Kopienas mutes un nagu sērgas vakcīnu rezerves izveidošanu (OV L 368, 31.12.1991., 21. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 92/35/EEK (1992. gada 29. aprīlis), ar ko paredz kontroles noteikumus un pasākumus Āfrikas zirgu mēra apkarošanai (OV L 157, 10.6.1992., 19. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Direktīva 92/66/EEK (1992. gada 14. jūlijs), ar ko ievieš Kopienas pasākumus Nūkāsas slimības kontrolei (OV L 260, 5.9.1992., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 92/118/EEK (1992. gada 17. decembris), ar ko paredz dzīvnieku veselības un sabiedrības veselības prasības attiecībā uz tādu produktu tirdzniecību un ieviešanu Kopienā, uz kuriem neattiecas šādas prasības, kas paredzētas īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvas 89/662/EEK A pielikuma I daļā, un – attiecībā uz slimību izraisītājiem – īpašos Kopienas noteikumus, kuri minēti Direktīvā 90/425/EEK (OV L 62, 15.3.1993., 49. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes Direktīva 92/119/EEK (1992. gada 17. decembris), ar ko ievieš vispārīgus Kopienas pasākumus noteiktu dzīvnieku slimību kontrolei un īpašus pasākumus saistībā ar cūku vezikulāro slimību (OV L 62, 15.3.1993., 69. lpp.).

⁽⁶⁾ Padomes Lēmums 95/410/EK (1995. gada 22. jūnijs), ar ko nosaka Somijai un Zviedrijai paredzēto kaušanai domāto mājputnu paraugu ņemšanas noteikumus mikrobioloģiskajai testēšanai, ko veic izcelsmes uzņēmumā (OV L 243, 11.10.1995., 25. lpp.).

⁽⁷⁾ Padomes Direktīva 2000/75/EK (2000. gada 20. novembris), ar ko paredz īpašus noteikumus infekciozā katarāla drudža kontrolei un apkarošanai (OV L 327, 22.12.2000., 74. lpp.).

⁽⁸⁾ Padomes Lēmums 2000/258/EK (2000. gada 20. marts), ar ko tiek izraudzīta īpaša iestāde, kas atbildīga par tādu kritēriju noteikšanu, kas vajadzīgi, lai standartizētu seroloģiskos testus trakumsērgas vakcīnu efektivitātes pārraudzīšanai (OV L 79, 30.3.2000., 40. lpp.).

⁽⁹⁾ Padomes Direktīva 2001/89/EK (2001. gada 23. oktobris) par Kopienas pasākumiem klasiskā cūku mēra kontrolei (OV L 316, 1.12.2001., 5. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Padomes Direktīva 2002/60/EK (2002. gada 27. jūnijs), ar ko paredz īpašus noteikumus cīņai pret Āfrikas cūku mēri un groza Direktīvu 92/119/EEK attiecībā uz Tešenas slimību un Āfrikas cūku mēri (OV L 192, 20.7.2002., 27. lpp.).

⁽¹¹⁾ Padomes Direktīva 2002/99/EK (2002. gada 16. decembris), ar ko paredz dzīvnieku veselības noteikumus, kuri reglamentē tādu dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanu, pārstrādi, izplatīšanu un ieviešanu, kas paredzēti lietošanai pārtikā (OV L 18, 23.1.2003., 11. lpp.).

⁽¹²⁾ Padomes Direktīva 2003/85/EK (2003. gada 29. septembris) par Kopienas pasākumiem mutes un nagu sērgas kontrolei, ar kuru atceļ Direktīvu 85/511/EEK un Lēmumus 89/531/EEK un 91/665/EEK un groza Direktīvu 92/46/EEK (OV L 306, 22.11.2003., 1. lpp.).

⁽¹³⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 21/2004 (2003. gada 17. decembris), ar ko izveido aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003 un Direktīvas 92/102/EEK un 64/432/EEK (OV L 5, 9.1.2004., 8. lpp.).

⁽¹⁴⁾ Padomes Direktīva 2004/68/EK (2004. gada 26. aprīlis), ar ko nosaka dzīvnieku veselības noteikumus par dažu nagainu sugu dzīvnieku importu un tranzītu caur Kopieni, groza Direktīvas 90/426/EEK un 92/65/EEK un atceļ Direktīvu 72/462/EEK (OV L 139, 30.4.2004., 321. lpp.).

⁽¹⁵⁾ Padomes Direktīva 2005/94/EK (2005. gada 20. decembris), ar ko paredz Kopienas pasākumus putnu gripas kontrolei un atceļ Direktīvu 92/40/EEK (OV L 10, 14.1.2006., 16. lpp.).

⁽¹⁶⁾ Padomes Direktīva 2008/71/EK (2008. gada 15. jūlijs) par cūku identificēšanu un reģistrēšanu (OV L 213, 8.8.2008., 31. lpp.).

⁽¹⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 576/2013 (2013. gada 12. jūnijs) par loļojumdzīvnieku nekomerciālu pārvietošanu un par Regulas (EK) Nr. 998/2003 atcelšanu (OV L 178, 28.6.2013., 1. lpp.).

⁽¹⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1760/2000 (2000. gada 17. jūlijs), ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā arī atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97 (OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.).

oficiālajām kontrolēm. Tomēr, pat ja ierosinātie jaunie horizontālie noteikumi par oficiālajām kontrolēm nestātos spēkā vienlaikus ar šo regulu, esošie horizontālie noteikumi par oficiālajām kontrolēm ļautu Komisijai nodrošināt līdzvērtīgu kontroles līmeni.

- (170) Noteikumi, kas paredzēti leģislatīvajos aktos, kuri minēti 167. apsvērumā, ir aizstājami ar šo regulu un turpmākiem Komisijas aktiem, kas jāpieņem saskaņā ar šo regulu. Attiecīgi minētie leģislatīvie akti būtu jāatceļ. Tomēr, lai nodrošinātu juridisko skaidrību un izvairītos no juridiskā vakuuma, atcelšanai pirmkārt būtu jāstājas spēkā tikai tad, kad saskaņā ar šo regulu ir pieņemti attiecīgie deleģētie akti un īstenošanas akti. Tāpēc ir nepieciešams pilnvarot Komisiju noteikt dienas, no kurām minēto leģislatīvo aktu atcelšanai jāstājas spēkā, bet termiņš būtu jānosaka likumdevējam.
- (171) Šādi Padomes akti dzīvnieku veselības jomā ir novecojuši un Savienības tiesību aktu skaidrības labad būtu nepārprotami jāatceļ: Padomes Lēmums 78/642/EEK ⁽¹⁾, Padomes Direktīva 79/110/EEK ⁽²⁾, Padomes Direktīva 81/6/EEK ⁽³⁾, Padomes Lēmums 89/455/EEK ⁽⁴⁾, Padomes Direktīva 90/423/EEK ⁽⁵⁾, Padomes Lēmums 90/678/EEK ⁽⁶⁾, Padomes Direktīva 92/36/EEK ⁽⁷⁾, Padomes Direktīva 98/99/EK ⁽⁸⁾.
- (172) Šajā regulā noteiktās prasības nebūtu jāpiemēro, kamēr Komisija saskaņā ar šo regulu nav pieņēmusi svarīgākos deleģētos aktus un īstenošanas aktus, paredzot 24 mēnešu laikposmu no svarīgāko aktu pieņemšanas līdz dienai, kad tos sāk piemērot, tādējādi dodot dalībvalstīm un operatoriem iespēju pienācīgi pielāgoties jaunajiem noteikumiem. Turklāt ir lietderīgi paredzēt vismaz 36 mēnešu laikposmu, lai Komisija izstrādātu jaunus noteikumus.
- (173) Lai nodrošinātu juridisko noteiktību attiecībā uz to, kā piemēro dzīvnieku identificēšanas un reģistrēšanas noteikumus un slimību kontroles pasākumus attiecībā uz konkrētām dzīvnieku slimībām un zoonozēm, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz dienu, kurā beidz piemērot Regulu (EK) Nr. 21/2004 un Direktīvas 92/66/EEK, 2000/75/EK, 2001/89/EK, 2002/60/EK, 2003/85/EK, 2005/94/EK un 2008/71/EK, bet šajā regulā šajā sakarā būtu jānosaka termiņš.
- (174) Saskaņā ar profilaktisko pieeju dzīvnieku veselībai, kas tiek veicināta ar šo regulu, būtu jāturpina piemērot īpašos pasākumus attiecībā uz salmonellu, kas pirms 2016. gada 20. aprīļa tikuši piemēroti dzīvu dzīvnieku sūtījumiem uz Somiju un Zviedriju, un būtu attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 2160/2003.
- (175) Ņemot vērā to, ka nesen tika pieņemta Regula (ES) Nr. 576/2013, ir vēlams paredzēt ilgu pārejas laiku pirms sāk piemērot attiecīgos šajā regulā noteiktos noteikumus.
- (176) Šajā regulā paredzētās īstenošanas pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 78/642/EEK (1978. gada 25. jūlijs) par veselības aizsardzības pasākumiem attiecībā uz Botsvānas Republiku (OV L 213, 3.8.1978., 15. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 79/110/EEK (1979. gada 24. janvāris), ar ko Itālijas Republiku pilnvaro atlikt paziņošanu un īstenošanu attiecībā uz tās nacionālajiem plāniem liellopu brucelozes un tuberkulozes paātrinātā izskaušanā (OV L 29, 3.2.1979., 24. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Direktīva 81/6/EEK (1981. gada 1. janvāris), ar ko Grieķijas Republiku pilnvaro paziņot un īstenot nacionālos plānus attiecībā uz liellopu brucelozes un tuberkulozes paātrinātu izskaušanu (OV L 14, 16.1.1981., 22. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Lēmums 89/455/EEK (1989. gada 24. jūlijs), ar ko ievieš Kopienas pasākumus, ar kuriem iedibina eksperimentālus trakumsērgas kontroles projektus, kas paredzēti tās izskaušanai vai profilaksei (OV L 223, 2.8.1989., 19. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes Direktīva 90/423/EEK (1990. gada 26. jūnijs), ar kuru izdara grozījumus Direktīvā 85/511/EEK, ar ko ievieš Kopienas pasākumus mutes un nagu sērgas pārbaudei.

⁽⁶⁾ Padomes Lēmums 90/678/EEK (1990. gada 13. decembris), ar ko noteiktas Kopienas teritorijas daļas atzīst vai nu par oficiāli brīvām no cūku mēra vai brīvām no cūku mēra (OV L 373, 31.12.1990., 29. lpp.).

⁽⁷⁾ Padomes Direktīva 92/36/EEK (1992. gada 29. aprīlis), ar ko attiecībā uz Āfrikas zirgu mēri groza Direktīvu 90/426/EEK par dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz zirgu dzimtas dzīvnieku pārvadāšanu un importu no trešām valstīm (OV L 157, 10.6.1992., 28. lpp.).

⁽⁸⁾ Padomes Direktīva 98/99/EK (1998. gada 14. decembris), kas groza Direktīvu 97/12/EK, kura groza un atjaunina Direktīvu 64/432/EEK par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar liellopiem un cūkām (OV L 358, 31.12.1998., 107. lpp.).

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (177) Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (178) Šai regulai nebūtu jārada nesamērīgs administratīvs slogs vai ekonomiskas sekas maziem un vidējiem uzņēmumiem. Šajā regulā, pamatojoties uz apspriešanos ar ieinteresētajām personām, ir ņemta vērā mazo un vidējo uzņēmumu īpašā situācija. Tā kā sabiedriskās politikas mērķi ir aizsargāt dzīvnieku veselību un sabiedrības veselību, iespēja minētajiem uzņēmumiem piedāvāt vispārēju atkāpi no šīs regulas prasībām nav apsvērta. Tomēr minētajiem uzņēmumiem būtu jāparedz vairākas atkāpes saistībā ar šīs regulas dažādajām prasībām, ņemot vērā iesaistītos riskus.
- (179) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, paredzēt dzīvnieku veselības noteikumus attiecībā uz dzīvniekiem, reprodūktīvajiem produktiem, dzīvnieku izcelsmes produktiem, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātiem produktiem, ciktāl uz tiem neattiecas īpaši noteikumi citos Savienības tiesību aktos, un uz citu materiālu, kas var būt iesaistīts pārnēsājamu dzīvnieku slimību izplatīšanā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tos var labāk sasniegt Savienības līmenī ar vienotu un saskaņotu dzīvnieku veselības tiesisko regulējumu, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I DAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. NODAĻA

Priekšmets, mērķis, darbības joma un definīcijas

1. pants

Priekšmets un mērķis

1. Ar šo regulu nosaka profilakses un kontroles noteikumus attiecībā uz dzīvnieku slimībām, kas ir pārnēsājamas uz dzīvniekiem vai uz cilvēkiem.

Minētajos noteikumos ir paredzēts:

- a) tādu slimību, kas rada bažas Savienībai, prioritizēšana un kategorizēšana un pienākumu noteikšana attiecībā uz dzīvnieku veselību (I daļa: 1.–17. pants);
- b) slimību agrīna konstatēšana, paziņošana un ziņošana par tām, uzraudzība, izskaušanas programmas un statuss "brīvs no slimības" (II daļa: 18.–42. pants);
- c) informētība par slimībām, slimīgatavība un slimību kontrole (III daļa: 43.–83. pants);
- d) objektu un pārvadātāju reģistrēšana un apstiprināšana, dzīvnieku, reprodūktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošana un izsekojamība Savienībā (IV daļa: 84.–228. pants; un VI daļa: 244.–248. un 252.–256. pants);
- e) dzīvnieku, reprodūktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu sūtījumu ieviešana Savienībā un šādu sūtījumu eksportēšana no Savienības (V daļa: 229.–243. pants; un VI daļa: 244.–246. un 252.–256. pants);
- f) lolojumdzīvnieku nekomerciāla pārvietošana uz kādu dalībvalsti no citas dalībvalsts vai no trešās valsts vai teritorijas (VI daļa: 244.–256. pants);
- g) ārkārtas pasākumi, kas jāveic ar slimību saistītā ārkārtas situācijā (VII daļa: 257.–262. pants).

2. Ar 1. punktā minētajiem noteikumiem:
- a) plāno nodrošināt:
- i) labāku dzīvnieku veselību, lai veicinātu ilgtspējīgu lauksaimniecības un akvakultūras ražošanu Savienībā,
 - ii) iekšējā tirgus efektīvu darbību,
 - iii) to, ka mazinās negatīvā ietekme uz dzīvnieku veselību, sabiedrības veselību un vidi, ko izraisa:
 - noteiktas slimības,
 - pasākumi, kas veikti slimību profilakses un kontroles nolūkā;
- b) ņem vērā:
- i) dzīvnieku veselības saistību ar:
 - sabiedrības veselību,
 - vidi, tostarp bioloģisko daudzveidību un vērtīgiem ģenētiskajiem resursiem, kā arī ar klimata pārmaiņu ietekmi,
 - pārtikas un dzīvnieku barības nekaitīgumu,
 - dzīvnieku labturību, tostarp aiztaupot dzīvniekiem jebkādas sāpes, stresu vai ciešanas, no kā var izvairīties,
 - rezistence pret antimikrobiāliem līdzekļiem,
 - pārtikas nodrošinājumu;
 - ii) to, kādas sekas ekonomikā, sociālajā jomā, kultūrā un vidē izraisa slimību kontroles un profilakses pasākumu piemērošana;
 - iii) attiecīgos starptautiskos standartus.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro:
- a) turētiem dzīvniekiem un savvaļas dzīvniekiem;
 - b) reprodūktīvajiem produktiem;
 - c) dzīvnieku izcelsmes produktiem;
 - d) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātiem produktiem, neskarot noteikumus, kas paredzēti Regulā (EK) Nr. 1069/2009;
 - e) infrastruktūrai, transportlīdzekļiem, aprīkojumam un visiem citiem infekcijas ceļiem un materiāliem, kas ir vai var būt iesaistīti pārnēsājamu dzīvnieku slimību izplatīšanā.
2. Šo regulu piemēro pārnēsājamām slimībām, tostarp zoonozēm, neskarot noteikumus, kas paredzēti:
- a) Lēmumā Nr. 1082/2013/ES;
 - b) Regulā (EK) Nr. 999/2001;
 - c) Direktīvā 2003/99/EK;
 - d) Regulā (EK) Nr. 2160/2003.

3. pants

IV, V un VI daļas darbības joma

1. Regulas IV daļas I sadaļu (84.–171. pants) piemēro:
 - a) sauszemes dzīvniekiem un dzīvniekiem, kas nav sauszemes dzīvnieki, bet var pārnēsāt slimības, kuras skar sauszemes dzīvniekus;
 - b) no sauszemes dzīvniekiem iegūtiem reproduktīvajiem produktiem;
 - c) no sauszemes dzīvniekiem iegūtiem dzīvnieku izcelsmes produktiem.
2. Regulas IV daļas II sadaļu (172.–226. pants) piemēro:
 - a) ūdensdzīvniekiem un dzīvniekiem, kas nav ūdensdzīvnieki, bet var pārnēsāt slimības, kuras skar ūdensdzīvniekus;
 - b) no ūdensdzīvniekiem iegūtiem dzīvnieku izcelsmes produktiem.
3. Regulas IV daļas III sadaļu (227. un 228. pants) piemēro:
 - a) citiem dzīvniekiem;
 - b) reproduktīvajiem produktiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas iegūti no citiem dzīvniekiem, kuri minēti a) apakšpunktā.
4. Regulas IV un V daļu nepiemēro šā panta 6. punktā minētajai lolojumdzīvnieku nekomerciālajai pārvietošanai vai lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai dalībvalsts iekšienē.
5. Lolojumdzīvnieku pārvietošana, kas nav nekomerciāla pārvietošana, atbilst dzīvnieku veselības prasībām, kas noteiktas IV un V daļā.

Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz pielāgošanu, kas vajadzīga, lai nodrošinātu, ka IV un V daļas tiek pareizi piemērotas attiecībā uz lolojumdzīvniekiem un, jo īpaši, lai ņemtu vērā to, ka lolojumdzīvnieku turētāji lolojumdzīvniekus tur mājāsaimniecībās.

6. Regulas VI daļu piemēro tikai tādai lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai, kas atbilst 245. un 246. pantā noteiktajām prasībām attiecībā uz maksimālo dzīvnieku skaitu, kas drīkst pavadīt savu īpašnieku, un maksimālo dienu skaitu, kas pāriet starp īpašnieka pārvietošanos un dzīvnieka pārvietošanu.

4. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “dzīvnieki” ir mugurkaulnieki un bezmugurkaulnieki;
- 2) “suszemes dzīvnieki” ir putni, sauszemes zīdītāji, bites un kameņes;
- 3) “ūdensdzīvnieki” ir šādu sugu dzīvnieki visās attīstības stadijās, tostarp olšūnas, pieņi un gametas:
 - a) zivis, kas pieder virsklasei *Agnatha* un klasēm *Chondrichthyes*, *Sarcopterygii* un *Actinopterygii*,
 - b) ūdens gliemji, kas pieder pie tipa *Mollusca*,
 - c) ūdens vēžveidīgie, kas pieder pie apakštipa *Crustacea*;
- 4) “citi dzīvnieki” ir to sugu dzīvnieki, kas neietilpst sauszemes dzīvnieku vai ūdensdzīvnieku definīcijā;

- 5) "turēti dzīvnieki" ir cilvēku turēti dzīvnieki, tostarp – attiecībā uz ūdensdzīvniekiem – akvakultūras dzīvnieki;
- 6) "akvakultūra" ir ūdensdzīvnieku turēšana, kad visās audzēšanas vai kultivēšanas stadijās līdz pat ievākšanai un arī tās laikā – izņemot to savvaļas ūdensdzīvnieku ievākšanu vai ķeršanu cilvēku patēriņam, kuri pēc tās līdz kausšanai tiek īslaicīgi turēti bez barošanas – dzīvnieki paliek vienas vai vairāku fizisku vai juridisku personu īpašumā;
- 7) "akvakultūras dzīvnieki" ir jebkuri akvakultūrā audzēti ūdensdzīvnieki;
- 8) "savvaļas dzīvnieki" ir dzīvnieki, kas nav turēti dzīvnieki;
- 9) "mājputni" ir putni, ko audzē vai tur nebrīvē, lai:
 - a) ražotu:
 - i) gaļu,
 - ii) pārtikas olas,
 - iii) citus produktus;
 - b) atjaunotu medījamo putnu skaitu;
 - c) audzētu putnus, ko izmanto a) un b) apakšpunktā minētajiem ražošanas veidiem;
- 10) "nebrīvē turēti putni" ir jebkuri putni, kas nav mājputni un ko nebrīvē tur tādā nolūkā, kas nav minēts 9. punktā, tostarp putni, ko šādi tur priekšnesumiem, sacīkstēm, izstādēm, konkursiem, audzēšanai vai pārdošanai;
- 11) "lolojumdzīvnieks" ir turēts dzīvnieks, kas pieder kādai no I pielikuma sarakstā norādītajām sugām un ko tur privātos nekomerciālos nolūkos;
- 12) "lolojumdzīvnieka turētājs" ir fiziska persona, kas tur lolojumdzīvnieku un kas varētu būt arī lolojumdzīvnieka īpašnieks;
- 13) "lolojumdzīvnieka īpašnieks" ir fiziska persona, kas kā īpašnieks ir norādīta 247. panta c) punktā, 248. panta 2. punkta c) apakšpunktā, 249. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 250. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētajā identifikācijas dokumentā;
- 14) "nekomerciāla pārvietošana" ir jebkura tāda lolojumdzīvnieka pārvietošana, kurš pavada savu īpašnieku, un
 - a) kā mērķis nav ne attiecīgā lolojumdzīvnieka pārdošana, ne cita veida īpašumtiesību uz lolojumdzīvnieku nodošana; un
 - b) kas ir daļa no lolojumdzīvnieka īpašnieka pārvietošanās:
 - i) vai nu viņa tiešā atbildībā, vai
 - ii) pilnvarotas personas atbildībā gadījumā, ja lolojumdzīvnieks fiziski atrodas atsevišķi no tā īpašnieka;
- 15) "pilnvarota persona" ir jebkura fiziska persona, kurai ir lolojumdzīvnieka īpašnieka rakstiska atļauja lolojumdzīvnieka īpašnieka vārdā veikt lolojumdzīvnieka nekomerciālu pārvietošanu;
- 16) "slimība" ir stāvoklis, kad dzīvniekiem ir infekcijas vai invāzijas, kam ir vai nav klīniskas vai patoloģiskas izpausmes un ko ir izraisījuši viens vai vairāki slimību ierosinātāji;
- 17) "slimības ierosinātājs" ir uz dzīvniekiem vai uz cilvēkiem pārnēsājams patogēns, kas var izraisīt dzīvnieku slimību;
- 18) "sarakstā norādītās slimības" ir slimības, kas norādītas sarakstā saskaņā ar 5. panta 1. punktu;
- 19) "slimības profils" ir 7. panta a) punktā minētie slimības kritēriji;

- 20) "sarakstā norādītās sugas" ir dzīvnieku sugas vai tādu dzīvnieku sugu grupa, kas sarakstā norādītas saskaņā ar 8. panta 2. punktu, vai – attiecībā uz slimībām, kuras radušās no jauna, – dzīvnieku sugas vai tādu dzīvnieku sugu grupa, kas atbilst sarakstā norādīto sugu kritērijiem, kuri noteikti 8. panta 2. punktā;
- 21) "apdraudējums" ir kāda dzīvnieka organismā vai kādā produktā sastopams slimības ierosinātājs vai šāda dzīvnieka vai produkta stāvoklis, kuri var nelabvēlīgi ietekmēt cilvēku vai dzīvnieku veselību;
- 22) "risks" ir varbūtība, ar kādu var rasties, un apjoms, kādā var izpausties bioloģiskās un ekonomiskās sekas, ko izraisa kāda nelabvēlīga ietekme uz dzīvnieku vai sabiedrības veselību;
- 23) "biodrošība" ir tādu pārvaldības un fizisko pasākumu kopums, kuru nolūks ir samazināt risku, ka dzīvnieku slimības ievazāsies, izvērsīsies un izplatīsies:
- a) kādā dzīvnieku populācijā, vai
 - b) kādā objektā, zonā, nodaļumā, transportlīdzeklī vai jebkādā citā kompleksā, telpās vai vietā;
- 24) "operators" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kuras pārziņā ir dzīvnieki vai produkti, tostarp uz ierobežotu laikposmu, bet ne lolojumdzīvnieku turētāji vai veterinārārsti;
- 25) "pārvadātājs" ir operators, kas pārvadā dzīvniekus savām vai trešās puses vajadzībām;
- 26) "dzīvnieku speciālists" ir fiziska vai juridiska persona, kas ir profesionāli saistīta ar dzīvniekiem vai produktiem un kas nav operators vai veterinārārstis;
- 27) "objekts" ir jebkuras telpas, struktūra vai – ja lauksaimniecības darbības tiek veiktas āra apstākļos – jebkura vide vai vieta, kurā dzīvnieki vai reprodūktīvie produkti tiek turēti pastāvīgi vai pagaidu kārtā, bet ne:
- a) mājsaimniecības, kurās tiek turēti lolojumdzīvnieki,
 - b) veterināru prakses vai klīnikas;
- 28) "reprodūktīvie produkti" ir:
- a) mākslīgai pavairošanai paredzēta sperma, ovocīti un embriji,
 - b) inkubējamas olas;
- 29) "dzīvnieku izcelsmes produkti" ir:
- a) dzīvnieku izcelsmes pārtika, tostarp medus un asinis,
 - b) dzīvas gliemenes, dzīvi adatādaini, dzīvi tunikāti un dzīvi jūras vēderkāji, kas paredzēti lietošanai pārtikā; un
 - c) dzīvnieki, kas nav b) apakšpunktā minētie dzīvnieki un ko paredzēts sagatavot, lai dzīvus nogādātu galapatērētājam;
- 30) "dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti" ir veseli dzīvnieku ķermeņi vai to daļas, dzīvnieku izcelsmes produkti vai citi no dzīvniekiem iegūti produkti, kas nav paredzēti lietošanai pārtikā, izņemot reprodūktīvos produktus;
- 31) "atvasināti produkti" ir produkti, kuri vienā vai vairākās apstrādēs, pārveidēs vai pārstrādes posmos iegūti no dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem;
- 32) "produkti" ir:
- a) reprodūktīvie produkti,
 - b) dzīvnieku izcelsmes produkti,
 - c) dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti un atvasinātie produkti;

- 33) "oficiālā kontrole" ir jebkāda veida kontrole, ko kompetentā iestāde veic, lai pārbaudītu atbilstību šai regulai;
- 34) "veselības statuss" ir ar sarakstā norādītajām slimībām saistīts slimības statuss, kas attiecas uz konkrētajām sarakstā norādītajām sugām un ko attiecina uz:
- a) kādu dzīvnieku;
 - b) dzīvniekiem, kuri atrodas:
 - i) epidemioloģiskajā vienībā,
 - ii) objektā,
 - iii) zonā,
 - iv) nodalījumā,
 - v) dalībvalstī,
 - vi) trešā valstī vai teritorijā;
- 35) "zona" ir:
- a) attiecībā uz sauszemes dzīvniekiem – ģeogrāfiski precīzi norobežots kādas dalībvalsts, trešās valsts vai teritorijas apgabals, kurā atrodas dzīvnieku apakšpopulācija ar noteiktu veselības statusu attiecībā uz kādu konkrētu slimību vai konkrētām slimībām un kurai piemēro pienācīgus uzraudzības, slimību kontroles un biodrošības pasākumus;
 - b) attiecībā uz ūdensdzīvniekiem – saistīta hidroloģiska sistēma ar noteiktu veselības statusu attiecībā uz kādu konkrētu slimību vai konkrētām slimībām un kura veido vienu no turpmākajos punktos minētajiem apgabaliem:
 - i) viss ūdensguves baseins no ūdensceļa izteces līdz grīvai vai ezeram,
 - ii) vairāki ūdensguves baseini,
 - iii) daļa no ūdensguves baseina (no ūdensceļa izteces līdz šķērslim, kas novērš konkrētas slimības vai slimību ievazāšanos),
 - iv) ģeogrāfiski precīzi norobežota piekrastes apgabala daļa,
 - v) ģeogrāfiski precīzi norobežota grīva;
- 36) "ūdensguves baseins" ir apgabals vai baseins, ko veido zeme, kuru dabīgi norobežo, piemēram, pauguri vai kalni, un kurā satek visi noteces ūdeņi;
- 37) "nodalījums" ir tāda dzīvnieku apakšpopulācija, ko tur vienā vai vairākos objektos, un – attiecībā uz ūdensdzīvniekiem – vienā vai vairākos akvakultūras objektos, kam ir vienota biodrošības pārvaldības sistēma un noteikts veselības statuss attiecībā uz kādu konkrētu slimību vai konkrētām slimībām, un kam piemēro pienācīgus uzraudzības, slimību kontroles un biodrošības pasākumus;
- 38) "karantīna" ir dzīvnieku turēšana izolācijā bez tiešas vai netiešas saskares ar dzīvniekiem, kas nav epidemioloģiskajā vienībā, lai nodrošinātu, ka nenotiek vienas vai vairāku konkrētu slimību izplatīšanās, un tikmēr izolācijā esošos dzīvniekus konkrētu laiku novēro un vajadzības gadījumā testē vai ārstē;
- 39) "epidemioloģiskā vienība" ir dzīvnieku grupa, kuriem ir vienāda varbūtība tikt pakļautiem kādam slimības ierosinātajam;
- 40) "uzliesmojums" ir oficiāli apstiprināts fakts, ka objektā vai citā vietā, kur tiek turēti vai atrodas dzīvnieki, vienam vai vairākiem dzīvniekiem ir kāda sarakstā norādīta slimība vai no jauna radusies slimība;
- 41) "ierobežojumu zona" ir zona, kurā piemēro dažu dzīvnieku vai produktu pārvietošanas ierobežojumus un citus slimību kontroles pasākumus, lai novērstu konkrētas slimības izplatīšanos apgabalos, kuros ierobežojumus nepiemēro; ierobežojumu zonā attiecīgā gadījumā var iekļaut aizsardzības un uzraudzības zonas;

- 42) "aizsardzības zona" ir zona ap uzliesmojuma vietu – tostarp uzliesmojuma vieta –, kurā tiek piemēroti slimību kontroles pasākumi, lai novērstu šīs slimības izplatīšanos ārpus minētās zonas;
- 43) "uzraudzības zona" ir zona, kas ir izveidota ap aizsardzības zonu un kurā tiek piemēroti slimību kontroles pasākumi, lai novērstu šīs slimības izplatīšanos ārpus aizsardzības zonas;
- 44) "inkubējamās olas" ir mājputnu vai nebrīvē turētu putnu dētas olas, kas paredzētas inkubēšanai;
- 45) "nagaiņi" ir III pielikuma sarakstā norādītie dzīvnieki;
- 46) "reproduktīvo produktu objekts" ir:
 - a) attiecībā uz spermu – objekts, kurā tiek vākta, ražota, apstrādāta vai glabāta sperma;
 - b) attiecībā uz ovocītiem un embrijiem – speciālistu grupa vai tāda struktūra, ko uzrauga brigādes veterinārārsts un kura ir kompetenta vākt, ražot, apstrādāt un glabāt ovocītus un embrijus;
 - c) attiecībā uz inkubējamām olām – inkubators;
- 47) "inkubators" ir objekts, kurā tiek vāktas, glabātas, inkubētas un perinātas olas, lai iegūtu:
 - a) inkubējamās olas,
 - b) diennakti vecus cāļus vai citu sugu jaunizperētus mazuļus;
- 48) "norobežots objekts" ir jebkurš pastāvīgs, ģeogrāfiski ierobežots objekts, kurš izveidots brīvprātīgi un apstiprināts pārvietošanas nolūkiem, un kurā dzīvnieki:
 - a) tiek turēti vai audzēti tādiem mērķiem kā izstādes, izglītība, sugu saglabāšana vai pētniecība,
 - b) tiek turēti norobežoti un nošķirti no apkārtējās vides, un
 - c) uz tiem attiecas dzīvnieku veselības uzraudzība un biodrošības pasākumi;
- 49) "savākšanas operācija" ir turētu sauszemes dzīvnieku savākšana no vairāk nekā viena objekta uz laikposmu, kas ir īsāks nekā attiecīgajai dzīvnieku sugai noteiktais uzturēšanās periods;
- 50) "uzturēšanās periods" ir minimālais laikposms, kas nepieciešams, lai nodrošinātu, ka kādā objektā ievesta dzīvnieka veselības stāvoklis nav sliktāks par veselības stāvokli minētajā objektā;
- 51) "TRACES" ir integrēta datorizēta veterinārā sistēma ar vienotu struktūru, kas paredzēta Lēmumos 2003/24/EK un 2004/292/EK;
- 52) "slimību kontrolei pakļauts no ūdensdzīvniekiem iegūtas pārtikas uzņēmums" ir pārtikas uzņēmums, kas ir apstiprināts saskaņā ar 179. pantu;
- 53) "oficiālais veterinārārsts" ir veterinārārsts, ko pilnvarojusi kompetentā iestāde un kas ir pienācīgi kvalificēts, lai veiktu oficiālas darbības saskaņā ar šo regulu;
- 54) "oficiālais veterinārārsts trešā valstī vai teritorijā" ir tāds veterinārārsts trešā valstī vai teritorijā, kurš atbilst 53. punktā minētajam oficiālajam veterinārārstam;
- 55) "kompetentā iestāde" ir dalībvalsts centrālā veterinārā iestāde, kas ir atbildīga par oficiālo kontroļu un jebkādu citu oficiālu darbību organizēšanu saskaņā ar šo regulu, vai jebkura cita iestāde, kurai ir deleģēti minētie pienākumi;
- 56) "trešās valsts vai teritorijas kompetentā iestāde" ir iestāde trešā valstī vai teritorijā, kura atbilst 55. punktā minētajai kompetentajai iestādei.

2. NODAĻA

Sarakstā norādītās slimības un no jauna radušās slimības, un sarakstā norādītās sugas

5. pants

Slimību norādīšana sarakstā

1. Šajā regulā noteiktos konkrētām slimībām paredzētos slimību profilakses un kontroles noteikumus piemēro:
 - a) šādām sarakstā norādītām slimībām:
 - i) mutes un nagu sērga,
 - ii) klasiskais cūku mēris,
 - iii) Āfrikas cūku mēris,
 - iv) augstas patogenitātes putnu gripa,
 - v) Āfrikas zirgu mēris un
 - b) slimības, kas norādītas II pielikumā iekļautajā sarakstā.
2. Komisija saskaņā ar 264. pantu pieņem deleģētos aktus attiecībā uz šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētā saraksta grozījumiem.
3. Slimību iekļauj šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajā sarakstā, ja tā ir novērtēta saskaņā ar 7. pantu un atbilst:
 - a) visiem šādiem kritērijiem:
 - i) zinātniski pierādījumi liecina, ka slimība ir pārnēsājama;
 - ii) Savienībā ir dzīvnieku sugas, kas ir vai nu uzņēmīgas pret slimību vai ir tās vektori un avoti;
 - iii) slimība negatīvi ietekmē dzīvnieku veselību vai tās zoonotiskā rakstura dēļ rada risku sabiedrības veselībai;
 - iv) ir pieejami slimības diagnostikas rīki; un
 - v) riska mazināšanas pasākumi un – attiecīgā gadījumā – slimības uzraudzība ir efektīvi un samērīgi ar riskiem, ko slimība rada Savienībā.
 - b) vismaz vienam no šādiem kritērijiem:
 - i) slimība būtiski negatīvi ietekmē vai varētu būtiski negatīvi ietekmēt dzīvnieku veselību Savienībā vai tās zoonotiskā rakstura dēļ rada vai varētu radīt būtisku risku sabiedrības veselībai;
 - ii) slimības ierosinātajam ir izveidojusies rezistence pret ārstēšanu, un tas rada būtisku apdraudējumu sabiedrības un/vai dzīvnieku veselībai Savienībā;
 - iii) slimība rada vai varētu radīt būtiskas negatīvas ekonomiskās sekas, kas ietekmē lauksaimniecības vai akvakultūras ražošanu Savienībā;
 - iv) slimībai ir potenciāls izraisīt krīzi, vai slimības ierosinātāju varētu izmantot bioterorisma nolūkā; vai
 - v) slimībai ir vai varētu būt būtiska negatīva ietekme uz vidi, tostarp uz bioloģisko daudzveidību Savienībā.
4. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz slimības svīturošanu no šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētā saraksta, ja minētā slimība vairs neatbilst šā panta 3. punktā izklāstītajiem kritērijiem.

5. Komisija pārskata katras slimības iekļaušanu sarakstā, ņemot vērā jaunākos būtiskos zinātniskos datus, kas ir pieejami.

6. pants

No jauna radušās slimības

1. Slimībām, kas ir radušās no jauna, piemēro slimību profilakses un kontroles noteikumus, kā paredzēts šajā regulā.
2. Sarakstā nenorādītu slimību uzskata par no jauna radušos slimību ("no jauna radusies slimība"), ja pastāv iespēja, ka tā varētu kļūt par atbilstīgu 5. panta 3. punktā paredzētajiem sarakstā norādīšanas kritērijiem un
 - a) tā ir radusies kāda esoša slimības ierosinātāja attīstības vai izmaiņu rezultātā;
 - b) tā ir zināma slimība, kas izplatās uz jaunu ģeogrāfisku apgabalu, sugu vai populāciju;
 - c) Savienībā tā tiek diagnosticēta pirmo reizi; vai
 - d) to izraisa kāds nezināms vai agrāk nezināms slimības ierosinātājs.
3. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, veic vajadzīgos pasākumus attiecībā uz no jauna radušos slimību, kas atbilst šā panta 2. punktā izklāstītajiem kritērijiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.
4. Pienācīgi pamatotu, nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ saistībā ar slimību, kura rada jaunu risku ar ļoti būtisku ietekmi, Komisija saskaņā ar 266. panta 3. punktā minēto procedūru pieņem īstenošanas aktus, kas jāpiemēro nekavējoties.
5. Jebkādu šajā regulā izklāstītus operatoru pienākumus attiecībā uz no jauna radušos slimību, piemēro tikai tad, ja Komisija ir pieņēmusi īstenošanas aktu par šo slimību saskaņā ar šā panta 3. punktu vai ja uz slimību attiecas ārkārtas situāciju plāns atbilstīgi 43. pantam.

7. pants

Novērtējuma parametri slimību norādīšanai sarakstā

Lai noteiktu, vai kāda slimība atbilst nosacījumiem, lai tā tiktu norādīta sarakstā saskaņā ar 5. panta 2. punktu, Komisija izmanto šādus novērtējuma parametrus:

- a) kāds ir slimības profils, kurā ir šādi aspekti:
 - i) kādu dzīvnieku sugu šī slimība skar,
 - ii) kāda ir saslimstība ar šo slimību un kāda ir tās izraisītā mirstība dzīvnieku populācijās,
 - iii) kāds ir slimības zoonotiskais raksturojums,
 - iv) kāda ir slimības rezistence pret ārstēšanu, tostarp rezistence pret antimikrobiāliem līdzekļiem,
 - v) kāda ir slimības noturība kādā dzīvnieku populācijā vai vidē,
 - vi) pa kādiem ceļiem un cik ātri šī slimība tiek pārnēsāta starp dzīvniekiem un, attiecīgā gadījumā, starp dzīvniekiem un cilvēkiem,
 - vii) vai slimība Savienībā ir sastopama vai nav, kāds ir tās ģeogrāfiskais sadalījums un, ja šī slimība Savienībā nav sastopama, kāds ir risks, ka tā Savienībā tiks ievazāta,
 - viii) vai pastāv diagnostikas un slimību kontroles instrumenti;

- b) kā slimība ietekmē:
- i) lauksaimniecības un akvakultūras ražošanu un citas ekonomikas jomas šādos aspektos:
 - cik augsts ir slimības klātbūtnes līmenis Savienībā,
 - kāds ir produkcijas zudums slimības dēļ,
 - kādi ir citi zaudējumi;
 - ii) cilvēku veselību šādos aspektos:
 - kāda ir slimības pārnēsājamība starp dzīvniekiem un cilvēkiem,
 - kāda ir slimības pārnēsājamība starp cilvēkiem,
 - cik smagas ir cilvēkiem sastopamās slimības formas,
 - vai cilvēkiem ir pieejama iedarbīga profilakse vai medicīniskā ārstēšana;
 - iii) dzīvnieku labturību,
 - iv) bioloģisko daudzveidību un vidi;
- c) tās potenciālu izraisīt krīzes situācijas un iespēja izmantot bioterorismā;
- d) cik praktiski īstenojami, pieejami un iedarbīgi ir šādi slimību profilakses un kontroles pasākumi:
- i) diagnostikas instrumenti un spējas,
 - ii) vakcinēšana,
 - iii) medicīniskā ārstēšana,
 - iv) biodrošības pasākumi,
 - v) dzīvnieku un produktu pārvietošanas ierobežojumi,
 - vi) dzīvnieku nonāvēšana;
 - vii) liemeņu un citu attiecīgu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu iznīcināšana;
- e) slimību profilakses un kontroles pasākumu ietekmi šādos aspektos:
- i) tiešās un netiešās izmaksas skartajās nozarēs un ekonomikā kopumā,
 - ii) to sociālā pieņemamība,
 - iii) labturība skartajās turēto dzīvnieku un savvaļas dzīvnieku apakšpopulācijās;
 - iv) vide un bioloģiskā daudzveidība.

8. pants

Sugu norādīšana sarakstā

1. Šajā regulā paredzētos pret konkrētām sarakstā norādītām slimībām vērstos noteikumus un saskaņā ar šo regulu pieņemtos noteikumus piemēro sarakstā norādītajām sugām.
2. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, izveido sarakstu attiecībā uz šā panta 1. punktā minētajām sugām, kas atbilst šā panta 3. punktā izklāstītajiem kritērijiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Minētajā sarakstā ietver tādas dzīvnieku sugas vai dzīvnieku sugu grupas, kas rada ievērojamu risku attiecībā uz konkrētu sarakstā norādītu slimību izplatīšanos, norādīšanu sarakstā balstot uz šādiem kritērijiem:

- a) kāda ir riskam pakļautās dzīvnieku populācijas uzņēmība;

- b) cik ilgs attiecīgajiem dzīvniekiem ir inkubācijas periods un infekciozais periods;
- c) cik lielā mērā minētie dzīvnieki var būt konkrēto slimību nēsātāji.
3. Dzīvnieku sugas vai dzīvnieku sugu grupas sarakstam pievieno, ja tās rada risku saistībā ar konkrētas sarakstā norādītas slimības izplatīšanos vai ja tās skar šāda izplatīšanās, jo:
- a) tās ir uzņēmīgas pret konkrētu sarakstā norādītu slimību vai zinātniski pierādījumi liecina, ka šāda uzņēmība ir ļoti iespējama; vai
- b) tās ir minētās slimības pārnēsātājsugas vai avoti vai zinātniski pierādījumi liecina, ka to šāda loma ir ļoti iespējama.
4. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, dzīvnieku sugas vai dzīvnieku sugu grupas no saraksta svītrot, ja:
- a) attiecīgā sarakstā norādītā slimība, saistībā ar kuru attiecīgās dzīvnieku sugas vai dzīvnieku sugu grupa ir iekļautas sarakstā, ir svītrotas no slimību saraksta; vai
- b) zinātniski pierādījumi liecina, ka attiecīgās sugas vai sugu grupas vairs neatbilst 3. punktā noteiktajiem kritērijiem.
- Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

9. pants

Sarakstā norādītajām dažādu kategoriju slimībām piemērojami slimību profilakses un kontroles noteikumi

1. Sarakstā norādītajām slimībām piemēro šādus slimību profilakses un kontroles noteikumus:
- a) attiecībā uz tādām sarakstā norādītām slimībām, kas Savienībā parasti netiek konstatētas un pēc kuru konstatēšanas ir nekavējoties jāveic tūlītēji izskaušanas pasākumi, attiecīgā gadījumā piemēro šādus noteikumus:
- i) noteikumus, kas attiecas uz informētību par slimībām un slimībgatavību un kas paredzēti III daļas I sadaļā (43.–52. pants);
- ii) slimību kontroles pasākumus, kas paredzēti III daļas II sadaļas 1. nodaļā (53.–71. pants); un
- iii) noteikumus par nodalījumu veidošanu, kas paredzēti 37. panta 1. punktā.
- Attiecīgā gadījumā minētajām sarakstā norādītajām slimībām, ja vajadzīgs, piemēro arī b) apakšpunktā, kā arī d) un e) apakšpunktā minētos pasākumus;
- b) attiecībā uz tādām sarakstā norādītām slimībām, kas ir jākontrolē visās dalībvalstīs, lai visā Savienībā šīs slimības izskaustu, attiecīgā gadījumā piemēro šādus noteikumus:
- i) noteikumus par obligātajām izskaušanas programmām, kas paredzēti 31. panta 1. punktā;
- ii) noteikumus par dalībvalstīm un zonām, kas ir brīvas no slimības, kas paredzēti 36. pantā,
- iii) noteikumus par nodalījumu veidošanu, kas paredzēti 37. panta 2. punktā; un
- iv) slimību kontroles pasākumus, kas paredzēti 72.–75. pantā, 77.–79. pantā, 81. un 83. pantā.
- Attiecīgā gadījumā minētajām sarakstā norādītajām slimībām piemēro arī d) apakšpunktā un e) apakšpunktā minētos pasākumus;
- c) attiecībā uz tādām sarakstā norādītām slimībām, kuras attiecas uz dažām dalībvalstīm un saistībā ar kurām ir nepieciešami pasākumi, lai novērstu šo slimību izplatīšanos tajās Savienības daļās, kuras oficiāli ir brīvas no slimības vai kurām ir attiecīgo sarakstā norādīto slimību izskaušanas programmas, attiecīgā gadījumā piemēro šādus noteikumus:
- i) noteikumus par fakultatīvu izskaušanu, kas paredzēti 31. panta 2. punktā;
- ii) noteikumus par dalībvalstīm un zonām, kas ir brīvas no slimības, kuri paredzēti 36. pantā;

iii) noteikumus par nodalījumu veidošanu, kas paredzēti 37. panta 2. punktā; un

iv) noteikumus par slimību kontroles pasākumiem, kas paredzēti 76., 77., 78., 80., 82. un 83. pantā.

Attiecīgā gadījumā minētajām sarakstā norādītajām slimībām piemēro arī d) apakšpunktā un e) apakšpunktā minētos pasākumus.

d) attiecībā uz tādām sarakstā norādītām slimībām, saistībā ar kurām ir nepieciešami pasākumi, lai novērstu to izplatīšanos līdz ar ievešanu Savienībā vai pārvietošanu starp dalībvalstīm, attiecīgā gadījumā piemēro šādus noteikumus:

i) noteikumus par pārvietošanu Savienībā, kas paredzēti I sadaļas 3.–6. nodaļā (124.–169. pants), IV daļas II sadaļas 2. un 3. nodaļā (191.–225. pants) un VI daļas 2. un 3. nodaļā (247.–251. pants); un

ii) noteikumus par ievešanu Savienībā un eksportu no Savienības, kas paredzēti V daļā (229.–243. pants).

Sarakstā norādītās slimības, kas minētas a), b) un c) apakšpunktā, arī uzskata par sarakstā norādītām slimībām saskaņā ar šo apakšpunktu, kā arī tās slimības, kas minētas e) apakšpunktā, ja konkrētās slimības radīto risku var efektīvi un proporcionāli mazināt ar pasākumiem dzīvnieku un produktu pārvietošanas jomā.

e) attiecībā uz tādām sarakstā norādītām slimībām, saistībā ar kurām Savienībā ir jāveic uzraudzība, attiecīgā gadījumā piemēro šādus noteikumus:

i) noteikumus par paziņošanu un ziņošanu, kas paredzēti II daļas 1. nodaļā (18.–23. pants); un

ii) noteikumus par uzraudzību, kas paredzēti II daļas 2. nodaļā (24.–30. pants).

Sarakstā norādītās slimības, kas minētas a), b) un c) apakšpunktā, arī uzskata par sarakstā norādītām slimībām saskaņā ar šo apakšpunktu.

2. Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka 1. punktā minēto slimību profilakses un kontroles noteikumu piemērošanu attiecīgajām sarakstā norādītajām slimībām, pamatojoties uz kritērijiem, kas izklāstīti IV pielikumā, ņemot vērā arī jaunākos būtiskos zinātniskos datus, kas ir pieejami.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Komisija ar īstenošanas aktiem groza 2. punktā minēto slimību profilakses un kontroles noteikumu piemērošanu attiecīgajām sarakstā norādītajām slimībām, ja konkrētā slimība vairs neatbilst kritērijiem, kas noteikti IV pielikuma attiecīgajā iedaļā, ņemot vērā arī jaunākos būtiskos zinātniskos datus, kas ir pieejami.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Pienācīgi pamatotu, nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ saistībā ar kādu sarakstā norādītu slimību, kura rada jaunu risku ar ļoti būtisku ietekmi, Komisija saskaņā ar 266. panta 3. punktā minēto procedūru pieņem īstenošanas aktus, kas jāpiemēro nekavējoties.

3. NODAĻA

Pienākumi attiecībā uz dzīvnieku veselību

1. iedaļa

Operatori, dzīvnieku speciālisti un lolojumdzīvnieku turētāji

10. pants

Pienākumi attiecībā uz dzīvnieku veselību un biodrošības pasākumiem

1. Operatori:

a) attiecībā uz to pārziņā esošiem turētiem dzīvniekiem un produktiem ir atbildīgi par:

i) turēto dzīvnieku veselību;

- ii) veterināro zāļu piesardzīgu un atbildīgu izmantošanu, neskarot veterinārārstu lomu un atbildību;
 - iii) slimību izplatības riska mazināšanu;
 - iv) labu lopkopības praksi;
- b) vajadzības gadījumā veic šādus pienācīgus biodrošības pasākumus saistībā ar to pārziņā esošiem turētiem dzīvniekiem un produktiem attiecībā uz:
- i) turēto dzīvnieku sugām vai kategorijām un produktiem,
 - ii) ražošanas veidu, un
 - iii) saistītajiem riskiem, ņemot vērā:
 - ģeogrāfisko atrašanās vietu un klimatiskos apstākļus, un
 - vietējos apstākļus un praksi;
- c) vajadzības gadījumā veic biodrošības pasākumus attiecībā uz savvaļas dzīvniekiem.
2. Dzīvnieku speciālisti rīkojas, lai kontekstā ar savu profesionālo saistību ar dzīvniekiem un produktiem mazinātu slimību izplatīšanās risku.
3. Šā panta 1. punkta a) apakšpunkts attiecas arī uz lolojumdzīvnieku turētājiem.
4. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētos biodrošības pasākumus vajadzības gadījumā īsteno, izmantojot:
- a) fiziskas aizsardzības pasākumus, kas var ietvert:
- i) vajadzības gadījumā – norobežojumu, žogu, jumtu, tīklu izveidi,
 - ii) tīrīšanu, dezinfekciju un kukaiņu un grauzēju kontroli,
 - iii) attiecībā uz ūdensdzīvniekiem vajadzības gadījumā:
 - pasākumus ūdensapgādes un notekūdeņu aizvadīšanas jomā,
 - dabiskas vai mākslīgas barjeras, kas norobežo apkārtējās ūdensteces un nepieļauj ūdensdzīvnieku iekļūšanu attiecīgajā objektā un izkļūšanu no tā, tostarp pasākumus pret applūšanu vai ūdens infiltrāciju no apkārtējām ūdenstecēm,
- b) pārvaldības pasākumus, kas var ietvert:
- i) procedūras attiecībā uz dzīvnieku, produktu, transportlīdzekļu un personu iekļūšanu objektā un izkļūšanu no tā,
 - ii) procedūras aprīkojuma izmantošanai,
 - iii) pārvietošanas nosacījumus, pamatojoties uz saistītajiem riskiem,
 - iv) nosacījumus dzīvnieku vai produktu ieviešanai objektā,
 - v) nesen ievestu vai slimu dzīvnieku karantīnu, izolāciju vai nošķiršanu;
 - vi) beigtu dzīvnieku un citu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu drošas iznīcināšanas sistēmu.
5. Operatori, dzīvnieku speciālisti un lolojumdzīvnieku turētāji sadarbojas ar kompetento iestādi un veterinārārstiem šajā regulā paredzēto slimību profilakses un kontroles pasākumu piemērošanā.
6. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt minimālās prasības šā panta vienādei piemērošanai.

Šādi īstenošanas akti atspoguļo 1. punkta b) apakšpunktā minētos aspektus.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

11. pants

Zināšanas par dzīvnieku veselību

1. Operatoriem un dzīvnieku speciālistiem ir pienācīgas zināšanas par:
 - a) dzīvnieku slimībām, tostarp par slimībām, ko iespējams pārnēsāt uz cilvēkiem;
 - b) biodrošības principiem;
 - c) mijiedarbību starp dzīvnieku veselību, dzīvnieku labturību un cilvēku veselību;
 - d) to dzīvnieku sugu labu lopkopības praksi, kuri ir viņu aprūpē;
 - e) rezistenci pret ārstēšanu, tostarp rezistenci pret antimikrobiāliem līdzekļiem, un tās sekām.
2. Saskaņā ar 1. punktu nepieciešamo zināšanu saturs un apjoms ir atkarīgs no tā:
 - a) kādas ir attiecīgo operatoru un dzīvnieku speciālistu pārziņā esošās turēto dzīvnieku sugas un kategorijas un kādi ir to pārziņā esošie produkti, un kāds ir to profesionālās saistības raksturs ar minētajiem dzīvniekiem vai produktiem;
 - b) kāds ir ražošanas veids;
 - c) kādi ir veiktie uzdevumi.
3. Šā panta 1. punktā paredzētās zināšanas iegūst vienā no šādiem veidiem:
 - a) profesionālā pieredzē vai apmācībā;
 - b) esošās lauksaimniecības vai akvakultūras nozaru programmās, kas attiecas uz dzīvnieku veselību;
 - c) formālā izglītībā;
 - d) citā pieredzē vai citā apmācībā, kurā iegūst tādu pašu zināšanu līmeni kā to, uz kuru attiecas a), b) vai c) apakšpunkts.
4. Operatori, kas pārdod turpmākos lolojumdzīvniekus vai citādi nodod īpašumtiesības uz tiem, turpmākajam lolojumdzīvnieka turētājam sniedz pamatinformāciju par 1. punktā minētajiem jautājumiem, kas attiecas uz konkrēto lolojumdzīvnieku.

2. iedaļa

Veterinārārsti un ūdensdzīvnieku veselības speciālisti

12. pants

Veterinārārstu un ūdensdzīvnieku veselības speciālistu pienākumi

1. Veterinārārsti, veicot darbības, kas ir šīs regulas darbības jomā:
 - a) veic visus pienācīgos pasākumus, lai novērstu slimību ievazāšanos, izvēršanos un izplatīšanos;
 - b) rīkojas, lai nodrošinātu slimību agrīnu konstatēšanu, veicot pienācīgu diagnostiku un diferenciāldiagnostiku ar mērķi izslēgt vai apstiprināt kādu slimību;

- c) aktīvi piedalās:
- i) izpratnes vairošanā par dzīvnieku veselību un par dzīvnieku veselības, dzīvnieku labturības un cilvēku veselības mijiedarbību,
 - ii) slimību profilaksē,
 - iii) agrīnā slimību konstatēšanā un ātrā reaģēšanā uz tām,
 - iv) izpratnes vairošanā par rezistenci pret ārstēšanu, tostarp rezistenci pret antimikrobiāliem līdzekļiem, un tās sekām;
- d) sadarbojas ar kompetento iestādi, operatoriem, dzīvnieku speciālistiem un lolojumdzīvnieku turētājiem šajā regulā paredzēto slimību profilakses un kontroles pasākumu piemērošanā.
2. Ūdensdzīvnieku veselības speciālisti attiecībā uz ūdensdzīvniekiem var veikt darbības, kas saskaņā ar šo regulu ir piešķirtas veterinārārstiem, ar noteikumu, ka attiecīgā dalībvalsts ar saviem valsts tiesību aktiem šos speciālistus ir attiecīgi pilnvarojusi. Šādā gadījumā uz minētajiem ūdensdzīvnieku veselības speciālistiem attiecas 1. punkts.
3. Veterinārārsti un ūdensdzīvnieku veselības speciālisti uztur un pilnveido savas profesionālās spējas tajās darbības jomās, kuras ietilpst šīs regulas darbības jomā.

3. iedaļa

Dalībvalstis

13. pants

Dalībvalstu pienākumi

1. Lai nodrošinātu, ka dzīvnieku veselības jomā kompetentā iestāde spēj veikt vajadzīgos un pienācīgos pasākumus un ka tā īsteno ar šo regulu noteiktās darbības, katra dalībvalsts attiecīgajā administratīvajā līmenī nodrošina, ka kompetentajai iestādei ir:
- a) kvalificēti darbinieki, infrastruktūra, aprīkojums, finanšu resursi un efektīva organizatoriskā struktūra, kas aptver visu dalībvalsts teritoriju;
 - b) pieejamas laboratorijas ar kvalificētajiem darbiniekiem, infrastruktūru, aprīkojumu un finanšu resursiem, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu sarakstā norādīto slimību un no jauna radušos slimību ātru un precīzu diagnosticēšanu un diferenciāldiagnosticēšanu;
 - c) pietiekami apmācīti veterinārārsti, kas ir iesaistīti 12. pantā minēto darbību veikšanā.
2. Dalībvalstis mudina operatorus un dzīvnieku speciālistus ar attiecīgu lauksaimniecības vai akvakultūras nozaru programmu vai formālas izglītības starpniecību iegūt, uzturēt un pilnveidot 11. pantā paredzētās pienācīgās zināšanas par dzīvnieku veselību.

14. pants

Kompetentās iestādes veikta oficiālu darbību deleģēšana

1. Kompetentā iestāde veterinārārstiem, kas nav oficiāli veterinārārsti, var deleģēt vienu vai vairākas šādas darbības:
- a) 32. pantā paredzēto izskaušanas programmu pasākumu praktiska piemērošana;
 - b) palīdzības sniegšana kompetentajai iestādei veikt 26. pantā paredzēto uzraudzību vai saistībā ar 28. pantā paredzētajām uzraudzības programmām;

c) darbības, kas saistītas ar šādiem jautājumiem:

i) III daļā paredzētā informētība par slimībām, slimīgbgatavība un slimību kontrole attiecībā uz:

- paraugu ņemšanas darbībām un izmeklēšanas un epidemioloģiskas izmeklēšanas īstenošanu saskaņā ar 54. pantu, 55. panta 1. punkta b)–g) apakšpunktu un 57., 73., 74., 79. un 80. pantu, ja ir aizdomas par sarakstā norādītās slimības klātbūtni, un saskaņā ar jebkuriem īstenošanas un deleģētajiem aktiem, kas pieņemti, ievērojot minētos pantus;
- ar slimību kontroles pasākumiem saistītu darbību veikšanu, ja notiek slimības uzliesmojums, saistībā ar darbībām, kas uzskaitītas 61. pantā, 65. panta 1. punkta a), b), e) f) un i) apakšpunktā, 70. panta 1. punktā, 79. un 80. pantā, un 81. panta 1. un 2. punktā, un saskaņā ar jebkuriem īstenošanas un deleģētajiem aktiem, kas pieņemti, ievērojot minētos pantus;
- ārkārtas vakcinēšanu saskaņā ar 69. pantu;

ii) IV daļā paredzētā reģistrēšana, apstiprināšana, izsekojamība un pārvietošana,

iii) lolojumdzīvnieku identifikācijas dokumentu izdošana un aizpildīšana, kā paredzēts 247. panta c) punktā, 248. panta 2. punkta c) apakšpunktā, 249. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 250. panta 2. punkta c) apakšpunktā,

iv) identifikācijas līdzekļu piemērošana un izmantošana, kā minēts 252. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktā.

2. Dalībvalstis var paredzēt, ka fiziskas vai juridiskas personas tiek pilnvarotas veikt 1. punkta a) un b) apakšpunktā un 1. punkta c) apakšpunkta i), ii) un iv) punktā minētās darbības attiecībā uz konkrēti noteiktiem uzdevumiem, kuru veikšanai minētajām personām ir pietiekamas īpašās zināšanas. Šādā gadījumā minētajām personām piemēro šā panta 1. punkta noteikumus, un uz tām attiecas 12. pantā paredzētie pienākumi.

3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz citām darbībām, ko var deleģēt veterinārārstiem papildus 1. punktā paredzētajām darbībām, un – vajadzības gadījumā – noteikt šādai deleģēšanai nepieciešamos apstākļus un nosacījumus.

Pieņemot minētos deleģētos aktus, Komisija ņem vērā minēto darbību raksturu un attiecīgos starptautiskos standartus.

15. pants

Sabiedrības informēšana

Ja ir pamatots iemesls aizdomām, ka dzīvnieki vai produkti, kuru izcelsme ir Savienībā vai kurus Savienībā ievad no ārpusē, var radīt risku, kompetentā iestāde pienācīgi rīkojas, lai sabiedrību informētu par šā riska raksturu un par pasākumiem, kas ir veikti vai ko gatavojas veikt, lai minēto risku novērstu vai kontrolētu, ņemot vērā minētā riska raksturu, nopietnību un mērogu un sabiedrības interesi saņemt informāciju.

4. iedaļa

Laboratorijas, kompleksi un citas fiziskas un juridiskas personas, kas rīkojas ar slimību ierosinātājiem, vakcīnām un citiem bioloģiskas cilmes produktiem

16. pants

Pienākumi, kas attiecas uz laboratorijām, kompleksi un citiem, kuri rīkojas ar slimību ierosinātājiem, vakcīnām un citiem bioloģiskas cilmes produktiem

1. Laboratorijas, kompleksi un citas fiziskas vai juridiskas personas, kas rīkojas ar slimību ierosinātājiem pētniecības, izglītības, diagnostikas nolūkos vai vakcīnu un citu bioloģiskas cilmes produktu ražošanas nolūkos, ņemot vērā jebkādas atbilstošus starptautiskos standartus:

a) veic pienācīgus biodrošības, biodrošuma un bionorobežošanas pasākumus, lai novērstu, ka slimības ierosinātāji izkļūst ārpus tādas laboratorijas vai cita kompleksa, kurā minētajos nolūkos rīkojas ar slimību ierosinātājiem, un pēc tam nonāk saskarē ar dzīvniekiem;

- b) gādā, lai slimības ierosinātāji, vakcīnas un citi bioloģiskas cilmes produkti starp laboratorijām vai citiem kompleksiem tiktu pārvietoti tā, lai neradītu risku izplatīt sarakstā norādītās slimības un no jauna radušās slimības.
2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz drošības pasākumiem sarakstā norādītu slimību un slimību, kas ir radušās no jauna, profilaksei un kontrolei, šos pasākumus attiecinot uz laboratorijām, kompleksiem un citām fiziskām vai juridiskām personām, kas rīkojas ar slimību ierosinātājiem, vakcīnām un citiem bioloģiskas cilmes produktiem, saistībā ar:
- a) biodrošības, biodrošuma un bionorobežošanas pasākumiem;
- b) prasībām, ko izvirza slimības ierosinātāju, vakcīnu un citu bioloģiskas cilmes produktu pārvietošanai.

17. pants

Dzīvnieku veselības laboratorijas

1. Oficiālās laboratorijas dzīvnieku veselības jomā, kas sastāv no Savienības references laboratorijām, valstu references laboratorijām un oficiālajām dzīvnieku veselības laboratorijām, savu uzdevumu un pienākumu izpildē sadarbojas Savienības dzīvnieku veselības laboratoriju tīklā.
2. Laboratorijas, kas minētas 1. punktā, sadarbojas saskaņā ar Savienības references laboratoriju īstenoto koordinēšanu, lai nodrošinātu, ka uzraudzības, slimību paziņošanas un ziņošanas, izskaušanas programmu, statusa "brīvs no slimības" definīcijas un dzīvnieku un produktu pārvietošanas Savienībā, to ieviešanas Savienībā un eksporta uz trešām valstīm vai teritorijām, kā paredzēts šajā regulā, pamatā ir mūsdienīgas, pamatotas un uzticamas laboratoriskās analīzes, testi un diagnostika.
3. Uz oficiālo laboratoriju iegūtajiem rezultātiem un izstrādātajiem ziņojumiem attiecas dienesta noslēpuma un konfidencialitātes princips un pienākums paziņot tai kompetentajai iestādei, kas tās nozīmējusi, neatkarīgi no tā, kura fiziskā vai juridiskā persona pieprasījusi laboratorisko analīzi, testus vai diagnostiku.
4. Ja oficiālā laboratorijā vienā dalībvalstī veic diagnostikas analīzes paraugiem no dzīvniekiem, kuru izcelsme ir citā dalībvalstī, šī oficiālā laboratorija tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, no kuras cēlušies paraugi, paziņo:
- a) nekavējoties – par jebkādiem rezultātiem, kas liecina par aizdomām uz kādu no 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām vai par to konstatēšanu;
- b) bez liekas kavēšanās – par jebkādiem rezultātiem, kas liecina par aizdomām uz kādu no 9. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām, kas nav 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētās slimības, vai par to konstatēšanu.

II DAĻA

SLIMĪBU PAZIŅOŠANA UN ZIŅOŠANA, UZRAUDZĪBA, IZSKAUŠANAS PROGRAMMAS, STATUSS "BRĪVS NO SLIMĪBAS"

1. NODAĻA

Slimību paziņošana un ziņošana

18. pants

Paziņošana dalībvalstīs

1. Dalībvalstis nodrošina, ka operatori un citas attiecīgās fiziskās vai juridiskās personas
- a) nekavējoties paziņo kompetentajai iestādei, ja pastāv jebkāds iemesls aizdomām par kādas sarakstā norādītās slimības, kas minēta 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā, klātbūtni dzīvniekos vai ja dzīvniekiem tiek konstatēta šādas slimības klātbūtne;

- b) tiklīdz praktiski iespējams, paziņo kompetentajai iestādei, ja pastāv jebkāds iemesls aizdomām par kādas sarakstā norādītas slimības, kas minēta 9. panta 1. punkta e) apakšpunktā un nav kāda no 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām slimībām, klātbūtni dzīvniekos vai ja dzīvniekiem tiek konstatēta šādas slimības klātbūtne;
- c) paziņo veterinārārstam par tādu anomālu mirstību un citām nopietnas slimības pazīmēm vai tādu būtiski mazinājušos ražību, kā cēlonis nav noskaidrots un kas papildus jāizmeklē, arī ņemot paraugus laboratoriskai izpētei, ja attiecīgajā situācijā tas nepieciešams.
2. Dalībvalstis var lemt, ka 1. punkta c) apakšpunktā paredzētos paziņojumus var adresēt kompetentajai iestādei.
3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz:
- a) kritērijiem, pēc kuriem nosaka, vai ir iestājušies 1. punkta c) apakšpunktā aprakstītie apstākļi, kuros veicama paziņošana;
- b) sīki izstrādātiem noteikumiem par 1. punkta c) apakšpunktā paredzēto turpmāko izmeklēšanu.

19. pants

Savienības līmeņa paziņošana

1. Dalībvalstis Komisijai un pārējām dalībvalstīm nekavējoties paziņo par jebkādiem to sarakstā norādīto slimību uzliesmojumiem, kuras minētas 9. panta 1. punkta e) apakšpunktā un par ko ir nekavējoties jāpaziņo, lai nodrošinātu, ka savlaicīgi tiek īstenoti nepieciešamie riska pārvaldības pasākumi, ņemot vērā slimības profilu.
2. Šā panta 1. punktā paredzētajā paziņojumā iekļauj turpmāk minēto informāciju par uzliesmojumiem:
- a) slimības ierosinātājs un attiecīgā gadījumā tā apakštips;
- b) attiecīgie datumi, konkrēti – datumi, kad radušās aizdomas par uzliesmojumu un kad tas apstiprināts;
- c) uzliesmojuma tips un vieta;
- d) jebkādi saistīti uzliesmojumi;
- e) uzliesmojumā iesaistītie dzīvnieki;
- f) visi slimību kontroles pasākumi, kas veikti sakarā ar uzliesmojumu;
- g) sarakstā norādīto slimību iespējamā vai zināmā izcelsme;
- h) izmantotās diagnostikas metodes.

20. pants

Savienības līmeņa ziņošana

1. Dalībvalstis Komisijai un pārējām dalībvalstīm ziņo informāciju par sarakstā norādītajām slimībām, kuras minētas 9. panta 1. punkta e) apakšpunktā un attiecībā uz kurām:
- a) par uzliesmojumu nav nekavējoties jāpaziņo saskaņā ar 19. panta 1. punktu;
- b) par uzliesmojumu ir nekavējoties jāpaziņo saskaņā ar 19. panta 1. punktu, bet papildus informācija ir jāziņo Komisijai un citām dalībvalstīm par:
- i) uzraudzību, kas atbilst noteikumiem, kuri paredzēti saskaņā ar 30. pantu pieņemtā īstenošanas aktā,
- ii) izskaušanas programmu, kas atbilst noteikumiem, kuri paredzēti saskaņā ar 35. pantu pieņemtā īstenošanas aktā.

2. Šā panta 1. punktā paredzētajos ziņojumos ietver informāciju par:
- šā panta 1. punktā minēto sarakstā norādīto slimību konstatēšanu;
 - uzraudzības rezultātiem, ja tas nepieciešams saskaņā ar noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 29. panta d) punkta ii) apakšpunktu vai 30. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktu;
 - uzraudzības programmu rezultātiem, ja tas nepieciešams saskaņā ar 28. panta 3. punktu un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 29. panta d) punkta ii) apakšpunktu vai 30. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktu;
 - izskaušanas programmām, ja tas nepieciešams saskaņā ar 34. pantu un noteikumiem, kas paredzēti īstenošanas aktā, kurš pieņemts saskaņā ar 35. pantu.
3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz noteikumiem, ar ko papildina 2. punktā minētās prasības, un ziņošanu par citiem jautājumiem, kas ir saistīti ar uzraudzību un izskaušanas programmām, ja tas nepieciešams, lai nodrošinātu šajā regulā noteikto slimību profilakses un kontroles noteikumu efektīvu piemērošanu.

21. pants

Paziņošanas un ziņošanas reģioni

Šīs regulas 19. pantā un 20. pantā paredzētās paziņošanas un ziņošanas nolūkos dalībvalstis izveido paziņošanas un ziņošanas reģionus.

22. pants

Savienības līmeņa paziņošanai un Savienības līmeņa ziņošanai par slimībām paredzētā datorizētā informācijas sistēma

Komisija izveido un pārvalda datorizētu informācijas sistēmu, kas paredzēta, lai izmantotu mehānismu un rīkus šīs regulas 19., 20. un 21. pantā paredzēto paziņošanas un ziņošanas prasību izpildei.

23. pants

Īstenošanas pilnvaras attiecībā uz Savienības līmeņa paziņošanu un Savienības līmeņa ziņošanu un datorizēto informācijas sistēmu

Komisija ar īstenošanas aktiem paredz noteikumus par paziņošanas un ziņošanas prasībām un datorizēto informācijas sistēmu, kas paredzētas 19.–22. pantā, attiecībā uz:

- tām sarakstā norādītajām slimībām, kas minētas 9. panta 1. punkta e) apakšpunktā, par kurām dalībvalstīm ir jāziņo nekavējoties, kā arī nepieciešamajiem pasākumiem, kas ir saistīti ar paziņošanu, saskaņā ar 19. pantu;
- informāciju, kura dalībvalstīm jāsniedz ziņošanā, kas paredzēta 20. pantā;
- procedūrām, saskaņā ar kurām izveido un lieto 22. pantā paredzēto datorizēto informācijas sistēmu, un pārejas pasākumiem, kuri attiecas uz datu un informācijas migrāciju no esošajām sistēmām uz jauno sistēmu un uz tās pilnvērtīgu darbību;
- to datu formātu un struktūru, kuri jāievada datorizētajā informācijas sistēmā, kas paredzēta 22. pantā;
19. un 20. pantā paredzētās ziņošanas un paziņošanas termiņiem un biežumu, nodrošinot, ka termiņi un biežums nodrošina pārredzamību un vajadzīgo riska pārvaldības pasākumu savlaicīgu piemērošanu, balstoties uz slimības profilu un uzliesmojuma tipu;
21. pantā paredzēto paziņošanas un ziņošanas reģionu saraksta izveidi.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. NODAĻA

Uzraudzība

24. pants

Operatoru uzraudzības pienākumi

Lai konstatētu sarakstā norādītu slimību un no jauna radušos slimību klātbūtni, operatori:

- a) vēro viņu pārziņā esošo dzīvnieku veselības stāvokli un uzvedību;
- b) viņu pārziņā esošo objektu, dzīvnieku vai reproduktīvo produktu normālajos ražošanas parametros vēro jebkādas izmaiņas, kas var raisīt aizdomas, ka to cēlonis ir kāda sarakstā norādīta slimība vai no jauna radusies slimība;
- c) attiecībā uz viņu pārziņā esošajiem dzīvniekiem pievērš uzmanību anomālai mirstībai un citām nopietnas slimības pazīmēm.

25. pants

Dzīvniekveselības apmeklējumi

1. Operatori nodrošina, ka viņu pārziņā esošajos objektos tajos gadījumos, kad konkrētā objekta radīto risku dēļ tas ir atbilstīgi, notiek veterinārārsta dzīvniekveselības apmeklējumi, ņemot vērā:

- a) objekta viedu;
- b) objektā turēto dzīvnieku sugas un kategorijas;
- c) epidemioloģisko situāciju zonā vai reģionā attiecībā uz tām sarakstā norādītajām slimībām un slimībām, kas radušās no jauna, pret kurām dzīvnieki objektā ir uzņēmīgi;
- d) jebkādu citu tādu attiecīgu uzraudzību vai oficiālu kontroli, ko piemēro turētajiem dzīvniekiem un šāda veida objektiem.

Šādu dzīvniekveselības apmeklējumu biežums ir samērīgs ar attiecīgā objekta radīto risku.

Tos var apvienot ar apmeklējumiem, kam ir cits nolūks.

2. Šā panta 1. punktā paredzēto dzīvniekveselības apmeklējumu mērķis ir slimību profilakse, jo īpaši izmantojot:

- a) attiecīgā operatora konsultēšanu par biodrošību un citiem ar dzīvnieku veselību saistītiem jautājumiem, kas attiecas uz šāda veida objektu un objektā turēto dzīvnieku sugām un kategorijām;
- b) tādu pazīmju konstatēšanu, kas liecina par sarakstā norādītu slimību vai no jauna radušos slimību sastopamību, un informēšanu par tādām pazīmēm;

3. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt minimālās prasības šā panta vienādei piemērošanai.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

26. pants

Kompetentās iestādes uzraudzības pienākums

1. Kompetentā iestāde veic uzraudzību, lai noteiktu sarakstā norādīto slimību, kas minētas 9. panta 1. punkta e) apakšpunktā, un attiecīgu no jauna radušos slimību klātbūtni.

2. Uzraudzība tiek izstrādāta tā, lai, vācot, apkopojot un analizējot ar slimības situāciju saistītu attiecīgu informāciju, tiktu nodrošināts, ka laikus tiek konstatēta to sarakstā norādīto slimību klātbūtne, kas minētas 9. panta 1. punkta e) apakšpunktā, un no jauna radušos slimību klātbūtne.
3. Kad vien tas ir iespējams un atbilstīgi, kompetentā iestāde izmanto operatoru veiktas uzraudzības rezultātus un informāciju, kas iegūta dzīvniekveselības apmeklējumos saskaņā ar attiecīgi 24. un 25. pantu.
4. Kompetentā iestāde nodrošina, ka uzraudzība atbilst prasībām, kas paredzētas 27. pantā un jebkādos noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar 29. panta a) punktu.
5. Kompetentā iestāde nodrošina, ka 1. punktā paredzētā informācija, ko iegūst uzraudzības procesā, tiek vākta un izmantota efektīvi un lietderīgi.

27. pants

Uzraudzības metodoloģija, biežums un intensitāte

Šīs regulas 26. pantā paredzētās uzraudzības plāns, līdzekļi, diagnostikas metodes, biežums, intensitāte, dzīvnieku mērķpopulācija un paraugu ņemšanas modeļi atbilst uzraudzības mērķiem un ir ar tiem samērīgi, ņemot vērā:

- a) slimības profilu;
- b) iesaistītos riska faktoros;
- c) veselības statusu:
 - i) tajā dalībvalstī, tās zonā vai attiecīgajā nodaļumā, kuriem piemēro uzraudzību,
 - ii) tajās dalībvalstīs un trešās valstīs vai teritorijās, kas vai nu robežojas ar minēto dalībvalsti, tās zonu vai nodaļumu, vai no kura dzīvniekus un produktus tajās ievad;
- d) uzraudzību, ko veic operatori saskaņā ar 24. pantu, tostarp 25. pantā minētos dzīvniekveselības apmeklējumus, vai ko veic citas publiskas iestādes.

28. pants

Savienības līmeņa uzraudzības programmas

1. Kompetentā iestāde veic uzraudzību, kā paredzēts 26. panta 1. punktā, īstenojot uzraudzības programmu, kad slimība ir Savienībai būtiska saskaņā ar 29. panta c) punktu.
2. Dalībvalstis, kas saskaņā ar 1. punktu izveido uzraudzības programmu, to iesniedz Komisijai.
3. Dalībvalstis, kas saskaņā ar 1. punktu īsteno uzraudzības programmu, Komisijai iesniedz regulārus ziņojumus par minētās programmas īstenošanas rezultātiem.

29. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz:

- a) uzraudzības plānu, līdzekļiem, diagnostikas metodēm, biežumu, intensitāti, dzīvnieku mērķpopulāciju un paraugu ņemšanas modeļiem, kas paredzēti 27. pantā;

- b) kritērijiem, saskaņā ar kuriem oficiāli apstiprina sarakstā norādītās slimības, kā minēts 9. panta 1. punkta e) apakšpunktā, un attiecīgā gadījumā no jauna radušās slimības un definē to gadījumus;
- c) izmantojamajiem kritērijiem, lai 30. panta 1. punkta a) apakšpunkta nolūkā noteiktu, cik būtiska ir slimība, uz kuru paredzēts attiecināt Savienībai aktuālu uzraudzības programmu, ņemot vērā slimības profilu un saistītos riska faktorus;
- d) prasībām, ko izvirza uzraudzības programmām, kā paredzēts 28. panta 1. punktā, attiecībā uz:
 - i) uzraudzības programmu saturu,
 - ii) informāciju, kas iekļaujama, iesniedzot uzraudzības programmas saskaņā ar 28. panta 2. punktu un regulārus ziņojumus saskaņā ar 28. panta 3. punktu,
 - iii) uzraudzības programmu piemērošanas laika posmu.

30. pants

Īstenošanas pilnvaras

1. Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka prasības attiecībā uz uzraudzību un uzraudzības programmām, kā paredzēts 26. un 28. pantā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 29. pantu, attiecībā uz:
 - a) to, kurām no 9. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām saskaņā ar 28. pantu piemēro uzraudzības programmas, tostarp šādu programmu ģeogrāfisko darbības jomu;
 - b) kādā veidā un saskaņā ar kādu procedūru:
 - i) minētās uzraudzības programmas iesniedz, lai informētu Komisiju un citas dalībvalstis,
 - ii) Komisijai ziņo par uzraudzības rezultātiem.
2. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt kritērijus, ko izmanto, lai novērtētu 28. pantā minētās uzraudzības programmas.
3. Šā panta 1. un 2. punktā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. NODAĻA

Izskaušanas programmas

31. pants

Obligātās un fakultatīvās izskaušanas programmas

1. Dalībvalstis, kuru visa teritorija vai tās zonas vai nodaļumi nav brīvi no vienas vai vairākām 9. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām, vai arī par kurām nav zināms, ka tās ir brīvas no šīm slimībām:
 - a) izveido programmu minētās sarakstā norādītās slimības izskaušanai vai pierādīšanai, ka tās ir brīvas no šīs slimības, kas īstenojama minētās slimības skartās dzīvnieku populācijās un kas aptver šo valstu teritorijas attiecīgās daļas vai to attiecīgās zonas vai nodaļumus ("obligātā izskaušanas programma"), ko piemēro līdz brīdim, kad tiek izpildīti nosacījumi, lai piešķirtu statusu "brīvs no slimības" visai attiecīgās dalībvalsts teritorijai vai zonai, kā paredzēts 36. panta 1. punktā, vai nodaļumam, kā paredzēts 37. panta 2. punktā;
 - b) obligātās izskaušanas programmas projektu iesniedz Komisijai, lai saņemtu apstiprinājumu.

2. Dalībvalstis, kas nav brīvas no vienas vai vairākām 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām, vai par kurām nav zināms, ka tās ir brīvas no šīm slimībām, un kas nolemj izveidot minētās sarakstā norādītās slimības izskaušanai paredzētu programmu, kura īstenojama konkrētās slimības skartajās dzīvnieku populācijās un kura aptver šo valstu teritorijas attiecīgās daļas vai tās zonas vai nodalījumus ("fakultatīva izskaušanas programma"), minētās programmas projektu iesniedz Komisijai, lai saņemtu apstiprinājumu, ja attiecīgā dalībvalsts saistībā ar minēto slimību lūdz Savienībā atzīt dzīvnieku veselības garantijas attiecībā uz dzīvnieku vai produktu pārvietošanu.

Šādu fakultatīvu izskaušanas programmu piemēro līdz brīdim, kad:

- a) tiek izpildīti nosacījumi, lai piešķirtu statusu "brīvs no slimības" visai attiecīgās dalībvalsts teritorijai vai zonai, kā paredzēts 36. panta 1. punktā, vai nodalījumam, kā paredzēts 37. panta 2. punktā, vai
- b) ir konstatēts, ka nav iespējams izpildīt nosacījumus, lai piešķirtu statusu "brīvs no slimības", un ka minētā programma vairs neatbilst savam mērķim, vai
- c) attiecīgā dalībvalsts atsauc programmu.

3. Komisija ar īstenošanas aktiem apstiprina:

- a) obligāto izskaušanas programmu projektus, kas tai iesniegti, lai saņemtu apstiprinājumu saskaņā ar 1. punktu;
- b) fakultatīvo izskaušanas programmu projektus, kas tai iesniegti, lai saņemtu apstiprinājumu saskaņā ar 2. punktu,

ja ir izpildīti šajā nodaļā izklāstītie nosacījumi.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Pienācīgi pamatotu, nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ saistībā ar to, ka kāda sarakstā norādīta slimība ir risks ar ļoti būtisku ietekmi, Komisija saskaņā ar 266. panta 3. punktā paredzēto procedūru pieņem šā panta 3. punkta a) apakšpunktā paredzētos īstenošanas aktus, kas jāpiemēro nekavējoties.

Pienācīgi pamatotu iemeslu dēļ Komisija ar īstenošanas aktiem var apstiprināt konkrētās dalībvalsts ierosinātu grozījumu vai atsaukt apstiprinājumu, kas izskaušanas programmām sniegts saskaņā ar šā panta 3. punkta a) un b) apakšpunktu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

5. Komisija saskaņā ar 264. pantu pieņem deleģētos aktus attiecībā uz:

- a) slimību kontroles stratēģijām, konkrētām slimībām noteiktiem starpposma mērķiem un galīgajiem mērķiem un izskaušanas programmu piemērošanas laikposmu;
- b) atkāpēm no prasības izskaušanas programmas iesniegt apstiprināšanai, kā paredzēts šā panta 1. punkta b) apakšpunktā un tā 2. punktā, ja šāda apstiprināšana nav nepieciešama, jo saskaņā ar 32. panta 2. punktu un 35. pantu ir pieņemti noteikumi par šīm programmām;
- c) informāciju, kas dalībvalstīm jāsniedz Komisijai un pārējām dalībvalstīm saistībā ar šā punkta b) apakšpunktā paredzētajām atkāpēm no prasības saņemt izskaušanas programmu apstiprinājumu.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu, lai grozītu vai pārtrauktu noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar šā punkta b) apakšpunktu.

32. pants

Obligāto un fakultatīvo izskaušanas programmu pasākumi

1. Izskaušanas programmās ir vismaz šādi pasākumi:

- a) slimību kontroles pasākumi, lai slimības ierosinātāju izskaustu no tādiem objektiem, nodalījumiem un zonām, kurās slimība ir konstatēta, un lai novērstu atkārtotu inficēšanos;

- b) uzraudzība, kura jāveic saskaņā ar 26.–30. pantā paredzētajiem noteikumiem, lai pierādītu:
- i) tādu slimību kontroles pasākumu iedarbīgumu, kas paredzēti a) apakšpunktā;
 - ii) brīvumu no sarakstā norādītās slimības;
- c) slimību kontroles pasākumi, kas jāveic, ja uzraudzības rezultāti ir pozitīvi.
2. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz šādiem elementiem, lai nodrošinātu izskaušanas programmu efektivitāti:
- a) slimību kontroles pasākumi, kas paredzēti 1. punkta a) apakšpunktā;
 - b) slimību kontroles pasākumi, kas jāveic, lai nepieļautu, ka objektos, zonās un nodalījumos notiek dzīvnieku mērķpopulācijas atkārtota inficēšanās ar konkrēto slimību;
 - c) uzraudzības plāni, līdzekļi, diagnostikas metodes, biežums, intensitāte, dzīvnieku mērķpopulācija un paraugu ņemšanas modeļi;
 - d) slimību kontroles pasākumi, kas veicami tad, ja sarakstā norādītai slimībai ir pozitīvi uzraudzības rezultāti, kā paredzēts 1. panta c) apakšpunktā;
 - e) attiecīgā gadījumā un atbilstīgi konkrētajai slimībai vai sugai – vakcinēšanas kritēriji.

33. pants

To obligāto un fakultatīvo izskaušanas programmu saturs, kuras iesniegtas Komisijai, lai saņemtu apstiprinājumu

Obligāto un fakultatīvo izskaušanas programmu pieteikumos, ko saskaņā ar 31. panta 1. un 2. punktu iesniedz Komisijai, lai saņemtu apstiprinājumu, dalībvalstis iekļauj šādu informāciju:

- a) apraksts par epidemioloģisko situāciju attiecībā uz sarakstā norādīto slimību, uz kuru attiecas konkrētā obligātā vai fakultatīvā izskaušanas programma;
- b) izskaušanas programmas aptvertā ģeogrāfiskā un administratīvā apgabala vai nodalījuma apraksts un ģeogrāfiskās robežas;
- c) apraksts par izskaušanas programmas slimību kontroles pasākumiem, kā paredzēts 32. panta 1. punktā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 32. panta 2. punktu;
- d) apraksts par izskaušanas programmas organizēšanu, uzraudzību un iesaistīto pušu lomām;
- e) izskaušanas programmas prognozētais ilgums;
- f) starpposma mērķi un slimības kontroles stratēģijas izskaušanas programmas īstenošanai.

34. pants

Ziņošana

Dalībvalstis, kas īsteno izskaušanas programmas, Komisijai iesniedz:

- a) ziņojumus, kas Komisijai ļauj pārraudzīt to, kā tiek sasniegti patlaban īstenoto izskaušanas programmu starpposma mērķi, kā minēts 33. panta f) punktā;
- b) pēc konkrētās izskaušanas programmas pabeigšanas – gala ziņojumu.

35. pants

Īstenošanas pilnvaras

Komisija ar īstenošanas aktiem paredz noteikumus par informāciju, formātu un procedūras prasībām, kas paredzēti 31.–34. pantā, attiecībā uz:

- a) obligāto un fakultatīvo izskaušanas programmu projektu iesniegšana, lai saņemtu apstiprinājumu;
- b) snieguma rādītājiem;
- c) ziņošanu Komisijai un citām dalībvalstīm par obligāto vai fakultatīvo izskaušanas programmu īstenošanas rezultātiem.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. NODAĻA

Statuss “brīvs no slimības”

36. pants

No slimības brīvas dalībvalstis un zonas

1. Dalībvalsts var iesniegt pieteikumu Komisijai, lai tā attiecībā uz vienu vai vairākām no sarakstā norādītajām slimībām, kas minētas 9. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā, vienu vai vairākām attiecīgajām dzīvnieku sugām, visu tās teritoriju vai vienu vai vairākām tās zonām apstiprinātu statusu “brīvs no slimības”, ar noteikumu, ka ir izpildīts viens vai vairāki no šādiem nosacījumiem:

- a) nekur attiecīgās dalībvalsts teritorijā vai atbilstīgajā zonā vai zonās, par ko iesniegts pieteikums, nav sastopama neviena no sugām, kuras norādītas sarakstā attiecībā uz slimību, par ko iesniegts pieteikums uz statusu “brīvs no slimības”;
- b) atbilstīgi 39. panta a) punkta ii) apakšpunktā minētajiem kritērijiem ir zināms, ka šīs dalībvalsts teritorijā vai attiecīgajā zonā vai zonās, par ko iesniegts pieteikums, slimības ierosinātājs nespēj izdzīvot;
- c) atbilstīgi 39. panta a) punkta ii) apakšpunktā minētajiem kritērijiem attiecībā uz sarakstā norādītajām slimībām, kuras pārnēsā tikai ar vektoriem, šīs dalībvalsts teritorijā vai attiecīgajā zonā vai zonās, par ko iesniegts pieteikums, neviens no šiem vektoriem nav sastopams, vai par tiem ir zināms, ka tie tur nespēj izdzīvot;
- d) ir pierādīts brīvums no sarakstā norādītās slimības:
 - i) ar izskaušanas programmu, kas atbilst noteikumiem, kas paredzēti 32. panta 1. punktā, un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar minētā panta 2. punktu; vai
 - ii) ar vēsturiskiem datiem un uzraudzības datiem.

2. Dalībvalstu pieteikumos uz statusu “brīvs no slimības” iekļauj pierādījumus, kas parāda, ka ir izpildīti 1. punktā paredzētie nosacījumi attiecībā uz statusu “brīvs no slimības”.

3. Dalībvalsts dažos konkrētos gadījumos var iesniegt pieteikumu Komisijai, lai tā attiecībā uz vienu vai vairākām no sarakstā norādītajām slimībām, kas minētas 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā, un jo īpaši attiecībā uz statusu “neveic vakcināciju” visā teritorijā vai tās vienā vai vairākās zonās, apstiprinātu statusu “brīvs no slimības”, ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) ir pierādīts brīvums no sarakstā norādītās slimības:
 - i) ar izskaušanas programmu, kas atbilst noteikumiem, kas paredzēti 32. panta 1. punktā, un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar minētā panta 2. punktu, vai
 - ii) ar vēsturiskiem datiem un uzraudzības datiem;

b) ir pierādīts, ka vakcinācija pret slimību radītu izmaksas, kas pārsniegtu tās izmaksas, ko rada brīvuma no slimības uzturēšana bez vakcinācijas.

4. Komisija ar īstenošanas aktiem apstiprina un vajadzības gadījumā groza dalībvalstu pieteikumus uz statusu "brīvs no slimības" vai uz statusu "neveic vakcinācu", ja ir izpildīti 1. un 2. punktā, un – attiecīgā gadījumā – 3. punktā minētie nosacījumi.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

37. pants

Nodalījumi

1. Dalībvalsts var iesniegt pieteikumu Komisijai, lai tā attiecībā uz sarakstā norādītām slimībām, kuras minētas 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā, nodalījumiem atzītu statusu "brīvs no slimības" un lai gadījumā, ja tās teritorijā notiek vienas vai vairāku sarakstā norādīto slimību uzliesmojums, statuss "brīvs no slimības" šādam nodalījumam tiktu aizsargāts ar noteikumu, ka:

- a) ņemot vērā slimības profilu, nodalījuma, par ko iesniegts pieteikums, līmenī ir iespējams efektīvi novērst sarakstā norādītās(-u) slimības(-u) ievazāšanos;
- b) nodalījumam, par ko iesniegts pieteikums, piemēro vienu vienotu biodrošības pārvaldības sistēmu, lai statusu "brīvs no slimības" nodrošinātu visiem objektiem, kas ir šajā nodalījumā; un
- c) nodalījumu, par ko iesniegts pieteikums, kompetentā iestāde ir apstiprinājusi tādiem mērķiem kā dzīvnieku un to izcelsmes produktu pārvietošana saskaņā ar:
 - i) šīs regulas 99. un 100. pantu attiecībā uz nodalījumiem, kuros tur sauszemes dzīvniekus un to izcelsmes produktus;
 - ii) šīs regulas 183. un 184. pantu attiecībā uz nodalījumiem, kuros tur akvakultūras dzīvniekus un to izcelsmes produktus.

2. Dalībvalsts var iesniegt pieteikumu Komisijai, lai tā attiecībā uz vienu vai vairākām sarakstā norādītām slimībām, kuras minētas 9. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā, nodalījumiem atzītu statusu "brīvs no slimības", ar noteikumu, ka:

- a) ņemot vērā slimības profilu, nodalījuma, par ko iesniegts pieteikums, līmenī ir iespējams efektīvi novērst sarakstā norādītās(-o) slimības(-u) ievazāšanos;
- b) ir izpildīti viens vai vairāki šādi nosacījumi:
 - i) ir izpildīti nosacījumi, kas noteikti 36. panta 1. punktā,
 - ii) nodalījuma, par ko iesniegts pieteikums, objekti ir sākuši vai atjaunojuši savu darbību un ir izveidojuši vienotu biodrošības pārvaldības sistēmu, lai nodrošinātu minētā nodalījuma brīvumu no slimības;
- c) nodalījumam, par ko iesniegts pieteikums, piemēro vienu vienotu biodrošības pārvaldības sistēmu, lai statusu "brīvs no slimības" nodrošinātu visiem objektiem, kas ir šajā nodalījumā; un
- d) nodalījumu, par ko iesniegts pieteikums, kompetentā iestāde ir apstiprinājusi tādiem mērķiem kā dzīvnieku un to izcelsmes produktu pārvietošana saskaņā ar:
 - i) šīs regulas 99. un 100. pantu attiecībā uz nodalījumiem, kuros tur sauszemes dzīvniekus un to izcelsmes produktus;
 - ii) šīs regulas 183. un 184. pantu attiecībā uz nodalījumiem, kuros tur akvakultūras dzīvniekus un to izcelsmes produktus.

3. Dalībvalstu pieteikumos uz statusa "brīvs no slimības" atzīšanu nodalījumiem saskaņā ar 1. un 2. punktu iekļauj pierādījumus, kas parāda, ka minētajos punktos paredzētie nosacījumi ir izpildīti.

4. Komisija ar īstenošanas aktiem:
- a) atzīst un vajadzības gadījumā groza nodalījumu statusu "brīvs no slimības", ja ir izpildīti 1. punktā vai 2. punktā un 3. punktā noteiktie nosacījumi;
 - b) nosaka, saistībā ar kurām sarakstā norādītām slimībām, kuras minētas 9. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā, var veidot no slimības brīvus nodalījumus.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

5. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz noteikumiem, ar kuriem papildina šajā pantā iekļautos noteikumus attiecībā uz:

- a) prasībām statusa "brīvs no slimības" atzīšanu nodalījumiem, kā paredzēts šā panta 1. un 2. punktā, balstoties uz to sarakstā norādīto slimību profilu, kas minētas 9. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā, un attiecībā vismaz uz:
 - i) uzraudzības rezultātiem un citiem pierādījumiem, kas nepieciešami, lai pamatotu brīvumu no slimības,
 - ii) biodrošības pasākumiem;
- b) sīki izstrādātiem noteikumiem par to, kā kompetentā iestāde apstiprina statusu "brīvs no slimības" nodalījumiem, kā paredzēts 1. un 2. punktā; un
- c) noteikumiem, kas attiecas uz nodalījumiem, kas atrodas vairāk nekā vienas dalībvalsts teritorijā.

38. pants

No slimības brīvu dalībvalstu, zonu vai nodalījumu saraksti

Katra dalībvalsts vajadzības gadījumā izveido un atjaunina sarakstu, kurā ietver savas no slimības brīvās teritorijas vai zonas, kā paredzēts 36. panta 1. un 3. punktā, un savus no slimības brīvos nodalījumus, kā paredzēts 37. panta 1. un 2. punktā.

Dalībvalstis minētos sarakstus dara publiski pieejamus. Komisija palīdz dalībvalstīm minētajos sarakstos iekļauto informāciju darīt pieejamu sabiedrībai, savā tīmekļa lapā nodrošinot saites uz dalībvalstu informatīvajām tīmekļa lapām.

39. pants

Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz dalībvalstu un zonu statusu "brīvs no slimības"

Komisija saskaņā ar 264. pantu pieņem deleģētos aktus attiecībā uz:

- a) sīki izstrādātiem noteikumiem par dalībvalstu un to zonu statusu "brīvs no slimības", balstoties uz dažādajiem slimību profiliem, attiecībā uz:
 - i) kritērijiem, ko izmanto, lai pamatotu dalībvalstu apgalvojumus, ka neviena no sarakstā norādītajām sugām nav sastopama vai nav spējīga izdzīvot to teritorijā, un pierādījumiem, kas nepieciešami, lai pamatotu šādus apgalvojumus, kā paredzēts 36. panta 1. punkta a) apakšpunktā,
 - ii) kritērijiem, ko izmanto, un pierādījumiem, kas nepieciešami, lai pamatotu apgalvojumus, ka slimības ierosinātājs vai vektors nav spējīgs izdzīvot, kā paredzēts 36. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā,
 - iii) kritērijiem, ko izmanto un nosacījumiem, ko piemēro, lai noteiktu brīvumu no konkrētās slimības, kā minēts 36. panta 1. punkta d) apakšpunktā,

- iv) uzraudzības rezultātiem un citiem pierādījumiem, kas nepieciešami, lai pamatotu brīvumu no slimības,
 - v) biodrošības pasākumiem,
 - vi) ierobežojumiem un nosacījumiem, kas attiecas uz vakcinēšanu no slimības brīvās dalībvalstīs un to zonās,
 - vii) tādu zonu izveidošanu, kas no slimības brīvās zonas vai zonas, uz kurām attiecas izskaušanas programma, nodala no ierobežojumu zonām ("buferzonas"),
 - viii) zonām, kuras atrodas vairāk nekā vienas dalībvalsts teritorijā;
- b) atkāpēm no prasības saņemt Komisijas apstiprinājumu statusam "brīvs no slimības" attiecībā uz vienu vai vairākām sarakstā norādītajām slimībām, kas minētas 9. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā, kā noteikts 36. panta 1. punktā, ja šāds apstiprinājums nav nepieciešams, jo sīki izstrādāti noteikumi par brīvumu no slimības ir paredzēti noteikumos, kas pieņemti, ievērojot šā panta a) punktu;
- c) informāciju, kas dalībvalstīm jāsniedz Komisijai un pārējām dalībvalstīm, lai pamatotu deklarācijas par statusu "brīvs no slimības", kā paredzēts šā panta b) punktā, bez īstenošanas akta pieņemšanas saskaņā ar 36. panta 4. punktu.

40. pants

Īstenošanas pilnvaras

Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka sīki izstrādātas prasības attiecībā uz informāciju, kas dalībvalstīm jāsniedz Komisijai un pārējām dalībvalstīm, lai pamatotu deklarācijas par teritoriju, zonu un nodalījumu statusu "brīvs no slimības" saskaņā ar 36.–39. pantu un formātu un procedūram, kas attiecas uz:

- a) pieteikumiem statusa "brīvs no slimības" atzīšanai visai attiecīgās dalībvalsts teritorijai vai tās zonām un nodalījumiem,
- b) informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un Komisiju par dalībvalstīm vai to zonām un nodalījumiem, kas ir brīvi no slimības.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

41. pants

Statusa "brīvs no slimības" saglabāšana

1. Statusu "brīvs no slimības" dalībvalstis savām teritorijām vai to zonām vai nodalījumiem saglabā tikai līdz brīdim, kamēr:

- a) tiek turpināts pildīt nosacījumus, kas attiecas uz statusu "brīvs no slimības" un kas paredzēti 36. panta 1. punktā un 37. panta 1. un 2. punktā, un noteikumus, kas noteikti, ievērojot šā panta 3. punktu un 39. pantu;
- b) ņemot vērā 27. pantā paredzētās prasības, tiek veikta uzraudzība, lai pārbaudītu, ka attiecīgā teritorija, zona vai nodalījums turpina būt brīvs no sarakstā norādītās slimības, attiecībā uz kuru ir apstiprināts vai atzīts statuss "brīvs no slimības";
- c) saskaņā ar IV un V daļā paredzētajiem noteikumiem tiek piemēroti ierobežojumi, uz attiecīgo teritoriju, zonu vai nodalījumu pārvietojot tādu sugu dzīvniekus un attiecīgi to izcelsmes produktus, kas norādīti sarakstā saistībā ar sarakstā norādīto slimību, attiecībā uz kuru ir apstiprināts vai atzīts statuss "brīvs no slimības";

- d) tiek piemēroti citi biodrošības pasākumi, lai nepieļautu, ka tiek ievazāta kāda sarakstā norādīta slimība, attiecībā uz kuru ir apstiprināts vai atzīts statuss "brīvs no slimības".
2. Dalībvalsts nekavējoties informē Komisiju, ja 1. punktā minētie statusa "brīvs no slimības" saglabāšanas nosacījumi vairs nav izpildīti.
3. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz šādiem nosacījumiem statusa "brīvs no slimības" saglabāšanai:
- a) šā panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētā uzraudzība;
- b) šā panta 1. punkta d) apakšpunktā paredzētie biodrošības pasākumi.

42. pants

Statusa "brīvs no slimības" apturēšana, atsaukšana un atjaunošana

1. Ja kādai dalībvalstij kļūst zināms vai ir iemesls uzskatīt, ka ir pārkāpts kāds no nosacījumiem, kas jāievēro, lai tā saglabātu no slimības brīvas dalībvalsts, vai tās zonas vai nodalījuma statusu, tā nekavējoties:
- a) attiecīgā gadījumā atkarībā no riska aptur vai ierobežo to, ka sarakstā norādītās sugas, attiecībā uz kurām saistībā ar sarakstā norādīto slimību ir apstiprināts vai atzīts statuss "brīvs no slimības", tiek pārvietotas uz citām dalībvalstīm, zonām vai teritorijām, kurām attiecībā uz minēto sarakstā norādīto slimību ir augstāks veselības statuss;
- b) attiecīgā gadījumā, lai novērstu to, ka izplatās kāda sarakstā norādīta slimība, attiecībā uz kuru ir apstiprināts vai atzīts statuss "brīvs no slimības", piemēro III daļas II sadaļā paredzētos slimību kontroles pasākumus.
2. Šā panta 1. punktā paredzētos pasākumus atceļ, ja turpmāka izmeklēšana apstiprina, ka:
- a) pārkāpums, par kuru ir aizdomas, nav noticis; vai
- b) pārkāpumam, par kuru ir aizdomas, nav bijis būtiskas ietekmes un attiecīgā dalībvalsts var sniegt pierādījumus, ka nosacījumi, kas tai ļauj saglabāt statusu "brīvs no slimības", atkal ir izpildīti.
3. Ja attiecīgās dalībvalsts veikta tālāka izmeklēšana apstiprina, ka ir bijis tādas tās sarakstā norādītās slimības uzliesmojums, attiecībā uz kuru valsts ir ieguvusi statusu "brīvs no slimības", vai ka citādā veidā ir būtiski pārkāpti statusa "brīvs no slimības" saglabāšanas nosacījumi, kā minēts 41. panta 1. punktā, vai ka pastāv nozīmīga varbūtība, ka šādi gadījumi ir bijuši, dalībvalsts nekavējoties par to informē Komisiju.
4. Pēc tam, kad no attiecīgās dalībvalsts saņemta informācija, ka statusa "brīvs no slimības" nosacījumi vairs netiek pildīti, Komisija bez liekas kavēšanās ar īstenošanas aktu atsauc statusa "brīvs no slimības" apstiprinājumu dalībvalstij vai zonai, kam tas piešķirts saskaņā ar 36. panta 4. punktu, vai nodalījumam, kam tas atzīts saskaņā ar 37. panta 4. punktu.
- Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.
5. Pienācīgi pamatotu, nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ, ja šā panta 3. punktā minētā sarakstā norādītā slimība strauji izplatās, nesot risku, ka ļoti būtiski tiks ietekmēta dzīvnieku veselība vai sabiedrības veselība, ekonomika vai sabiedrība, Komisija saskaņā ar 266. panta 3. punktā minēto procedūru pieņem īstenošanas aktus, kas jāpiemēro nekavējoties.
6. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz noteikumiem, ar kuriem papildina šā panta 1. un 2. punktā izklāstītos noteikumus par statusa "brīvs no slimības" apturēšanu, atsaukšanu un atjaunošanu.

III DAĻA

INFORMĒTĪBA PAR SLIMĪBĀM, SLIMĪBGATAVĪBA UN SLIMĪBU KONTROLE

I SADAĻA

INFORMĒTĪBA PAR SLIMĪBĀM UN SLIMĪBGATAVĪBA

1. NODAĻA

Ārkārtas situāciju plāni un modelējošas mācības

43. pants

Ārkārtas situāciju plāni

1. Dalībvalstis pēc pienācīgas apspriešanās ar ekspertiem un attiecīgām ieinteresētajām personām izstrādā un uztur atjauninātus ārkārtas situāciju plānus un, attiecīgā gadījumā, sīki izstrādātas norādījumu rokasgrāmatas, kurās noteikts, kādi pasākumi attiecīgajai dalībvalstij ir jāveic, lai augstā līmenī nodrošinātu informētību par slimību, slimībgatavību un spēju uzsākt ātru reaģēšanu, ja ir konstatēts slimības gadījums attiecībā uz 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētu sarakstā norādītu slimību vai vajadzības gadījumā uz slimību, kura radusies no jauna.
2. Minētie ārkārtas situāciju plāni un, attiecīgā gadījumā, sīki izstrādātas norādījumu rokasgrāmatas aptver vismaz šādus jautājumus:
 - a) kompetentajā iestādē izveidota tāda subordinācijas ķēde, kurā ir iesaistītas citas publiskas iestādes, lai nacionālā, reģionālā un vietējā līmenī būtu nodrošināts ātrs un rezultatīvs lemlšanas process;
 - b) kompetentās iestādes un pārējo publisko iestāžu un attiecīgo ieinteresēto personu sadarbības satvars saskanīgas un koordinētas darbības nodrošināšanai;
 - c) pieejamība attiecībā uz:
 - i) telpām,
 - ii) laboratorijām,
 - iii) aprīkojumu,
 - iv) darbiniekiem,
 - v) ārkārtas gadījumiem paredzētiem līdzekļiem,
 - vi) visiem citiem attiecīgiem materiāliem un resursiem, kādi nepieciešami, lai ātri un rezultatīvi izskaustu sarakstā norādītās slimības, kas minētas 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā, vai no jauna radušās slimības.
 - d) pieejamība attiecībā uz šādiem centriem un grupām, kam ir nepieciešamās speciālās zināšanas palīdzības sniegšanai kompetentajai iestādei:
 - i) darbībspējīgs centrāls slimību kontroles centrs,
 - ii) attiecīgās dalībvalsts administratīvajai situācijai un ģeogrāfiskajam stāvoklim atbilstoši reģionāli un vietēji slimību kontroles centri,
 - iii) darbībspējīgas ekspertu grupas;
 - e) īstenošana attiecībā uz slimību kontroles pasākumiem, kas II sadaļas 1. nodaļā paredzēti attiecībā uz sarakstā norādītajām slimībām, kuras minētas 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā, un attiecībā uz slimībām, kuras radušās no jauna;

- f) attiecīgā gadījumā, noteikumi par ārkārtas vakcināciju;
- g) principi, kas attiecas uz tādu ierobežotu zonu ģeogrāfiskām robežām, ko kompetentā iestāde izveidojusi saskaņā ar 64. panta 1. punktu;
- h) koordinācija ar kaimiņos esošajām dalībvalstīm un attiecīgā gadījumā – kaimiņos esošajām trešām valstīm un teritorijām.

44. pants

Īstenošanas pilnvaras attiecībā uz ārkārtas situāciju plāniem

Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka vajadzīgos pasākumus par 43. panta 1. punktā minēto ārkārtas situāciju plānu īstenošanu dalībvalstīs.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

45. pants

Modelējošās mācības

1. Kompetentā iestāde nodrošina, ka regulāri vai ar piemērotiem starplaikiem rīko ar 43. panta 1. punktā paredzētajiem ārkārtas situāciju plāniem saistītas modelējošās mācības, lai:

- a) attiecīgajā dalībvalstī augstā līmenī nodrošinātu informētību par slimībām, slimīgatavību un spēju uzsākt ātru reaģēšanu;
- b) pārbaudītu, ka minētie ārkārtas situāciju plāni darbojas.

2. Ja tas praktiski īstenojami un atbilstīgi, modelējošās mācības veic ciešā sadarbībā ar kaimiņos esošo dalībvalsti un kaimiņos esošo trešo valsti un teritoriju kompetentajām iestādēm.

3. Dalībvalstis pēc pieprasījuma Komisijai un citām dalībvalstīm dara pieejamu ziņojumu par veikto modelējošo mācību galvenajiem rezultātiem.

4. Attiecīgā gadījumā, ja nepieciešams, Komisija ar īstenošanas aktiem paredz tādas noteikumus par modelējošo mācību praktisko īstenošanu, kas attiecas uz:

- a) to, cik bieži notiek modelējošās mācības;
- b) gadījumiem, kad modelējošās mācības aptver vairāk nekā vienu no sarakstā norādītajām slimībām, kas minētas 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. NODAĻA

Veterināro zāļu izmantošana slimību profilaksē un kontrolē

46. pants

Veterināro zāļu izmantošana slimību profilaksē un kontrolē

1. Dalībvalstis var veikt pasākumus attiecībā uz veterināro zāļu izmantošanu sarakstā norādītām slimībām, lai nodrošinātu iespējami iedarbīgu minēto slimību profilaksi vai kontroli, ar noteikumu, ka šādi pasākumi ir piemēroti vai vajadzīgi.

Minētie pasākumi var attiekties uz:

- a) veterināro zāļu lietošanas aizliegumiem un ierobežojumiem;
- b) veterināro zāļu obligātu lietošanu.

2. Apsverot, vai attiecībā uz konkrētu sarakstā norādītu slimību veterināras zāles izmantot par profilakses un kontroles pasākumu un kā to darīt, dalībvalstis ņem vērā šādus kritērijus:

- a) kāds ir slimības profils;
- b) kāds ir sarakstā norādītās slimības ģeogrāfiskais sadalījums:
 - i) attiecīgajā dalībvalstī,
 - ii) Savienībā,
 - iii) attiecīgā gadījumā, kaimiņos esošās trešās valstīs un teritorijās,
 - iv) trešās valstīs un teritorijās, no kurām Savienībā ievad dzīvniekus un produktus,
- c) kāda ir konkrēto veterināro zāļu pieejamība un iedarbīgums un ar tām saistītie riski;
- d) kāda ir to diagnostikas testu pieejamība, ar kuriem konstatē infekciju dzīvniekiem, kas ārstēti ar attiecīgajām veterinārajām zālēm,
- e) kā attiecīgo veterināro zāļu lietošana salīdzinājumā ar citām pieejamām slimību profilakses un kontroles stratēģijām ietekmē ekonomiku, sociālo jomu, dzīvnieku labturību un vidi.

3. Dalībvalstis veic attiecīgus profilakses pasākumus attiecībā uz veterināro zāļu tādu izmantošanu zinātniskos pētījumos vai šo zāļu izstrādes un testēšanas nolūkā, ko veic kontrolētos apstākļos, orientējoties uz dzīvnieku un sabiedrības veselības aizsardzību.

47. pants

Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz veterināro zāļu lietošanu

1. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz to, kas varētu būt piemēroti un vajadzīgi pasākumi, kā noteikts 46. pantā, attiecībā uz:

- a) veterināro zāļu lietošanas aizliegumiem un ierobežojumiem;
- b) konkrētiem nosacījumiem attiecībā uz veterināro zāļu izmantošanu konkrētai sarakstā norādītai slimībai
- c) riska mazināšanas pasākumiem, kas novērš sarakstā norādīto slimību izplatīšanos ar tādu dzīvnieku starpniecību, kuri ārstēti ar veterinārajām zālēm, vai ar produktiem no šādiem dzīvniekiem;
- d) konkrētu sarakstā norādītu slimību uzraudzību pēc vakcīnu un citu veterināro zāļu lietošanas.

2. Šā panta 1. punktā izklāstītos noteikumus Komisija paredz, ņemot vērā kritērijus, kas noteikti 46. panta 2. punktā.

3. Ja no jauna radušos risku gadījumā tas nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ nepieciešams, noteikumiem, kas pieņemti ievērojot šā panta 1. punktu, piemēro 265. pantā paredzēto kārtību.

3. NODAĻA

Antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankas

48. pants

Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu banku izveidošana

1. Attiecībā uz 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētām sarakstā norādītām slimībām, pret kurām vakcinēt nav aizliegts ar deleģētu aktu, kas pieņemts, ievērojot 47. pantu, Komisija savā atbildībā var izveidot Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankas, kurās glabā un atjauno viena vai vairāku turpmāk minēto bioloģiskas cilmes produktu krājumus:

- a) antigēni;
- b) vakcīnas;
- c) vakcīnas pirmējā sējmateriāla krājumi;
- d) diagnostikas reaģenti.

2. Komisija nodrošina, lai 1. punktā minētās Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankas:

- a) ņemot vērā dalībvalstu vajadzības, kas aplēstas atbilstoši 43. panta 1. punktā paredzētajiem ārkārtas situāciju plāniem, glabātu pietiekamus krājumus ar konkrētajai sarakstā norādītajai slimībai atbilstīga tipa antigēniem, vakcīnām, vakcīnu pirmējā sējmateriāla krājumiem un diagnostikas reaģentiem;
- b) krājumus ar antigēniem, vakcīnām, vakcīnu pirmējā sējmateriāla krājumiem un diagnostikas reaģentiem saņemtu regulāri un laikus atjaunotu;
- c) tiktu uzturētas un pārvietotas saskaņā ar 16. panta 1. punktā paredzētajām atbilstīgām biodrošības, biodrošuma un bionorobežošanas prasībām un saskaņā ar 16. panta 2. punktu pieņemtajiem deleģētajiem aktiem.

3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz to:

- a) kā notiek krājumu pārvaldīšana, glabāšana un atjaunošana Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankās, kā paredzēts šā panta 1. un 2. punktā;
- b) kādas biodrošības, biodrošuma un bionorobežošanas prasības attiecināmas uz minēto banku darbību, ievērojot prasības, kas paredzētas 16. panta 1. punktā, un ņemot vērā deleģētos aktus, kas pieņemti saskaņā ar 16. panta 2. punktu.

49. pants

Piekļuve Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankām

1. Ar noteikumu, ka krājumi ir pieejami, Komisija pēc pieprasījuma nodrošina, ka 48. panta 1. punktā minētos bioloģiskas cilmes produktus no Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankām piegādā:

- a) vispirms dalībvalstīm; un
- b) trešām valstīm un teritorijām ar noteikumu, ka šāda piegāde galvenokārt ir paredzēta, lai novērstu slimības izplatīšanos Savienībā.

2. Ja pieejamie krājumi ir ierobežoti, Komisija prioritizē piekļuvi krājumiem, kas jāpiegādā, ievērojot 1. punktu, pamatojoties uz to:

- a) kādos slimības apstākļos pieprasījums ir veikts;

- b) vai pieprasītājā dalībvalstī vai trešā valstī, vai teritorijā pastāv valsts antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu banka;
- c) vai pastāv tādi Savienības pasākumi attiecībā uz obligāto vakcināciju, kas noteikti ar deleģētiem aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar 47. pantu.

50. pants

Īstenošanas pilnvaras attiecībā uz Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankām

1. Komisija ar īstenošanas aktiem par Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankām paredz noteikumus, kas attiecībā uz 48. panta 1. punktā minētajiem bioloģiskas cilmes produktiem konkretizē:
 - a) kuri no šiem bioloģiskas cilmes produktiem ir uzņemami Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankās un uz kurām 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām tie attiecas;
 - b) kāda veida bioloģiskas cilmes produkti ir uzņemami Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankās un kāds to daudzums uzņemams attiecībā uz katru konkrēto sarakstā norādīto 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto slimību, kuru dēļ konkrētā banka ir izveidota;
 - c) kādas ir prasības attiecībā uz šo bioloģiskas cilmes produktu krājumiem, glabāšanu un atjaunošanu;
 - d) kā šos bioloģiskas cilmes produktus piegādā no Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankām uz dalībvalstīm un trešām valstīm un teritorijām;
 - e) kādas ir procedurālās un tehniskās prasības attiecībā uz šo bioloģiskas cilmes produktu uzņemšanu Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankās un attiecīgas piekļuves pieprasīšanu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Pienācīgi pamatotu, nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ saistībā ar 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētu sarakstā norādītu slimību, kura ir risks ar ļoti būtisku ietekmi, Komisija saskaņā ar 266. panta 3. punktā minēto procedūru pieņem īstenošanas aktus, kas jāpiemēro nekavējoties.

51. pants

Informācijas konfidencialitāte attiecībā uz Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankām

Informāciju par to, kādu 48. panta 1. punktā minēto bioloģiskas cilmes produktu daudzumu glabā Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankās un kādi ir šo produktu apakštīpi, Komisija uzskata par klasificētu informāciju un nepublicē.

52. pants

Valsts antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankas

1. Dalībvalstis, kas 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētām sarakstā norādītām slimībām, kuru vajadzībām pastāv Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankas, ir nodibinājušas valsts antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankas, nodrošina, ka valsts antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankas ievēro biodrošības, biodrošuma un bionorobežošanas prasības, kas noteiktas 16. panta 1. punkta a) apakšpunktā un deleģētajos aktos, kuri pieņemti saskaņā ar 16. panta 2. punktu un 48. panta 3. punkta b) apakšpunktu.
2. Dalībvalstis Komisijai sniedz atjauninātu informāciju par:
 - a) to, vai pastāv vai ir izveidotas 1. punktā minētās valsts antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankas;

- b) to, kāda veida antigēni, vakcīnas, vakcīnu pirmējā sējmateriāla krājumi un diagnostikas reaģenti atrodas šādās bankās, un kādā daudzumā;
- c) jebkādam izmaiņām šādu banku darbībā.

Minēto informāciju Komisija uzskata par klasificētu informāciju un nepublicē.

- 3. Komisija var ar īstenošanas aktiem paredzēt noteikumus, kuros konkretizēts 2. punktā paredzētās informācijas saturs, iesniegšanas biežums un veids.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

II SADAĻA

SLIMĪBU KONTROLES PASĀKUMI

1. NODAĻA

Slimību kontroles pasākumi attiecībā uz 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētām sarakstā norādītām slimībām

1. iedaļa

Slimību kontroles pasākumi gadījumos, kur rodas aizdomas, ka turētiem dzīvniekiem ir sarakstā norādīta slimība

53. pants

Operatoru un citu attiecīgo fizisko un juridisko personu pienākumi

1. Ja ir aizdomas, ka turētiem dzīvniekiem ir kāda no 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētām sarakstā norādītām slimībām, papildus tam, ka tiek izpildīts 18. panta 1. punktā noteiktais paziņošanas pienākums, un pirms jebkādas slimību kontroles pasākumus saskaņā ar 54. panta 1. punktu un 55. panta 1. punktu ir veikusi kompetentā iestāde, dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka operatori un citas attiecīgās fiziskās un juridiskās personas veic piemērotos 55. panta 1. punkta c), d) un e) apakšpunktā paredzētos slimību kontroles pasākumus, lai novērstu, ka minētā sarakstā norādītā slimība no tādiem skartiem dzīvniekiem, objektiem un vietām, par kuriem tie ir atbildīgi, izplatās uz citiem dzīvniekiem, kas nav skarti, vai uz cilvēkiem.

2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem, kas papildina slimību kontroles pasākumus, kas paredzēti šā panta 1. punktā.

54. pants

Izmeklēšana, ko kompetentā iestāde veic, ja ir aizdomas par sarakstā norādītu slimību

1. Ja ir aizdomas, ka turētiem dzīvniekiem ir kāda no sarakstā norādītām slimībām, kas minētas 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā, kompetentā iestāde nekavējoties veic izmeklēšanu, lai apstiprinātu vai izslēgtu minētās sarakstā norādītās slimības klātbūtni.

2. Šā panta 1. punktā minētās izmeklēšanas vajadzībām kompetentā iestāde attiecīgā gadījumā nodrošina, lai:

- a) attiecībā uz konkrēto sarakstā norādīto slimību oficiālie veterinārārsti klīniski izmeklētu reprezentatīvu paraugu ar turētiem dzīvniekiem, kas pieder sarakstā norādītai sugai;
- b) no šiem sarakstā norādītiem sugai piederošiem turētiem dzīvniekiem oficiālie veterinārārsti paņemtu attiecīgus paraugus un citus paraugus izmeklēšanai laboratorijās, ko šim nolūkam ir nozīmējusi kompetentā iestāde;

- c) šādās nozīmētās laboratorijās tiek veiktas izmeklēšanas, lai apstiprinātu vai izslēgtu konkrētās sarakstā norādītās slimības klātbūtni.
3. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem, kas papildina noteikumus par kompetento iestāžu veikto izmeklēšanu, kā paredzēts šā panta 1. punktā.

55. pants

Kompetento iestāžu veiktie provizoriskie slimību kontroles pasākumi

1. Ja kompetentajai iestādei ir aizdomas, ka turētiem dzīvniekiem ir sarakstā norādīta slimība, kā minēts 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā, attiecīgā kompetentā iestāde, pirms ir saņemti 54. panta 1. punktā paredzētās izmeklēšanas rezultāti un veikti 61. panta 1. punktā paredzētie slimību kontroles pasākumi, veic šādus provizoriskus slimību kontroles pasākumus, ievērojot valstu prasības attiecībā uz piekļuves iegūšanu privātām dzīvesvietām:
- a) attiecīgajam objektam, pārtikas un barības uzņēmumam vai dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu uzņēmumam, vai jebkurai citai vietai, kur rodas aizdomas par slimības parādīšanos, tostarp tām vietām, kur, iespējams, ir izcēlusies slimība, par kuru pastāv aizdomas, nosaka oficiālu uzraudzību;
- b) sastāda inventāra sarakstu ar:
- i) turētajiem dzīvniekiem, kas atrodas attiecīgajā objektā, pārtikas un barības uzņēmumā vai dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu uzņēmumā, vai jebkurā citā vietā;
- ii) ja minētās sarakstā norādītās slimības izplatībai tas ir būtiski – produktiem, kas atrodas minētajā objektā, pārtikas un barības uzņēmumā vai dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu uzņēmumā, vai jebkurā citā vietā;
- c) nodrošina, ka tiek piemēroti atbilstīgi biodrošības pasākumi, lai novērstu minētās sarakstā norādītās slimības ierosinātāja izplatīšanos uz citiem dzīvniekiem vai uz cilvēkiem;
- d) attiecīgos gadījumos, lai novērstu slimības ierosinātāja tālāku izplatīšanos, nodrošina, ka turētus dzīvniekus, kas pieder pie sugām, kuras norādītas sarakstā attiecībā uz minēto sarakstā norādīto slimību, tur izolācijā un ka ir novērsta to saskare ar savvaļas dzīvniekiem;
- e) tādu turēto dzīvnieku, produktu un attiecīgā gadījumā cilvēku, transporta līdzekļu un jebkādu materiālu vai citu līdzekļu, ar kuriem slimības ierosinātājs varētu būt izplatījies uz objektu, pārtikas un barības uzņēmumu vai dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu uzņēmumu, vai no tā, vai no jebkuras citas vietas, kurā ir aizdomas par minēto sarakstā norādīto slimību, pārvietošanu ierobežo tiktāl, cik ir nepieciešams, lai novērstu tās izplatību;
- f) ņemot vērā šīs nodaļas 4. iedaļā paredzētos kontroles pasākumus, veic jebkādus citus nepieciešamus slimību kontroles pasākumus attiecībā uz to, kā:
- i) citiem objektiem, pārtikas un barības uzņēmumiem vai dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu uzņēmumiem, vai jebkurai citai vietai piemēro kompetentās iestādes veikto izmeklēšanu, kas paredzēta 54. panta 1. punktā, un slimību kontroles pasākumus, kas paredzēti šā punkta a)–d) apakšpunktā;
- ii) attiecīgi ņemot vērā slimības profilu, izveido jebkādas pagaidu ierobežojumu zonas;
- g) sāk 57. panta 1. punktā paredzēto epidemioloģisko izmeklēšanu.
2. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem, ar kuriem papildina šā panta 1. punktā paredzētos noteikumus attiecībā uz konkrētajiem un sīkāk izstrādātajiem slimību kontroles pasākumiem, kas veicami atkarībā no 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētās slimības, pamatojoties uz saistītajiem riskiem:
- a) attiecīgajai dzīvnieku sugai vai kategorijai;
- b) attiecīgajam ražošanas veidam.

56. pants

Provizorisko slimību kontroles pasākumu pārskatīšana un paplašināšana

Šīs regulas 55. panta 1. punktā paredzētos slimību kontroles pasākumus:

- a) kompetentā iestāde attiecīgi pārskata atbilstīgi konstatējumiem, kas gūti:
 - i) izmeklēšanā, kas paredzēta 54. panta 1. punktā,
 - ii) šīs regulas 57. panta 1. punktā paredzētā epidemioloģiskā izmeklēšanā;
- b) ja nepieciešams, attiecinā uz citām vietām, kā minēts 55. panta 1. punkta a) apakšpunktā.

2. iedaļa

Epidemioloģiskā izmeklēšana

57. pants

Epidemioloģiskā izmeklēšana

1. Kompetentā iestāde veic epidemioloģisku izmeklēšanu tad, ja ir apstiprināts, ka dzīvniekiem ir kāda no 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām.
2. Šā panta 1. punktā paredzētās epidemioloģiskās izmeklēšanas mērķis ir:
 - a) identificēt konkrētās sarakstā norādītās slimības iespējamo izcelsmi un tās izplatīšanās līdzekļus;
 - b) aprēķināt slimības klātbūtnes iespējamo ilgumu;
 - c) identificēt objektus un to epidemioloģiskās vienības, pārtikas un dzīvnieku barības uzņēmumus vai dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu uzņēmumus, vai citas vietas, kur varējuši inficēties, invadēties vai kontaminēties dzīvnieki, kas norādīti sarakstā attiecībā uz sarakstā norādīto slimību, par kuru ir aizdomas;
 - d) gūt informāciju, kā ir pārvietoti tādi turēti dzīvnieki, personas, produkti, transportlīdzekļi, jebkādi materiāli vai citi līdzekļi, ar kuru starpniecību attiecīgajā periodā pirms paziņojuma par aizdomām par sarakstā norādīto slimību vai tās apstiprināšanu varētu būt izplatījies slimības ierosinātājs;
 - e) gūt informāciju par sarakstā norādītās slimības iespējamo izplatīšanos apkārtējā vidē, arī par slimības vektoru klātbūtni un sadalījumu.

3. iedaļa

Slimības apstiprināšana turētiem dzīvniekiem

58. pants

Oficiāls kompetentās iestādes apstiprinājums par sarakstā norādītu slimību, kas minēta 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā

1. Oficiālu apstiprinājumu par kādu no 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām kompetentā iestāde pamato ar šādu informāciju:
 - a) šīs regulas 54. panta 2. punktā paredzēto klīnisko un laboratorisko pārbaūžu rezultāti;

b) šīs regulas 57. panta 1. punktā paredzētās epidemioloģiskās izmeklēšanas sākotnējie rezultāti vai galarezultāti;

c) citi pieejami epidemioloģiski dati.

2. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz prasībām, kas jāizpilda attiecībā uz oficiālo apstiprināšanu, kura minēta šā panta 1. punktā.

59. pants

Provizorisku slimību kontroles pasākumu atcelšana, ja sarakstā norādītās slimības klātbūtne tikusi izslēgta

Kompetentā iestāde 55. panta 1. punktā un 56. pantā paredzētos provizoriskos slimību kontroles pasākumus turpina piemērot līdz brīdim, kad 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētās konkrētās sarakstā norādītās slimības klātbūtne ir izslēgta, pamatojoties uz informāciju, kas minēta 58. panta 1. punktā, vai saskaņā ar noteikumiem, kas pieņemti atbilstoši 58. panta 2. punktam.

4. iedaļa

Slimību kontroles pasākumi gadījumā, ja turētiem dzīvniekiem apstiprina slimību

60. pants

Tūlītējie slimību kontroles pasākumi, kas jāveic kompetentajai iestādei

Ja turētiem dzīvniekiem saskaņā ar 58. panta 1. punktu ir oficiāli apstiprināts tādas slimības uzliesmojums, kas ir 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēta sarakstā norādīta slimība, kompetentā iestāde nekavējoties:

- a) deklarē, ka skartais objekts, pārtikas vai dzīvnieku barības uzņēmums, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu uzņēmums vai cita vieta ir inficēta ar šo sarakstā norādīto slimību;
- b) izveido šai sarakstā norādītajai slimībai atbilstošu ierobežojumu zonu;
- c) lai nodrošinātu, ka slimību kontroles pasākumi ir pilnīgi koordinēti, īsteno 43. panta 1. punktā paredzēto ārkārtas situāciju plānu.

61. pants

Skartie objekti un citas vietas

1. Ja attiecībā uz kādu no sarakstā norādītajām slimībām, kas minētas 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā, ir noticis tās uzliesmojums turētiem dzīvniekiem, lai novērstu minētās sarakstā norādītās slimības tālāku izplatīšanos, kompetentā iestāde nekavējoties veic vienu vai vairākus šādus slimību kontroles pasākumus objektā, pārtikas vai barības uzņēmumā, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu uzņēmumā vai citā vietā, kas minēta 60. panta a) punktā, ievērojot valstu prasības attiecībā uz piekļuves iegūšanu privātām dzīvesvietām:

- a) pārvietošanas ierobežojumu noteikšana attiecībā uz personām, dzīvniekiem, produktiem, transportlīdzekļiem vai jebkādiem citiem materiāliem vai vielām, kas var būt kontaminēti un veicināt minētās sarakstā norādītās slimības izplatīšanos;
- b) tādu dzīvnieku, kas, iespējams, ir kontaminēti vai kas veicina minētās sarakstā norādītās slimības izplatīšanos, nonāvēšana un likvidēšana vai kaušana;

- c) produktu, dzīvnieku barības vai jebkādu citu substanci tāda iznīcināšana, pārstrāde, pārveidošana vai apstrāde vai aprīkojuma, transporta līdzekļu, augu vai augu produktu vai iespējami kontaminēta ūdens tāda apstrāde, kas pienācīgi nodrošina, ka jebkādu slimības ierosinātāju vai slimības ierosinātāja vektoru iznīcina;
- d) turētu dzīvnieku vakcinēšana vai ārstēšana ar citām veterinārām zālēm saskaņā ar 46. panta 1. punktu un 69. pantu, un visiem deleģētajiem aktiem, kas pieņemti saskaņā ar 47. pantu;
- e) tādu dzīvnieku un produktu izolēšana, karantinēšana un ārstēšana, kas var būt kontaminēti un veicina sarakstā norādītās slimības izplatīšanos;
- f) tīrīšana, dezinfekcija, kukaiņu un grauzēju kontrole vai citi vajadzīgie biodrošības pasākumi, kas piemērojami skartajam objektam, pārtikas vai barības uzņēmumam, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu uzņēmumam vai citām vietām, lai sarakstā norādītās slimības izplatīšanos samazinātu līdz minimumam;
- g) tāda pietiekama atbilstīgu paraugu skaita ņemšana, kas nepieciešama, lai pabeigtu 57. panta 1. punktā paredzēto epidemioloģisko izmeklēšanu;
- h) paraugu laboratoriski izmeklējumi;
- i) jebkuri citi atbilstīgi pasākumi.

2. Nosakot, kurus no 1. punktā paredzētajiem slimību kontroles pasākumiem veikt ir atbilstīgi, kompetentā iestāde ņem vērā:

- a) kāds ir slimības profils;
- b) kāda veida ražošana notiek un kādas ir epidemioloģiskās vienības skartajā objektā, pārtikas vai barības uzņēmumā, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu objektā vai citā vietā;

3. Kompetentā iestāde attiecībā objekta vai jebkuras citas vietas atkalapdzīvīnāšanu atļauj tikai tad, kad:

- a) ir veiksmīgi pabeigti visi 1. punktā paredzētie attiecīgie slimību kontroles pasākumi un laboratoriskie izmeklējumi,
- b) ir pagājis pietiekams laiks, lai skartais objekts, pārtikas vai barības uzņēmums, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu uzņēmums vai cita vieta no jauna nekontaminētos ar sarakstā norādīto slimību, kas radījusi 1. punktā minēto uzliesmojumu.

62. pants

Epidemioloģiski saistītie objekti un vietas

1. Kompetentā iestāde 61. panta 1. punktā paredzētos slimību kontroles pasākumus paplašina, tos attiecinot uz tādiem citiem objektiem, to epidemioloģiskajām vienībām, pārtikas vai barības uzņēmumiem vai dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu uzņēmumiem vai jebkurām citām vietām, vai transportlīdzekļiem, par kuriem 57. panta 1. punktā paredzētā epidemioloģiskā izmeklēšana vai klīnisku vai laboratorisku izmeklējumu rezultāti vai citi epidemioloģiski dati pamato aizdomas, ka uz tām, no tām vai ar to starpniecību izplatījusies 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētā sarakstā norādītā slimība, attiecībā uz kuru šādi pasākumi tikuši veikti.

2. Ja 57. panta 1. punktā paredzētā epidemioloģiskā izmeklēšana apliecina, ka konkrētās 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētās sarakstā norādītās slimības varbūtējā izcelšanās vieta ir cita dalībvalsts, vai, ja ir iespējams, ka sarakstā norādītā slimība ir izplatījusies uz citu dalībvalsti, kompetentā iestāde nekavējoties informē minēto dalībvalsti un Komisiju.

3. Ja notiek jebkura no 2. punktā minētajām norisēm, dažādo dalībvalstu kompetentās iestādes sadarbojas turpmākā epidemioloģiskā izmeklēšanā un slimību kontroles pasākumu piemērošanā.

63. pants

Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz slimību kontroles pasākumiem skartajos un epidemioloģiski saistītajos objektos un citās vietās

Komisija saskaņā ar 264. pantu pieņem deleģētos aktus par sīki izstrādātiem noteikumiem attiecībā uz slimību kontroles pasākumiem, kas kompetentajai iestādei saskaņā ar 61. pantu un 62. pantu skartajos un epidemioloģiski saistītajos objektos, pārtikas vai dzīvnieku barības uzņēmumos vai dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu uzņēmumos, un citās vietās jāveic attiecībā uz ikvienu no sarakstā norādītajām slimībām, kuras minētas 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā, tostarp noteikumiem par to, kurus no 61. pantā 1. punktā minētajiem slimību kontroles pasākumiem jāpiemēro saistībā ar katru sarakstā norādīto slimību.

Minētie sīki izstrādātie noteikumi aptver šādus jautājumus:

- a) nosacījumi un prasības attiecībā uz 61. panta 1. punkta a)-e) apakšpunktā paredzētajiem slimību kontroles pasākumiem;
- b) tīrīšanas, dezinfekcijas, kukaiņu un grauzēju kontroles procedūras vai citi vajadzīgie biodrošības pasākumi, kā paredzēts 61. panta 1. punkta f) apakšpunktā, attiecīgā gadījumā ar norādījumiem par biocīdu izmantošanu minētajiem mērķiem;
- c) nosacījumi un prasības attiecībā uz 61. panta 1. punkta g) un h) apakšpunktā paredzēto paraugu ņemšanu un laboratoriskiem izmeklējumiem;
- d) sīki izstrādāti nosacījumi un prasības attiecībā uz 61. panta 3. punktā paredzēto atkalapdzīvīnāšanu;
- e) šīs regulas 62. pantā paredzēto nepieciešamo slimības kontroles pasākumu veikšana epidemioloģiski saistītos objektos, citās vietās un transportlīdzekļos.

64. pants

Kompetentās iestādes noteiktās ierobežojumu zonas

1. Kompetentā iestāde ap tādu skarto objektu, pārtikas vai barības uzņēmumu, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu uzņēmumu vai citu vietu, kurā turētiem dzīvniekiem ir noticis 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētas sarakstā norādītas slimības uzliesmojums, attiecīgā gadījumā izveido ierobežojumu zonu, kā minēts 60. panta b) punktā, ņemot vērā:

- a) slimības profilu;
- b) ierobežojumu zonas ģeogrāfisko novietojumu;
- c) ierobežojumu zonas ekoloģiskos un hidroloģiskos faktorus;
- d) meteoroloģiskos apstākļus;
- e) vektoru klātbūtni, to sadalījumu un veidus ierobežojumu zonā;
- f) šīs regulas 57. panta 1. punktā paredzētās epidemioloģiskās izmeklēšanas rezultātus, citus veiktos pētījumus un epidemioloģiskos datus;
- g) laboratorisko testu rezultātus;
- h) piemērotos slimību kontroles pasākumus;
- i) citus attiecīgos epidemioloģiskos faktorus.

Ierobežojumu zonā attiecīgā gadījumā ietilpst noteikta izmēra un konfigurācijas aizsardzības zona un uzraudzības zona.

2. Kompetentā iestāde regulāri novērtē un pārskata stāvokli un attiecīgā gadījumā, lai novērstu 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētās sarakstā norādītās slimības izplatīšanos:
- a) pielāgo ierobežojumu zonas robežas,
 - b) nodibina papildu ierobežojumu zonas.
3. Ja 1. punktā paredzētās ierobežojumu zonas atrodas vairāk nekā vienas dalībvalsts teritorijā, minēto dalībvalstu kompetentās iestādes sadarbojas, tās izveidojot.
4. Komisija pieņem deleģētus aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem attiecībā uz ierobežojumu zonu izveidošanu un modificēšanu, tostarp attiecībā uz aizsardzības vai uzraudzības zonām.

65. pants

Slimību kontroles pasākumi ierobežojumu zonās

1. Lai novērstu 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētās sarakstā norādītās slimības tālāku izplatīšanos, kompetentā iestāde nodrošina, ka attiecīgajā ierobežojumu zonā, ievērojot valsts prasības attiecībā uz piekļuves iegūšanu privātām dzīvesvietām, veic vienu vai vairākus šādus slimību kontroles pasākumus:
- a) identificē objektus, pārtikas vai barības uzņēmumus, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu uzņēmumus vai citas vietas, kurās atrodas tādu sugu turēti dzīvnieki, kuras norādītas sarakstā attiecībā uz konkrēto sarakstā norādīto slimību;
 - b) apmeklē objektus, pārtikas vai barības uzņēmumus, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu uzņēmumus vai citas vietas, kurās atrodas dzīvnieki, kas pieder pie sugām, kuras norādītas sarakstā attiecībā uz konkrēto sarakstā norādīto slimību, un attiecīgā gadījumā pārbauda, ņem paraugus un tos laboratoriski izmeklē;
 - c) nosaka pārvietošanas nosacījumus attiecībā uz personu, dzīvnieku, produktu, dzīvnieku barības, transportlīdzekļu un jebkādu citu tādu materiālu vai substanču pārvietošanu, kas var būt kontaminēti vai veicināt minētās sarakstā norādītās slimības izplatīšanos ierobežojumu zonu iekšienē un no tām, un attiecībā uz pārvietojumiem cauri ierobežojumu zonai;
 - d) nosaka biodrošības prasības attiecībā uz:
 - i) dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanu, pārstrādāšanu un izplatīšanu,
 - ii) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu vākšanu un iznīcināšanu,
 - iii) reprodūktīvo produktu vākšanu, glabāšanu un apstrādi;
 - e) vakcinē turētus dzīvniekus un tos ārstē ar citām veterinārām zālēm saskaņā ar 46. panta 1. punktu un visiem deleģētajiem aktiem, kas pieņemti saskaņā ar 47. pantu;
 - f) veic tīrīšanu, dezinfekciju, kukaiņu un grauzēju kontroli vai citus vajadzīgos biodrošības pasākumus;
 - g) izraugās vai attiecīgā gadījumā apstiprina pārtikas nozares uzņēmumu tādiem nolūkiem kā tādu dzīvnieku kaušana vai tādu dzīvnieku izcelsmes produktu apstrāde, kuru izcelsme ir ierobežojumu zonā;
 - h) nosaka identifikācijas un izsekojamības prasības attiecībā uz dzīvnieku, reprodūktīvo produktu vai dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanu;
 - i) paredz citus nepieciešamus biodrošības un riska mazināšanas pasākumus, lai līdz minimumam samazinātu minētās sarakstā norādītās slimības izplatīšanās risku.
2. Kompetentā iestāde:
- a) veic visus vajadzīgos pasākumus, lai personas ierobežojumu zonā pilnībā informētu par spēkā esošajiem ierobežojumiem un par slimību kontroles pasākumu raksturu;
 - b) nosaka vajadzīgos pienākumus operatoriem, lai novērstu konkrētās sarakstā norādītās slimības tālāku izplatīšanos.

3. Nosakot, kuri no 1. punktā paredzētajiem slimību kontroles pasākumiem ir veicami, kompetentā iestāde ņem vērā:
- kāds ir slimības profils;
 - kādi ir ražošanas veidi;
 - cik šie slimību kontroles pasākumi ir praktiski īstenojami, pieejami un iedarbīgi.

66. pants

Operatoru pienākumi attiecībā uz pārvietošanu ierobežojumu zonās

64. panta 1. punktā paredzētajās ierobežojumu zonās operatori turētos dzīvniekus un produktus pārvieto tikai ar kompetentās iestādes atļauju un saskaņā ar jebkādiem minētās iestādes sniegtajiem norādījumiem.
- Operatori, kas tur dzīvniekus un produktus 64. panta 1. punktā paredzētajā ierobežojumu zonā, paziņo kompetentajai iestādei par turētu dzīvnieku un produktu paredzētām pārvietošanām konkrētajā ierobežojumu zonā vai ārpus tās. Ja kompetentā iestāde ir noteikusi paziņošanas pienākumus saskaņā ar 65. panta 2. punkta b) apakšpunktu, attiecīgie operatori sniedz paziņojumu saskaņā ar minētajiem pienākumiem.

67. pants

Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz ierobežojumu zonās īstenotiem slimības kontroles pasākumiem

Komisija saskaņā ar 264. pantu pieņem deleģētos aktus attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem par slimību kontroles pasākumiem, kas veicami ierobežojumu zonās, kā paredzēts 65. panta 1. punktā, attiecībā uz katru sarakstā norādīto slimību, kas minēta 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā, tostarp noteikumiem par to, kurus no šīs regulas 65. pantā 1. punktā minētajiem slimību kontroles pasākumiem jāpiemēro katras sarakstā norādītās slimības gadījumā.

Minētie sīki izstrādātie noteikumi aptver šādus jautājumus:

- nosacījumi un prasības attiecībā uz 65. panta 1. punkta a), c), d), e), g), h) un i) apakšpunktā paredzētajiem slimību kontroles pasākumiem;
- tīrīšanas, dezinfekcijas, kukaiņu un grauzēju kontroles procedūras vai citi vajadzīgie biodrošības pasākumi, kā paredzēts 65. panta 1. punkta f) apakšpunktā, attiecīgā gadījumā ar norādījumiem par biocīdu izmantošanu minētajiem mērķiem;
- uzraudzība, ko nepieciešams veikt pēc tam, kad piemēroti slimību kontroles pasākumi un 65. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētie laboratoriskie izmeklējumi;
- citi konkrēti slimību kontroles pasākumi, kas ierobežo 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto konkrēto sarakstā norādīto slimību izplatīšanos.

68. pants

Slimības kontroles pasākumu uzturēšana ierobežojumu zonā un deleģētie akti

- Kompetentā iestāde šajā iedaļā paredzētos slimības kontroles pasākumus turpina piemērot līdz brīdim, kad ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - ir īstenoti slimības kontroles pasākumi, kas ir atbilstoši 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajai sarakstā norādītajai slimībai, attiecībā uz kuru bijuši piemēroti ierobežojumi;
 - ir veikta tāda galīgā tīrīšana, dezinfekcija, kukaiņu un grauzēju kontrole vai citi vajadzīgie biodrošības pasākumi, kas atbilst:
 - šīs regulas 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajai sarakstā norādītajai slimībai, attiecībā uz kuru bijuši piemēroti slimību kontroles pasākumi,

- ii) skartajai turēto dzīvnieku sugai,
 - iii) ražošanas veidam,
 - c) ierobežotajā zonā ir īstenota pienācīga uzraudzība, kas ir atbilstoša 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajai sarakstā norādītajai slimībai, kurai bijuši piemēroti slimību kontroles pasākumi, un atbilstoša attiecīgajam objekta veidam vai vietai, tādējādi pamatojot minētās sarakstā norādītās slimības izskaušanu.
2. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem attiecībā uz slimības kontroles pasākumiem, kas kompetentajai iestādei jāveic, kā paredzēts 1. punktā, attiecībā uz:
- a) tīrīšanas, dezinfekcijas, kukaiņu un grauzēju kontroles galīgajām procedūrām vai citiem vajadzīgiem biodrošības pasākumiem un attiecīgā gadījumā biocīdu izmantošanu šiem nolūkiem;
 - b) tādu uzraudzības plānu, tās līdzekļiem, metodēm, biežumu, intensitāti, dzīvnieku mērķpopulāciju un paraugu ņemšanas modeli, ar mērķi pēc uzliesmojuma atjaunot statusu "brīvs no slimības";
 - c) attiecīgās ierobežojumu zonas atkalapdzīvīnāšanu pēc tam, kad paveikti šā panta 1. punktā paredzētie slimību kontroles pasākumi, ievērojot 61. panta 3. punktā paredzētos nosacījumus, kas reglamentē atkalapdzīvīnāšanu.
3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem slimības kontroles pasākumiem, kas kompetentajai iestādei jāveic, kā paredzēts 1. punktā, saistībā ar citiem slimību kontroles pasākumiem, kuri nepieciešami statusa "brīvs no slimības" atjaunošanai.

69. pants

Ārkārtas vakcinācija

1. Ja tas ir būtiski, lai iedarbīgi kontrolētu 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētu sarakstā norādītu slimību, kurai piemēro slimības kontroles pasākumus, kompetentā iestāde var:
- a) izstrādāt vakcinēšanas plānu;
 - b) izveidot vakcinēšanas zonas.
2. Lemjot par vakcinēšanas plānu un vakcinācijas zonu izveidošanu, kā paredzēts 1. punktā, kompetentā iestāde ņem vērā šādus aspektus:
- a) prasības par ārkārtas vakcinēšanu, kas noteikta ar 43. pantu paredzētajā ārkārtas situāciju plānā;
 - b) prasības attiecībā uz vakcīnu izmantošanu, kā paredzēts 46. panta 1. punktā un jebkādos deleģētos aktos, kas pieņemti saskaņā ar 47. pantu.
3. Vakcinācijas zonas, kā paredzēts šā panta 1. punkta b) apakšpunktā, atbilst tādām prasībām attiecībā uz riska mazināšanas pasākumiem, kas novērs sarakstā norādīto slimību izplatīšanos, un par uzraudzību, kuras noteiktas jebkādos deleģētos aktos, kas pieņemti saskaņā ar 47. panta c) un d) apakšpunktu.

5. iedaļa

Savvaļas dzīvnieki

70. pants

Savvaļas dzīvnieki

1. Ja skartās dalībvalsts kompetentajai iestādei ir aizdomas vai ja tā oficiāli apstiprina, ka savvaļas dzīvniekiem ir kāda no sarakstā norādītajām slimībām, kas minētas 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā, tā:
- a) uzrauga savvaļas dzīvnieku populāciju, ja tas ir atbilstoši konkrētajai sarakstā norādītajai slimībai;
 - b) veic vajadzīgos slimību profilakses un kontroles pasākumus.

2. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētie slimību profilakses un kontroles pasākumi var ietvert vienu vai vairākus pasākumus, kas izklāstīti 53.–69. pantā, un tajos ņem vērā slimības profilu un skartos savvaļas dzīvniekus, un risku attiecībā uz slimību pārnēsāšanu uz dzīvniekiem un cilvēkiem.
3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz to:
 - a) ievērojot šā panta 1. punkta a) apakšpunktu veiktas uzraudzības kritērijiem un procedūrām gadījumā, ja tiek oficiāli apstiprināta kāda no 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām, saskaņā ar 27. pantu;
 - b) sīki izstrādātiem noteikumiem, kas papildina slimību profilakses un kontroles pasākumus, kas jāveic, ievērojot šā panta 1. punkta b) apakšpunktu, gadījumā, ja tiek oficiāli apstiprināta kāda no 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām.

Pieņemot minētos deleģētos aktus, Komisija ņem vērā slimības profilu un sugas, kas norādītas sarakstā attiecībā uz sarakstā norādīto slimību, kura minēta šā panta 1. punktā.

6. iedaļa

Slimību kontroles pasākumi, ko papildus īsteno dalībvalstis, Komisijas veiktā koordinācija un īpašie slimību kontroles pagaidu noteikumi

71. pants

Slimību kontroles papildu pasākumi, pasākumu koordinēšana un slimības kontroles pagaidu īpašie noteikumi, kas attiecas uz 1.–5. iedaļu (53.–70. pants)

1. Dalībvalstis var veikt slimību kontroles pasākumus, kas papildina pasākumus, kuri paredzēti 55. pantā, 61. panta 1. punktā, 62. pantā, 65. panta 1. un 2. punktā un 68. panta 1. punktā, kā arī jebkuros saskaņā ar 63. pantu, 67. pantu un 68. panta 2. punktu pieņemtajos deleģētajos aktos, ar noteikumu, ka šādos papildu pasākumos tiek ievēroti šajā regulā paredzētie noteikumi un tie ir vajadzīgi un samērīgi attiecībā uz to, kā kontrolē 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētās sarakstā norādītās slimības izplatīšanos, un papildu pasākumos ņem vērā:
 - a) konkrētos epidemioloģiskos apstākļus;
 - b) attiecīgo objektu, citu vietu un ražošanas veidu;
 - c) iesaistītās dzīvnieku sugas un kategorijas;
 - d) ekonomiskos vai sociālos apstākļus.
2. Dalībvalstis Komisijai nekavējoties dara zināmus:
 - a) slimības kontroles pasākumus, ko to kompetentā iestāde veikusi, kā paredzēts 58., 59., 61., 62., 64. un 65. pantā, 68. panta 1. punktā, 69. pantā un 70. panta 1. un 2. punktā un jebkuros deleģētajos aktos, kuri pieņemti saskaņā ar 63. pantu, 67. pantu, 68. panta 2. punktu un 70. panta 3. punktu;
 - b) jebkādu slimības kontroles papildu pasākumus, ko tās veikušas, kā paredzēts 1. punktā.
3. Komisija pārskata slimības situāciju un slimību kontroles pasākumus, ko veikusi kompetentā iestāde, un jebkādu citus slimību kontroles pasākumus, ko papildus veikusi attiecīgā dalībvalsts, saskaņā ar šo nodaļu un var uz ierobežotu laiku ar īstenošanas aktiem noteikt īpašus slimību kontroles pasākumus ar epidemioloģiskajai situācijai atbilstīgiem nosacījumiem tādā gadījumā, ja:
 - a) tiek konstatēts, ka minētie slimību kontroles pasākumi nav epidemioloģiskajai situācijai piemēroti;
 - b) konstatējams, ka 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētā sarakstā norādītā slimība izplatās, lai gan ir veikti slimību kontroles pasākumi saskaņā ar šo nodaļu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Pienācīgi pamatotu, nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ saistībā ar slimību, kura rada jaunu risku ar ļoti būtisku ietekmi, Komisija saskaņā ar 266. panta 3. punktā minēto procedūru pieņem īstenošanas aktus, kas jāpieņem nekavējoties.

2. NODAĻA

Slimību kontroles pasākumi attiecībā uz 9. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētām sarakstā norādītām slimībām

1. iedaļa

Slimību kontroles pasākumi gadījumā, kad rodas aizdomas par turēto dzīvnieku slimību

72. pants

Operatoru un citu attiecīgo fizisko un juridisko personu pienākumi saistībā ar 9. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētām sarakstā norādītām slimībām

1. Ja ir aizdomas par to, ka turētiem dzīvniekiem ir 9. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēta sarakstā norādīta slimība, papildus tam, ka tiek ievērots 18. panta 1. punktā noteiktais paziņošanas pienākums un pirms kompetentā iestāde ir veikusi jebkādu slimību kontroles pasākumus saskaņā ar 74. panta 1. punktu, dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka operatori un citas attiecīgās fiziskās un juridiskās personas veic 74. panta 1. punktā un jebkurā deleģētajā aktā, kas pieņemts saskaņā ar 74. panta 4. punktu, minētos slimību kontroles pasākumus, lai novērstu, ka minētā sarakstā norādītā slimība no tādiem skartiem dzīvniekiem, objektiem un citām vietām, par kuriem tie ir atbildīgi, izplatās uz citiem dzīvniekiem, kas nav skarti, vai uz cilvēkiem.

2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem, kas papildina slimību kontroles pasākumus, kā paredzēts šā panta 1. punktā.

73. pants

Izmeklēšana, ko kompetentā iestāde veic, ja ir aizdomas par 9. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētu sarakstā norādītu slimību

1. Ja ir aizdomas, ka turētiem dzīvniekiem ir kāda no sarakstā norādītām slimībām, kas minētas 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā, kompetentā iestāde nekavējoties veic izmeklēšanu, lai apstiprinātu vai izslēgtu minētās sarakstā norādītās slimības klātbūtni.

2. Šā panta 1. punktā minētās izmeklēšanas vajadzībām kompetentā iestāde nodrošina, lai:

- a) attiecībā uz konkrēto sarakstā norādīto slimību oficiālie veterinārārsti klīniski izmeklētu reprezentatīvu paraugu ar turētiem dzīvniekiem, kas pieder sarakstā norādītai sugai;
- b) no sarakstā norādītai sugai piederošiem turētiem dzīvniekiem oficiālie veterinārārsti paņemtu attiecīgus paraugus un citus paraugus izmeklēšanai laboratorijās, ko minētajam nolūkam ir nozīmējusi kompetentā iestāde;
- c) šādās nozīmētās laboratorijās tiktu veikti izmeklējumi ar mērķi apstiprināt vai izslēgt konkrētās sarakstā norādītās slimības klātbūtni.

3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem, kas papildina noteikumus par izmeklēšanu, kura paredzēta šā panta 1. punktā.

74. pants

Kompetentās iestādes veiktie provizoriskie slimību kontroles pasākumi attiecībā uz sarakstā norādītām slimībām, kas minētas 9. panta 1. punkta b) apakšpunktā

1. Ja kompetentajai iestādei ir aizdomas, ka turētiem dzīvniekiem ir kāda no sarakstā norādītām slimībām, kas minētas 9. panta 1. punkta b) apakšpunktā, kompetentā iestāde, pirms ir saņemti 73. panta 1. punktā paredzētās izmeklēšanas rezultāti un īstenoti 79. pantā paredzētie slimību kontroles pasākumi, veic šādus provizoriskus slimību kontroles pasākumus, ievērojot valstu prasības attiecībā uz piekļuves iegūšanu privātām dzīvesvietām:

- a) piemēro slimību kontroles pasākumus, lai ierobežotu minētās sarakstā norādītās slimības izplatīšanos no skartās teritorijas, objekta, pārtikas vai barības uzņēmuma, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu uzņēmuma vai citas vietas;

- b) ja nepieciešams, sāk epidemioloģisku izmeklēšanu, ņemot vērā šādas izmeklēšanas noteikumus, kas izklāstīti 57. panta 1. punktā.
2. Papildus 1. punktā minētajiem pasākumiem kompetentā iestāde var minētajā pantā minētajos gadījumos veikt papildu provizoriskus slimību kontroles pasākumus ar noteikumu, ka minētajos pasākumos tiek ievēroti šīs regulas noteikumi un ka tie atbilst Savienības tiesību aktiem.
3. Šā panta 1. un 2. punktā paredzētie provizoriskie slimību kontroles pasākumi ir atbilstīgi un samērīgi ar risku, ko rada konkrētā sarakstā norādītā slimība, un tiek ņemti vērā šādi aspekti:
- kāds ir slimības profils;
 - kādi turēti dzīvnieki ir skarti;
 - kāds veselības statuss ir tādai dalībvalstij, zonai, nodaļai vai objektam, attiecībā uz kuru ir aizdomas par minēto sarakstā norādīto slimību;
 - provizoriskie slimību kontroles pasākumi, kas paredzēti 55. panta 1. punktā, 56. pantā un visos deleģētajos aktos, kuri pieņemti saskaņā ar 55. panta 2. punktu.
4. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu saistībā ar noteikumiem 9. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām, ar kuriem papildina šā panta 1. punktā paredzētos noteikumus, vienlaikus ņemot vērā 3. punktā minētos jautājumus attiecībā uz:
- provizoriskajiem slimību kontroles pasākumiem, kas veicami, kā paredzēts šā panta 1. punkta a) apakšpunktā, lai novērstu sarakstā norādītās slimības izplatīšanos;
 - šā panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto provizorisko slimību kontroles pasākumu piemērošanu citiem objektiem, to epidemioloģiskajām vienībām, pārtikas vai barības uzņēmumiem un dzīvnieku blakusproduktu uzņēmumiem vai citām vietām;
 - tādu pagaidu ierobežojumu zonu izveidošanu, kā ir lietderīgi slimības profila dēļ.

75. pants

Provizorisko slimību kontroles pasākumu pārskatīšana un paplašināšana attiecībā uz 9. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām

Šīs regulas 74. panta 1. punktā paredzētos slimību kontroles pasākumus:

- kompetentā iestāde pārskata atbilstīgi 73. panta 1. punktā paredzētās izmeklēšanas un, attiecīgā gadījumā, 74. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētās epidemioloģiskās izmeklēšanas konstatējumiem;
- ja nepieciešams, attiecina uz citām vietām, kā minēts 74. panta 4. punkta b) apakšpunktā.

76. pants

Operatoru un citu attiecīgo fizisko un juridisko personu pienākumi un pasākumi, kas kompetentajai iestādei jāveic gadījumā, ja rodas aizdomas par 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām

- Ja ir aizdomas par kādu 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētu sarakstā norādītu slimību dalībvalstī, kura ir izvēlējusies izskaušanas programmu, kas aptver tās teritorijas attiecīgās daļas vai tās zonas vai nodaļumus, kā paredzēts 31. panta 2. punktā, minētā dalībvalsts veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka operatori un citas attiecīgās fiziskās un juridiskās personas veic piemērotus 72. panta 1. punktā paredzētos pasākumus, pirms jebkādas slimību kontroles pasākumus saskaņā ar šā panta 2. punktu ir veikusi kompetentā iestāde.
- Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kas ir izvēlējusies izskaust 1. punktā minētu sarakstā norādītu slimību, gadījumā, ja tai rodas aizdomas, ka turētiem dzīvniekiem ir konkrētā slimība:
 - nekavējoties veic izmeklēšanu, lai apstiprinātu vai izslēgtu minētās sarakstā norādītās slimības klātbūtni saskaņā ar 73. panta 1. un 2. punktu;

- b) pirms ir saņemti a) apakšpunktā paredzētās izmeklēšanas rezultāti un saskaņā ar 80. panta 1. punktu īstenoti slimību kontroles pasākumi, veic provizoriskos slimību kontroles pasākumus, kas paredzēti 74. panta 1. un 2. punktā.
3. Kompetentā iestāde pārskata un paplašina provizoriskos slimību kontroles pasākumus, kas minēti 2. punkta b) apakšpunktā un saskaņā ar 75. pantu.
4. Šā panta 1., 2. un 3. punktu piemēro arī dalībvalstīm vai zonām, kuras ir ieguvušas statusu "brīvs no slimības", lai saglabātu šo statusu, saskaņā ar 36. pantu, vai nodalījumiem, kuri minēto statusu ir saņēmuši saskaņā ar 37. panta 2. punktu.
5. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem, kas papildina noteikumus attiecībā uz:
- a) slimību kontroles pasākumiem, kas paredzēti 1. punktā;
 - b) 2. punkta a) apakšpunktā paredzēto izmeklēšanu;
 - c) provizoriskajiem slimību kontroles pasākumiem, kas veicami, lai novērstu sarakstā norādītās slimības izplatīšanos, kā paredzēts 2. punkta b) apakšpunktā.

2. iedaļa

Slimības apstiprināšana turētiem dzīvniekiem

77. pants

Kompetentās iestādes veikta slimības oficiāla apstiprināšana

1. Oficiālu apstiprinājumu par kādu no 9. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunktā minētajām slimībām kompetentā iestāde pamato ar šādu informāciju:
- a) šīs regulas 73. panta 2. punktā paredzēto klīnisko un laboratorisko izmeklējumu rezultāti;
 - b) attiecīgā gadījumā, šīs regulas 74. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētā epidemioloģiskā izmeklēšana;
 - c) citi pieejami epidemioloģiski dati.
2. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz prasībām, kas jāizpilda attiecībā uz oficiālo apstiprināšanu, kura minēta 1. punktā.

78. pants

Provizorisku slimību kontroles pasākumu atcelšana, kad slimības sastopamība ir izslēgta

Kompetentā iestāde turpina piemērot 74. panta 1. punktā, 75. pantā un 76. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētos provizoriskos slimību kontroles pasākumus līdz attiecīgo sarakstā norādīto slimību klātbūtnei ir izslēgta saskaņā ar 77. panta 1. punktu un saskaņā ar jebkuriem noteikumiem, kas pieņemti atbilstoši 77. panta 2. punktam.

3. iedaļa

Slimību kontroles pasākumi gadījumā, ja turētiem dzīvniekiem apstiprina slimību

79. pants

Kompetentās iestādes veiktie slimību kontroles pasākumi attiecībā uz sarakstā norādītām slimībām, kas minētas 9. panta 1. punkta b) apakšpunktā

Ja turētu dzīvnieku vidū saskaņā ar 77. panta 1. punktu ir oficiāli apstiprināts tādas slimības uzliesmojums, kas ir sarakstā 9. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēta sarakstā norādīta slimība, kompetentā iestāde dalībvalstī, zonā vai nodalījumā atbilstīgi konkrētajam uzliesmojumam:

- a) piemēro obligātā izskaušanas programmā, kas paredzēta 31. panta 1. punktā attiecībā uz minēto sarakstā norādīto slimību, noteiktos slimību kontroles pasākumus; vai

- b) ja dalībvalsts vai zona, vai nodaļums ir ieguvis statusu "brīvs no slimības" saskaņā ar attiecīgi 36. vai 37. pantu:
- i) veic vienu vai vairākus pasākumus, kas izklāstīti 53.–69. pantā un ir samērīgi ar risku, ko rada sarakstā norādītā konkrētā slimība, un
 - ii) vajadzības gadījumā sāk obligāto izskaušanas programmu attiecībā uz minēto sarakstā norādīto slimību.

80. pants

Slimību kontroles pasākumi, kuri kompetentajai iestādei jāveic attiecībā uz sarakstā norādītām slimībām, kas minētas 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā

1. Ja turētiem dzīvniekiem dalībvalstī, kura ir izvēlējusies izskaušanas programmu, kas aptver tās teritorijas attiecīgās daļas vai tās zonas vai nodaļumus, kā paredzēts 31. panta 2. punktā, saskaņā ar 77. panta 1. punktu ir oficiāli apstiprināts tādas slimības uzliesmojums, kas ir 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēta sarakstā norādīta slimība, kompetentā iestāde saistībā ar konkrēto sarakstā norādīto slimību un konkrēto uzliesmojumu piemēro fakultatīvajā izskaušanas programmā noteiktos slimību kontroles pasākumus.

2. Kompetentā iestāde var veikt 1. punktā paredzētos pasākumus papildinošus slimību kontroles pasākumus, kuri var ietvert vienu vai vairākus no pasākumiem, kas minēti 53.–69. pantā, un ir samērīgi ar risku, ko rada konkrētā sarakstā norādītā slimība, un tiek ņemts vērā:

- a) kāds ir slimības profils;
- b) kādi turēti dzīvnieki ir skarti;
- c) kāda ir ekonomikas un sociālā ietekme.

3. Ja turētiem dzīvniekiem dalībvalstī, zonā vai nodaļumā, kurš saskaņā ar 36. vai 37. pantu ir ieguvis statusu "brīvs no slimības", atbilstīgi 77. panta 1. punktam ir oficiāli apstiprināts tādas sarakstā norādītas slimības uzliesmojums, kas minēta 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā, un lai saglabātu minēto statusu, kompetentā iestāde veic vienu vai vairākus pasākumus, kas izklāstīti 53.–69. pantā. Minētie pasākumi ir samērīgi ar risku, ko rada sarakstā norādītā konkrētā slimība un tiek ņemts vērā:

- a) kāds ir slimības profils;
- b) kādi turēti dzīvnieki ir skarti;
- c) kāda ir ekonomikas un sociālā ietekme.

4. iedaļa

Savvaļas dzīvnieki

81. pants

Slimību kontroles pasākumi attiecībā uz sarakstā norādītām slimībām, kas minētas 9. panta 1. punkta b) apakšpunktā, savvaļas dzīvniekiem

Ja skartas dalībvalsts kompetentajai iestādei ir aizdomas vai ja tā oficiāli apstiprina, ka savvaļas dzīvniekiem ir sarakstā norādītās slimības uzliesmojums, kā minēts 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā, tā visā savā teritorijā, attiecīgajā apgabalā vai zonā atbilstīgi minētajam uzliesmojumam:

- a) piemēro obligātajā izskaušanas programmā, kas paredzēta 31. panta 1. punktā attiecībā uz minēto sarakstā norādīto slimību, noteiktos slimību kontroles pasākumus; vai
- b) sāk obligātu izskaušanas programmu, ja izskaušanas programma, kas paredzēta 31. panta 1. punktā attiecībā uz minēto sarakstā norādīto slimību, vēl nav piemērota sakarā ar iepriekšēju minētās slimības neesību vai brīvumu no tās, un ja ir nepieciešami pasākumi attiecībā uz savvaļas dzīvniekiem, lai kontrolētu un novērstu konkrētās slimības izplatīšanos.

82. pants

Slimību kontroles pasākumi attiecībā uz sarakstā norādītām slimībām, kas minētas 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā, savvaļas dzīvniekiem

1. Ja kompetentajai iestādei ir aizdomas vai ja tā oficiāli apstiprina, ka savvaļas dzīvniekiem ir kāda no sarakstā norādītajām slimībām, kas minētas 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā, un skartā dalībvalsts ir izvēlējusies izskaust konkrēto slimību, un ar noteikumu, ka fakultatīvajā izskaušanas programmā, kas paredzēta 31. panta 2. punktā, ir paredzēti pasākumi savvaļas dzīvniekiem attiecībā uz konkrēto sarakstā norādīto slimību, kompetentā iestāde piemēro minētajā fakultatīvajā izskaušanas programmā noteiktos slimību kontroles pasākumus visā dalībvalsts teritorijā, attiecīgajā apgabalā vai zonā, atbilstīgi minētajām aizdomām vai oficiālajam apstiprinājumam.

2. Kompetentā iestāde var veikt 1. punktā paredzētos pasākumus papildinošus slimību kontroles pasākumus, kuri var ietvert vienu vai vairākus no pasākumiem, kas minēti 53.–69. pantā, un ir samērīgi ar risku, ko rada konkrētā sarakstā norādītā slimība, un tiek ņemts vērā:

- a) kāds ir slimības profils;
- b) kādi savvaļas dzīvnieki ir skarti un kāds ir risks, ka slimības var tikt pārnēsātas uz dzīvniekiem un cilvēkiem; un
- c) kāda ir ekonomikas un sociālā ietekme.

3. Ja savvaļas dzīvniekiem dalībvalstī, zonā vai nodalījumā, kurš saskaņā ar 36. vai 37. pantu ir ieguvis statusu "brīvs no slimības", ir oficiāli apstiprināts tādas sarakstā norādītas slimības uzliesmojums, kas minēta 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā, un lai saglabātu minēto statusu, kompetentā iestāde veic vienu vai vairākus pasākumus, kas izklāstīti 53.–69. pantā. Minētie pasākumi ir samērīgi ar risku, ko rada sarakstā norādītā konkrētā slimība un tiek ņemts vērā:

- a) kāds ir slimības profils;
- b) kādi savvaļas dzīvnieki ir skarti un kāds ir risks, ka slimības var tikt pārnēsātas uz dzīvniekiem un cilvēkiem;
- c) cik būtiska attiecībā uz turēto dzīvnieku veselības statusu ir slimības klātbūtne savvaļas dzīvniekos; un
- d) kāda ir ekonomikas un sociālā ietekme.

5. iedaļa

Komisijas veikta koordinācija un īpaši slimību kontroles pagaidu noteikumi

83. pants

Komisijas veiktā pasākumu koordinēšana un pagaidu īpašie noteikumi par 1.–4. iedaļu

1. Dalībvalstis Komisiju informē par:

- a) slimību kontroles pasākumiem, ko to kompetentās iestādes veikušas saskaņā ar 77. panta 1. punktu, 78., 79. un 81. pantu un jebkuru deleģēto aktu, kas pieņemts saskaņā ar 77. panta 2. punktu, attiecībā uz sarakstā norādītu slimību, kura minēta 9. panta 1. punkta b) apakšpunktā;
- b) slimību kontroles pasākumiem, ko to kompetentās iestādes veikušas saskaņā ar 77. panta 1. punktu, 78. pantu, 80. panta 1. punktu un 82. pantu un jebkuru deleģēto aktu, kas pieņemts saskaņā ar 77. panta 2. punktu, attiecībā uz sarakstā norādītu slimību, kura minēta 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā.

2. Komisija pārskata slimības situāciju un slimību kontroles pasākumus, ko kompetentā iestāde veikusi saskaņā ar šo nodaļu, un, izvirzot epidemioloģiskajai situācijai atbilstošus nosacījumus, par slimības kontroles pasākumiem, kas uz ierobežotu laiku piemērojami sarakstā norādītai slimībai, kura minēta 9. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunktā, ar īstenošanas aktiem var paredzēt īpašus noteikumus tādā gadījumā, ja:

- a) tiek atzīts, ka minētie slimību kontroles pasākumi, ko veikusi konkrētā kompetentā iestāde, nav epidemioloģiskajai situācijai piemēroti;

- b) konstatējams, ka konkrētā sarakstā norādītā slimība izplatās, lai gan vajadzības gadījumā ir veikti šai nodaļai atbilstīgi slimības kontroles pasākumi.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Pienācīgi pamatotu, nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ saistībā ar sarakstā norādītu 9. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunktā minētu slimību, kura rada jaunu risku ar ļoti būtisku ietekmi, Komisija saskaņā ar 266. panta 3. punktā minēto procedūru pieņem īstenošanas aktus, kas jāpiemēro nekavējoties.

IV DAĻA

REĢISTRĒŠANA, APSTIPRINĀŠANA, IZSEKOJAMĪBA UN PĀRVIETOŠANA

I SADAĻA

SAUSZEMES DZĪVNIKI, REPRODUKTĪVIE PRODUKTI UN NO SAUSZEMES DZĪVNIEMIEM IEGŪTI DZĪVNIĒKU IZCELSMES PRODUKTI

1. NODAĻA

Reģistrēšana, apstiprināšana, lietvedība un reģistri

1. iedaļa

Objektu un konkrētu operatoru veidu reģistrēšana

84. pants

Operatoru pienākums reģistrēt objektus

1. Lai reģistrētu savus objektus saskaņā ar 93. pantu, tādu objektu operatori, kuros tur sauszemes dzīvniekus vai ievāc, iegūst, apstrādā vai glabā reproduktīvos produktus, pirms attiecīgu darbību sākšanas:

- a) informē kompetento iestādi par visiem attiecīgajiem objektiem, kas ir to pārziņā;
- b) informē kompetento iestādi par:
- i) attiecīgā operatora nosaukumu un adresi;
 - ii) objektu atrašanās vietu, sniedzot to aprakstu;
 - iii) sauszemes dzīvnieku kategorijām, sugām un skaitu vai daudzumu vai reproduktīvajiem produktiem, ko tie paredzējuši turēt objektā, un par objekta ietilpību;
 - iv) objekta veidu; un
 - v) jebkuriem citiem objekta aspektiem, kam ir būtiska nozīme tā radītā riska noteikšanā.

2. Šā panta 1. punktā minēto objektu operatori informē kompetento iestādi par:

- a) jebkurām izmaiņām konkrētajā objektā attiecībā uz 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem aspektiem;
- b) attiecīgā operatora vai objekta jebkādu darbības izbeigšanu.

3. Par objektiem, kas apstiprināmi saskaņā ar 94. panta 1. punktu, neprasa sniegt šā panta 1. punktā minēto informāciju.

85. pants

Atkāpes no operatoru pienākuma reģistrēt objektus

Atkāpjoties no 84. panta 1. punkta noteikumiem, dalībvalstis var atbrīvot no reģistrācijas prasības konkrētas objektu kategorijas, kas rada nebūtisku risku, kā paredzēts īstenošanas aktā, kas pieņemts saskaņā ar 86. panta 2. punktu. Dalībvalstis informē Komisiju par šādiem atbrīvojumiem.

86. pants

Īstenošanas pilnvaras attiecībā uz operatoru pienākumu reģistrēt objektus

1. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus par informāciju, kas operatoriem jāsniedz objekta reģistrācijas vajadzībām, kā paredzēts 84. panta 1. punktā, tostarp par termiņiem, kādos jāsniedz šāda informācija.
2. Komisija ar īstenošanas aktiem paredz noteikumus par objektu veidiem, kurus dalībvalstis saskaņā ar 85. pantu var atbrīvot no reģistrācijas prasības, balstoties uz šādiem aspektiem:
 - a) konkrētajā objektā esošo turēto sauszemes dzīvnieku sugas, kategorijas un skaits, reproduktīvie produkti un minētā objekta ietilpība;
 - b) objekta veids; un
 - c) turēto dzīvnieku vai reproduktīvo produktu pārvietošana uz objektu un no tā.
3. Šajā pantā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

87. pants

Turētu nagaiņu pārvadātāju reģistrēšanas pienākumi un deleģētie akti

1. Lai turētu nagaiņu pārvadātāji, kas iesaistīti minēto dzīvnieku pārvadāšanā starp dalībvalstīm vai starp dalībvalsti un trešo valsti, pirms attiecīgu darbību sākšanas saskaņā ar 93. pantu reģistrētos, tie:
 - a) informē kompetento iestādi par savu darbību;
 - b) informē minēto kompetento iestādi par:
 - i) attiecīgā pārvadātāja nosaukumu un adresi,
 - ii) turēto nagaiņu kategorijām, sugām un skaitu, kurus plānots pārvadāt,
 - iii) transporta veidu,
 - iv) transportlīdzekli.
2. Šā panta 1. punktā minētie pārvadātāji informē kompetento iestādi par:
 - a) jebkurām izmaiņām attiecībā uz 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem aspektiem;
 - b) jebkādu pārvadājumu darbības beigšanu.
3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu, ar ko papildina šā panta 1. punktā paredzētos noteikumus, kas paredz cita veida pārvadātāju, kuru pārvadājumu darbība rada konkrētu un būtisku risku konkrētām dzīvnieku sugām vai kategorijām, pienākumu iesniegt adekvātu informāciju savu darbību reģistrēšanai.

88. pants

Atkāpes no turētu nagaiņu pārvadātāju reģistrācijas pienākuma

Atkāpjoties no 87. panta 1. punkta noteikumiem, dalībvalstis var atbrīvot no reģistrācijas pienākuma konkrētas pārvadātāju kategorijas, kuru pārvadājumu darbība rada nebūtisku risku, kā paredzēts īstenošanas aktā, kas pieņemts saskaņā ar 89. panta 2. punktu. Dalībvalstis informē Komisiju par šādiem atbrīvojumiem.

89. pants

Īstenošanas pilnvaras attiecībā uz pārvadātāju reģistrācijas pienākumu

1. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus par informāciju, kas pārvadātājiem jāsniedz savas darbības reģistrācijas vajadzībām, kā paredzēts 87. panta 1. un 3. punktā, tostarp par termiņiem, kādos jāsniedz šāda informācija.
2. Komisija ar īstenošanas aktiem paredz noteikumus par pārvadātāju veidiem, kurus dalībvalstis saskaņā ar 86. pantu var atbrīvot no reģistrācijas pienākuma, balstoties uz šādiem aspektiem:
 - a) kādos attālumos tie pārvadā konkrētos nagaiņus; un
 - b) kādas ir pārvadāto nagaiņu kategorijas, sugas un skaits.
3. Šajā pantā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

90. pants

Operatoru, kas veic savākšanas operācijas neatkarīgi no objekta, reģistrācijas pienākums

1. Lai saskaņā ar 93. pantu reģistrētos pirms savu darbību uzsākšanas, operatori, kas veic turētu nagaiņu un mājputnu savākšanas operācijas neatkarīgi no objekta, tostarp operatori, kas pērk un pārdod dzīvniekus, sniedz kompetentajai iestādei informāciju par:
 - a) attiecīgā operatora nosaukumu un adresi;
 - b) to turēto nagaiņu un mājputnu sugām un kategorijām, ar kuriem viņi veic savas darbības.
2. Šā panta 1. punktā minētie operatori informē kompetento iestādi par:
 - a) jebkurām izmaiņām attiecībā uz 1. punktā minētajiem aspektiem;
 - b) attiecīgo operatoru jebkādu darbības beigšanu.

91. pants

Atkāpes no savākšanas operācijas veicošo operatoru reģistrācijas pienākuma

Atkāpjoties no 90. panta 1. punkta noteikumiem, dalībvalstis var atbrīvot no reģistrācijas prasības konkrētas operatoru kategorijas, kas veic savākšanas operācijas, kuras rada nebūtisku risku, kā paredzēts īstenošanas aktā, kas pieņemts saskaņā ar 92. panta 2. punktu. Dalībvalstis informē Komisiju par šādiem atbrīvojumiem.

92. pants

Īstenošanas pilnvaras attiecībā uz savākšanas operācijas veicošo operatoru reģistrācijas pienākumu

1. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus par informāciju, kas operatoriem jāsniedz reģistrācijas vajadzībām, kā paredzēts 90. panta 1. punktā, tostarp par termiņiem, kādos jāsniedz šāda informācija.
2. Komisija ar īstenošanas aktiem paredz noteikumus par operatoru veidiem, kurus dalībvalstis saskaņā ar 91. pantu var atbrīvot no reģistrācijas pienākuma ar noteikumu, ka šādu operatoru darbība rada nebūtisku risku, un pamatojoties uz tādu turēto sauszemes dzīvnieku sugām, kategorijām un skaitu, ar kuriem viņi veic savas darbības.

3. Šajā pantā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

93. pants

Kompetentās iestādes pienākumi attiecībā uz reģistrēšanu

Kompetentā iestāde:

- a) šīs regulas 101. panta 1. punktā paredzētajā reģistrā reģistrē objektus, kuru attiecīgie operatori ir iesnieguši vajadzīgo informāciju saskaņā ar 84. panta 1. punktu;
- b) šīs regulas 101. panta 1. punktā paredzētajā reģistrā reģistrē attiecīgos pārvadātājus, kuri ir iesnieguši vajadzīgo informāciju saskaņā ar 87. panta 1. un 3. punktu;
- c) šīs regulas 101. panta 1. punktā paredzētajā reģistrā reģistrē attiecīgos operatorus, kuri veic savākšanas operācijas neatkarīgi no objekta un kuri ir iesnieguši vajadzīgo informāciju saskaņā ar 90. panta 1. punktu.

Kompetentā iestāde katram pirmās daļas a)–c) apakšpunktā minētajam objektam, pārvadātājam un operatoram piešķir unikālu reģistrācijas numuru.

2. iedaļa

Konkrētu veidu objektu apstiprināšana

94. pants

Konkrētu objektu apstiprināšana un deleģētie akti

1. Lai saņemtu apstiprinājumu saskaņā ar 96. panta 1. punktu, kompetentajai iestādei pieteikumu iesniedz un, pirms to objekts nav apstiprināts saskaņā ar 97. panta 1. punktu, no darbības atturas šādu veidu objektu operatori:

- a) objekti, kuri paredzēti nagaiņu un mājputnu savākšanas operācijām un no kuriem minētos dzīvniekus pārvieto uz citu dalībvalsti vai kuri saņem dzīvniekus no citas dalībvalsts;
- b) liellopiem, cūkām, aitām un kazām un zirgu dzimtas dzīvniekiem paredzēti reproduktīvo produktu objekti, no kuriem šo dzīvnieku reproduktīvos produktus pārvieto uz citu dalībvalsti;
- c) inkubatori, no kuriem inkubējamās olas vai mājputnus pārvieto uz citu dalībvalsti;
- d) mājputnu turēšanai paredzēti objekti, no kuriem mājputnus, kas paredzēti citiem mērķiem, nevis kaušanai, vai inkubējamās olas pārvieto uz citu dalībvalsti;
- e) jebkāda cita veida objekts, kas ir paredzēts turētiem sauszemes dzīvniekiem, kas rada būtisku risku un kas ir jāapstiprina saskaņā ar noteikumiem, kuri paredzēti deleģētā aktā, kas pieņemts saskaņā ar 3. punkta b) apakšpunktu.

2. Operatori beidz darbību 1. punktā minētā objektā, ja:

- a) kompetentā iestāde atsauc vai aptur apstiprinājumu saskaņā ar 100. panta 2. punktu, vai
- b) ja apstiprinājums ir piešķirts saskaņā ar 99. panta 3. punktu, izvirzot nosacījumus, un konkrētais objekts nesasniedz atbilstību neizpildītajām prasībām, kas minētas 99. panta 3. punktā, un tam nedod galīgo apstiprinājumu saskaņā ar 97. panta 1. punktu.

3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 264. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:

- a) atkāpēm no prasības 1. punkta a) – d) apakšpunktā minētā veida objektu operatoriem iesniegt pieteikumu kompetentajai iestādei attiecībā uz apstiprināšanu, tādiem objektiem, kas rada nebūtisku risku;

- b) tāda veida objektiem, kas jāapstiprina saskaņā ar 1. punkta e) apakšpunktu;
 - c) īpašiem noteikumiem, kas attiecībā uz reproduktīvo produktu objektiem reglamentē 1. punkta b) apakšpunktā minēto darbības beigšanu.
4. Pieņemot šā panta 3. punktā paredzētos deleģētos aktus, Komisija minētos aktus balsta uz šādiem kritērijiem:
- a) kādas turētu dzīvnieku sugas un kategorijas vai reproduktīvie produkti objektā atrodas;
 - b) cik sugu un cik turētu dzīvnieku vai reproduktīvo produktu objektā atrodas;
 - c) objekta veids un ražošanas veids; un
 - d) turēto dzīvnieku vai reproduktīvo produktu pārvietošana uz šāda veida objektiem un no tiem.

95. pants

Norobežotu objektu statusa apstiprināšana

Objektu operatori, kas vēlas iegūt norobežota objekta statusu:

- a) iesniedz kompetentajai iestādei pieteikumu attiecībā uz apstiprināšanu saskaņā ar 96. panta 1. punktu;
- b) pārvieto turētus dzīvniekus uz norobežotu objektu vai no tā saskaņā ar 137. panta 1. punktā un jebkādos deleģētos aktos, kuri pieņemti saskaņā ar 137. panta 2. punktu, paredzētajām prasībām, tikai pēc tam, kad attiecīgais objekts no kompetentās iestādes ir saņēmis minētā statusa apstiprinājumu saskaņā ar 97. un 99. pantu.

96. pants

Operatoru pienākums sniegt informāciju, lai saņemtu apstiprinājumu, un īstenošanas akti

1. Sakarā ar pieteikumu attiecībā uz objekta apstiprināšanu, kā paredzēts 94. panta 1. punktā un 95. panta a) punktā, operatori kompetento iestādi informē par:

- a) attiecīgā operatora nosaukumu un adresi;
- b) attiecīgā objekta atrašanās vietu un tā telpu aprakstu;
- c) tādu objektā turēto sauszemes dzīvnieku kategorijām, sugām vai skaitu vai reproduktīvajiem produktiem, kam vajadzīgs apstiprinājums;
- d) objekta veidu;
- e) citām ar objekta specifiku saistītām īpatnībām, kam ir būtiska nozīme tā radītā riska noteikšanā, ja tāds ir.

2. Šā panta 1. punktā minēto objektu operatori informē kompetento iestādi par:

- a) jebkurām izmaiņām objektos attiecībā uz šā panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajiem aspektiem;
- b) attiecīgā operatora vai objekta jebkādu darbības izbeigšanu.

3. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus attiecībā uz informāciju, kura operatoriem jāsniedz pieteikumā sava objekta apstiprināšanai saskaņā ar 1. punktu, un par termiņiem, kādos jāsniedz 1. punktā un 2. punkta b) apakšpunktā minētā informācija.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

97. pants

Objektu apstiprinājuma piešķiršana un tā nosacījumi un deleģētie akti

1. Kompetentās iestādes piešķir apstiprinājumu objektiem, kā paredzēts 94. panta 1. punktā un 95. panta a) punktā, tikai tad, ja šādi objekti:

- a) attiecīgā gadījumā atbilst šādām prasībām, kas attiecas uz:
 - i) karantīnu, izolāciju un citiem biodrošības pasākumiem, kuros ņemtas vērā 10. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētās prasības un jebkuri saskaņā ar 10. panta 2. punktu pieņemtie noteikumi,
 - ii) uzraudzības prasībām, kuras paredzētas 24. pantā, un, attiecīgā gadījumā, tādiem attiecīgiem objektu veidiem un saistītajiem riskiem, kas paredzēti 25. pantā;
 - iii) lietvedību, kura paredzēta 102. un 103. pantā, un jebkuriem noteikumiem, kuri pieņemti saskaņā ar 106. un 107. pantu;
- b) ir nodrošināti ar telpām un aprīkojumu:
 - i) kas ir piemērots, lai, ņemot vērā attiecīgā objekta veidu, līdz pieņemamam līmenim samazinātu slimību ievazāšanās un izplatīšanās risku,
 - ii) kam ir pietiekama kapacitāte attiecībā uz turēto sauszemes dzīvnieku skaitu vai attiecīgo reproduktīvo produktu apjomu;
- c) ņemot vērā pieņemtos riska mazināšanas pasākumus, nerada nepieņemamu risku attiecībā uz slimību izplatīšanos;
- d) tiem ir attiecīgā objekta darbībai pienācīgi apmācīti darbinieki;
- e) tiem ir ieviesta sistēma, kas attiecīgajam operatoram dod iespēju kompetentajai iestādei pierādīt atbilstību a)–d) apakšpunktam.

2. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz:

- a) karantīnu, izolāciju un citiem biodrošības pasākumiem, kas minēti 1. punkta a) apakšpunkta i) punktā;
- b) uzraudzību, kas minēta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktā;
- c) telpām un aprīkojumu, kas minēts 1. punkta b) apakšpunktā;
- d) darbinieku un veterinārārstu pienākumiem, kompetenci un specializētu apmācību, kas paredzēta 1. punkta d) apakšpunktā attiecībā uz reproduktīvo produktu objektu un objektu, kuri paredzēti nagaiņu un mājputnu savākšanas operācijām, darbību;
- e) nepieciešamo uzraudzību, ko kompetentās iestādes veic attiecībā uz reproduktīvo produktu objektiem un objektiem, kuri paredzēti nagaiņu un mājputnu savākšanas operācijām.

3. Paredzot, kādi noteikumi jāparedz deleģētajos aktos, ko pieņem saskaņā ar 2. punktu, Komisija minētos noteikumus balsta uz šādiem aspektiem:

- a) katra objekta veida radītie riski;
- b) turēto sauszemes dzīvnieku sugas un kategorijas, uz kurām attiecas apstiprinājums;
- c) attiecīgais ražošanas veids;
- d) pārvietošanas modeļi, kas raksturīgi šāda veida objektam vai minētajos objektos turēto dzīvnieku sugām un kategorijām.

98. pants

Objektu apstiprināšanas tvērums

Objekta apstiprinājumā, ko piešķir saskaņā ar 97. panta 1. punktu pēc tam, kad saņemts pieteikums, kurš iesniegts saskaņā ar 94. panta 1. punktu vai 95. panta a) punktu, kompetentā iestāde nepārprotami norāda:

- a) izraugoties no objektu veidiem, kas minēti 94. panta 1. punktā, 95. pantā un saskaņā ar 94. panta 3. punkta b) apakšpunktu pieņemtajiem noteikumiem – uz kuriem no tiem apstiprinājums attiecas;
- b) uz kādām turētu sauszemes dzīvnieku sugām un kategorijām vai minēto sugu reproduktīvajiem produktiem minētais apstiprinājums attiecas.

99. pants

Kompetentās iestādes apstiprinājuma piešķiršanas procedūras

1. Kompetentā iestāde izveido procedūras, kas operatoriem jāievēro, piesakoties to objektu apstiprināšanai saskaņā ar 94. panta 1. punktu, 95. pantu vai 96. panta 1. punktu.
2. Pēc tam, kad no operatora saņemts pieteikums attiecībā uz apstiprinājumu, kompetentā iestāde saskaņā ar 94. panta 1. punktu vai 95. panta a) punktu veic apmeklējumu uz vietas.
3. Kompetentā iestāde piešķir apstiprinājumu ar noteikumu, ka ir izpildītas 97. pantā un šā panta 1. un 2. punktā minētās prasības.
4. Ja objekts neatbilst 97. pantā minētajām apstiprinājuma prasībām, kompetentā iestāde objektam var piešķirt apstiprinājumu ar nosacījumiem, ja, pamatojoties uz attiecīgā operatora pieteikumu un pēc tam veikto apmeklējumu uz vietas, kā paredzēts šā panta 2. punktā, secināms, ka objekts atbilst visām svarīgākajām prasībām, ar ko pietiek, lai garantētu, ka objekts nerada būtisku risku.
5. Ja kompetentā iestāde saskaņā ar šā panta 4. punktu ir piešķirusi apstiprinājumu ar nosacījumiem, pilnīgu apstiprinājumu tā piešķir tikai tad, ja saskaņā ar vēl vienu objekta apmeklējumu uz vietas, kas veikts triju mēnešu laikā no dienas, kad ir piešķirts apstiprinājums, izvirzot nosacījumus, vai operatora iesniegtiem dokumentiem trīs mēnešu laikā pēc minētās dienas, ir secināms, ka objekts atbilst visām 97. panta 1. punktā paredzētajām prasībām attiecībā uz apstiprinājumu un noteikumiem, kuri pieņemti saskaņā ar 97. panta 2. punktu.

Ja apmeklējums uz vietas vai šā punkta pirmajā daļā minētie dokumenti liecina, ka nepārprotami ir panākts progress, tomēr objekts joprojām neatbilst visām minētajām prasībām, kompetentā iestāde ar nosacījumiem piešķirto apstiprinājumu var pagarināt. Tomēr apstiprinājumu ar nosacījumiem nevar piešķirt uz laikposmu, kas kopā pārsniedz sešus mēnešus.

100. pants

Kompetentās iestādes veikta apstiprinājumu pārskatīšana, apturēšana un atsaukšana

1. Kompetentā iestāde pārskata objektu apstiprinājumus, kas piešķirti saskaņā ar 97. un 99. pantu; pārskatīšanas biežums ir atkarīgs no saistītā riska.
2. Ja attiecībā uz atbilstību 97. panta 1. punktā noteiktajām prasībām un saskaņā ar 97. panta 2. punktu pieņemtajiem noteikumiem kompetentā iestāde objektā atklāj nopietnas nepilnības un minētā objekta operators nespēj pienācīgi garantēt, ka minētās nepilnības tiks novērstas, kompetentā iestāde sāk objekta apstiprinājuma atsaukšanas procedūras.

Tomēr, ja operators var garantēt, ka saprātīgā laikposmā minētās nepilnības novērsīs, kompetentā iestāde objekta apstiprinājumu var tikai apturēt, ne atcelt.

3. Pēc atsaukšanas apstiprinājumu piešķir vai pēc apturēšanas atjauno saskaņā ar 2. pantu tikai tad, ja kompetentā iestāde ir pārliecināta, ka objekts pilnībā atbilst visām šīs regulas prasībām, kas attiecas uz minētā veida objektu.

3. iedaļa

Kompetentās iestādes reģistri

101. pants

Reģistri, kas jāuztur kompetentajai iestādei

1. Katra kompetentā iestāde izveido un uztur atjauninātus reģistrus, kuros iekļauj:

- a) visus objektus un operatorus, kurus tā ir reģistrējusi, ievērojot 93. pantu;
- b) visus objektus, kurus tā ir apstiprinājusi saskaņā ar 97. un 99. pantu.

Tā pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētos reģistrus dara pieejamu Komisijai un citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, ciktāl tajos iekļautā informācija attiecas uz turēto sauszemes dzīvnieku un to reproduktīvo produktu pārvietošanu starp dalībvalstīm.

Tā pirmās daļas b) apakšpunktā minēto apstiprināto objektu reģistru dara publiski pieejamu, ciktāl tajā iekļautā informācija attiecas uz turēto sauszemes dzīvnieku un to reproduktīvo produktu pārvietošanu starp dalībvalstīm.

2. Ja tas lietderīgi, attiecīgā gadījumā kompetentā iestāde 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minēto reģistrēšanu un 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētos apstiprinājumus var apvienot ar reģistrēšanu citiem nolūkiem.

3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz sīki izstrādātu informāciju, kas iekļaujama 1. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktā paredzētajos reģistros, un uz 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā paredzētā reģistra pieejamību sabiedrībai.

4. iedaļa

Lietvedība

102. pants

Operatoru lietvedības pienākumi objektos, kas nav reproduktīvo produktu objekti

1. Tādu objektu operatori, uz kuriem attiecas reģistrēšanas prasība saskaņā ar 93. pantu vai apstiprināšana saskaņā ar 97. panta 1. punktu, glabā un uztur pierakstus, kas satur vismaz šādu informāciju:

- a) šo operatoru objektā turēto sauszemes dzīvnieku sugas, kategorijas, skaits un – attiecīgā gadījumā – identifikācija;
- b) turēto sauszemes dzīvnieku pārvietošana uz to objektu un no tā, attiecīgi ar norādījumiem par:
 - i) to izcelsmes vai galamērķa vietu,
 - ii) šādas pārvietošanas datumu;
- c) dokumenti, kam jābūt līdzīgi turētiem sauszemes dzīvniekiem, kurus ievie to objektā vai aizved no tā, saskaņā ar 112. panta b) punktu, 113. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 114. panta 1. punkta c) apakšpunktu, 115. panta b) punktu, 117. panta b) punktu, 143. panta 1. un 2. punktu, 164. panta 2. punktu un jebkuriem noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 118. un 120. pantu un 144. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu;
- d) to objektā turētu sauszemes dzīvnieku mirstība;

- e) biodrošības pasākumi, uzraudzība, ārstēšana, testēšanas rezultāti un cita būtiska informācija, kas ir atbilstoša:
 - i) objektā turēto sauszemes dzīvnieku sugām un kategorijām,
 - ii) ražošanas veidam,
 - iii) objekta veidam un lielumam;
- f) rezultāti, kas gūti dzīvniekveselības apmeklējumos, kuri jāveic saskaņā ar 25. panta 1. punktu.

Minētos pierakstus glabā un uztur papīra vai elektroniskā formā.

2. Objektus, kas attiecībā uz sarakstā norādītu vai no jauna radušos slimību izplatīšanu rada mazu risku, attiecīgā dalībvalsts var atbrīvot no prasības par visas vai daļējas tādas informācijas lietvedību, kura norādīta sarakstā 1. punktā.
3. Objektu operatori 1. un 2. punktā paredzēto pierakstu lietvedību glabā savos attiecīgajos objektos un:
 - a) pēc pieprasījuma nekavējoties dara tos pieejamus kompetentajai iestādei;
 - b) glabā tos laikposmā, kura minimālo ilgumu nosaka kompetentā iestāde un kurš nevar būt mazāks par trim gadiem.
4. Atkāpjoties no 3. punkta, operatorus var atbrīvot no pienākuma kārtot lietvedību attiecībā uz dažiem vai visiem 1. punktā paredzētajiem aspektiem, ja attiecīgajam operatoram:
 - a) ir piekļuve 109. pantā minētajai datorizētajai datubāzei attiecīgajai sugai un datubāzē jau ir informācija, kas ir jāiekļauj pierakstos; un
 - b) ir atjaunināta informācija, kas ir tieši ievadīta datorizētajā datubāzē.

103. pants

Reproduktīvo produktu objektu lietvedības pienākumi

1. Reproductīvo produktu objektu operatori glabā un uztur pierakstus, kas satur vismaz šādu informāciju:
 - a) reproductīvo produktu iegūšanā izmantoto donordzīvnieku suga, vecums, identifikācija un veselības statuss;
 - b) ievākto, iegūto vai apstrādāto reproductīvo produktu vākšanas laiks un vieta, apstrāde un glabāšanas;
 - c) reproductīvo produktu identifikācija un sīkāka informācija par to galamērķa vietu, ja tā zināma;
 - d) dokumenti, kam jābūt līdzīgi reproductīvajiem produktiem, ko ievēd konkrētajā objektā vai izved no tā saskaņā ar 162. pantu un 164. panta 2. punktu un jebkuriem noteikumiem, kuri pieņemti saskaņā ar 162. panta 3. un 4. punktu;
 - e) attiecīgā gadījumā – klīnisko un laboratorisko testu rezultāti;
 - f) izmantotās laboratoriskās metodes.
2. Uz objektiem, kas attiecībā uz sarakstā norādītu vai no jauna radušos slimību izplatīšanu rada mazu risku, attiecīgā dalībvalsts var attiecināt izņēmumu attiecībā uz prasību par visas vai daļējas tādas informācijas lietvedību, kas norādīta sarakstā 1. punktā.
3. Reproductīvo produktu objektu operatori 1. un 2. punktā paredzēto pierakstu lietvedību glabā savos objektos un:
 - a) pēc pieprasījuma nekavējoties dara tos pieejamus kompetentajai iestādei;
 - b) glabā tos laikposmā, kura minimālo ilgumu nosaka kompetentā iestāde un kurš nevar būt mazāks par trim gadiem.

104. pants

Pārvadātāju lietvedības pienākumi

1. Pārvadātāji glabā un uztur pierakstus ar vismaz šādu informāciju:
 - a) objekti, ko tie apmeklējuši;
 - b) to turēto sauszemes dzīvnieku kategorijas, sugas un skaits, ko tie pārvadājuši;
 - c) izmantotā transportlīdzekļa tīrīšana, dezinficēšana un dezinsekcija;
 - d) konkrēto dzīvnieku pavaddokumentu detaļas, tostarp to dokumentu numuri.

Pierakstus glabā un uztur papīra vai elektroniskā formā.

2. Uz pārvadātājiem, kas attiecībā uz sarakstā norādītu vai no jauna radušos slimību izplatīšanu rada mazu risku, attiecīgā dalībvalsts var attiecināt izņēmumu attiecībā uz prasību par visas vai daļējas tādas informācijas lietvedību, kas norādīta sarakstā 1. punktā.

3. Pārvadātāji 1. un 2. punktā paredzēto pierakstu lietvedību kārtō:
 - a) tādā veidā, lai tos pēc pieprasījuma varētu tūlītēji darīt pieejamus kompetentajai iestādei;
 - b) glabājot tos laikposmā, kura minimālo ilgumu nosaka kompetentā iestāde un kurš nevar būt mazāks par trim gadiem.

105. pants

Savākšanas operācijas veicošo operatoru lietvedības pienākumi

1. Savākšanas operācijas veicošie operatori, uz kuriem attiecas reģistrēšanas prasība, kas noteikta 93. pantā, glabā un uztur pierakstus, kas satur vismaz šādu informāciju:
 - a) šo operatoru atbildībā esošu turētu sauszemes dzīvnieku sugas, kategorijas, skaits un identifikācija;
 - b) to atbildībā esošu turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošana, attiecīgi ar norādījumiem par:
 - i) to izcelsmes un galamērķa vietu;
 - ii) šādas pārvietošanas datumu;
 - c) dokumenti, kam jābūt līdzīgi turētiem sauszemes dzīvniekiem, kurus pārvieto to atbildībā, saskaņā ar 112. panta b) punktu, 113. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 114. panta 1. punkta c) apakšpunktu, 115. panta b) punktu, 117. panta b) punktu, 143. panta 1. un 2. punktu, 164. panta 2. punktu un jebkuriem noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 118. un 120. pantu un 144. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu;
 - d) to atbildībā esošu turētu sauszemes dzīvnieku mirstība; un
 - e) biodrošības pasākumi, uzraudzība, ārstēšana, testēšanas rezultāti un cita būtiska informācija, kas ir atbilstoša to atbildībā esošu turētu sauszemes dzīvnieku sugām un kategorijām.

Pierakstus glabā un uztur papīra vai elektroniskā formā.

2. Uz operatoriem, kas attiecībā uz sarakstā norādītu vai no jauna radušos slimību izplatīšanu rada mazu risku, attiecīgā dalībvalsts var attiecināt izņēmumu attiecībā uz prasību par visas vai daļējas tādas informācijas lietvedību, kas norādīta sarakstā 1. punktā.

3. Operatori:
 - a) pēc pieprasījuma dara šā panta 1. punktā paredzētos pierakstus pieejamus kompetentajai iestādei;
 - b) glabā minētos pierakstus tādā laikposmā, kura minimālo ilgumu nosaka kompetentā iestāde un kurš nevar būt mazāks par trim gadiem.

106. pants

Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz lietvedību

1. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz noteikumiem, kas papildina 102., 103., 104. un 105. pantā paredzētās lietvedības prasības par:
 - a) informāciju, kas jāreģistrē papildus informācijai, kas paredzēta 102. panta 1. punktā, 103. panta 1. punktā, 104. panta 1. punktā un 105. panta 1. punktā;
 - b) lietvedības papildprasībām, kas attiecas uz reproduktīvo produktu objektā ievāktiem, iegūtiem vai apstrādātiem reproduktīvo produktiem pēc tam, kad minētais objekts ir beidzis savu darbību.
2. Paredzot, kādi noteikumi jāpieņem ar 1. punktā paredzētajiem deleģētajiem aktiem, Komisija minētos noteikumus balsta uz šādiem aspektiem:
 - a) kādus riskus katra veida objekts vai darbība rada;
 - b) kādu sugu un kategoriju turēti sauszemes dzīvnieki vai kādi reproduktīvie produkti attiecīgajā objektā atrodas vai ir pārvadāti uz vai no minētā objekta;
 - c) kāda veida ražošana objektā notiek vai kāds ir darbības veids;
 - d) kādi ir tipiskie pārvietošanas modeļi un attiecīgo dzīvnieku kategorijas;
 - e) kāds ir attiecīgā operatora atbildībā esošo turēto sauszemes dzīvnieku skaits vai reproduktīvo produktu apjoms.

107. pants

Īstenošanas pilnvaras attiecībā uz atbrīvojumu no lietvedības prasībām

Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus par tiem objektu un operatoru veidiem, kurus dalībvalstis var atbrīvot no lietvedības prasībām, kas paredzētas 102., 103., 104. un 105. pantā attiecībā uz:

- a) objektiem, kur nelielā skaitā atrodas turēti sauszemes dzīvnieki vai neliels reproduktīvo produktu apjoms, vai operatoriem, kas rīkojas ar nelielu skaitu šādu dzīvnieku vai nelielu reproduktīvo produktu apjomu;
- b) turētu sauszemes dzīvnieku sugām vai kategorijām vai reproduktīviem produktiem.

Komisija, pieņemot minētos īstenošanas aktus, tos pamato uz kritērijiem, kas izklāstīti 106. panta 2. punktā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. NODAĻA

Izsekojamības prasības attiecībā uz turētiem sauszemes dzīvniekiem un reproduktīvajiem produktiem

1. iedaļa

Turēti sauszemes dzīvnieki

108. pants

Dalībvalstu atbildība par turētu sauszemes dzīvnieku identifikācijas un reģistrācijas sistēmas izveidi

1. Dalībvalsts izveido to turēto sauszemes dzīvnieku sugu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu, kuriem saskaņā ar šo regulu un jebkādiem pieņemtiem tai atbilstošiem noteikumiem ir vajadzīga šāda sistēma. Šādā sistēmā vajadzības gadījumā tiek paredzēta šādu dzīvnieku pārvietošanas dokumentēšana.

2. Izveidojot 1. punktā minēto sistēmu, dalībvalstis ņem vērā:
 - a) attiecīgo turēto sauszemes dzīvnieku sugas vai kategorijas;
 - b) minēto sugu vai kategoriju radīto risku.
3. Šā panta 1. punktā paredzētajā sistēmā ietverti šādi elementi:
 - a) tādi līdzekļi, lai identificētu turētus sauszemes dzīvniekus individuāli vai grupās;
 - b) identifikācijas dokumenti, pārvietošanas dokumenti un citi dokumenti turētu sauszemes dzīvnieku identificēšanai un izsekošanai, kā minēts 110. pantā;
 - c) atjaunināti pieraksti objektos, kā paredzēts 102. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā;
 - d) turētu sauszemes dzīvnieku datorizēta datubāze, kā paredzēts 109. panta 1. punktā;
4. Šā panta 1. punktā paredzētā sistēma izveidota tā, lai tā:
 - a) nodrošinātu šajā regulā paredzēto slimību profilakses un kontroles pasākumu efektīvu piemērošanu;
 - b) sekmētu izsekojamību attiecībā uz turētiem sauszemes dzīvniekiem un to pārvietošanu dalībvalstīs un starp tām, kā arī to ieviešanu Savienībā;
 - c) nodrošinātu minētās sistēmas elementu integrāciju, savietojamību un efektīvu savstarpēju sadarbību;
 - d) nodrošinātu, lai sistēma vajadzības robežās būtu pielāgota:
 - i) Savienības līmeņa paziņošanai un ziņošanai paredzētai datorizētai informācijas sistēmai, kā paredzēts 22. pantā,
 - ii) TRACES;
 - e) nodrošinātu saskaņotu pieeju attiecībā uz sistēmas aptvertajām dažādajām dzīvnieku sugām.
5. Dalībvalstis vajadzības gadījumā var:
 - a) pilnībā vai daļēji izmantot 1. punktā paredzēto sistēmu mērķiem, kas nav minēti 4. punkta a) un b) apakšpunktā;
 - b) integrēt identifikācijas dokumentus, pārvietošanas dokumentus un citus dokumentus, kas minēti 110. pantā, veterinārajā sertifikātā vai pašdeklarācijas dokumentā, kas paredzēti 143. panta 1. un 2. punktā un 151. panta 1. punktā, kā arī jebkuros noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 144. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu un 151. panta 3. un 4. punktu;
 - c) nozīmēt citu iestādi vai pilnvarot citu struktūru vai fizisku personu, lai nodrošinātu šā panta 1. punktā paredzētās identifikācijas un reģistrācijas sistēmas praktisko piemērošanu, tostarp izsniegt identifikācijas dokumentus un sagatavot paraugus, kā paredzēts 110. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā.

109. pants

Dalībvalstu pienākums izveidot un uzturēt turētu sauszemes dzīvnieku datorizētu datubāzi

1. Dalībvalstis izveido un uztur datorizētu datubāzi, lai reģistrētu vismaz:
 - a) šādu informāciju saistībā ar turētiem liellopu sugu dzīvniekiem:
 - i) dzīvnieku individuālā identificēšana, kā paredzēts 112. panta a) punktā;
 - ii) objekti, kuros tie turēti;
 - iii) dzīvnieku pārvietošana uz minētajiem objektiem un no tiem;

- b) šādu informāciju saistībā ar turētiem aitu un kazu sugu dzīvniekiem:
- i) to identifikācijas informācija, kā paredzēts 113. panta 1. punkta a) apakšpunktā, un objektos turēto dzīvnieku skaits;
 - ii) objekti, kuros tie turēti;
 - iii) dzīvnieku pārvietošana uz minētajiem objektiem un no tiem;
- c) šādu informāciju saistībā ar turētiem cūku sugu dzīvniekiem:
- i) to identifikācijas informācija, kā paredzēts 115. pantā, un objektos turēto dzīvnieku skaits;
 - ii) objekti, kuros tie turēti;
 - iii) dzīvnieku pārvietošana uz minētajiem objektiem un no tiem;
- d) šādu informāciju saistībā ar turētiem zirgu sugu dzīvniekiem:
- i) to unikālais kods, kā paredzēts 114. pantā;
 - ii) identifikācijas metode, kas paredzēta 114. panta 1. punkta b) apakšpunktā un kas attiecīgo dzīvnieku attiecīgā gadījumā saista ar iii) punktā minēto identifikācijas dokumentu;
 - iii) attiecīgās identifikācijas detaļas no identifikācijas dokumenta, kas paredzēts 114. panta 1. punkta c) apakšpunktā, atbilstoši noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 118. un 120. pantu;
 - iv) objekti, kuros minētie dzīvnieki parasti turēti;
- e) informācija saistībā ar citu sugu turētiem sauszemes dzīvniekiem, kas nepieder pie šā punkta a), b), c) un d) apakšpunktā minētajām sugām, ja tas paredzēts saskaņā ar 2. punktu pieņemtajos noteikumos.

2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz tādas informācijas dokumentēšanu, ko vajadzības gadījumā veic saistībā ar dzīvnieku sugām, kas nav šā panta 1. punkta a), b), c) un d) apakšpunktā minētās sugas, šā panta 1. pantā paredzētajā datorizētajā datubāzē sakarā ar konkrētajiem un būtiskajiem šo sugu radītajiem riskiem, lai:

- a) nodrošinātu šajā regulā paredzēto slimību profilakses pasākumu un kontroles pasākumu efektīvu piemērošanu,
- b) sekmētu izsekojamību attiecībā uz turētiem sauszemes dzīvniekiem, to pārvietošanu starp dalībvalstīm, kā arī attiecībā uz to ieviešanu Savienībā.

110. pants

Kompetentās iestādes pienākums attiecībā uz identifikācijas dokumentiem, pārvietošanas dokumentiem un citiem dokumentiem turētu sauszemes dzīvnieku identificēšanai un izsekošanai

1. Katra kompetentā iestāde:
 - a) izsniedz identifikācijas dokumentus turētiem sauszemes dzīvniekiem, ja minētie dokumenti tiek prasīti 114. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 117. panta b) punktā un noteikumos, kas pieņemti, ievērojot 118. un 120. pantu;
 - b) izsniedz identifikācijas dokumentus liellopiem, kā tas paredzēts 112. panta b) punktā, ja vien dalībvalstis neveic elektronisko datu apmaiņu ar citām dalībvalstīm saistībā ar elektronisku apmaiņas sistēmu no dienas, kad Komisija atzīst minētās sistēmas pilnvērtīgu darbību;
 - c) sagatavo pārvietošanas dokumentu un citu dokumentu paraugus turētu sauszemes dzīvnieku identificēšanai un izsekošanai, ja tas prasīts 113. panta 1. punkta b) apakšpunktā, 115. panta b) punktā, 117. panta b) punktā un noteikumos, kas pieņemti, ievērojot 118. un 120. pantu.

2. Šā panta 1. punkta b) apakšpunkts neskar dalībvalstu tiesības pieņemt valsts noteikumus par to dzīvnieku pasēm, kurus nav paredzēts pārvietot starp dalībvalstīm.

111. pants

Informācijas par identifikācijas līdzekļiem publiska pieejamība

Katra kompetentā iestāde informē Komisiju un dara publiski pieejamu informāciju par:

- a) saskaņā ar 109. panta 1. punktu dalībvalsts izveidoto datorizēto datubāzu kontaktpunktiem;
- b) iestādēm vai organizācijām, kas atbildīgas par identifikācijas dokumentu, pārvietošanas dokumentu un citu dokumentu izsniegšanu saskaņā ar 110. pantu, ņemot vērā 108. panta 5. punkta c) apakšpunktu;
- c) identifikācijas līdzekļiem, ko izmanto katrai turēto sauszemes dzīvnieku sugai un kategorijai saskaņā ar 112. panta a) punktu, 113. panta 1. punkta a) apakšpunktu, 114. panta 1. punktu, 115. panta a) punktu, 117. panta a) punktu un noteikumiem, kuri pieņemti, ievērojot 118. un 120. pantu;
- d) noteikto formu 110. pantā minēto identifikācijas dokumentu un citu dokumentu izsniegšanai.

112. pants

Operatoru pienākums attiecībā uz turētu liellopu sugu dzīvnieku identificēšanu

Operatori, kas tur liellopu sugu dzīvniekus:

- a) nodrošina, lai minētie turētie dzīvnieki tiktu individuāli identificēti ar fiziskiem identifikācijas līdzekļiem;
- b) nodrošina, lai minētajiem turētajiem dzīvniekiem, tos pārvietojot starp dalībvalstīm, būtu izcelsmes kompetentās iestādes vai nozīmētās iestādes, vai pilnvarotās struktūras izsniegts identifikācijas dokuments, ja vien nav izpildīti 110. panta 1. punkta b) apakšpunktā izklāstītie nosacījumi;
- c) nodrošina, ka:
 - i) attiecīgais operators minēto identifikācijas dokumentu saglabā, pareizi aizpilda un atjaunina; un
 - ii) minētajiem turētajiem sauszemes dzīvniekiem pārvietošanas laikā līdzītu būtu minētais identifikācijas dokuments, ja tas paredzēts b) apakšpunktā;
- d) informāciju par minēto turēto dzīvnieku pārvietošanu no attiecīgā objekta un uz to un par visiem piedzimšanas un nāves gadījumiem minētajā objektā nodod uz datorizēto datubāzi, kas paredzēta 109. panta 1. punktā.

113. pants

Operatoru pienākums attiecībā uz turētu aitu sugu un kazu sugu dzīvnieku identificēšanu

1. Operatori, kas tur turētus aitu sugu un kazu sugu dzīvniekus:

- a) nodrošina, lai katrs minētais turētais dzīvnieks tiktu identificēts ar fiziskiem identifikācijas līdzekļiem;
- b) nodrošina, lai minētajiem turētajiem dzīvniekiem, tos attiecīgās dalībvalsts teritorijā pārvietojot no objektiem, kuros tie turēti, līdzītu būtu pareizi aizpildīts pārvietošanas dokuments, kura pamatā ir saskaņā ar 110. pantu kompetentās iestādes sagatavots paraugs;

- c) informāciju par minēto turēto dzīvnieku pārvietošanu no objekta un uz to nodod uz datorizēto datubāzi, kas paredzēta 109. panta 1. punktā.
2. Dalībvalstis var atbrīvot operatorus no prasības nodrošināt, lai turētiem aitū un kazu sugu dzīvniekiem to pārvietošanas laikā to teritorijā līdzī būtu pārvietošanas dokumenti ar noteikumu, ka:
- a) atbilstīgajā pārvietošanas dokumentā ietvertā informācija ir iekļauta 109. panta 1. punktā paredzētajā datorizētajā datubāzē;
- b) turētu aitū un kazu sugu dzīvnieku identifikācijas un reģistrācijas sistēma sniedz tādu izsekojamības pakāpi, kura līdzvērtīga tai, ko nodrošina pārvietošanas dokumenti.

114. pants

Operatoru pienākums attiecībā uz turētu zirgu sugu dzīvnieku identifikāciju un reģistrāciju

1. Operatori, kas tur turētus zirgu sugu dzīvniekus, nodrošina, lai minētie dzīvnieki tiktu individuāli identificēti ar:
- a) unikālu kodu, kuru reģistrē 109. panta 1. punktā paredzētajā datorizētajā datubāzē;
- b) fiziskiem identifikācijas līdzekļiem vai citu metodi, kas turēto dzīvnieku nepārprotami saista ar šā punkta c) apakšpunktā paredzēto un saskaņā ar 110. pantu kompetentās iestādes izsniegto identifikācijas dokumentu;
- c) pareizi aizpildītu individuālo pastāvīgo identifikācijas dokumentu.
2. Operatori, kas tur turētus zirgu dzimtas dzīvniekus, nodrošina, ka informācija par minētajiem dzīvniekiem tiek nosūtīta uz datorizēto datubāzi, kā paredzēts 109. panta 1. punktā.

115. pants

Operatoru pienākums attiecībā uz turētu cūku sugu dzīvnieku identifikāciju un reģistrāciju

Operatori, kas tur turētus cūku sugu dzīvniekus:

- a) nodrošina, lai katrs minētais turētais dzīvnieks tiktu identificēts ar fizisku identifikācijas līdzekli;
- b) nodrošina, lai minētajiem turētajiem dzīvniekiem, tos attiecīgās dalībvalsts teritorijā pārvietojot no objekta, kuros tie turēti, līdzī būtu pareizi aizpildīts pārvietošanas dokuments, kura pamatā ir saskaņā ar 110. panta 1. punkta b) apakšpunktu kompetentās iestādes sagatavots paraugs;
- c) nosūta informāciju par objektu, kurā minētie dzīvnieki turēti, uz datorizēto datubāzi, kas paredzēta 109. panta 1. punktā.

116. pants

Atkāpes attiecībā uz turētu cūku sugu dzīvnieku pārvietošanu

Atkāpjoties no 115. panta b) punkta, dalībvalstis var atbrīvot operatorus no prasības nodrošināt, lai turētiem cūku sugu dzīvniekiem to pārvietošanas laikā attiecīgajā dalībvalstī līdzī būtu pareizi aizpildīti pārvietošanas dokumenti, kuru pamatā ir kompetentās iestādes sagatavots paraugs ar noteikumu, ka:

- a) informācija, kas ietverta šādos pārvietošanas dokumentos, ir iekļauta saskaņā ar 109. panta 1. punktu minētās dalībvalsts izveidotajā datorizētajā datubāzē;
- b) turētu sauszemes dzīvnieku, kas pieder cūku sugām, identifikācijas un reģistrācijas sistēma sniedz tādu izsekojamības pakāpi, kura līdzvērtīga tai, ko nodrošina minētie pārvietošanas dokumenti.

117. pants

Operatoru pienākums attiecībā uz turētu sauszemes dzīvnieku identificēšanu, kas nav liellopu, aitu, kazu, cūku un zirgu sugu dzīvnieki

Operatori nodrošina, ka turēti sauszemes dzīvnieki, kas nepieder liellopu, aitu, kazu, cūku vai zirgu sugām, atbilst šādām prasībām, ja tas paredzēts noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 118. un 120. pantu:

- a) tie ir identificēti individuāli vai grupās;
- b) tiem līdzī ir pareizi aizpildīti un atjaunināti identifikācijas dokumenti, pārvietošanas dokumenti vai citi dokumenti dzīvnieku identificēšanai un izsekošanai atbilstoši konkrētajai dzīvnieku sugai.

118. pants

Īstenošanas pilnvaras attiecībā uz identificēšanu un reģistrēšanu

1. Komisija saskaņā ar 264. pantu pieņem deleģētos aktus attiecībā uz:
 - a) sīki izstrādātām prasībām 112. panta a) punktā, 113. panta 1. punkta a) apakšpunktā, 114. panta 1. punktā, 115. panta a) punktā un 117. panta a) punktā paredzētajiem identifikācijas līdzekļiem un metodēm turētiem sauszemes dzīvniekiem, tostarp to piemērošanu un lietojumu;
 - b) noteikumiem par informāciju, kas iekļaujama:
 - i) 109. panta 1. punkta a)–d) apakšpunktā paredzētajās datorizētajās datubāzēs,
 - ii) 112. panta b) punktā, 113. panta 1. punkta b) apakšpunktā, 114. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 115. panta b) punktā paredzētajos identifikācijas un pārvietošanas dokumentos;
 - c) noteikumiem par elektronisko datu apmaiņu starp dalībvalstu datorizētajām datubāzēm, kā minēts 110. panta 1. punkta b) apakšpunktā.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 264. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:
 - a) sīki izstrādātām prasībām par šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem līdzekļiem un metodēm alternatīviem identifikācijas līdzekļiem un metodēm, kā arī atbrīvojumiem un īpašiem noteikumiem par dažām dzīvnieku kategorijām vai apstākļiem un nosacījumiem attiecībā uz šādiem atbrīvojumiem;
 - b) īpašiem noteikumiem par 112. panta b) punktā, 113. panta 1. punkta b) apakšpunktā, 114. panta 1. punkta c) apakšpunktā, 115. panta b) punktā un 117. panta b) punktā paredzētajiem identifikācijas vai pārvietošanas dokumentiem, kuriem jābūt līdzīgi dzīvniekiem, kad tos pārvieto;
 - c) sīki izstrādātām prasībām tādu turētu sauszemes dzīvnieku, kas nepieder liellopu, aitu, kazu, cūku un zirgu sugām, identifikācijai un reģistrācijai, vajadzības gadījumā ņemot vērā attiecīgo sugu radītos riskus, lai:
 - i) nodrošinātu šajā regulā paredzēto slimību profilakses un kontroles pasākumu efektīvu piemērošanu,
 - ii) sekmētu izsekojamību attiecībā uz turētiem sauszemes dzīvniekiem un to pārvietošanu dalībvalstīs un starp tām un to ieviešanu Savienībā;
 - d) noteikumiem par informāciju, kas iekļaujama:
 - i) 109. panta 1. punkta e) apakšpunktā paredzētajās datorizētajās datubāzēs,
 - ii) 117. panta b) punktā paredzētajos identifikācijas un pārvietošanas dokumentos;
 - e) noteikumiem par turētu sauszemes dzīvnieku, identifikāciju un reģistrāciju, kā minēts 112.–117. pantā, pēc to ieviešanas Savienībā.

3. Paredzot, kādi noteikumi jāpieņem ar šajā pantā paredzētajiem deleģētajiem aktiem, Komisija minētos noteikumus balsta uz 119. panta 2. punktā paredzētajiem apsvērumiem.

119. pants

Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz atkāpēm no izsekojamības prasībām

1. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz atkāpēm operatoriem no identificēšanas un reģistrēšanas prasībām, kā paredzēts 112., 113., 114. un 115. pantā:

- a) gadījumos, ja viens vai vairāki no 108. panta 3. punktā uzskaitītajiem elementiem nav vajadzīgi 108. panta 4. punkta a) un b) apakšpunktā paredzēto prasību izpildei; un
- b) ja citi dalībvalstī spēkā esošie izsekojamības pasākumi nodrošina, ka netiek ierobežota konkrēto dzīvnieku izsekojamības pakāpe,

kā arī pārejas pasākumi, kas vajadzīgi šādu atkāpju praktiskai piemērošanai.

2. Paredzot, kādi noteikumi jāpieņem ar 1. punktā paredzētajiem deleģētajiem aktiem, Komisija minētos noteikumus balsta uz šādiem apsvērumiem:

- a) attiecīgo turēto sauszemes dzīvnieku sugas un kategorijas;
- b) iespējamais risks minētajiem turētajiem sauszemes dzīvniekiem;
- c) dzīvnieku skaits attiecīgajos objektos;
- d) ražošanas veids objektos, kuros minētie sauszemes dzīvnieki tiek turēti;
- e) attiecīgo turēto sauszemes dzīvnieku sugu vai kategoriju pārvietošanas modeļi;
- f) attiecīgo turēto sauszemes dzīvnieku sugu aizsardzības un saglabāšanas apsvērumi;
- g) citu 108. panta 3. punktā minētās turētu sauszemes dzīvnieku identifikācijas un reģistrācijas sistēmas izsekojamības elementu sniegums.

120. pants

Īstenošanas pilnvaras attiecībā uz turētu sauszemes dzīvnieku izsekojamību

1. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem noteikumus:

- a) par vienādu piekļuvi datiem, kas iekļauti datorizētajās datubāzēs, un datorizēto datubāzu tehniskajām specifikācijām un darbības noteikumiem, kā minēts 109. panta 1. punkta a)–d) apakšpunktā;
- b) par tehniskajiem nosacījumiem un kārtību attiecībā uz elektronisko datu apmaiņu starp dalībvalstu datorizētajām datubāzēm un datu apmaiņas sistēmu pilnvērtīgas darbības atzīšanu, kas minēta 110. panta 1. punkta b) apakšpunktā.

2. Komisija ar īstenošanas aktiem var pieņemt noteikumus:

- a) par 108. panta 1. punktā paredzētās dažādu sugu vai kategoriju turētu sauszemes dzīvnieku identifikācijas un reģistrācijas sistēmas vienotu piemērošanu, lai nodrošinātu tās efektīvu darbību;
- b) par 108. panta 5. punkta c) apakšpunkta vienādu piemērošanu attiecībā uz pilnvarotajām struktūrām vai fiziskām personām, kas minētas 108. panta 5. punktā, un to nozīmēšanas nosacījumiem;
- c) par identifikācijas līdzekļu un metožu tehniskajām specifikācijām un procedūrām, formātu, dizainu un darbības noteikumiem, tostarp:
 - i) identifikācijas līdzekļu un metožu piemērošanas laikposmiem,

- ii) identifikācijas līdzekļu un metožu noņemšanu, pārveidošanu vai aizstāšana un šādu darbību termiņiem, un
 - iii) identifikācijas koda konfigurāciju;
 - d) par tehniskajām specifikācijām, formātu un darbības noteikumiem attiecībā uz 112. panta b) punktā, 113. panta 1. punkta b) apakšpunktā, 114. panta 1. punkta c) apakšpunktā, 115. panta b) punktā un 117. panta b) punktā paredzētajiem identifikācijas un pārvietošanas dokumentiem;
 - e) par vienādu piekļuvi datiem, kas iekļauti datorizētajās datubāzēs, un datorizēto datubāzu tehniskajām specifikācijām un darbības noteikumiem, kā minēts 109. panta 1. punkta e) apakšpunktā;
 - f) par termiņiem, pienākumiem un procedūrām attiecībā uz informācijas nodošanu, ko veic operatori vai citas fiziskas vai juridiskas personas, un turētu sauszemes dzīvnieku reģistrāciju datorizētajās datubāzēs;
 - g) attiecīgā gadījumā – par pamatnostādņēm un procedūrām dzīvnieku elektroniskajai identifikācijai;
 - h) par atbrīvojumu no identificēšanas un reģistrēšanas prasībām, kuras paredzētas saskaņā ar 119. panta 1. punktu pieņemtajos noteikumos, praktisku piemērošanu.
3. Šajā pantā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. iedaļa

Reproduktīvie produkti

121. pants

Izsekojamības prasības attiecībā uz turētu liellopu, aitu, kazu, cūku un zirgu sugu dzīvnieku reprodiktīvajiem produktiem

1. Operatori, kas iegūst, apstrādā vai glabā reprodiktīvos produktus, marķē turētu liellopu, kazu, aitu, cūku un zirgu sugu dzīvnieku reprodiktīvos produktus tādā veidā, lai būtu skaidri izsekojami:
- a) donordzīvnieki;
 - b) ievākšanas datums; un
 - c) reprodiktīvo produktu objekti, kur produkti ievākti, iegūti, apstrādāti un glabāti.
2. Šā panta 1. punktā paredzētais marķējums izstrādāts tā, lai nodrošinātu:
- a) šajā regulā paredzēto slimību profilakses un kontroles pasākumu efektīvu piemērošanu;
 - b) reprodiktīvo produktu izsekojamību, to pārvietošanu dalībvalstī un starp dalībvalstīm, kā arī to ieviešanu Savienībā.

122. pants

Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz reprodiktīvo produktu izsekojamības prasībām

1. Komisija saskaņā ar 264. pantu pieņem deleģētos aktus attiecībā uz tādām izsekojamības prasībām attiecībā uz reprodiktīvajiem produktiem no turētiem sauszemes dzīvniekiem, kas pieder pie liellopu, aitu, kazu, cūku un zirgu sugām, ar kurām papildina 121. pantā paredzētos noteikumus;
2. Komisija saskaņā ar 264. pantu pieņem deleģētos aktus attiecībā uz izsekojamības prasībām attiecībā uz reprodiktīvajiem produktiem no citu sugu turētiem sauszemes dzīvniekiem, kas nepieder pie liellopu, kazu, aitu, cūku un zirgu sugām, ja tas vajadzīgs:
- a) šajā regulā paredzēto slimību profilakses un kontroles pasākumu efektīvai piemērošanai,

- b) lai būtu izsekojami minētie reproduktīvie produkti, to pārvietošana dalībvalstī un starp tām, kā arī to ieviešana Savienībā.
3. Pieņemot 1. punktā paredzētos deleģētos aktus, Komisija minētos aktus balsta uz šādiem aspektiem:
- a) turēto sauszemes dzīvnieku sugas, no kurām iegūti reproduktīvie produkti;
 - b) donordzīvnieku veselības statuss;
 - c) ar šādiem reproduktīviem produktiem saistītais risks;
 - d) reproduktīvo produktu veids;
 - e) reproduktīvo produktu ievākšanas, ieguves, apstrādes un glabāšanas veids;
 - f) atbilstīgo turēto sauszemes dzīvnieku sugu un kategoriju, kā arī to reproduktīvo produktu pārvietošanas modeļi;
 - g) turētu sauszemes dzīvnieku sugu aizsardzības un saglabāšanas apsvērumi;
 - h) citi elementi, kas var sekmēt reproduktīvo produktu izsekojamību.

123. pants

Īstenošanas pilnvaras attiecībā uz reproduktīvo produktu izsekojamības prasībām

Komisija ar īstenošanas aktiem paredz noteikumus par:

- a) marķējuma tehniskajām prasībām un specifikācijām, kā paredzēts 121. panta 1. punktā;
- b) darbības prasībām attiecībā uz izsekojamību, kas paredzētas deleģētos aktos, kuri pieņemti, ievērojot 122. panta 1. punktu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. NODAĻA

Turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošana Savienībā

1. iedaļa

Vispārīgas prasības attiecībā uz pārvietošanu

124. pants

Vispārīgas prasības attiecībā uz turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanu

1. Operatori veic pienācīgus profilakses pasākumus, lai nodrošinātu, ka turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošana neapdraud galamērķa vietas veselības statusu attiecībā uz:
- a) 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām;
 - b) slimībām, kas radušās no jauna.
2. Operatori pārvieto no saviem objektiem vai pieņem tikai tādus turētus sauszemes dzīvniekus, ja konkrētie dzīvnieki atbilst šādiem nosacījumiem:
- a) tie ir no objektiem:
 - i) kurus kompetentā iestāde ir reģistrējusi saskaņā ar 93. pantu; vai

- ii) kurus kompetentā iestāde ir apstiprinājusi atbilstoši 97. panta 1. punktam un 98. pantam, ja tas nepieciešams saskaņā ar 94. panta 1. punktu vai 95. pantu, vai arī
 - iii) kuriem piešķirta atkāpe no 84. pantā noteiktās reģistrācijas prasības;
- b) tie atbilst identificēšanas un reģistrēšanas prasībām, kas noteiktas 112., 113., 114., 115. un 117. pantā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 118. un 120. pantu.

125. pants

Slimību profilakses pasākumi attiecībā uz pārvadāšanu

1. Operatori veic pienācīgos un vajadzīgos profilakses pasākumus, lai nodrošinātu, ka:
 - a) turētu sauszemes dzīvnieku veselības statuss pārvadāšanas laikā nav apdraudēts;
 - b) turētu sauszemes dzīvnieku pārvadāšanas operācijas neizraisa 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību potenciālu izplatīšanos cilvēku un dzīvnieku vidū;
 - c) tiek veikta iekārtu un transportlīdzekļu tīrīšana un dezinficēšana, kukaiņu un grauzēju kontrole tajās un citi pienācīgi biodrošības pasākumi, kas piemēroti ar attiecīgajām pārvadāšanas operācijām saistītajiem riskiem.
2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz:
 - a) nosacījumiem un prasībām, kas attiecas uz iekārtu un transportlīdzekļu tīrīšanu un dezinficēšanu, kukaiņu un grauzēju kontroli tajās un biocīdu izmantošanu šiem nolūkiem;
 - b) citiem piemērotiem šā panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētiem biodrošības pasākumiem.

2. iedaļa

Pārvietošana starp dalībvalstīm

126. pants

Vispārīgas prasības attiecībā uz turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanu starp dalībvalstīm

1. Operatori pārvieto uz citu dalībvalsti tikai tādus turētus sauszemes dzīvniekus, kuri atbilst šādiem nosacījumiem:
 - a) tiem nav slimību simptomu;
 - b) tie ir no reģistrētiem vai apstiprinātiem objektiem:
 - i) kuros nav paaugstināta mirstības līmeņa ar nenoskaidrotu cēloni;
 - ii) kuriem nepiemēro pārvietošanas ierobežojumus, kas skar sugas, kuras pārvietošanas saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti 55. panta 1. punktā, 61. panta 1. punkta a) apakšpunktā, 62. pantā, 65. panta 1. punkta c) apakšpunktā, 74. panta 1. punktā un 79. pantā, un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 55. panta 2. punktu, 63. un 67. pantu, 71. panta 3. punktu, 74. panta 4. punktu un 83. panta 2. punktu, vai ārkārtas pasākumiem, kas paredzēti 257. un 258. pantā, un jebkuriem noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 259. pantu, ja vien saskaņā ar minētajiem noteikumiem nav piešķirtas atkāpes no pārvietošanas ierobežojumiem;
 - iii) kuri neatrodas ierobežojumu zonā saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti 55. panta 1. punkta f) apakšpunkta ii) punktā, 64. un 65. pantā, 74. panta 1. punktā, 79. pantā, un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 67. pantu, 71. panta 3. punktu, 74. panta 4. punktu un 83. panta 2. punktu, vai ārkārtas pasākumiem, kas paredzēti 257. un 258. pantā, un jebkuriem noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 259. pantu, ja vien saskaņā ar minētajiem noteikumiem nav piešķirtas atkāpes;

- c) tie pienācīgu laikposmu pirms datuma, kurā paredzēta pārvietošana uz citu dalībvalsti, nav bijuši saskarē ar turētiem sauszemes dzīvniekiem, kuriem piemēro pārvietošanas ierobežojumus, kā minēts b) apakšpunkta ii) un iii) punktā, vai turētiem sauszemes dzīvniekiem, kuri pieder sarakstā norādītai sugai un kuriem ir zemāks veselības statuss, tādējādi pēc iespējas samazinot slimības izplatīšanās iespēju, ņemot vērā šādus aspektus:
- i) konkrēto sarakstā norādīto slimību un no jauna radušos slimību inkubācijas periods un pārnēsāšanas ceļi,
 - ii) attiecīgā objekta veids,
 - iii) pārvietoto turēto sauszemes dzīvnieku suga un kategorija,
 - iv) citi epidemioloģiski faktori;
- d) tie atbilst attiecīgajām 3.–8. iedaļā (130.–154. pantā) paredzētajām prasībām.

2. Operatori veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka uz citu dalībvalsti pārvietotie turētie sauszemes dzīvnieki ir nosūtīti tieši uz galamērķa vietu minētajā citā dalībvalstī, ja vien tiem nav jāapstājas atpūtas vietā dzīvnieku labturības iemeslu labad.

127. pants

Operatoru pienākumi galamērķa vietā

1. Objektu un lopkautuvju operatori, kas saņem turētus sauszemes dzīvniekus no citas dalībvalsts:
- a) pārbauda, vai:
 - i) ir identifikācijas līdzekļi vai metodes, kas paredzēti 112. panta a) punktā, 113. panta 1. punkta a) apakšpunktā, 114. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, 115. panta a) punktā un 117. panta a) punktā, kā arī noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar 118. un 120. pantu;
 - ii) ir identifikācijas dokumenti, kas paredzēti 112. panta b) punktā, 113. panta 1. punkta b) apakšpunktā, 114. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 117. panta b) punktā, kā arī noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar 118. un 120. pantu, un vai tie pareizi aizpildīti;
 - b) pārbauda, vai ir veterinārie sertifikāti, kas paredzēti 143. pantā un jebkuros noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar 144. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu, vai pašdeklarācijas dokumenti, kas paredzēti 151. pantā un noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar 151. panta 3. un 4. punktu;
 - c) pēc saņemto sauszemes dzīvnieku pārbaudes informē galamērķa vietas kompetento iestādi par visiem pārkāpumiem attiecībā uz:
 - i) saņemtajiem turētajiem sauszemes dzīvniekiem;
 - ii) šā punkta a) apakšpunkta i) punktā paredzētajiem identifikācijas līdzekļiem vai metodēm;
 - iii) dokumentiem, kas minēti a) apakšpunkta ii) punktā un b) apakšpunktā.
2. Ja konstatēts kāds no 1. punkta c) apakšpunktā minētajiem pārkāpumiem, operators izolē dzīvniekus, uz kuriem attiecas minētais pārkāpums, līdz galamērķa vietas kompetentā iestāde par tiem pieņem lēmumu.

128. pants

Aizliegums attiecībā uz turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanu ārpus dalībvalsts teritorijas slimību izskaušanas nolūkā

Operatori nepārvieto turētus sauszemes dzīvniekus, kurus paredzēts nokaut slimības izskaušanas nolūkā atbilstīgi izskaušanas programmai, kā paredzēts 31. panta 1. vai 2. punktā, uz citu dalībvalsti, ja vien galamērķa dalībvalsts un attiecīgā gadījumā šķērsojamā dalībvalsts pārvietošanu nav iepriekš atļāvusi.

129. pants

Vispārīgas prasības, ko piemēro operatori attiecībā uz tādu turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanu, kurus ved caur dalībvalstīm, bet kuri paredzēti eksportam no Savienības uz trešām valstīm vai teritorijām

Operatori nodrošina, ka turēti sauszemes dzīvnieki, kuri paredzēti eksportam uz trešo valsti vai teritoriju un pa ceļam šķērso citas dalībvalsts teritoriju, atbilst 124., 125., 126. un 128. pantā noteiktajām prasībām.

3. iedaļa

Konkrētas prasības attiecībā uz nagaiņu un mājputnu pārvietošanu uz citām dalībvalstīm

130. pants

Turētu nagaiņu un mājputnu pārvietošana uz citām dalībvalstīm

Operatori pārvieto turētus nagaiņus un mājputnus no objekta vienā dalībvalstī uz citu dalībvalsti tikai tad, ja konkrētie dzīvnieki atbilst šādiem nosacījumiem attiecībā uz 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām:

- a) pārvietošanas laikā tiem nav 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību klīnisko simptomu vai pazīmju;
- b) tiem piemērots minētajām sarakstā norādītajām slimībām atbilstošs uzturēšanās periods, ņemot vērā pārvietojamo turētu nagaiņu un mājputnu sugu un kategoriju;
- c) minētajām sarakstā norādītajām slimībām un pārvietojamo nagaiņu un mājputnu sugām un kategorijām atbilstīgā laikposmā izcelsmes objektā nav ievesti nekādi turēti nagaiņi vai mājputni, ja prasība ar šādu nolūku iekļauta saskaņā ar 131. vai 135. pantu pieņemtajos noteikumos;
- d) tiek pieņemts, ka tie nerada būtisku risku, ka minētās sarakstā norādītās slimības varētu izplatīties galamērķa vietā, pamatojoties uz:
 - i) veselības statusu saistībā ar slimībām, kuras attiecas uz pārvietoto nagaiņu vai mājputnu sugām vai kategorijām, ņemot vērā galamērķa un izcelsmes vietas veselības statusu;
 - ii) tādu laboratorisku vai citādu izmeklējumu rezultātiem, kuras nepieciešamas, lai nodrošinātu konkrētajai pārvietošanai prasītās garantijas par veselības statusu;
 - iii) vakcinācijas vai citu slimības profilakses vai riska mazināšanas pasākumu veikšanu, kuru mērķis ir ierobežot attiecīgās slimības izplatību galamērķa un šķērsojamās vietās.

131. pants

Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz turētu sauszemes nagaiņu un mājputnu pārvietošanu uz citām dalībvalstīm

1. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz:
 - a) uzturēšanās periodu, kā minēts 130. panta b) punktā;
 - b) nepieciešamo laikposmu, lai pirms pārvietošanas objektā ierobežotu turētu nagaiņu vai mājputnu ieviešanu, kā paredzēts 130. panta c) punktā;

- c) papildu prasībām, lai, kā paredzēts 130. panta d) punktā, nodrošinātu, ka turēti nagaiņi un mājputni nerada būtisku risku attiecībā uz 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību izplatīšanos;
- d) citiem nepieciešamajiem riska mazināšanas pasākumiem, ar ko papildina 130. pantā noteiktās prasības.
2. Paredzot, kādi noteikumi jāpieņem ar 1. punktā paredzētajiem deleģētajiem aktiem, Komisija minētos noteikumus balsta uz šādiem apsvērumiem:
- a) uz pārvietojamo turēto nagaiņu vai mājputnu sarakstā norādītu sugu vai kategoriju attiecināmās 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētās sarakstā norādītās slimības;
- b) veselības statuss attiecībā uz 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām objektos, nodalījumos, zonās, kā arī izcelsmes un galamērķa dalībvalstīs;
- c) attiecīgā objekta veids un ražošanas veids izcelsmes un galamērķa vietās;
- d) attiecīgās pārvietošanas veids;
- e) pārvietojamo turēto nagaiņu vai mājputnu sugas un kategorijas;
- f) pārvietojamo turēto nagaiņu vai mājputnu vecums;
- g) citi epidemioloģiski faktori.

132. pants

Uz citu dalībvalsti pārvietoti, kaušanai paredzēti turēti nagaiņi un mājputni

1. Lopkautuvju operatori, kas saņem turētus nagaiņus vai mājputnus no citas dalībvalsts, šos dzīvniekus nokauj cik drīz vien iespējams pēc to ierašanās un ne vēlāk kā termiņā, kas jānosaka deleģētos aktos, kurus pieņem saskaņā ar 2. punktu.
2. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz šā panta 1. punktā paredzēto kaušanas termiņu.

4. iedaļa

Turētu nagaiņu un mājputnu savākšanas operācijas

133. pants

Atkāpes attiecībā uz savākšanas operācijām

1. Atkāpjoties no 126. panta 2. punkta, operatori pārvietošanas laikā no izcelsmes dalībvalsts uz citām dalībvalstīm turētiem nagaiņiem un mājputniem var veikt maksimāli trīs savākšanas operācijas.
2. Šā panta 1. punktā paredzētās savākšanas operācijas norit tikai saskaņā ar 97. panta 1. punktu un 99. panta 3. un 4. punktu minētajam mērķim apstiprinātā objektā.

Tomēr izcelsmes dalībvalsts var atļaut savākšanas operāciju transportlīdzeklī tās teritorijā, savācot turētus nagaiņus vai mājputnus tieši no to izcelsmes objekta, ar noteikumu, ka minētie dzīvnieki netiek atkal izkrauti minētās operācijas laikā un pirms:

- a) ierašanās objektā vai galamērķa vietā; vai
- b) sekojošas savākšanas operācijas objektā, kas šim nolūkam apstiprināts saskaņā ar 97. panta 1. punktu un 99. panta 4. un 5. punktu.

134. pants

Slimību profilakses prasības attiecībā uz savākšanas operācijām

Operatori, kas veic savākšanas operācijas, nodrošina, ka:

- a) savāktiem turētiem nagaiņiem un mājputniem ir vienāds veselības statuss; gadījumā, ja tiem nav vienāds veselības statuss, visiem šādiem savāktiem dzīvniekiem piemēro zemāko veselības statusu;
- b) turētos nagaiņus un mājputnus savāc un pārvieto uz galamērķa vietu citā dalībvalstī cik drīz vien iespējams pēc to izcelsmes objekta atstāšanas un ne vēlāk kā termiņā, kas jānosaka deleģētajā aktā, kas pieņemts atbilstīgi 135. panta c) punktam;
- c) tiek veikti vajadzīgie biodrošības pasākumi, lai nodrošinātu, ka savāktie turētie nagaiņi un mājputni:
 - i) nenonāk saskarē ar turētiem nagaiņiem vai mājputniem, kuriem ir zemāks veselības statuss,
 - ii) nerada 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību būtisku izplatīšanās risku turētiem nagaiņiem vai mājputniem vietā, kur notiek savākšanas operācijas;
- d) gadījumos, kad tas prasīts šajā regulā, turētie nagaiņi un mājputni ir identificēti un tiem līdzi ir šādi dokumenti:
 - i) identifikācijas un pārvietošanas dokumenti, kā paredzēts 112. panta b) punktā, 113. panta 1. punkta b) apakšpunktā, 114. panta 1. punkta c) apakšpunktā, 115. panta b) punktā un 117. panta b) punktā un jebkuros noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 118. un 120. pantu, ja vien nav piešķirtas atkāpes saskaņā ar 113. panta 2. punktu un 119. pantu;
 - ii) veterinārie sertifikāti, kā paredzēts 143. pantā un 144. panta 1. punkta c) apakšpunktā, ja vien noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 144. panta 1. punkta a) apakšpunktu, nav piešķirtas atkāpes;
 - iii) attiecīgā gadījumā pašdeklarācijas dokuments, kā paredzēts 151. pantā.

135. pants

Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz savākšanas operācijām

Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz:

- a) konkrētiem noteikumiem attiecībā uz savākšanas operācijām, kad papildus 134. panta b) un c) punktā paredzētajiem pasākumiem spēkā ir citi riska mazināšanas pasākumi;
- b) kritērijiem, saskaņā ar kuriem izcelsmes dalībvalstis var atļaut savākšanas operācijas transportlīdzekli, kā paredzēts 133. panta 2. punkta otrajā daļā;
- c) termiņu no brīža, kad turētus nagaiņus vai mājputnus izved no to izcelsmes objekta, līdz brīdim, kad tos no savākšanas operācijas izved uz pēdējo galamērķi citā dalībvalstī, kā paredzēts 134. panta b) punktā;
- d) detalizētiem noteikumiem, kas attiecas uz regulas 134. panta c) punktā paredzētajiem biodrošības pasākumiem.

5. iedaļa

Turētu sauszemes dzīvnieku, kas nav turēti nagaiņi vai mājputni, pārvietošana uz citām dalībvalstīm

136. pants

Turētu sauszemes dzīvnieku, kas nav turēti nagaiņi vai mājputni, pārvietošana uz citām dalībvalstīm un deleģētie akti

1. Operatori pārvieto turētus sauszemes dzīvniekus, kas nav turēti nagaiņi vai mājputni, no objekta vienā dalībvalstī uz citu dalībvalsti tikai tad, ja konkrētie dzīvnieki nerada būtisku risku attiecībā uz 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību izplatīšanos galamērķa vietā.

2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu, ar kuriem nosaka sīki izstrādātus noteikumus, lai nodrošinātu, ka turētie sauszemes dzīvnieki, kas nav turēti nagaiņi vai mājputni, nerada būtisku risku attiecībā uz 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību izplatīšanos, kā paredzēts šā panta 1. punktā.
3. Paredzot, kādi sīki izstrādāti noteikumi jāpieņem ar 2. punktā paredzētajiem deleģētajiem aktiem, Komisija minētos noteikumus balsta uz šādiem apsvērumiem:
 - a) uz pārvietojamo turēto sauszemes dzīvnieku sarakstā norādīto sugu vai kategoriju attiecināmās 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētās sarakstā norādītās slimības;
 - b) veselības statuss attiecībā uz 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām izcelsmes objektos, nodalījumos, zonās un dalībvalstīs, kā arī galamērķa vietā;
 - c) objektu veidi un ražošanas veidi izcelsmes vietā un galamērķa vietā;
 - d) pārvietošanas veidi, ņemot vērā dzīvnieku galīgo izmantošanu galamērķa vietā;
 - e) pārvietojamo turēto sauszemes dzīvnieku sugas un kategorijas;
 - f) pārvietojamo turēto sauszemes dzīvnieku vecums;
 - g) citi epidemioloģiski faktori.

6. iedaļa

Atkāpes no riska mazināšanas pasākumiem, kas attiecas uz turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanu, un to papildināšana

137. pants

Norobežotiem objektiem paredzēti turēti sauszemes dzīvnieki un deleģētie akti

1. Operatori pārvieto turētus sauszemes dzīvniekus uz norobežotu objektu tikai tad, ja konkrētie dzīvnieki atbilst šādiem nosacījumiem:
 - a) to izcelsme ir citā norobežotā objektā;
 - b) norobežotajā galamērķa objektā tie nerada 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību būtisku izplatīšanās risku sarakstā norādītām dzīvnieku sugām vai kategorijām, izņemot, ja konkrētā pārvietošana ir atļauta zinātniskiem mērķiem.
2. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz:
 - a) tādiem sīki izstrādātiem noteikumiem turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanai uz norobežotiem objektiem, kas papildina noteikumus, kuri paredzēti šā panta 1. punktā;
 - b) konkrētiem noteikumiem turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanai uz norobežotiem objektiem, ja spēkā esošie riska mazināšanas pasākumi nodrošina, ka šāda pārvietošana nerada būtisku risku turētu sauszemes dzīvnieku veselībai minētajā norobežotajā objektā un objektos tā apkaimē.

138. pants

Turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošana zinātniskiem mērķiem un deleģētie akti

1. Galamērķa vietas kompetentā iestāde, ja tam piekrīt izcelsmes vietas kompetentā iestāde, var atļaut turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanu uz galamērķa dalībvalsts teritoriju zinātniskiem mērķiem, ja minētā pārvietošana neatbilst 1.–5. iedaļas (124.–136. panta) prasībām, izņemot 124. un 125. panta, 126. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punkta un 127. panta prasības.

2. Galamērķa vietas kompetentā iestāde piešķir 1. punktā paredzētās atkāpes tikai ar šādiem nosacījumiem:
 - a) galamērķa un izcelsmes vietu kompetentās iestādes:
 - i) ir vienojušās par šādas pārvietošanas nosacījumiem;
 - ii) nodrošina, ka pastāv vajadzīgie riska mazināšanas pasākumi, lai šāda pārvietošana neapdraudētu to vietu veselības statusu vietās, kas ir pa ceļam, un galamērķa vietas veselības statusu attiecībā uz 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām; un
 - iii) attiecīgā gadījumā ir paziņojušas šķērsojamo dalībvalstu kompetentajām iestādēm par piešķirto atkāpi un par tās piešķiršanas nosacījumiem; un
 - b) minētā dzīvnieku pārvietošana norit izcelsmes vietas un galamērķa vietas kompetento iestāžu uzraudzībā un vajadzības gadījumā šķērsojamo dalībvalstu kompetento iestāžu uzraudzībā.
3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz noteikumiem par kompetento iestāžu piešķirtajām atkāpēm, papildinot noteikumus, kas paredzēti šā panta 1. un 2. punktā.

139. pants

Atkāpes attiecībā uz rekreatīvo izmantošanu, sporta un kultūras pasākumiem, darbu pierobežā un ganībām

1. Galamērķa vietas kompetentā iestāde var piešķirt atkāpes no 2.–5. iedaļas (126.–136. panta) prasībām, izņemot 126. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktu un 127. un 128. pantu, turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanai Savienības iekšienē starp dalībvalstīm, ja šāda pārvietošana paredzēta:
 - a) rekreatīvai izmantošanai pierobežā;
 - b) izstādēm un sporta, kultūras vai līdzīgiem pasākumiem, kas tiek organizēti pierobežā;
 - c) turētu sauszemes dzīvnieku ganišanai ganībās, kas dalībvalstīm ir kopējas; vai
 - d) darbam, ko turēti sauszemes dzīvnieki veikuši dalībvalstu pierobežā.
2. Izcelsmes un galamērķa dalībvalstis vienojas par galamērķa vietas kompetentās iestādes piešķirtām atkāpēm turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanai 1. punktā paredzētajiem mērķiem un veic pienācīgus riska mazināšanas pasākumus, lai nodrošinātu, ka šāda pārvietošana nerada būtisku risku.
3. Šā panta 2. punktā minētās dalībvalstis informē Komisiju par 1. punktā paredzēto atkāpju piešķiršanu.
4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu par noteikumiem, kas attiecas uz galamērķa vietas kompetentās iestādes piešķirtajām atkāpēm, papildinot noteikumus, kas paredzēti šā panta 1. punktā.

140. pants

Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz cirkiem, izstādēm, sporta pasākumiem un rekreatīvo lietojumu, zoodārziem, zooveikaliem, dzīvnieku patversmēm un vairumtirgotavām

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz:

- a) konkrētiem noteikumiem, ar ko papildina 2.–5. iedaļā (126.–136. pantā) paredzētos noteikumus par turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanu šādiem mērķiem:
 - i) cirkiem, zoodārziem, zooveikaliem, dzīvnieku patversmēm un vairumtirgotavām,
 - ii) izstādēm un sporta, kultūras vai līdzīgiem pasākumiem;

- b) atkāpēm no 2.–5. iedaļas (126.–136. panta), izņemot 126. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktu un 127. un 128. pantu, attiecībā uz šā panta a) apakšpunktā minēto sauszemes dzīvnieku pārvietošanu.

141. pants

Īstenošanas pilnvaras pieņemt pagaidu noteikumus attiecībā uz konkrētu sugu vai kategoriju turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanu

1. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus par pagaidu noteikumiem, kas papildina vai ir alternatīvi šajā nodaļā noteiktajiem noteikumiem attiecībā uz konkrētu sugu vai kategoriju turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanu, ja:

- a) pārvietošanas prasības, kas paredzētas 130. pantā, 132. panta 1. punktā, 133. un 134. pantā, 136. panta 1. punktā, 137. panta 1. punktā, 138. panta 1. un 2. punktā un 139. pantā, kā arī noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 131. panta 1. punktu, 132. panta 2. punktu, 135. pantu, 136. panta 2. punktu, 137. panta 2. punktu, 138. panta 3. punktu, 139. panta 4. punktu un 140. pantu, iedarbīgi nemazina risku, ko rada šādu dzīvnieku pārvietošana; vai
- b) šķiet, ka regulas 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētā sarakstā norādītā slimība izplatās, neraugoties uz saskaņā ar 1.–6. iedaļu (124.–142. pantu) noteiktajām pārvietošanas prasībām.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Pienācīgi pamatotu, nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ saistībā ar slimībām, kuras rada risku ar ļoti būtisku ietekmi, un ņemot vērā 142. pantā paredzētos jautājumus, Komisija saskaņā ar 266. panta 3. punktā minēto procedūru pieņem īstenošanas aktus, kas jāpieņem nekavējoties.

142. pants

Vērā ņemamie jautājumi, pieņemot šajā iedaļā paredzētos deleģētos un īstenošanas aktus

Paredzot, kādi noteikumi jāpieņem ar 137. panta 2. punktā, 138. panta 3. punktā, 139. panta 4. punktā, 140. un 141. pantā paredzētajiem deleģētajiem un īstenošanas aktiem, Komisija minētos aktus balsta uz šādiem aspektiem:

- a) ar šajos noteikumos minēto pārvietošanu saistītie riski;
- b) veselības statuss attiecībā uz 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām izcelsmes, šķērsojamajās un galamērķa vietās;
- c) sarakstā norādītās dzīvnieku sugas saistībā ar 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām;
- d) biodrošības pasākumi, kas ir ieviesti izcelsmes šķērsojamajā un galamērķa vietā;
- e) jebkādi tādi specifiski apstākļi objektos, kādos turēti sauszemes dzīvnieki tiek turēti;
- f) konkrētā veida objektam un attiecīgajai turēto sauszemes dzīvnieku sugai un kategorijai raksturīgie pārvietošanas modeļi;
- g) citi epidemioloģiski faktori.

7. iedaļa

Dzīvnieku veselības sertificēšana

143. pants

Operatoru pienākums nodrošināt, lai dzīvniekiem līdzī būtu veterinārais sertifikāts

1. Operatori pārvieto uz citu dalībvalsti šādu sugu vai kategoriju turētus sauszemes dzīvniekus tikai tad, ja konkrētajiem dzīvniekiem līdzī ir saskaņā ar 149. panta 1. punktu izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes izsniegts veterinārais sertifikāts:

- a) nagaiņi;

- b) mājputni;
- c) norobežotam objektam paredzēti turēti sauszemes dzīvnieki, kas nav nagaiņi vai mājputni;
- d) citi turēti sauszemes dzīvnieki, kas nav šā punkta a), b) un c) apakšpunktā minētie dzīvnieki, ja tas paredzēts saskaņā ar 144. panta 1. punkta c) apakšpunktu pieņemtajos deleģētajos aktos.

2. Gadījumos, kad turētos sauszemes dzīvniekus ir atļauts izvest no 55. panta 1. punkta f) apakšpunkta ii) punktā, 56. pantā un 64. panta 1. punktā paredzētās ierobežojumu zonas un tiem piemēro slimību kontroles pasākumus, kas paredzēti 55. panta 1. punktā, 65. panta 1. punktā, 74. panta 1. punktā, 79. vai 80. pantā, vai noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 55. panta 2. punktu, 67. pantu, 71. panta 3. punktu un 74. panta 4. punktu, 83. panta 3. punktu vai 259. pantu, un konkrētie dzīvnieki pieder pie sugas, kurai piemēro minētos slimību kontroles pasākumus, operatori šādus turētus sauszemes dzīvniekus pārvieto dalībvalsts iekšienē vai no vienas dalībvalsts uz citu dalībvalsti tikai tad, ja pārvietojamajiem dzīvniekiem ir līdzīgs saskaņā ar 149. panta 1. punktu izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes izsniegts veterinārais sertifikāts.

Kompetentā iestāde var nolemt, ka šāds sertifikāts nav jāizdod turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanai konkrētajā dalībvalstī, ja minētā iestāde uzskata, ka pastāv alternatīva sistēma, ar ko tiek nodrošināts, ka šādu dzīvnieku pārvietošana ir izsekojama un ka minētie dzīvnieki atbilst šādai pārvietošanai piemērojamām dzīvnieku veselības prasībām.

3. Operatori veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka ceļā no izcelsmes vietas uz galamērķi turētiem sauszemes dzīvniekiem līdzīgs ir šā panta 1. punktā paredzētais veterinārais sertifikāts, ja vien noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 147. pantu, nav paredzēti īpaši pasākumi.

144. pants

Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz operatoru pienākumu nodrošināt, lai dzīvniekiem līdzīgs būtu veterinārais sertifikāts

1. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu par:
 - a) atkāpēm no 143. panta 1. punktā paredzētajām dzīvnieku veselības sertifikācijas prasībām attiecībā uz turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanu, kas nerada slimību būtisku izplatīšanās risku sakarā ar:
 - i) pārvietojamo turēto sauszemes dzīvnieku sugām vai kategorijām un 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām, attiecībā uz kurām tās ir sarakstā norādītās sugas,
 - ii) minēto sugu un kategoriju turēto sauszemes dzīvnieku audzēšanas veidu un turēšanas metodēm,
 - iii) turēto sauszemes dzīvnieku paredzēto izmantošanu vai
 - iv) turēto sauszemes dzīvnieku galamērķa vietu, tostarp gadījumos, kad to galamērķa vieta ir tajā pašā dalībvalstī kā izcelsmes vieta, bet tie šķērso citu dalībvalsti, lai sasniegtu to galamērķa vietu;
 - b) īpašiem noteikumiem attiecībā uz 143. panta 1. punktā paredzēto dzīvnieku veselības sertifikāciju, ja tiek veikti īpaši riska mazināšanas pasākumi attiecībā uz uzraudzību vai biodrošību, ņemot vērā šā panta 2. punktā paredzētos elementus, kas nodrošina:
 - i) pārvietojamo turēto sauszemes dzīvnieku izsekojamību,
 - ii) pārvietojamo turēto sauszemes dzīvnieku atbilstību 1.–6. iedaļā (124.–142. pantā) paredzētajām dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz pārvietošanu;
 - c) dzīvnieku veselības sertifikācijas prasībām attiecībā uz citu sugu un kategoriju turētiem sauszemes dzīvniekiem, kas nav 143. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētie dzīvnieki, pārvietošanai gadījumos, kur dzīvnieku veselības sertifikācija ir obligāta prasība, lai nodrošinātu, ka attiecīgā pārvietošana atbilst noteiktajām dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz 1.–6. iedaļā (124.–142. pantā) paredzēto pārvietošanu;

2. Nosakot 1. punkta b) apakšpunktā paredzētos īpašos noteikumus, Komisija ņem vērā šādus aspektus:
 - a) kompetentās iestādes vērtējums par operatoru ieviesto biodrošību, kā paredzēts 10. panta 1. punkta b) apakšpunktā un jebkuros noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 10. panta 6. punktu;
 - b) kompetentās iestādes spēja, ciktāl tas var būt pienācīgi un vajadzīgi, veikt pasākumus un iesaistīties šajā regulā prasītajās darbībās, kā paredzēts 13. panta 1. punktā;
 - c) zināšanu līmenis par dzīvnieku veselību, kā paredzēts 11. pantā, un 13. panta 2. punktā paredzētais pamudinājums;
 - d) dzīvniekveselības apmeklējumi, kā paredzēts 25. pantā, vai cita attiecīga uzraudzība vai oficiālas kontroles;
 - e) kompetentās iestādes veikumā – tās Savienības līmeņa paziņošanas un ziņošanas sistēmas pienākumu sniegums, kas paredzēts 19.–22. pantā un noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar 20. panta 3. punktu un 23. pantu;
 - f) 26. pantā paredzētās uzraudzības un 28. pantā un jebkuros noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 29. un 30. pantu, paredzēto uzraudzības programmu piemērošana.
3. Nosakot 1. punkta c) apakšpunktā paredzētās dzīvnieku veselības sertificēšanas prasības, Komisija ņem vērā 1. punkta a) apakšpunkta i)–iv) punktā paredzētos aspektus.

145. pants

Veterināro sertifikātu saturs

1. Regulas 143. pantā minētajā veterinārajā sertifikātā ietver šādu informāciju:
 - a) izcelsmes objekts vai vieta, galamērķa objekts vai vieta un vajadzības gadījumā attiecīgo turēto sauszemes dzīvnieku savākšanas operāciju vai atpūtas objekti;
 - b) transportīdzekļi un pārvadātājs;
 - c) turēto sauszemes dzīvnieku apraksts;
 - d) turēto sauszemes dzīvnieku skaits;
 - e) turēto sauszemes dzīvnieku identifikācija un reģistrācija, ja tas prasīts 112., 113., 114., 115. un 117. pantā un jebkuros noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 118. un 120. pantu, ja vien nav piešķirtas atkāpes saskaņā ar 119. pantu; un
 - f) informācija, kas vajadzīga, lai pierādītu turēto sauszemes dzīvnieku atbilstību attiecīgajām dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz pārvietošanu, kas paredzēta 1.–6. iedaļā (124.–142. pantā).
2. Veterinārajā sertifikātā var iekļaut citos Savienības tiesību aktos paredzētu informāciju.

146. pants

Pilnvaru deleģēšana un īstenošanas akti attiecībā uz veterināro sertifikātu saturu

1. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz:
 - a) sīki izstrādātiem noteikumiem attiecībā uz 145. panta 1. punktā paredzēto veterināro sertifikātu saturu dažādām turētu sauszemes dzīvnieku sugām un kategorijām un saskaņā ar 147. pantu pieņemtajos noteikumos paredzētajiem konkrētiem pārvietošanas veidiem;
 - b) papildu informāciju, ko iekļauj veterinārajā sertifikātā, kā paredzēts 145. panta 1. punktā.

2. Komisija ar īstenošanas aktiem var pieņemt noteikumus par veterinārā sertifikāta paraugiem. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

147. pants

Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz turētu sauszemes dzīvnieku konkrētiem pārvietošanas veidiem

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu par konkrētiem pasākumiem, atkāpjoties no operatoru pienākuma nodrošināt, lai dzīvniekiem līdzī būtu veterinārais sertifikāts, kā paredzēts 143. pantā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 144. pantu, vai papildinot minēto operatoru pienākumu, attiecībā uz šādiem turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanas veidiem:

- a) tādu turētu nagaiņu un mājputnu pārvietošana, kuriem pirms dzīvnieku ierašanās galamērķa vietā pa ceļam tiek veiktas 133. pantā paredzētās savākšanas operācijas;
- b) tādu turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošana, kuri jānosūta atpakaļ uz izcelsmes vietu vai jāpārvieto uz citu galamērķi viena vai vairāku šādu iemeslu dēļ:
 - i) paredzētais pārvadājums ticis negaidīti pārtraukts dzīvnieku labturības iemeslu dēļ,
 - ii) neparedzēti negadījumi vai notikumi pārvadājuma laikā,
 - iii) tie tikuši noraidīti galamērķa vietā dalībvalstī vai uz Savienības ārējās robežas,
 - iv) tie tikuši noraidīti savākšanas vietā vai atpūtas vietā,
 - v) tie tikuši noraidīti trešā valstī vai teritorijā;
- c) izstādēm, sporta, kultūras un līdzīgiem pasākumiem paredzētu turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošana un to vēlāka nosūtīšana atpakaļ uz izcelsmes vietu.

148. pants

Operatoru pienākums sadarboties ar kompetento iestādi dzīvnieku veselības sertificēšanas nolūkā

Operatori:

- a) pirms paredzētās pārvietošanas sniedz kompetentajai iestādei visu veterinārā sertifikāta aizpildīšanai vajadzīgo informāciju, kā paredzēts 143. panta 1. un 2. punktā un jebkuros noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 146. panta 1. punktu vai 147. pantu;
- b) vajadzības gadījumā nodrošina, ka konkrētajiem turētajiem sauszemes dzīvniekiem tiek veiktas dokumentu kontrolpārbaudes, identitātes kontrolpārbaudes un fiziskas kontrolpārbaudes, kā paredzēts 149. panta 3. punktā.

149. pants

Kompetentās iestādes atbildība par dzīvnieku veselības sertificēšanu

1. Pēc operatora lūguma kompetentā iestāde izsniedz veterināro sertifikātu turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanai, ja tas prasīts 143. pantā vai deleģētajos aktos, kas pieņemti saskaņā ar 144. panta 1. punktu, ar noteikumu, ka ir izpildītas šādas pārvietošanas prasības:

- a) regulas 124. pantā, 125. panta 1. punktā, 126., 128., 129., 130., 133. un 134. pantā, 136. panta 1. punktā, 137. panta 1. punktā, 138. un 139. pantā paredzētās prasības;

- b) saskaņā ar 125. panta 2. punktu, 131. panta 1. punktu, 135. pantu, 136. panta 2. punktu, 137. panta 2. punktu, 138. panta 4. punktu, 139. panta 4. punktu un 140. pantu pieņemtajos deleģētajos aktos paredzētās prasības;
- c) saskaņā ar 141. pantu pieņemtajos īstenošanas aktos paredzētās prasības.
2. Veterinārais sertifikāts:
- a) tiek pārbaudīts, apzīmogots, un to paraksta oficiāls veterinārārsts;
- b) ir derīgs saskaņā ar 4. punkta c) apakšpunktu pieņemtajos noteikumos paredzētajā periodā, kura laikā turētie sauszemes dzīvnieki, kas ierakstīti sertifikātā, saglabā atbilstību minētajā sertifikātā paredzētajām dzīvnieku veselības garantijām.
3. Pirms veterinārā sertifikāta parakstīšanas attiecīgais oficiālais veterinārārsts dokumentu kontrolpārbaudēs, identitātes kontrolpārbaudēs un fiziskās kontrolpārbaudēs, kā paredzēts saskaņā ar 4. punktu pieņemtos deleģētajos aktos, pārliecinās, ka turētie sauszemes dzīvnieki, kas ierakstīti sertifikātā, atbilst šīs nodaļas prasībām.
4. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu, ar kuriem paredz noteikumus par:
- a) to, kāda veida dokumentu kontrolpārbaudes, identitātes kontrolpārbaudes, fiziskas kontrolpārbaudes un pārbaudes attiecībā uz dažādu sugu un kategoriju turētiem sauszemes dzīvniekiem ir jāveic oficiālajam veterinārārstam saskaņā ar 3. punktu, lai pārbaudītu atbilstību šīs nodaļas prasībām;
- b) termiņiem šādu dokumentu kontrolpārbaudi, identitātes kontrolpārbaudi un fizisku kontrolpārbaudi un pārbaudi veikšanai un veterināro sertifikātu izsniegšanai, ko oficiālais veterinārārsts veic pirms turētu sauszemes dzīvnieku sūtījumu pārvietošanas;
- c) veterināro sertifikātu derīguma termiņu.

150. pants

Elektroniskie veterinārie sertifikāti

Regulas 149. panta 1. punktā paredzētos veterināros sertifikātus, kas ir līdzīgi, var aizstāt ar elektroniskiem veterināriem sertifikātiem, ko sagatavo, apstrādā un nosūta, izmantojot TRACES sistēmu, ja:

- a) šādos elektroniskos veterināros sertifikātos ir ietverta visa veterinārā sertifikāta paraugā prasītā informācija saskaņā ar 145. pantu un jebkuriem noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 146. pantu;
- b) tiek nodrošināta konkrēto turētu sauszemes dzīvnieku izsekojamība un saite starp minētajiem dzīvniekiem un elektronisko veterināro sertifikātu;
- c) visā transportēšanas laikā izcelsmes, šķērsojamo un galamērķa dalībvalstu kompetentās iestāes var piekļūt elektroniskajiem dokumentiem.

151. pants

Operatoru pašdeklarēšana pārvietošanai uz citām dalībvalstīm

1. Operatori izcelsmes vietā izsniedz pašdeklarēšanas dokumentu turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanai no to izcelsmes vietas vienā dalībvalstī uz galamērķa vietu citā dalībvalstī un nodrošina, ka gadījumos, kur nav prasīts, lai dzīvniekiem līdzītu būtu 143. panta 1. un 2. punktā paredzētais veterinārais sertifikāts, dzīvniekiem līdzītu ir šāds pašdeklarēšanas dokuments.

2. Šā panta 1. punktā paredzētajā pašdeklarēšanas dokumentā iekļauj šādu informāciju par konkrētajiem turētiem sauszemes dzīvniekiem:

- a) to izcelsmes vieta, to galamērķa vieta un vajadzības gadījumā savākšanas vai atpūtas vietas;
- b) transportīdzekļi un pārvadātājs;

- c) turēto sauszemes dzīvnieku apraksts, to suga, kategorija un daudzums;
 - d) identifikācija un reģistrācija, ja tas prasīts saskaņā ar 112., 113., 114. un 115. pantu un 117. panta a) punktu un jebkuriem noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 118. un 120. pantu;
 - e) informācija, kas vajadzīga, lai pierādītu turētu sauszemes dzīvnieku atbilstību paredzētajām dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz pārvietošanu, kā paredzēts 1.–6. iedaļā (124.–142. pantā).
3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu par:
- a) sīki izstrādātiem noteikumiem par šā panta 2. punktā paredzētā pašdeklarēšanas dokumenta saturu dažādām dzīvnieku sugām un kategorijām;
 - b) pašdeklarēšanas dokumentā iekļaujamo informāciju papildus šā panta 2. punktā paredzētajai informācijai.
4. Komisija var ar īstenošanas aktiem paredzēt noteikumus par šā panta 2. punktā paredzēto pašdeklarēšanas dokumentu paraugiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

8. iedaļa

Paziņošana par turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanu uz citām dalībvalstīm

152. pants

Operatoru pienākums attiecībā uz paziņošanu par turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanu uz citām dalībvalstīm

Operatori, kas nav pārvadātāji, savas izcelsmes valsts kompetentajai iestādei pirms turētu sauszemes dzīvnieku paredzētas pārvietošanas no minētās dalībvalsts uz citu dalībvalsti par to paziņo, ja:

- a) dzīvniekiem līdzī jābūt izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes izsniegtam veterinārajam sertifikātam saskaņā ar 149. un 150. pantu un jebkuriem noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 149. panta 4. punktu;
- b) dzīvniekiem, ko pārvieto no ierobežojumu zonas un kam piemēro slimības kontroles pasākumus, kā minēts 143. panta 2. punktā, līdzī jābūt turētiem sauszemes dzīvniekiem paredzētam veterinārajam sertifikātam;
- c) attiecībā uz dzīvniekiem piešķir atkāpi no 144. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētās dzīvnieku veselības sertifikācijas prasības, vai uz tiem attiecinā 144. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētos īpašos noteikumus;
- d) paziņošana ir prasīta deleģētajos aktos, kas pieņemti saskaņā ar 154. panta 1. punktu.

Šā panta pirmās daļas mērķiem operatori sniedz savas izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei visu nepieciešamo informāciju, lai tā saskaņā ar 153. panta 1. punktu varētu paziņot galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei par turēto sauszemes dzīvnieku pārvietošanu.

153. pants

Kompetentās iestādes atbildība paziņot par pārvietošanu uz citām dalībvalstīm

1. Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde paziņo galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei par turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanu, kā noteikts 152. pantā.
2. Šā panta 1. punktā paredzētā paziņošana jāveic pirms konkrētās pārvietošanas un, kad vien iespējams, izmantojot TRACES sistēmu.

3. Dalībvalstis izraugās reģionus 1. punktā paredzēto pārvietošanas paziņojumu pārvaldībai.
4. Atkāpjoties no 1. punkta, izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde var dot attiecīgajam operatoram atļauju daļēji vai pilnībā ziņot galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei par turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanu, izmantojot TRACES sistēmu.

154. pants

Pilnvaru deleģēšana un īstenošanas akti attiecībā uz paziņošanu par pārvietošanu, ko veic operatori un kompetentā iestāde

1. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz:
 - a) prasību operatoriem saskaņā ar 152. pantu iepriekš paziņot par tādu sugu un kategoriju turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanu starp dalībvalstīm, kas nav attiecīgā panta a) un b) punktā minētās, ja minēto sugu vai kategoriju pārvietošanas izsekojamība ir nepieciešama, lai nodrošinātu atbilstību noteiktajām dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz pārvietošanu, kā paredzēts 1.–6. iedaļā (124.–142. pantā);
 - b) informāciju, kas nepieciešama turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanas paziņošanai, kā paredzēts 152. un 153. pantā;
 - c) ārkārtas procedūrām turēto sauszemes dzīvnieku pārvietošanas paziņošanai strāvas pārrāvuma un citu TRACES sistēmas traucējumu gadījumā;
 - d) prasībām attiecībā uz dalībvalsts reģionu norādīšanu paziņojumu par pārvietošanu pārvaldībai, kā paredzēts 153. panta 3. punktā.
2. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus par:
 - a) sīkāk izstrādātu informāciju attiecībā uz tādiem paziņojumiem par turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanu, ko:
 - i) operatori paziņo savas izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei saskaņā ar 152. pantu,
 - ii) izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde paziņo galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei saskaņā ar 153. pantu;
 - b) termiņiem attiecībā uz:
 - i) 152. pantā minēto vajadzīgo informāciju, ko operatori sniedz izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei,
 - ii) izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes paziņošanu par turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanu, kā minēts 153. panta 1. punktā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. NODAĻA

Savvaļas sauszemes dzīvnieku pārvietošana

155. pants

Savvaļas sauszemes dzīvnieki

1. Operatori pārvieto savvaļas sauszemes dzīvniekus no dzīvotnes vienā dalībvalstī uz dzīvotni vai objektu citā dalībvalstī, tikai tad, ja:
 - a) konkrēto savvaļas dzīvnieku pārvietošanu no to dzīvotnes veic tā, lai tie neradītu būtisku 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību vai no jauna radušos slimību izplatīšanās risku ceļā vai galamērķa vietā;

- b) savvaļas dzīvnieki nav no dzīvotnes, kas atrodas ierobežojumu zonā, kurai piemēro pārvietošanas ierobežojumus attiecībā uz dzīvnieku sugām, kurai tie pieder, saistībā ar 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību vai no jauna radušos slimību konstatējumu, kā paredzēts 70. panta 2. punktā un jebkuros noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar 70. panta 3. punkta b) apakšpunktu, 71. panta 3. punktu un 83. panta 3. punktu, vai ārkārtas pasākumiem, kas paredzēti 257. un 258. pantā un jebkuros noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar 259. pantu, ja vien saskaņā ar minētajiem noteikumiem nav piešķirtas atkāpes;
- c) savvaļas dzīvniekiem līdz ir veterinārais sertifikāts vai citi dokumenti, ja ir nepieciešama dzīvnieku veselības sertificēšana, lai nodrošinātu atbilstību šī punkta a) un b) apakšpunktā paredzētajām dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz pārvietošanu un noteikumiem, kuri pieņemti saskaņā ar 156. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktu;
- d) izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde ir paziņojusi galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei par pārvietošanu, ja atbilstīgi noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 156. panta 1. punkta c) apakšpunktu, nepieciešams veterinārais sertifikāts; un
- e) izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde un galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde ir piekritušas šādai pārvietošanai.
2. Ja dzīvnieku veselības sertificēšana ir prasīta noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 156. panta 1. punkta c) apakšpunktu, savvaļas sauszemes dzīvnieku pārvietošanai piemēro prasības, kas paredzētas 145. un 148. pantā, 149. panta 1., 2. un 3. punktā un 150. pantā, un noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 146. un 147. pantu un 149. panta 4. punktu.
3. Ja paziņošana par pārvietošanu ir nepieciešama saskaņā ar šā panta 1. punkta d) apakšpunktu, savvaļas sauszemes dzīvnieku pārvietošanai piemēro prasības, kas paredzētas 152. un 153. pantā un deleģētajos aktos, kas pieņemti saskaņā ar 154. panta 1. punktu.

156. pants

Pilnvarojums attiecībā uz savvaļas sauszemes dzīvnieku pārvietošanu

1. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu par:
- a) dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz savvaļas sauszemes dzīvnieku pārvietošanu, kā paredzēts 155. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā;
- b) dzīvnieku veselības prasībām savvaļas sauszemes dzīvnieku ieviešanai, ja tos no savvaļas pārvieto uz objektiem;
- c) tāda veida savvaļas sauszemes dzīvnieku pārvietošanu vai tādām situācijām, kurās šādā pārvietošanā jābūt līdzīgai veterinārajam sertifikātam vai citam dokumentam, kā arī par prasībām attiecībā uz šādu sertifikātu vai citu dokumentu saturu;
- d) izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes paziņošanu galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei tādos gadījumos, kad savvaļas sauszemes dzīvniekus pārvieto starp dalībvalstīm, un šādā paziņojumā iekļaujamo informāciju.
2. Komisija var ar īstenošanas aktiem paredzēt noteikumus, konkretizējot prasības, kas noteiktas 155. pantā un saskaņā ar šā panta 1. punktu pieņemtajos deleģētajos aktos attiecībā uz:
- a) veterināro sertifikātu vai citu tādu dokumentu paraugiem, kam jābūt līdzīgiem, pārvietojot savvaļas sauszemes dzīvniekus, ja tas paredzēts saskaņā ar šā panta 1. punkta c) apakšpunktu pieņemtajos deleģētajos aktos.
- b) sīkāk izstrādātu informāciju par izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes paziņojumu un šādu paziņojumu termiņiem, ja tas paredzēts saskaņā ar šā panta 1. punkta d) apakšpunktu pieņemtajos noteikumos.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

5. NODAĻA

Reproduktīvo produktu pārvietošana Savienībā

1. iedaļa

Vispārīgas prasības

157. pants

Vispārīgas prasības attiecībā uz reprodutīvo produktu pārvietošanu

1. Operatori veic pienācīgus profilakses pasākumus, lai nodrošinātu, ka reprodutīvo produktu pārvietošana neapdraud turētu sauszemes dzīvnieku veselības statusu galamērķa vietā attiecībā uz:
 - a) 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām;
 - b) slimībām, kas radušās no jauna.
2. Operatori pārvieto no saviem objektiem vai pieņem tikai tādus reprodutīvos produktus, kas atbilst šādiem nosacījumiem:
 - a) tie ir no objektiem, kurus:
 - i) kompetentā iestāde atbilstoši 93. panta pirmās daļas a) punktam ir iekļāvusi objektu reģistrā, un kuriem izcelsmes dalībvalsts nav piešķirusi atkāpi saskaņā ar 85. pantu,
 - ii) kompetentā iestāde ir apstiprinājusi atbilstoši 97. panta 1. punktam, ja šāds apstiprinājums nepieciešams saskaņā ar 94. panta 1. punktu vai 95. pantu;
 - b) atbilst prasībām attiecībā uz izsekojamību, kas paredzētas 121. panta 1. punktā un jebkuros saskaņā ar 122. panta 1. punktu pieņemtajos noteikumos.
3. Operatori ievēro 125. panta prasības, kas attiecas uz turētu sauszemes dzīvnieku reprodutīvo produktu pārvadāšanu.
4. Ja minētos reprodutīvos produktus nepieciešams iznīcināt slimības izskaušanas nolūkā saskaņā ar izskaušanas programmu, kā paredzēts 31. panta 1. vai 2. punktā, operatori reprodutīvos produktus no objekta vienā dalībvalstī pārvieto uz objektu citā dalībvalstī tikai tad, ja galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde sniedz īpaši izteiktu atļauju šādi pārvietošanai.

158. pants

Operatoru pienākumi galamērķa vietā

1. Objektu operatori galamērķa vietā, kas saņem reprodutīvos produktus no objekta citā dalībvalstī:
 - a) pārbauda, vai tiem ir:
 - i) marķējums saskaņā ar 121. pantu un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 122. pantu;
 - ii) veterinārie sertifikāti, kā paredzēts 161. pantā;
 - b) pēc saņemto reprodutīvo produktu pārbaudes informē galamērķa vietas kompetento iestādi par visiem pārkāpumiem attiecībā uz:
 - i) saņemtajiem reprodutīvajiem produktiem,
 - ii) šā punkta a) apakšpunkta i) punktā paredzēto marķējumu;
 - iii) šā punkta a) apakšpunkta ii) punktā minētajiem veterinārajiem sertifikātiem.
2. Ja konstatēts kāds no 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem pārkāpumiem, attiecīgais operators reprodutīvos produktus glabā atsevišķi, līdz kompetentā iestāde par tiem pieņem lēmumu.

2. iedaļa

Turētu liellopu, aitu, kazu, cūku un zirgu sugu dzīvnieku, kā arī mājputnu reproduktīvo produktu pārvietošana uz citām dalībvalstīm

159. pants

Operatoru pienākumi attiecībā uz turētu liellopu, aitu, kazu, cūku un zirgu sugu dzīvnieku, kā arī mājputnu reproduktīvo produktu pārvietošanu uz citām dalībvalstīm

1. Operatori pārvieto uz citu dalībvalsti tikai tādus turētu liellopu, aitu, kazu, cūku un zirgu sugu dzīvnieku, kā arī mājputnu reproduktīvos produktus, kas atbilst šādiem nosacījumiem:
 - a) tos ievāc, iegūst, apstrādā un glabā reproduktīvo produktu objektos, kas šim nolūkam apstiprināti saskaņā 97. panta 1. punktu un 99. pantu;
 - b) tie ir iegūti no donordzīvniekiem, kuri atbilst dzīvnieku veselības prasībām, kas nepieciešamas, lai nodrošinātu, ka reproduktīvie produkti neizplata sarakstā norādītās slimības;
 - c) tie ir ievākti, iegūti, apstrādāti, glabāti un pārvadāti tādā veidā, lai nodrošinātu, ka tie neizplata 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētās sarakstā norādītās slimības.
2. Operatori nepārvieto turētu liellopu, aitu, kazu, cūku un zirgu sugu dzīvnieku, kā arī mājputnu reproduktīvos produktus no reproduktīvo produktu objekta, kuram piemēro pārvietošanas ierobežojumus, kas skar konkrētās sarakstā norādītās sugas saskaņā ar:
 - a) 55. panta 1. punkta a), c) un e) apakšpunktu, 55. panta 1. punkta f) apakšpunkta ii) punktu, 56. pantu, 61. panta 1. punkta a) apakšpunktu, 62. panta 1. punktu, 65. panta 1. punkta c) apakšpunktu, 74. panta 1. punktu un 79. un 80. pantu;
 - b) noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 55. panta 2. punktu, 63. un 67. pantu, 71. panta 3. punktu, 74. panta 4. punktu un 83. panta 2. punktu; un
 - c) ārkārtas pasākumiem, kas paredzēti 257. un 258. pantā, un noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar 259. pantu, ja vien saskaņā ar 258. pantu pieņemtajos noteikumos nav piešķirta atkāpe.

Šajā punktā paredzētos ierobežojumus nepiemēro gadījumos, kad reproduktīvie produkti ir tikuši iegūti pirms konkrēta slimības uzliesmojuma un ir glabāti atsevišķi no citiem reproduktīvajiem produktiem.

160. pants

Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz turētu liellopu, aitu, kazu, cūku un zirgu sugu dzīvnieku, kā arī mājputnu reproduktīvo produktu pārvietošanu uz citām dalībvalstīm

1. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu par dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz turētu liellopu, aitu, kazu, cūku un zirgu sugu dzīvnieku, kā arī mājputnu reproduktīvo produktu pārvietošanu uz citām dalībvalstīm, kā paredzēts 159. pantā, konkretizējot:
 - a) noteikumus attiecībā uz minēto turēto dzīvnieku reproduktīvo produktu ievākšanu, iegūvi, apstrādāšanu un glabāšanu apstiprinātos objektos, kā paredzēts 159. panta 1. punkta a) apakšpunktā;
 - b) dzīvnieku veselības prasības, kā paredzēts 159. panta 1. punkta c) apakšpunktā attiecībā uz turētiem donordzīvniekiem, no kuriem savākti reproduktīvie produkti, un minēto dzīvnieku izolēšanai vai karantīnai;
 - c) laboratoriskus testus un citus testus, kas jāveic turētiem sauszemes dzīvniekiem un reproduktīviem produktiem;

d) dzīvnieku veselības prasības ievākšanai, ieguvei, apstrādei, glabāšanai vai citām procedūrām un pārvadāšanai, kā paredzēts 159. panta 1. punkta c) apakšpunktā;

2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu par dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz turētu liellopu, aitu, kazu, cūku un zirgu sugu dzīvnieku reproduktīvo produktu, kā arī mājputnu reproduktīvo produktu pārvietošanu uz citām dalībvalstīm, kā paredzēts 159. pantā, konkrētizējot atkāpes operatoriem no 159. pantā paredzētajiem noteikumiem, ņemot vērā ar šādiem reproduktīviem produktiem saistītus riskus un spēkā esošos riska mazināšanas pasākumus.

3. iedaļa

Dzīvnieku veselības sertificēšana un pārvietošanas paziņošana

161. pants

Operatoru pienākumi attiecībā uz dzīvnieku veselības sertificēšanu turētu liellopu, aitu, kazu, cūku un zirgu sugu dzīvnieku, kā arī mājputnu reproduktīvo produktu pārvietošanai un deleģētie akti

1. Operatori pārvieto turētu liellopu, aitu, kazu, cūku un zirgu sugu dzīvnieku, kā arī mājputnu reproduktīvos produktus uz citu dalībvalsti tikai tad, ja šādiem produktiem ir līdzīgs veterinārais sertifikāts, ko saskaņā ar 3. punktu izdevusi izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde;

2. Gadījumos, kad turētu dzīvnieku reproduktīvos produktus ir atļauts izvest no ierobežojumu zonas, kam piemēro:

a) slimību kontroles pasākumus, kā paredzēts 55. panta 1. punkta f) apakšpunkta ii) punktā, 56., 64. un 65. pantā, 74. panta 1. punktā, 79. pantā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 55. panta 2. punktu, 67. pantu, 71. panta 3. punktu, 74. panta 4. punktu un 83. panta 2. punktu, vai

b) ārkārtas pasākumus, kā paredzēts 257. un 258. pantā un noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar 259. pantu,

un kad minētie reproduktīvie produkti ir no sugām, uz kurām attiecas minētie slimību kontroles vai ārkārtas pasākumi, operatori šādus reproduktīvos produktus pārvieto dalībvalsts teritorijā vai no vienas dalībvalsts uz citu dalībvalsti tikai kopā ar veterināro sertifikātu, ko saskaņā ar 149. panta 1. punktu izdevusi izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde, ja vien saskaņā ar šajā daļā minētajiem noteikumiem nav piešķirtas atkāpes no dzīvnieku veselības sertificēšanas prasības.

Kompetentā iestāde var nolemt, ka šāds sertifikāts nav jāizdod reproduktīvo produktu pārvietošanai attiecīgajā dalībvalstī, ja minētā iestāde uzskata, ka pastāv alternatīva sistēma, ar kuru tiek nodrošināts, ka šādu reproduktīvo produktu pārvietošana ir izsekojama un ka minētie reproduktīvie produkti atbilst šādu pārvietošanai piemērojamām dzīvnieku veselības prasībām.

3. Operatori veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka ceļā no izcelsmes vietas uz galamērķa vietu reproduktīvajiem produktiem līdzīgs ir 1. punktā paredzētais veterinārais sertifikāts.

4. Kompetentā iestāde pēc operatora pieprasījuma izsniedz veterināro sertifikātu 1. punktā minēto reproduktīvo produktu pārvietošanai, ar noteikumu, ka ir izpildītas attiecīgās prasības, kas minētas IV daļas I sadaļas 5. nodaļā.

5. Regulas 148., 149. un 150. pantu un noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 146. un 147. pantu un 149. panta 4. punktu, piemēro šā panta 1. punktā minēto reproduktīvo produktu dzīvnieku veselības sertificēšanai. Regulas 151. panta 1. punktu un noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 151. panta 3. punktu, piemēro reproduktīvo produktu pārvietošanas pašdeklarācijai.

6. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu par atkāpēm no veterinārā sertifikāta prasībām, kā paredzēts šā panta 1. punktā, attiecībā uz tādu turētu liellopu, aitu, kazu, cūku un zirgu sugu dzīvnieku, kā arī mājputnu reproduktīvo produktu pārvietošanu, kas nerada būtisku sarakstā norādīto slimību izplatīšanās risku sakarā ar:

a) attiecīgo reproduktīvo produktu īpašībām vai to dzīvnieku sugu, no kurām šie produkti iegūti, īpašībām;

- b) ieguves un apstrādes metodēm reproduktīvo produktu objektā;
- c) reproduktīvo produktu paredzēto izmantošanu;
- d) alternatīvajiem riska mazināšanas pasākumiem, kādi ir spēkā attiecībā uz reproduktīvo produktu un reproduktīvo produktu objekta veidu un kategoriju;
- e) reproduktīvo produktu galamērķa vietu, ja galamērķa vieta ir tajā pašā dalībvalstī kā izcelsmes vieta, bet reproduktīvos produktus pārvieto caur citu dalībvalsti, lai sasniegtu galamērķa vietu.

162. pants

Veterinārā sertifikāta saturs

1. Reproduktīvo produktu veterinārajā sertifikātā, kā paredzēts 161. pantā, ietver vismaz šādu informāciju:
 - a) reproduktīvo produktu izcelsmes objekts un galamērķa vietas objekts;
 - b) reproduktīvo produktu veids un turēto donordzīvnieku suga;
 - c) reproduktīvo produktu apjoms vai skaits;
 - d) reproduktīvo produktu marķējums, ja paredzēts 121. panta 1. punktā un jebkuros noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 122. panta 1. punktu;
 - e) informācija, kas vajadzīga, lai pierādītu sūtījumā esošo reproduktīvo produktu atbilstību attiecīgās sugas pārvietošanas prasībām, kā paredzēts 157. un 159. pantā un jebkuros noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 160. pantu.
2. Reproduktīvo produktu veterinārajā sertifikātā, kā paredzēts 161. pantā, var ietvert citos Savienības tiesību aktos paredzētu informāciju.
3. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz informāciju, kas jāiekļauj veterinārajā sertifikātā, ievērojot šā panta 1. punktu.
4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz dzīvnieku veselības sertifikāciju dažāda veida un dažādu dzīvnieku sugu reproduktīvajiem produktiem.
5. Komisija ar īstenošanas aktiem var pieņemt noteikumus par reproduktīvo produktu veterināro sertifikātu paraugiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

163. pants

Paziņošana par turētu liellopu, aitu, kazu, cūku un zirgu sugu dzīvnieku, kā arī mājputnu reproduktīvo produktu pārvietošanu uz citām dalībvalstīm

1. Operatori:
 - a) iepriekš informē savas izcelsmes valsts kompetento iestādi par turētu liellopu, aitu, kazu, cūku un zirgu sugu dzīvnieku, kā arī mājputnu reproduktīvo produktu paredzēto pārvietošanu uz citu dalībvalsti, ja:
 - i) konkrētajiem reproduktīvajiem produktiem līdzī jābūt veselības sertifikātam saskaņā ar 161. panta 1. vai 2. punktu;
 - ii) reproduktīvo produktu pārvietošanas paziņošana ir prasīta deleģētajos aktos, kas pieņemti saskaņā ar šā panta 5. punkta a) apakšpunktu, ņemot vērā šā panta 3. punktu;

- b) sniedz izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei visu nepieciešamo informāciju, lai tā saskaņā ar 2. punktu varētu paziņot galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei par reproduktīvo produktu pārvietošanu.
2. Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde pirms konkrētās pārvietošanas un, kad vien iespējams, izmantojot TRACES sistēmu, paziņo galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei par jebkuru turētu liellopu, aitu, kazu, cūku un zirgu sugu dzīvnieku, kā arī mājputnu reproduktīvo produktu pārvietošanu atbilstoši noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 5. un 6. punktu.
3. Dalībvalstis paziņojumu pārvaldībai izmanto reģionus, kas izraudzīti saskaņā ar 153. panta 3. punktu.
4. Reproduktīvo produktu paziņošanai operatori piemēro 153. panta 4. punktu.
5. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz:
- a) prasību operatoriem iepriekš paziņot par reproduktīvo produktu pārvietošanu starp dalībvalstīm saskaņā ar šā panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktu, ja šādas pārvietošanas izsekojamība ir nepieciešama, lai nodrošinātu atbilstību dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz pārvietošanu, kā paredzēts 1. un 2. iedaļā (157.–160. pantā);
- b) informāciju, kas nepieciešama reproduktīvo produktu pārvietošanas paziņošanai, kā paredzēts šā panta 1. punktā;
- c) ārkārtas procedūrām reproduktīvo produktu pārvietošanas paziņošanai strāvas pārrāvuma un citu TRACES sistēmas traucējumu gadījumā.
6. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus par:
- a) informāciju par reproduktīvo produktu pārvietošanu, ko operatori sniedz savas izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei saskaņā ar 1. punktu;
- b) par reproduktīvo produktu pārvietošanas paziņošanu, ko izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde sniedz galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei saskaņā ar 2. punktu;
- c) termiņiem attiecībā uz:
- i) 1. punktā minēto vajadzīgo informāciju, ko operatori sniedz izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei;
- ii) izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes paziņošanu par reproduktīvo produktu pārvietošanu, kā minēts 2. punktā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. iedaļa

Citu sugu turētu sauszemes dzīvnieku, kas nav liellopu, aitu, kazu, cūku un zirgu sugu dzīvnieki vai mājputni, reproduktīvo produktu pārvietošana uz citām dalībvalstīm

164. pants

Reproduktīvie produkti no citu sugu turētiem sauszemes dzīvniekiem, kas nav liellopu, aitu, kazu, cūku un zirgu sugu dzīvnieki vai mājputni

1. Operatori reproduktīvos produktus no citu sugu turētiem sauszemes dzīvniekiem, kas nav liellopu, aitu, kazu, cūku vai zirgu sugu dzīvnieki vai mājputni, pārvieto uz citu dalībvalsti tikai tad, ja minētie produkti nerada būtisku risku attiecībā uz 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību izplatīšanos sarakstā norādītām sugām galamērķa vietā, ņemot vērā galamērķa vietas veselības statusu.

2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu par dzīvnieku veselības prasībām, dzīvnieku veselības sertificēšanu un paziņošanas prasībām attiecībā uz citu sugu turētu sauszemes dzīvnieku, kas nav liellopu, aitu, kazu, cūku vai zirgu sugu dzīvnieki vai mājputni, reproduktīvo produktu pārvietošanu, ņemot vērā šādus aspektus:

- a) 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētās sarakstā norādītās slimības attiecīgajām sarakstā norādītajām sugām;
- b) to dzīvnieku suga, no kuriem ievākti reproduktīvie produkti, un reproduktīvo produktu veids;
- c) izcelsmes un galamērķa vietas veselības statuss;
- d) ievākšanas, ieguves, apstrādes un glabāšanas veids;
- e) citi epidemioloģiski faktori.

3. Ja dzīvnieku veselības sertificēšana un reproduktīvo produktu pārvietošanas paziņošana ir nepieciešama saskaņā ar 2. punktu:

- a) šādai sertificēšanai piemēro 161. panta 1.–5. punkta, 162. panta 1. un 2. punkta noteikumus un noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 161. panta 6. punktu un 162. panta 3.–5. punktu;
- b) pārvietošanas paziņošanai piemēro 163. panta 1., 2. un 4. punkta noteikumus un noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 163. panta 5. punktu.

5. iedaļa

Atkāpes

165. pants

Zinātniskiem mērķiem paredzēti reproduktīvie produkti un deleģētie akti

1. Galamērķa vietas kompetentā iestāde, ja tam piekrīt izcelsmes vietas kompetentā iestāde, var atļaut reproduktīvo produktu pārvietošanu uz galamērķa dalībvalsts teritoriju zinātniskiem mērķiem, ja minētā pārvietošana neatbilst 159.–164. panta prasībām.

2. Kompetentā iestāde piešķir 1. punktā paredzētās atkāpes tikai ar šādiem nosacījumiem:

- a) galamērķa un izcelsmes vietas kompetentās iestādes:
 - i) ir vienojušās par ierosinātās pārvietošanas nosacījumiem;
 - ii) nodrošina, ka pastāv vajadzīgie riska mazināšanas pasākumi, lai minētā pārvietošana neapdraudētu to vietu veselības statusu, kas ir pa ceļam, un galamērķa vietas veselības statusu attiecībā uz 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām;
 - iii) attiecīgā gadījumā ir paziņojušas šķērsojamo dalībvalstu kompetentajām iestādēm par piešķirto atkāpi un par tās piešķiršanas nosacījumiem;
- b) minētā pārvietošana norit izcelsmes vietas un galamērķa vietas kompetento iestāžu uzraudzībā un vajadzības gadījumā šķērsojamo dalībvalstu kompetento iestāžu uzraudzībā.

3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz noteikumiem par atkāpju piešķiršanu, ko veic kompetentās iestādes, papildinot noteikumus, kas paredzēti šā panta 1. un 2. punktā.

6. NODAĻA

Dzīvnieku izcelsmes produktu ieguve, apstrāde un izplatīšana Savienībā

166. pants

Operatoru vispārīgie dzīvnieku veselības pienākumi un deleģētie akti

1. Operatori veic pienācīgus profilakses pasākumus, lai nodrošinātu, ka Savienībā visos dzīvnieku izcelsmes produktu ieguves, apstrādes un izplatīšanas posmos šādi produkti neizraisa šādu slimību izplatīšanos:
 - a) 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētās sarakstā norādītās slimības, ņemot vērā ieguves, apstrādes vai galamērķa vietas veselības statusu;
 - b) slimības, kas radušās no jauna.
2. Operatori nodrošina, ka dzīvnieku izcelsmes produkti nav no tādiem objektiem vai tādiem pārtikas uzņēmumiem vai nav iegūti no dzīvniekiem, kas ir no tādiem objektiem, kuriem piemēro:
 - a) ārkārtas pasākumus, kā paredzēts 257. un 258. pantā, vai jebkurus noteikumus, kuri pieņemti saskaņā ar 259. pantu, ja vien saskaņā ar 259. pantu pieņemtajos noteikumos nav piešķirta atkāpe no šā panta 1. punktā paredzētās prasības;
 - b) pārvietošanas ierobežojumus, ko piemēro turētiem sauszemes dzīvniekiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem, kā paredzēts 32. panta 1. punkta c) apakšpunktā, 55. panta 1. punkta e) apakšpunktā, 56. pantā, 61. panta 1. punkta a) apakšpunktā, 62. panta 1. punktā, 65. panta 1. punkta c) apakšpunktā, 70. panta 1. punkta b) apakšpunktā, 74. panta 1. punkta a) apakšpunktā, 76. panta 2. punkta b) apakšpunktā, 76. panta 3. punktā, 79. pantā, 81. pantā un 82. panta 2. un 3. punktā, un noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar 55. panta 2. punktu, 63. un 67. pantu, 70. panta 3. punktu, 71. panta 3. punktu un 74. panta 4. punktu, 76. panta 5. punktu un 83. panta 2. punktu, ja vien minētajos noteikumos nav paredzētas atkāpes no minētajiem pārvietošanas ierobežojumiem.
3. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz sīki izstrādātām prasībām, kas papildina tās prasības, kas minētas:
 - a) šā panta 1. punktā attiecībā uz profilakses pasākumiem, tostarp riska mazināšanas pasākumiem, un
 - b) šā panta 2. punktā attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanas ierobežojumiem.
4. Pieņemot 3. punktā minētos deleģētos aktus, Komisija minētos aktus balsta uz šādiem aspektiem:
 - a) 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētā konkrētā sarakstā norādītā slimība un sugas, uz ko tā attiecas; un
 - b) saistītie riski.

167. pants

Operatoru pienākumi attiecībā uz veterinārajiem sertifikātiem un deleģētie akti

1. Operatori pārvieto dalībvalsts iekšienē vai uz citu dalībvalsti šādus dzīvnieku izcelsmes produktus tikai tad, ja konkrētajiem produktiem līdzī ir veterinārais sertifikāts, ko saskaņā ar 3. pantu izsniegusi izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde:
 - a) dzīvnieku izcelsmes produkti:
 - i) kurus atļauts izvest no ierobežojumu zonas, kam piemēro ārkārtas pasākumus, kā paredzēts saskaņā ar 259. pantu pieņemtajos noteikumos,
 - ii) kuru izcelsme ir tādu sugu dzīvnieki, kurām piemēro minētos ārkārtas pasākumus;

b) dzīvnieku izcelsmes produkti:

- i) kurus atļauts izvest no ierobežojumu zonas, kam piemēro slimību kontroles pasākumus saskaņā ar 32. panta 1. punktu, 55. panta 1. punkta f) apakšpunkta ii) punktu, 56. pantu, 61. panta 1. punkta a) apakšpunktu, 62. panta 1. punktu, 64. pantu, 65. panta 1. punkta c) apakšpunktu, 70. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 74. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 79. un 80. pantu, un jebkuriem noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 55. panta 2. punktu, 63. pantu, 67. pantu un 71. panta 3. punktu, 74. panta 4. punktu un 83. panta 2. punktu,
- ii) kuru izcelsme ir tādu sugu dzīvnieki, kurām piemēro minētos slimību kontroles pasākumus.

Kompetentā iestāde var nolemt, ka šāds sertifikāts nav jāizdod dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanai attiecīgajā dalībvalstī, ja minētā iestāde uzskata, ka pastāv alternatīva sistēma, ar kuru tiek nodrošināts, ka šādu produktu pārvietošana ir izsekojama un ka minētie produkti atbilst šādai pārvietošanai piemērojamām dzīvnieku veselības prasībām.

2. Operatori veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka ceļā no izcelsmes vietas uz galamērķa vietu dzīvnieku izcelsmes produktiem līdzī ir 1. punktā paredzētais veterinārais sertifikāts.

3. Kompetentā iestāde pēc attiecīgā operatora pieprasījuma izsniedz veterināro sertifikātu 1. punktā minēto dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanai ar noteikumu, ka ir izpildītas attiecīgās šajā pantā minētās prasības.

4. Šā panta 1. punktā minēto dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanas dzīvnieku veselības sertificēšanai piemēro 148., 149. un 150. pantu un noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 146. un 147. pantu un 149. panta 4. punktu.

5. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu par atkāpēm no veterinārā sertifikāta prasībām, kas paredzētas šā panta 1. punktā, un šādu atkāpju nosacījumiem attiecībā uz tādu dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanu, kas nerada slimību būtisku izplatīšanās risku sakarā ar:

- a) attiecīgajiem dzīvnieku izcelsmes produktu veidiem;
- b) riska mazināšanas pasākumiem, ko piemēro dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas tādējādi mazina slimību izplatīšanās riskus;
- c) dzīvnieku izcelsmes produktu paredzēto izmantošanu;
- d) dzīvnieku izcelsmes produktu galamērķa vietu.

168. pants

Veterināro sertifikātu saturs, deleģētie un īstenošanas akti

1. Regulas 167. panta 1. punktā paredzēto dzīvnieku izcelsmes produktu veterinārajā sertifikātā ietver vismaz šādu informāciju:

- a) izcelsmes objekts vai vieta un galamērķa objekts vai vieta;
- b) attiecīgo dzīvnieku izcelsmes produktu apraksts;
- c) dzīvnieku izcelsmes produktu daudzums;
- d) dzīvnieku izcelsmes produktu identifikācija, ja tā paredzēts 65. panta 1. punkta h) apakšpunktā vai jebkuros noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 67. panta otrās daļas a) punktu;
- e) informācija, kas vajadzīga, lai pierādītu dzīvnieku izcelsmes produktu atbilstību pārvietošanas ierobežojumu prasībām, kā paredzēts 166. panta 2. punktā un jebkuros noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 166. panta 3. punktu.

2. Šā panta 1. punktā minētajā veterinārajā sertifikātā var iekļaut citu Savienības tiesību aktos paredzētu informāciju.
3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu par veterinārajā sertifikātā iekļaujamo informāciju, kas paredzēta šā panta 1. punktā.
4. Komisija ar īstenošanas aktiem var pieņemt noteikumus par šā panta 1. punktā minēto dzīvnieku izcelsmes produktu veterināro sertifikātu paraugiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

169. pants

Paziņošana par dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanu uz citām dalībvalstīm

1. Operatori:
 - a) iepriekš informē savas izcelsmes dalībvalsts kompetento iestādi par dzīvnieku izcelsmes produktu paredzēto pārvietošanu, ja konkrētajiem sūtījumiem saskaņā ar 167. panta 1. punktu līdzī jābūt veterinārajam sertifikātam;
 - b) sniedz izcelsmes valsts kompetentajai iestādei visu nepieciešamo informāciju, lai tā saskaņā ar 2. punktu varētu paziņot galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei par konkrēto pārvietošanu.
2. Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde pirms pārvietošanas un, kad vien iespējams, izmantojot TRACES sistēmu, paziņo galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei par dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanu atbilstoši noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 5. un 6. punktu.
3. Dalībvalstis paziņojumu pārvaldībai izmanto reģionus, kas izraudzīti saskaņā ar 153. panta 3. punktu.
4. Dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanas paziņošanai operatori piemēro 153. panta 4. punktu.
5. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz:
 - a) informāciju, kas nepieciešama dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanas paziņošanai, kā paredzēts šā panta 1. punktā;
 - b) ārkārtas procedūrām dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanas paziņošanai strāvas pārrāvuma vai citu TRACES sistēmas traucējumu gadījumā.
6. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus attiecībā uz:
 - a) informāciju par dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanu, ko operatori sniedz savas izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei saskaņā ar 1. punktu;
 - b) informāciju par dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanas paziņošanu, ko izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde sniedz galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei saskaņā ar 2. punktu;
 - c) termiņiem attiecībā uz:
 - i) 1. punktā minēto informāciju, ko attiecīgais operators sniedz izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei;
 - ii) paziņošanu par dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanu, kas jāveic izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei, kā minēts 2. punktā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

7. NODAĻA

Valsts pasākumu tvērums

170. pants

Valsts pasākumi attiecībā uz dzīvnieku un reproduktīvo produktu slimību kontroli un pārvietošanu

1. Dalībvalstis var pieņemt valsts pasākumus, lai kontrolētu 9. panta 1. punkta d) un e) apakšpunktā minētas sarakstā norādītas slimības, attiecībā uz turētu sauszemes dzīvnieku un to reproduktīvo produktu pārvietošanu savā teritorijā.
2. Minētie valsts pasākumi:
 - a) ņem vērā noteikumus par dzīvnieku un reproduktīvo produktu pārvietošanu, kas paredzēti 3. nodaļā (124.–154. pantā), 4. nodaļā (155. un 156. pantā) un 5. nodaļā (157.–165. pantā), un nav tiem pretrunā;
 - b) nekavē dzīvnieku un produktu pārvietošanu starp dalībvalstīm;
 - c) nepārsniedz to, kas ir pienācīgs un vajadzīgs, lai novērstu 9. panta 1. punkta d) un e) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību ievazāšanos un izplatīšanos.

171. pants

Valsts pasākumi sarakstā nenorādītu slimību ietekmes ierobežošanai

Ja sarakstā nenorādīta slimība būtiski apdraud turētu sauszemes dzīvnieku veselību kādā dalībvalstī, attiecīgā dalībvalsts var veikt valsts pasākumus, lai kontrolētu minēto slimību un var ierobežot turētu sauszemes dzīvnieku un reproduktīvu produktu pārvietošanu, ar noteikumu, ka minētie pasākumi:

- a) nekavē dzīvnieku un produktu pārvietošanu dalībvalstīs;
- b) nepārsniedz to, kas ir pienācīgs un vajadzīgs, lai kontrolētu minēto slimību.

II SADAĻA

ŪDENSdzīvnieki un no ūdensdzīvniekiem iegūti dzīvnieku izcelsmes produkti

1. NODAĻA

Reģistrēšana, apstiprināšana, lietvedība un reģistri

1. iedaļa

Akvakultūras objektu reģistrācija

172. pants

Operatoru pienākums reģistrēt akvakultūras objektus

1. Lai akvakultūras objektu operatoru objekti tiktu reģistrēti saskaņā ar 173. pantu, tie pirms darbību sākšanas:
 - a) informē kompetento iestādi par visiem akvakultūras objektiem, par ko tie ir atbildīgi;
 - b) sniedz kompetentajai iestādei šādu informāciju:
 - i) attiecīgā operatora vārdu vai nosaukumu un adresi;
 - ii) objekta atrašanās vietu un tā telpu aprakstu;

- iii) akvakultūras dzīvnieku, ko tie paredzējuši turēt akvakultūras objektā, sugām, kategorijām un daudzumu (skaitu, apjomu vai svaru) un par akvakultūras objekta ietilpību;
 - iv) akvakultūras objekta veidu; un
 - v) jebkurus citus objekta aspektus, kam ir nozīme tā radītā riska noteikšanā.
2. Šā panta 1. punktā minētie akvakultūras objektu operatori iepriekš informē kompetento iestādi par:
- a) jebkurām nozīmīgām izmaiņām konkrētajos akvakultūras objektos attiecībā uz 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem aspektiem;
 - b) attiecīgā operatora vai akvakultūras objekta jebkādu darbības izbeigšanu.
3. Akvakultūras objektiem, kas apstiprināmi saskaņā ar 176. panta 1. punktu un 177. pantu, nav jāsniedz šā panta 1. punktā minētā informācija.
4. Operatori var iesniegt pieteikumu 1. punktā paredzētajai reģistrācijai par akvakultūras objektu grupu, ar noteikumu, ka tie atbilst vienam no šādiem nosacījumiem:
- a) objekti atrodas epidemioloģiski saistītā apgabalā un visi operatori šajā apgabalā darbojas saskaņā ar vienotu biodrošības sistēmu;
 - b) par objektiem atbild viens un tas pats operators, un tie darbojas saskaņā ar vienotu biodrošības sistēmu, un attiecīgo objektu akvakultūras dzīvnieki pieder pie vienotas epidemioloģiskās vienības.

Ja reģistrācijas pieteikums aptver objektu grupu, visai akvakultūras objektu grupai piemēro tos šā panta 1.–3. punktā un 173. panta pirmās daļas b) punktā paredzētos noteikumus un noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 175. pantu, kuri piemērojami atsevišķam akvakultūras objektam.

173. pants

Kompetentās iestādes pienākumi attiecībā uz akvakultūras objektu reģistrēšanu

Kompetentā iestāde reģistrē:

- a) akvakultūras objektus 185. panta 1. punktā paredzētajā akvakultūras objektu reģistrā, ja attiecīgais operators sniedzis saskaņā ar 172. panta 1. punktu paredzēto informāciju;
- b) akvakultūras objektu grupas minētajā reģistrā ar noteikumu, ka ir izpildīti 172. panta 4. punktā noteiktie kritēriji.

Kompetentā iestāde katram objektam vai objektu grupai, kā minēts šajā pantā, piešķir unikālu reģistrācijas numuru.

174. pants

Atkāpes no operatoru pienākuma reģistrēt akvakultūras objektus

Atkāpjoties no 172. panta 1. punkta noteikumiem, dalībvalstis var atbrīvot no reģistrācijas prasības konkrētus akvakultūras objektus, kuri rada nebūtisku risku, kā paredzēts īstenošanas aktā, kas pieņemts saskaņā ar 175. pantu.

175. pants

Īstenošanas pilnvaras attiecībā uz atkāpēm no prasības reģistrēt akvakultūras objektus

1. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus par informāciju, kas operatoriem jāsniedz akvakultūras objektu reģistrācijas vajadzībām, kā paredzēts 172. panta 1. punktā, tostarp par termiņiem, kādos šāda informācija jāsniedz.
2. Komisija ar īstenošanas aktiem paredz noteikumus par akvakultūras objektu veidiem, kurus dalībvalstis saskaņā ar 174. pantu var atbrīvot no reģistrācijas prasības, balstoties uz šādiem aspektiem:
 - a) konkrētajā akvakultūras objektā esošo akvakultūras dzīvnieku sugas, kategorijas un daudzums (skaits, apjoms vai svars) un minētā objekta ietilpība;
 - b) akvakultūras dzīvnieku pārvietošana uz akvakultūras objektu un no tā.
3. Šajā pantā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. iedaļa

Noteiktu akvakultūras objektu veidu apstiprināšana

176. pants

Noteiktu akvakultūras objektu veidu apstiprināšana un deleģētie akti

1. Šādu veidu akvakultūras objektu operatori iesniedz kompetentajai iestādei pieteikumu apstiprinājumam saskaņā ar 180. panta 1. punktu:
 - a) akvakultūras objekti, kuros tiek turēti akvakultūras dzīvnieki nolūkā tos pārvietot no tā vai nu dzīvus, vai kā akvakultūras dzīvnieku izcelsmes produktus.
 - b) citi akvakultūras objekti, kas rada nozīmīgu risku sakarā ar:
 - i) tajā turēto akvakultūras dzīvnieku sugām, kategorijām un daudzumu,
 - ii) attiecīgā akvakultūras objekta veidu;
 - iii) akvakultūras dzīvnieku pārvietošanu uz attiecīgā akvakultūras objektu un no tā.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, šādu veidu objektu operatorus dalībvalstis var atbrīvot no pienākuma iesniegt pieteikumu apstiprinājumam:
 - a) akvakultūras objekti, kuros iegūst nelielu daudzumu akvakultūras dzīvnieku piegādei lietošanai pārtikā vai nu:
 - i) tieši galapatērētājam, vai
 - ii) vietējiem mazumtirdzniecības objektiem, kuri veic tiešas piegādes galapatērētājam;
 - b) dīķi un citas ietaises, kurās akvakultūras dzīvnieku populāciju uztur tikai atpūtas zvejas nolūkos, atjaunojot krājumus ar akvakultūras dzīvniekiem, kuri ir norobežoti un nevar izbēgt;
 - c) akvakultūras objekti, kuru akvakultūras dzīvniekus tur slēgtās telpās dekoratīviem nolūkiem,ar noteikumu, ka konkrētais objekts nerada nopietnu risku.

3. Ja vien saskaņā ar šā panta 4. punktu nav piešķirta atkāpe, operatori neuzsāk darbību šā panta 1. punktā minētajā akvakultūras objektā, pirms minētais objekts nav apstiprināts saskaņā ar 181. panta 1. punktu, un pārtrauc šādu darbību šā panta 1. punktā minētajā akvakultūras objektā, ja:

- a) kompetentā iestāde atsauc vai aptur apstiprinājumu saskaņā ar 184. panta 2. punktu, vai
- b) ja apstiprinājums ir piešķirts saskaņā ar 183. panta 3. punktu, izvirzot nosacījumus, attiecīgais akvakultūras objekts nesasniedz atbilstību neizpildītajām prasībām, kas minētas 183. panta 4. punktā, un tam nedod galīgo apstiprinājumu saskaņā ar 183. panta 3. punktu.

4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz:

- a) atkāpēm no prasības operatoriem iesniegt kompetentajai iestādei pieteikumu, lai saņemtu apstiprinājumu šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem akvakultūras objektu veidiem, attiecībā uz tādiem objektu veidiem, kas nav sīkāk norādīti 2. punkta a) apakšpunkta i) un ii) punktā, ja minētie objekti nerada nozīmīgu risku;
- b) tādiem akvakultūras objektu veidiem, kas jāapstiprina saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu.

5. Pieņemot šā panta 4. punktā paredzētos deleģētos aktus, Komisija minētos aktus balsta uz šādiem kritērijiem:

- a) akvakultūras objektā turēto akvakultūras dzīvnieku sugas un kategorijas;
- b) akvakultūras objekta veids un ražošanas veids; un
- c) attiecīgajam akvakultūras objekta veidam un attiecīgajai akvakultūras dzīvnieku sugai vai kategorijai raksturīgie pārvietošanas modeļi.

6. Operatori var iesniegt pieteikumu akvakultūras objektu grupas apstiprināšanai, ar noteikumu, ka ir izpildītas 177.panta pirmās daļas a) un b) punktā paredzētās prasības.

177. pants

Kompetentās iestādes apstiprinājums akvakultūras objektu grupām

Kompetentā iestāde var piešķirt 181. panta 1. punktā paredzēto apstiprinājumu akvakultūras objektu grupai, ar noteikumu, ka konkrētie akvakultūras objekti atbilst kādam no šādiem nosacījumiem:

- a) objekti atrodas epidemioloģiski saistītā apgabalā un visi operatori minētajā apgabalā darbojas saskaņā ar vienotu biodrošības sistēmu; taču jebkādi šādā epidemioloģiski saistītā apgabalā izvietoti uz sauszemes vai ūdenī esoši objekti lietošanai pārtikā paredzētu dzīvju gliemeņu saņemšanai, kondicionēšanai, mazgāšanai, tīrīšanai, šķirošanai, iesaiņošanai un iepakojšanai (tā dēvētie "nosūtīšanas centri"), objekti ar tvertnēm, kur iepilda tīru jūras ūdeni, kurā dzīvas gliemenes novieto uz laiku, kas vajadzīgs, lai samazinātu piesārņojumu un padarītu tās derīgas lietošanai pārtikā (tā dēvētie "attīrīšanas centri") un līdzīgi objekti jāapstiprina atsevišķi;
- b) par objektiem atbild viens un tas pats operators; un
 - i) tie darbojas saskaņā ar vienotu biodrošības sistēmu, un
 - ii) attiecīgo objektu akvakultūras dzīvnieki pieder pie vienas un tās pašas epidemioloģiskās vienības.

Ja akvakultūras objektu grupai piešķirts viens apstiprinājums, visai akvakultūras objektu grupai piemēro 178. pantā un 180. –184. pantā paredzētos noteikumus un noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 180. panta 2. punktu un 181. panta 2. punktu, kas piemērojami atsevišķiem akvakultūras objektiem.

178. pants

Norobežotu akvakultūras objektu statusa apstiprināšana

Tādu akvakultūras objektu operatori, kas vēlas iegūt norobežota objekta statusu:

- a) iesniedz kompetentajai iestādei pieteikumu apstiprināšanai saskaņā ar 180. panta 1. punktu;
- b) pārvieto akvakultūras dzīvniekus uz savu objektu vai no tā saskaņā ar prasībām, kas paredzētas 203. panta 1. punktā un jebkādos deleģētos aktos, kuri pieņemti saskaņā ar 203. panta 2. punktu, tikai pēc tam, kad attiecīgais objekts ir saņēmis no kompetentās iestādes minētā statusa apstiprinājumu saskaņā ar 181. vai 183. pantu.

179. pants

Slimību kontrolei pakļautu no ūdensdzīvniekiem iegūtas pārtikas objektu apstiprināšana

Slimību kontrolei pakļautu no ūdensdzīvniekiem iegūtas pārtikas objektu operatori:

- a) nodrošina, ka ir iegūts vajadzīgais apstiprinājums saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 853/2004 ⁽¹⁾ 4. pantu; un
- b) saskaņā ar 180. panta 1. punktu iesniedz kompetentajai iestādei pieteikumu, lai saņemtu apstiprinājumu ūdensdzīvnieku kaušanai vai apstrādei slimību kontroles nolūkos saskaņā ar 61. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 62. pantu, 68. panta 1. punktu, 79. un 80. pantu un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 63. pantu, 70. panta 3. punktu un 71. panta 3. punktu.

180. pants

Operatoru pienākums sniegt informāciju, lai saņemtu apstiprinājumu

1. Nolūkā iesniegt pieteikumu apstiprinājuma saņemšanai attiecībā uz savu objektu, kā paredzēts 176. panta 1. punktā, 177. pantā, 178. panta a) punktā un 179. pantā, operatori kompetentajai iestādei sniedz šādu informāciju:
 - a) attiecīgā operatora vārdu vai nosaukumu un adresi;
 - b) attiecīgā objekta atrašanās vietu un tā telpu aprakstu;
 - c) objektā turēto akvakultūras dzīvnieku, uz kuriem attiecas apstiprinājums, sugām, kategorijām un daudzumu (skaitu, apjomu vai svaru);
 - d) akvakultūras objekta veidu;
 - e) sīkākas ziņas, kas liecina, ka konkrētā akvakultūras objektu grupa atbilst 177. pantā paredzētajiem nosacījumiem;
 - f) citiem konkrētā akvakultūras objekta darbības režīma aspektiem, kam ir nozīme tā radītā riska noteikšanā;
 - g) objekta ūdensapgādi un notekūdeņu aizvadīšanu;
 - h) objekta biodrošības pasākumiem.
2. Šā panta 1. punktā minētie objektu operatori iepriekš informē kompetento iestādi par:
 - a) jebkurām izmaiņām objektos attiecībā uz 1. punktā minētajiem aspektiem;
 - b) attiecīgā operatora vai objekta jebkādu darbības izbeigšanu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 853/2004 (2004. gada 29. aprīlis), ar ko nosaka īpašus higiēnas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku (OV L 139, 30.4.2004., 55. lpp.).

3. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus attiecībā uz informāciju, kura operatoriem jāsniedz pieteikumā sava objekta apstiprināšanai saskaņā ar 1. punktu, tostarp par termiņiem, kādos šāda informācija jāsniedz.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

181. pants

Apstiprinājuma sniegšana un tā nosacījumi un deleģētie akti

1. Kompetentā iestāde sniedz apstiprinājumu 176. panta 1. punktā un 178. panta a) punktā minētajiem akvakultūras objektiem, 177. pantā minētajām akvakultūras objektu grupām un 179. pantā minētajiem slimību kontrolei pakļautajiem no ūdensdzīvniekiem iegūtas pārtikas objektiem tikai tad, ja šādi objekti:

a) attiecīgā gadījumā atbilst prasībām attiecībā uz:

- i) karantīnu, izolāciju un citiem biodrošības pasākumiem, kuros ņemtas vērā 10. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētās prasības un jebkuri saskaņā ar 10. panta 6. punktu pieņemtie noteikumi;
- ii) uzraudzības prasībām, kā paredzēts 24. pantā, ja uz attiecīgā veida objektu un saistītajiem riskiem tas attiecas, prasībām, kuras paredzētas 25. pantā;
- iii) lietvedību, kā paredzēts 186.–188. pantā, un jebkuriem noteikumiem, kuri pieņemti saskaņā ar 189. un 190. pantu;

b) ir nodrošināti ar telpām un aprīkojumu:

- i) kas ir piemērots, lai, ņemot vērā attiecīgā objekta veidu, līdz pieņemamam līmenim samazinātu slimību ievazāšanās un izplatīšanās risku;
- ii) kam ir pienācīga kapacitāte attiecībā uz attiecīgo ūdensdzīvnieku sugām, kategorijām un daudzumu (skaitu, apjomu vai svaru);

c) ņemot vērā spēkā esošos riska mazināšanas pasākumus, nerada nepieņemamu risku attiecībā uz slimību izplatīšanos;

d) tajos ir izveidota sistēma, kas ļauj attiecīgajam operatoram pierādīt kompetentajai iestādei, ka a), b) un c) apakšpunktā minētās prasības ir izpildītas.

2. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz:

- a) karantīnu, izolāciju un citiem biodrošības pasākumiem, kā minēts 1. punkta a) apakšpunkta i) punktā;
- b) uzraudzību, kā minēts 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktā;
- c) telpām un aprīkojumu, kā minēts 1. punkta b) apakšpunktā.

3. Paredzot, kādi noteikumi jāparedz deleģētajos aktos, ko pieņem saskaņā ar 2. punktu, Komisija minētos noteikumus balsta uz šādiem aspektiem:

- a) katra objekta veida radītie riski;
- b) akvakultūras dzīvnieku vai ūdensdzīvnieku, uz kuriem attiecas apstiprinājums, sugas un kategorijas;
- c) attiecīgais ražošanas veids;
- d) akvakultūras objektu veidam un šajos objektos turēto dzīvnieku sugām un kategorijām raksturīgie pārvietošanas modeļi.

182. pants

Objektu apstiprināšanas tvērums

Akvakultūras objektu vai slimību kontrolei pakļautu no ūdensdzīvniekiem iegūtas pārtikas objektu apstiprinājumā, ko pēc pieteikuma, kas iesniegts saskaņā ar 176. pantu, 177. pantu, 178. panta a) punktu vai 179. pantu, piešķir saskaņā ar 181. panta 1. punktu, kompetentā iestāde nepārprotami norāda:

- a) uz kuriem no 176. panta 1. punktā un 178. panta a) punktā minēto veidu akvakultūras objektiem, 177. pantā minētajām akvakultūras objektu grupām un 179. pantā minētajiem slimību kontrolei pakļautajiem no ūdensdzīvniekiem iegūtas pārtikas objektiem un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 176. panta 4. punkta b) apakšpunktu, apstiprinājums attiecas;
- b) uz kurām akvakultūras dzīvnieku sugām un kategorijām apstiprinājums attiecas.

183. pants

Kompetentās iestādes apstiprinājuma sniegšanas procedūras

1. Kompetentā iestāde izveido procedūras, kas operatoriem jāievēro, iesniedzot pieteikumu objektu apstiprināšanai saskaņā ar 176. panta 1. punktu, 178. pantu un 179. pantu.
2. Pēc tam, kad no operatora saņemts pieteikums attiecībā uz apstiprinājumu saskaņā ar 176. panta 1. punktu, 178. pantu vai 179. pantu, kompetentā iestāde veic apmeklējumu uz vietas.
3. Ar noteikumu, ka 181. pantā minētās prasības ir izpildītas, kompetentā iestāde piešķir apstiprinājumu.
4. Ja objekts neatbilst 181. pantā minētajām apstiprinājuma prasībām, kompetentā iestāde objektu var apstiprināt, izvirzot nosacījumus, ja, pamatojoties uz attiecīgā operatora pieteikumu un pēc tam veikto objekta apmeklējumu uz vietas, kas paredzēts šā panta 2. punktā, secināms, ka objekts atbilst visām svarīgākajām prasībām, ar ko pietiek, lai garantētu, ka objekts nerada būtisku risku.
5. Ja kompetentā iestāde saskaņā ar šā panta 4. punktu ir piešķirusi apstiprinājumu ar nosacījumiem, pilnīgu apstiprinājumu tā piešķir tikai tad, ja vēl vienā objekta apmeklējumā uz vietas, kas veikts triju mēnešu laikā no dienas, kad piešķirts apstiprinājums, izvirzot nosacījumus, vai, pārbaudot dokumentus, ko operators iesniedzis triju mēnešu laikā no minētās dienas, ir secināms, ka objekts atbilst visām 181. panta 1. punktā paredzētajām prasībām attiecībā uz apstiprinājumu un noteikumiem, kuri pieņemti saskaņā ar 181. panta 2. punktu.

Ja apmeklējums uz vietas vai šā punkta pirmajā daļā minētie dokumenti liecina, ka nepārprotami ir panākts progress, tomēr objekts joprojām neatbilst visām minētajām prasībām, kompetentā iestāde ar nosacījumiem piešķirto apstiprinājumu var pagarināt. Tomēr apstiprinājumu ar nosacījumiem nepiešķir uz laikposmu, kas kopā pārsniedz sešus mēnešus.

184. pants

Kompetentās iestādes piešķirto apstiprinājumu pārskatīšana, apturēšana un atsaukšana

1. Kompetentā iestāde pārskata objektu apstiprinājumus, kas piešķirti saskaņā ar 181. panta 1. punktu; attiecīgais pārskatīšanas intervāls ir atkarīgs no saistītā riska.
2. Ja attiecībā uz atbilstību 181. panta 1. punktā noteiktajām prasībām un saskaņā ar 181. panta 2. punktu pieņemtajiem noteikumiem kompetentā iestāde objektā atklāj nopietnas nepilnības un minētā objekta operators nespēj pienācīgi garantēt, ka minētās nepilnības tiks novērstas, kompetentā iestāde sāk objekta apstiprinājuma atsaukšanas procedūras.

Tomēr, ja operators var garantēt, ka saprātīgā laika periodā minētās nepilnības novērsīs, kompetentā iestāde objekta apstiprinājumu var tikai apturēt, nevis atsaukt.

3. Pēc atsaukšanas vai apturēšanas saskaņā ar 2. pantu apstiprinājumu, attiecīgi, piešķir vai atjauno tikai tad, ja kompetentā iestāde ir pārliecināta, ka objekts pilnībā atbilst visām šīs regulas prasībām, kas attiecas uz minētā veida objektu.

3. iedaļa

Akvakultūras objektu un slimību kontrolei pakļautu no ūdensdzīvniekiem iegūtas pārtikas objektu reģistrs

185. pants

Akvakultūras objektu un slimību kontrolei pakļautu no ūdensdzīvniekiem iegūtas pārtikas objektu reģistrs

1. Katra kompetentā iestāde izveido un uztur atjauninātu reģistru, kurā iekļauti:
 - a) visi saskaņā ar 173. pantu reģistrētie akvakultūras objekti;
 - b) visi saskaņā ar 181. panta 1. punktu apstiprinātie akvakultūras objekti;
 - c) visi saskaņā ar 181. panta 1. punktu apstiprinātie slimību kontrolei pakļautie no ūdensdzīvniekiem iegūtas pārtikas objekti.
2. Šā panta 1. punktā paredzētajā akvakultūras objektu reģistrā iekļauj šādu informāciju:
 - a) operatora vārds vai nosaukums un adrese un konkrētā objekta reģistrācijas numurs;
 - b) akvakultūras objekta vai, attiecīgā gadījumā, attiecīgās akvakultūras objektu grupas atrašanās vieta;
 - c) objektā notiekošās ražošanas veids;
 - d) attiecīgā gadījumā – objekta ūdensapgāde un notekūdeņu aizvadīšana no tā;
 - e) objektā turēto akvakultūras dzīvnieku sugas;
 - f) atjaunināta informācija par reģistrētā akvakultūras objekta vai attiecīgā gadījumā akvakultūras objektu grupas veselības statusu attiecībā uz 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām.
3. Par objektiem, kas apstiprināti saskaņā ar 181. panta 1. punktu, kompetentā iestāde dara elektroniski publiski pieejamu vismaz to informāciju, kas minēta šā panta 2. punkta a), c), e) un f) apakšpunktā, ievērojot datu aizsardzības prasības.
4. Ja attiecīgā gadījumā tas ir lietderīgi, kompetentā iestāde 1. punktā paredzēto reģistrēšanu var apvienot ar reģistrēšanu citiem nolūkiem.
5. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu par:
 - a) attiecīgu detalizētu informāciju, kas iekļaujama šā panta 1. punktā paredzētajā akvakultūras objektu reģistrā;
 - b) minētā reģistra publisko pieejamību.

4. iedaļa

Lietvedība un izsekojamība

186. pants

Akvakultūras objektu operatoru lietvedības pienākumi

1. Tādu objektu operatori, uz kuriem attiecas reģistrēšanas prasība saskaņā ar 173. pantu vai apstiprināšana saskaņā ar 181. panta 1. punktu, glabā un uztur pierakstus, kas satur vismaz šādu informāciju:
 - a) attiecīgajā objektā esošo akvakultūras dzīvnieku sugas, kategorijas un daudzums (skaits, apjoms vai svars);

- b) akvakultūras dzīvnieku un no minētajiem dzīvniekiem iegūtu dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošana uz to objektu un no tā, attiecīgi norādot:
- i) to izcelsmes vai galamērķa vietu,
 - ii) šādas pārvietošanas datumu;
- c) veterinārie sertifikāti papīra vai elektroniskā formā, kam jābūt līdzīgi, pārvietojot akvakultūras dzīvniekus, kurus ievieš akvakultūras objektā, saskaņā ar 208. pantu un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 211. panta 1. punkta a) un c) apakšpunktu un 213. panta 2. punktu;
- d) mirstība katrā epidemioloģiskajā vienībā un citas slimību problēmas akvakultūras objektā atbilstīgi ražošanas veidam;
- e) biodrošības pasākumi, uzraudzība, ārstēšana, testēšanas rezultāti un cita būtiska informācija, kas ir atbilstoša:
- i) objektā esošo akvakultūras dzīvnieku sugām un kategorijām,
 - ii) akvakultūras objektā notiekošās ražošanas veidam,
 - iii) akvakultūras objekta veidam un lielumam;
- f) rezultāti, kas gūti jebkurā dzīvniekveselības apmeklējumā, kas vajadzīgs saskaņā ar 25. panta 1. punktu.

Pierakstus glabā un uztur papīra vai elektroniskā formā.

2. Attiecīgā dalībvalsts no prasības kārtot lietvedību attiecībā uz visu vai daļu no informācijas, kas norādīta 1. punkta c), d) un e) apakšpunktā, var atbrīvot akvakultūras objektus, kuros ir zems sarakstā norādītu vai no jauna radušos slimību izplatīšanās risks, ar noteikumu, ka tiek nodrošināta izsekojamība.

3. Akvakultūras objektu operatori 1. punktā paredzētos pierakstus glabā savos attiecīgajos akvakultūras objektos un:

- a) kārtot lietvedību tādā veidā, kas ļauj garantēt ūdensdzīvnieku izcelsmes vietas un galamērķa izsekojamību;
- b) pēc pieprasījuma dara pierakstus pieejamus kompetentajai iestādei;
- c) saglabā pierakstus laikposmā, kura minimālo ilgumu nosaka kompetentā iestāde un kurš nedrīkst būt mazāks par trim gadiem.

Atkāpjoties no prasības, ka pierakstus jāglabā attiecīgajā objektā, kā noteikts pirmajā daļā, – ja pierakstus nav iespējams fiziski glabāt minētajā objektā, tos glabā birojā, no kura uzņēmums tiek pārvaldīts.

187. pants

Slimību kontrolei pakļautu no ūdensdzīvniekiem iegūtas pārtikas objektu lietvedības pienākums

1. Tādu slimību kontrolei pakļautu no ūdensdzīvniekiem iegūtas pārtikas objektu operatori, uz kuriem attiecas apstiprināšana saskaņā ar 179. pantu, glabā un uztur pierakstus par:

- a) akvakultūras dzīvnieku un no tādiem dzīvniekiem iegūtu dzīvnieku izcelsmes produktu visa veida pārvietošanu uz un no to objekta;
- b) notekūdeņu novadīšanu un attiecīgiem biodrošības pasākumiem.

2. Slimību kontrolei pakļautu no ūdensdzīvniekiem iegūtas pārtikas objektu operatori:
 - a) glabā šā panta 1. punktā paredzētos pierakstus savos objektos un pēc pieprasījuma dara tos pieejamus kompetentajai iestādei;
 - b) glabā minētos pierakstus laikposmā, kura minimālo ilgumu nosaka kompetentā iestāde un kurš nedrīkst būt mazāks par trim gadiem.

Pierakstus glabā un uztur papīra vai elektroniskā formā.

188. pants

Pārvadātāju lietvedība

1. Akvakultūras objektiem vai palaišanai savvaļā paredzētu ūdensdzīvnieku pārvadātāji glabā un uztur pierakstus attiecībā uz:
 - a) to pārvadāto ūdensdzīvnieku sugām, kategorijām un daudzumu (skaitu, apjomu vai svaru);
 - b) konkrēto akvakultūras dzīvnieku un savvaļas ūdensdzīvnieku mirstību pārvadāšanas laikā, ciktāl tas ir praktiski īstenojams atbilstīgi transporta veidam un pārvadātajām akvakultūras dzīvnieku un savvaļas ūdensdzīvnieku sugām;
 - c) tādiem akvakultūras objektiem un slimību kontrolei pakļautiem no ūdensdzīvniekiem iegūtas pārtikas objektiem, kuros transportlīdzekļi bijuši;
 - d) visiem ūdens apmaiņas gadījumiem pārvadāšanas laikā, precizējot jauna ūdens ņemšanas vietu un ūdens izliešanas vietu;
 - e) transportlīdzekļu tīrīšanu un dezinfekciju.

Pierakstus glabā un uztur papīra vai elektroniskā formā.

2. Attiecīgās dalībvalstis no prasības kārtot lietvedību attiecībā uz visu vai daļu no 1. punktā uzskaitītās informācijas var atbrīvot pārvadātājus, kuri rada zemu sarakstā norādīto vai no jauna radušos slimību izplatīšanās risku, ar noteikumu, ka tiek nodrošināta izsekojamība.

3. Pārvadātāji 1. punktā paredzēto lietvedību kārtot:

- a) tādā veidā, lai pierakstus pēc pieprasījuma varētu nekavējoties darīt pieejamus kompetentajai iestādei;
- b) glabājot pierakstus laikposmā, kura minimālo ilgumu nosaka kompetentā iestāde un kurš nedrīkst būt mazāks par trim gadiem.

189. pants

Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz lietvedību

1. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu par noteikumiem, kas papildina 186., 187. un 188. pantā paredzētās lietvedības prasības attiecībā uz informāciju, kas operatoriem jādokumentē papildus informācijai, kas paredzēta 186. panta 1. punktā, 187. panta 1. punktā un 188. panta 1. punktā.

2. Pieņemot 1. punktā paredzētos deleģētos aktus, Komisija ņem vērā šādus aspektus:

- a) kādus riskus rada katrs akvakultūras objekta vai pārvadāšanas veids;
- b) attiecīgajā akvakultūras objektā turēto vai uz vai no minētā objekta pārvadāto ūdensdzīvnieku sugas un kategorijas;
- c) objektā notiekošās ražošanas veids;
- d) akvakultūras objekta veidam vai slimību kontrolei pakļauta no ūdensdzīvniekiem iegūtas pārtikas objekta veidam raksturīgie pārvietošanas modeļi;
- e) objektā turēto vai uz to vai no tā pārvadāto ūdensdzīvnieku skaits, apjoms vai svars.

190. pants

Īstenošanas pilnvaras attiecībā uz atbrīvojumu no lietvedības prasībām

Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus par tiem akvakultūras objektu un operatoru veidiem, kurus dalībvalstis var atbrīvot no lietvedības prasībām, kas paredzētas 186. un 188. pantā attiecībā uz:

- a) noteiktu akvakultūras objektu kategoriju operatoriem un pārvaldītājiem;
- b) akvakultūras objektiem, kuros nelielā skaitā tiek turēti akvakultūras dzīvnieki, vai pārvaldītājiem, kas attiecīgi pārvaldā nelielu skaitu ūdensdzīvnieku;
- c) konkrētu sugu un kategoriju ūdensdzīvniekiem.

Komisija, pieņemot minētos īstenošanas aktus, tos pamato uz kritērijiem, kas paredzēti 189. panta 2. punktā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. NODAĻA

Ūdensdzīvnieku pārvietošana Savienībā

1. iedaļa

Vispārīgas prasības attiecībā uz pārvietošanu

191. pants

Vispārīgas prasības attiecībā uz ūdensdzīvnieku pārvietošanu

1. Operatori veic pienācīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka ūdensdzīvnieku pārvietošana neapdraud galamērķa vietas veselības statusu attiecībā uz:

- a) 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām;
- b) slimībām, kas radušās no jauna.

2. Operatori pārvieto ūdensdzīvniekus uz akvakultūras objektiem vai lietošanai pārtikā vai palaiž savvaļā tikai tad, ja konkrētie dzīvnieki atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) tie, izņemot savvaļas ūdensdzīvniekus, nāk no objektiem, kurus:
 - i) kompetentā iestāde ir reģistrējusi saskaņā ar 173. pantu,
 - ii) minētā kompetentā iestāde ir apstiprinājusi saskaņā ar 181. un 182. pantu, ja tas nepieciešams saskaņā ar 176. panta 1. punktu, 177. vai 178. pantu; vai
 - iii) kuriem piešķirta atkāpe no reģistrācijas prasības, kas noteikta 173. pantā;
- b) tiem nepiemēro:
 - i) pārvadāšanas ierobežojumus, kas skar attiecīgās sugas un kategorijas, saskaņā ar noteikumiem, kuri paredzēti 55. panta 1. punktā, 56. pantā, 61. panta 1. punktā, 62., 64., un 65. pantā, 70. panta 1. punkta b) apakšpunktā, 74. panta 1. punktā, 79. un 81. pantā, un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 55. panta 2. punktu, 63. un 67. pantu, 70. panta 3. punktu, 71. panta 3. punktu, 74. panta 4. punktu un 83. panta 2. punktu; vai
 - ii) ārkārtas pasākumus, kas paredzēti 257. un 258. pantā, un noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 259. pantu.

Tomēr operatori minētos ūdensdzīvniekus pārvietot drīkst, ja attiecībā uz šādu pārvietošanu vai palaišanu savvaļā ir paredzētas atkāpes no pārvietošanas ierobežojumiem III daļas II sadaļā (53.–83. pantā) vai atkāpes no ārkārtas pasākumiem ir paredzētas noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar 259. pantu.

3. Operatori veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka pēc izcelsmes vietas atstāšanas ūdensdzīvnieki tiek tieši nosūtīti uz to galamērķa vietu.

192. pants

Slimību profilakses pasākumi attiecībā uz pārvadāšanu

1. Operatori veic pienācīgos un vajadzīgos slimību profilakses pasākumus, lai nodrošinātu, ka:
 - a) ūdensdzīvnieku veselības statuss pārvadāšanas laikā nav apdraudēts;
 - b) ūdensdzīvnieku pārvadāšanas operācijas pa ceļam un galamērķa vietās neizraisa 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību potenciālu izplatīšanos uz cilvēkiem vai dzīvniekiem;
 - c) tiek veikta iekārtu un transportlīdzekļu tīrīšana un dezinficēšana, kā arī citi pienācīgi biodrošības pasākumi, kas piemēroti ar attiecīgajām pārvadāšanas operācijām saistītajiem riskiem;
 - d) visi ūdens apmaiņas un notekūdeņu novadīšanas gadījumi akvakultūrai vai palaišanai savvaļā paredzētu ūdensdzīvnieku pārvadāšanas laikā notiek tādās vietās un apstākļos, kas attiecībā uz 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām neapdraud veselības statusu:
 - i) pārvadājamiem ūdensdzīvniekiem,
 - ii) visiem ūdensdzīvniekiem pa ceļam uz galamērķa vietu,
 - iii) ūdensdzīvniekiem galamērķa vietā.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 264. pantu pieņemt deleģētos aktus par:
 - a) nosacījumiem un prasībām attiecībā uz aprīkojuma un transportlīdzekļu tīrīšanu un dezinficēšanu saskaņā ar šā panta 1. punkta c) apakšpunktu un biocīdu izmantošanu šiem nolūkiem;
 - b) citiem piemērotiem šā panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētiem biodrošības pasākumiem pārvadāšanas laikā;
 - c) ūdens apmaiņu un notekūdeņu novadīšanu pārvadāšanas laikā, kā paredzēts šā panta 1. punkta d) apakšpunktā.

193. pants

Paredzētās izmantošanas maiņa

1. Ūdensdzīvniekus, ko pārvieto iznīcināšanai vai nokaušanai saskaņā ar šādiem pasākumiem, neizmanto nekādiem citiem nolūkiem:
 - a) jebkuri slimību kontroles pasākumi, kas paredzēti 32. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 55. panta 1. punktā, 56., 61., 62., 64., 65. un 70. pantā, 74. panta 1. un 2. punktā, 79., 80., 81. un 82. pantā, un noteikumos, kas pieņemti saskaņā 55. panta 2. punktu, 63. un 67. pantu, 70. panta 3. punktu, 71. panta 3. punktu un 74. panta 4. punktu un 83. panta 2. punktu;
 - b) ārkārtas pasākumi, kā paredzēts 257. un 258. pantā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 259. pantu.
2. Lietošanai pārtikā, akvakultūrai, palaišanai savvaļā vai jebkuram citam nolūkam pārvietotus ūdensdzīvniekus izmanto tikai paredzētajam nolūkam.
3. Atkāpjoties no 2. punkta, galamērķa vietas kompetentā iestāde var atļaut mainīt ūdensdzīvnieku izmantošanu nolūkam, kas atšķiras no sākotnēji paredzētā, ar noteikumu, ka jaunā izmantošana attiecībā uz minēto ūdensdzīvnieku veselības statusu galamērķa vietā nerada augstāku risku nekā sākotnēji paredzētā izmantošana.

194. pants

Operatoru pienākumi galamērķa vietā

1. Akvakultūras objektu un slimību kontrolei pakļautu no ūdensdzīvniekiem iegūtas pārtikas objektu operatori, kas saņem ūdensdzīvniekus, un operatori, kas saņem ūdensdzīvniekus palaišanai savvaļā, pirms ūdensdzīvnieki tiek izkrauti:
 - a) ja vajadzīgs, pārbauda, vai dzīvniekiem ir kāds no šādiem dokumentiem:
 - i) veterinārie sertifikāti, kas paredzēti 208. panta 1. punktā, 209. pantā un 223. panta 1. punktā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 189., 211. un 213. pantu;
 - ii) pašdeklarācijas dokumenti, kas paredzēti 218. panta 1. punktā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 218. panta 3. un 4. punktu;
 - b) pēc saņemto ūdensdzīvnieku pārbaudes informē galamērķa vietas kompetento iestādi par jebkuriem pārkāpumiem attiecībā uz:
 - i) saņemtajiem ūdensdzīvniekiem;
 - ii) dokumentiem, kas minēti a) apakšpunkta i) un ii) punktā.
2. Ja konstatēts kāds no 1. panta b) apakšpunktā minētajiem pārkāpumiem, operators ūdensdzīvniekus, uz kuriem attiecas šis pārkāpums, izolē, līdz galamērķa vietas kompetentā iestāde par tiem pieņem lēmumu.

195. pants

Vispārīgas prasības attiecībā uz tādu akvakultūras dzīvnieku pārvietošanu, kurus ved caur dalībvalstīm, bet kuri paredzēti eksportam no Savienības uz trešām valstīm vai teritorijām

Operatori nodrošina, ka ūdensdzīvnieki, kuri paredzēti eksportam uz trešām valstīm vai teritorijām un pa ceļam šķērso citas dalībvalsts teritoriju, atbilst 191., 192. un 193. pantā noteiktajām prasībām.

2. iedaļa

Akvakultūras objektiem vai palaišanai savvaļā paredzēti ūdensdzīvnieki

196. pants

Anomāla mirstība vai citi nopietnu slimību simptomi

1. Operatori pārvieto akvakultūras dzīvniekus no akvakultūras objekta vai no savvaļas uz citu akvakultūras objektu, vai izlaiž tos savvaļā tikai tad, ja konkrētajiem dzīvniekiem:
 - a) nav slimību simptomu; un
 - b) to izcelsme ir tādos akvakultūras objektos vai vidē, kur nav anomālas mirstības ar nenoskaidrotu cēloni.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, kompetentā iestāde, pamatojoties uz risku novērtējumu, var atļaut minētajā punktā minēto ūdensdzīvnieku pārvietošanu vai palaišanu savvaļā ar noteikumu, ka konkrēto dzīvnieku izcelsme akvakultūras objektā vai savvaļā ir no tādas daļas, kas ir nesaistīta ar epidemioloģisko vienību, kurā konstatēta anomāla mirstība vai citi slimību simptomi.

Ja šajā punktā minētā pārvietošanai vai palaišanai jānotiek uz citu dalībvalsti, kompetentā iestāde to atļauj tikai tad, ja galamērķa dalībvalsts kompetentās iestādes un vajadzības gadījumā šķērsojamo dalībvalstu kompetentās iestādes šādai pārvietošanai vai palaišanai savvaļā ir devušas savu piekrišanu.

197. pants

Tādu akvakultūras dzīvnieku pārvietošana, kas paredzēti dalībvalstīm, zonām vai nodalījumiem, kuri ir deklarēti par brīviem no slimības vai kuriem piemēro izskaušanas programmu, un deleģētie akti

1. Operatori akvakultūras dzīvniekus, kas pieder sugām, kuras attiecas uz vienu vai vairākām 9. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām, pārvieto uz akvakultūras objektu vai palaišanai savvaļā dalībvalstī, zonā vai nodalījumā, kas ir deklarēti par brīviem no minētajām slimībām saskaņā ar 36. panta 4. punktu vai 37. panta 4. punktu, tikai tad, ja konkrēto dzīvnieku izcelsme ir tādā dalībvalstī, tās zonā vai nodalījumā, kas ir deklarēti par brīviem no minētajām slimībām.
2. Operatori akvakultūras dzīvniekus, kas pieder sugām, kuras attiecas uz vienu vai vairākām 9. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunktā vai minētajām sarakstā norādītajām slimībām, pārvieto uz akvakultūras objektu vai palaišanai savvaļā dalībvalstī, zonā vai nodalījumā, uz kuriem attiecas izskaušanas programma saistībā ar vienu vai vairākām no minētajām sarakstā norādītajām slimībām, kā paredzēts 31. panta 1. vai 2. punktā, tikai tad, ja konkrēto dzīvnieku izcelsme ir tādā dalībvalstī, tās zonā vai nodalījumā, kas ir deklarēti par brīviem no minētajām sarakstā norādītajām slimībām.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 264. pantu pieņemt deleģētos aktus par atkāpēm no šā panta 1. un 2. punktā noteiktajām pārvietošanas vai savvaļā palaišanas prasībām, kas nerada būtisku 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību izplatīšanās risku sakarā ar:
 - a) attiecīgajām akvakultūras dzīvnieku sugām, kategorijām un attīstības stadiju;
 - b) izcelsmes un galamērķa objekta veidu;
 - c) akvakultūras dzīvnieku paredzēto izmantošanu;
 - d) akvakultūras dzīvnieku galamērķa vietu;
 - e) izcelsmes un galamērķa vietā piemēroto ārstēšanu, apstrādes metodēm un citiem īpašiem riska mazināšanas pasākumiem.

198. pants

Dalībvalstu atkāpes attiecībā uz operatoru pienākumu pārvietot akvakultūras dzīvniekus starp dalībvalstīm, zonām vai nodalījumiem, uz kuriem attiecas izskaušanas programma

Atkāpjoties no 197. panta 1. un 2. punkta, dalībvalstis var atļaut operatoriem pārvietot akvakultūras dzīvniekus uz zonu vai nodalījumu, attiecībā uz kuru saskaņā ar 31. panta 1. un 2. punktu ir izveidota izskaušanas programma saistībā ar 9. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām, no citas zonas vai nodalījuma, attiecībā uz kuru arī izveidota šāda izskaušanas programma saistībā ar tām pašām sarakstā norādītajām slimībām, ar noteikumu, ka šāda pārvietošana neapdraud galamērķa dalībvalsts, zonas vai nodalījuma veselības statusu.

Ja šādai pārvietošanai jānotiek uz citu dalībvalsti, kompetentā iestāde to atļauj tikai tad, ja galamērķa dalībvalsts kompetentās iestādes un vajadzības gadījumā šķērsojamo dalībvalstu kompetentās iestādes minētajai pārvietošanai ir devušas savu piekrišanu.

199. pants

Dalībvalstu pasākumi attiecībā uz ūdensdzīvnieku palaišanu savvaļā

Dalībvalstis var pieprasīt, lai neatkarīgi no tās teritorijas veselības statusa, kurā ūdensdzīvniekus paredzēts palaist savvaļā, ūdensdzīvniekus var palaist savvaļā tikai tad, ja to izcelsme ir tādā dalībvalstī vai tās zonā vai nodalījumā, kuri saskaņā ar 36. panta 1. punktu vai 37. panta 1. punktu ir deklarēti par brīviem no vienas vai vairākām 9. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām, ja pārvietojamie ūdensdzīvnieki pieder pie sugām, kas iekļautas sarakstā attiecībā uz šīm slimībām.

200. pants

Tādu savvaļas ūdensdzīvnieku pārvietošana, kas paredzēti dalībvalstīm, to zonām vai nodalījumiem, kuri ir deklarēti par brīviem no slimības vai kuriem piemēro izskaušanas programmu, un deleģētie akti

1. Regulas 196., 197. un 198. pants attiecas uz tādu savvaļas ūdensdzīvnieku pārvietošanu, kas paredzēti akvakultūras objektiem vai palaišanai savvaļā.
2. Operatori, pārvietojot savvaļas ūdensdzīvniekus no vienas dzīvotnes uz citu, veic pienācīgos un nepieciešamos slimību profilakses pasākumus, lai nodrošinātu, ka:
 - a) šāda pārvietošana nerada būtisku 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību izplatīšanās risku ūdensdzīvniekiem galamērķa vietā; un
 - b) ja vajadzīgs, ir spēkā riska mazināšanas vai citi pienācīgi biodrošības pasākumi, lai nodrošinātu atbilstību a) apakšpunktam.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 264. pantu pieņemt deleģētos aktus par slimību profilakses pasākumiem un riska mazināšanas pasākumiem, ko veic operatori, kā paredzēts šā panta 2. punktā. Kamēr šādi deleģētie akti vēl nav pieņemti, par minētajiem pasākumiem var lemt galamērķa vietas kompetentā iestāde.

3. iedaļa

Lietošanai pārtikā paredzēti ūdensdzīvnieki

201. pants

Tādu dzīvu akvakultūras dzīvnieku pārvietošana, kas paredzēti lietošanai pārtikā dalībvalstīs, to zonās vai nodalījumos, kuri ir deklarēti par brīviem no slimības vai kuriem piemēro izskaušanas programmu, un deleģētie akti

1. Operatori dzīvus akvakultūras dzīvniekus, kas pieder sugām, kuras attiecas uz 9. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām, un kas paredzēti lietošanai pārtikā, pārvieto uz dalībvalsti, tās zonu vai nodalījumu, kuri ir deklarēti par brīviem no slimības saskaņā ar 36. panta 4. punktu vai 37. panta 4. punktu vai attiecībā uz kuriem ir izveidota izskaušanas programma saskaņā ar 31. panta 1. vai 2. punktu saistībā ar vienu vairākām 9. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām, tikai tad, ja konkrēto dzīvnieku izcelsme ir tādā dalībvalstī, tās zonā vai nodalījumā, kas ir deklarēti par brīviem no slimības saskaņā ar 36. panta 4. punktu vai 37. panta 4. punktu.
2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, dalībvalstis var atļaut operatoriem ievest dzīvus akvakultūras dzīvniekus zonā vai nodalījumā, kuram saskaņā ar 31. panta 1. vai 2. punktu ir izveidota izskaušanas programma saistībā ar 9. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām, no citas zonas vai nodalījuma, attiecībā uz kuru minētajā dalībvalstī arī izveidota šāda izskaušanas programma saistībā ar tām pašām sarakstā norādītajām slimībām, ar noteikumu, ka šāda pārvietošana neapdraud dalībvalsts, tās zonas vai nodalījuma veselības statusu.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 264. pantu pieņemt deleģētos aktus par atkāpēm, kas paredzētas šā panta 2. punktā, attiecībā uz tādu dzīvu akvakultūras dzīvnieku pārvietošanu, kas nerada slimību izplatīšanās būtisku risku sakarā ar:
 - a) attiecīgajām akvakultūras dzīvnieku sugām, kategorijām un attīstības stadiju;
 - b) akvakultūras dzīvnieku turēšanas metodēm un ražošanas veidu izcelsmes un galamērķa akvakultūras objektā;
 - c) akvakultūras dzīvnieku paredzēto izmantošanu;
 - d) akvakultūras dzīvnieku galamērķa vietu;

- e) izcelsmes vietā un galamērķa vietā piemēroto ārstēšanu, apstrādes metodēm un citiem īpašiem riska mazināšanas pasākumiem.

202. pants

Tādu dzīvu savvaļas ūdensdzīvnieku pārvietošana, kas paredzēti dalībvalstīm, to zonām vai nodalījumiem, kuri deklarēti par brīviem no slimības vai kuriem piemēro izskaušanas programmu, un deleģētie akti

1. Regulas 201. panta 1. un 2. punktu un noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 201. panta 3. punktu, piemēro tādu dzīvu savvaļas ūdensdzīvnieku pārvietošanai, kuri paredzēti lietošanai pārtikā un paredzēti dalībvalstīm, to zonām vai nodalījumiem, kas ir deklarēti par brīviem no slimības saskaņā ar 36. panta 4. punktu vai 37. panta 4. punktu vai kam saskaņā ar 31. panta 1. vai 2. punktu piemēro izskaušanas programmu gadījumā, ja pasākumi, kas pieņemti, ievērojot minētos noteikumus, ir vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka konkrētie dzīvnieki nerada būtisku 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību izplatīšanās risku ūdensdzīvniekiem galamērķa vietā.
2. Šā panta 1. punktu piemēro arī dzīvniekiem ūdensdzīvniekiem, uz kuriem neattiecas 4. panta 7. apakšpunktā iekļautā akvakultūras dzīvnieku definīcija.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 264. pantu pieņemt šā panta 1. un 2. punktu papildinošus deleģētos aktus par pārvietošanas prasībām attiecībā uz tādu savvaļas ūdensdzīvnieku pārvietošanu, kas paredzēti lietošanai pārtikā.

4. iedaļa

Atkāpes no 1.–3. iedaļas (191.–202. panta) un papildu riska mazināšanas pasākumi

203. pants

Norobežotiem akvakultūras objektiem paredzēti ūdensdzīvnieki un deleģētie akti

1. Operatori pārvieto ūdensdzīvniekus uz norobežotu akvakultūras objektu tikai tad, ja konkrētie dzīvnieki atbilst šādiem nosacījumiem:
 - a) to izcelsme ir citā norobežotā akvakultūras objektā;
 - b) tie nerada 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību būtisku izplatīšanās risku sarakstā norādītām dzīvnieku sugām galamērķa norobežotajā akvakultūras objektā, izņemot ja konkrētā pārvietošana ir atļauta zinātniskiem mērķiem.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 264. pantu pieņemt deleģētos aktus par:
 - a) tādiem sīki izstrādātiem noteikumiem akvakultūras dzīvnieku pārvietošanai uz norobežotiem akvakultūras objektiem, ko izvirza papildus noteikumiem, kuri paredzēti šā panta 1. punktā;
 - b) konkrētiem noteikumiem akvakultūras dzīvnieku pārvietošanai uz norobežotiem akvakultūras objektiem, ja spēkā esošie riska mazināšanas pasākumi nodrošina, ka šāda pārvietošana nerada būtisku risku akvakultūras dzīvnieku veselībai minētajā norobežotajā akvakultūras objektā un objektiem tā apkaimē.

204. pants

Ūdensdzīvnieku pārvietošana zinātniskiem mērķiem un deleģētie akti

1. Galamērķa vietas kompetentā iestāde atkarībā no izcelsmes vietas kompetentās iestādes piekrišanas zinātniskiem mērķiem var atļaut ūdensdzīvnieku pārvietošanu uz galamērķa dalībvalsts teritoriju, ja minētā pārvietošana neatbilst 1.–3. iedaļas (191.–202. panta) prasībām, izņemot 191. panta 1. un 3. punkta un 192., 193. un 194. panta prasības.

2. Šā panta 1. punkta minētā kompetentā iestāde minētajā punktā paredzētās atkāpes piešķir tikai saskaņā ar šādiem nosacījumiem:
- galamērķa vietas un izcelsmes vietas kompetentās iestādes:
 - ir vienojušās par šādas pārvietošanas nosacījumiem,
 - nodrošina, ka ir spēkā vajadzīgie riska mazināšanas pasākumi, lai konkrēto ūdensdzīvnieku pārvietošana neapdraud pa ceļam šķērsoto vietu un galamērķa vietas veselības statusu attiecībā uz 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām,
 - vajadzības gadījumā ir paziņojušas šķērsojamo dalībvalstu kompetentajām iestādēm par piešķirto atkāpi un par tās piešķiršanas nosacījumiem;
 - minētā pārvietošana norit izcelsmes un galamērķa vietas kompetento iestāžu uzraudzībā un vajadzības gadījumā šķērsojamās dalībvalsts kompetento iestāžu uzraudzībā.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 264. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz noteikumiem par kompetento iestāžu piešķirtajām atkāpēm, ar ko papildina noteikumus, kas paredzēti šā panta 1. un 2. punktā.

205. pants

Citi īpaši ūdensdzīvnieku izmantojuma veidi, konkrētas prasības un atkāpes un pilnvaru deleģēšana

- Operatori veic vajadzīgos profilakses pasākumus, lai nodrošinātu, ka tādu ūdensdzīvnieku pārvietošana, kas paredzēta šā panta 2. punkta a) apakšpunkta i) līdz vi) punktā norādītajiem īpašiem mērķiem vai izmantojuma veidiem, nerada būtisku 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību izplatīšanās risku ūdensdzīvniekiem galamērķa vietā.
- Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 264. pantu pieņemt deleģētos aktus par:
 - konkrētu prasību, ar ko papildina 1.–3. iedaļā (191.–202. pantā) paredzētos noteikumus, un par ūdensdzīvnieku pārvietošanu šādiem mērķiem:
 - zoodārziem, zooveikaliem, vairumtirgotavām un dārza dīķiem;
 - izstādēm;
 - sporta zvejai, tostarp zivju ēsmām;
 - kultūras un līdzīgiem pasākumiem;
 - komerciāliem akvārijiem; vai
 - veselības aprūpei un citam līdzīgam izmantojumam;
 - atkāpēm no 1.–3. iedaļas (191.–202. panta), izņemot 191. panta 1. un 3. punktu, 192., 193. un 194. pantu, attiecībā uz ūdensdzīvnieku pārvietošanu, kā minēts šī punkta a) apakšpunktā, ar noteikumu, ka tiek īstenoti atbilstīgi biodrošības noteikumi, lai nodrošinātu, ka šī pārvietošana nerada nopietnu risku galamērķa vietas veselības statusam.

206. pants

Īstenošanas pilnvaras pieņemt pagaidu noteikumus par konkrētu sugu vai kategoriju ūdensdzīvnieku pārvietošanu

- Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt pagaidu noteikumus, kas papildina vai ir alternatīvi tiem noteikumiem, kas paredzēti šajā nodaļā attiecībā uz konkrētu sugu vai kategoriju ūdensdzīvnieku pārvietošanu, ja:
 - pārvietošanas prasības, kas paredzētas 196. pantā, 197. panta 1. punktā, 198. un 199. pantā, 200. panta 1. un 2. punktā, 201. pantā, 202. panta 1. punktā, 203. panta 1. punktā, 204. panta 1. un 2. punktā un noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar 197. panta 3. punktu, 200. panta 3. punktu, 202. panta 3. punktu, 203. panta 2. punktu, 204. panta 3. punktu un 205. pantu, efektīvi nemazina riskus, ko rada minēto ūdensdzīvnieku pārvietošana; vai

- b) šķiet, ka 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētā sarakstā norādītā slimība izplatās, neraugoties uz saskaņā ar 1.–4. iedaļu (191.–207. pantu) noteiktajām pārvietošanas prasībām.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Pienācīgi pamatotu, nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ saistībā ar sarakstā norādītu slimību, kura rada risku ar ļoti būtisku ietekmi, un ņemot vērā 205. pantā minētos aspektus, Komisija saskaņā ar 266. panta 3. punktā minēto procedūru pieņem īstenošanas aktus, kas jāpiemēro nekavējoties.

207. pants

Vērā ņemamie jautājumi, pieņemot šajā iedaļā paredzētos deleģētos un īstenošanas aktus

Nosakot, kādi noteikumi jāparedz 203. panta 2. punktā, 204. panta 3. punktā un 205. un 206. pantā paredzētajos deleģētajos un īstenošanas aktos, Komisija minētos noteikumus pamato ar šādiem aspektiem:

- a) ar minētajos noteikumos minēto pārvietošanu saistītajiem riskiem;
- b) veselības statusu attiecībā uz 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām izcelsmes, šķērsojamajās un galamērķa vietās;
- c) ūdensdzīvnieku sugām, kas norādītas sarakstā attiecībā uz 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām;
- d) izcelsmes, šķērsojamajās un galamērķa vietās spēkā esošajiem biodrošības pasākumiem;
- e) visiem konkrētajiem nosacījumiem, saskaņā ar kuriem akvakultūras dzīvnieki tiek turēti;
- f) konkrētā veida akvakultūras objektam un attiecīgajām ūdensdzīvnieku sugām vai kategorijai raksturīgajiem pārvietošanas modeļiem;
- g) citiem epidemioloģiskiem faktoriem.

5. iedaļa

Dzīvnieku veselības sertificēšana

208. pants

Operatoru pienākums nodrošināt, lai akvakultūras dzīvniekiem līdzīgu būtu veterinārais sertifikāts

1. Operatori pārvieto akvakultūras dzīvniekus tikai tad, ja tiem ir līdzīgu izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes saskaņā ar 216. panta 1. punktu izsniegts veterinārais sertifikāts un ja konkrētie dzīvnieki pieder pie sugām, kas norādītas sarakstā attiecībā uz 9. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām, un ir paredzēti ieviešanai dalībvalstī, tās zonā vai nodaļumā, kuri ir deklarēti par brīviem no slimības saskaņā ar 36. panta 4. punktu un 37. panta 4. punktu vai attiecībā uz kuriem saskaņā ar 31. panta 1. vai 2. punktu ir izveidota izskaušanas programma saistībā ar vienu vai vairākām 9. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām.

2. Operatori pārvieto akvakultūras dzīvniekus tikai tad, ja tiem ir līdzīgu izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes saskaņā ar 216. panta 1. punktu izsniegts veterinārais sertifikāts un ja konkrētie dzīvnieki pieder pie sugām, kas norādītas sarakstā attiecībā uz 9. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minēto(-ajām) attiecīgo(-ajām) slimību(-ām), un tos ir atļauts izvest no ierobežojumu zonas, kurai piemēro slimību kontroles pasākumus, kā paredzēts 55. panta 1. punkta f) apakšpunkta ii) punktā, 56. pantā un 64. pantā vai 65. panta 1. punktā, 74. panta 1. punktā, 79. pantā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 55. panta 2. punktu, 67. un 68. pantu, 71. panta 3. punktu, 74. panta 4. punktu un 83. panta 2. punktu un 259. pantu attiecībā uz vienu vai vairākām 9. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām;

3. Operatori veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka ceļā no izcelsmes vietas uz galamērķa vietu akvakultūras dzīvniekiem līdzīgu ir veterinārais sertifikāts, ja vien noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 214. pantu, nav paredzēti konkrēti pasākumi.

209. pants

Operatoru pienākums nodrošināt, lai citiem ūdensdzīvniekiem līdzīgu būtu veterinārais sertifikāts, un īstenošanas pilnvaras

1. Gadījumos, kad sakarā ar risku, kas saistīts ar tādu ūdensdzīvnieku pārvietošanu, kuri nav akvakultūras dzīvnieki, ir vajadzīga dzīvnieku veselības sertificēšana saskaņā ar 211. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētajiem noteikumiem, operatori minētos ūdensdzīvniekus pārvieto tikai tad, ja konkrētajiem dzīvniekiem līdzīgu ir veterinārais sertifikāts, ko saskaņā ar 216. panta 1. punktu izcelsmes dalībvalstī ir izsniegusi kompetentā iestāde.
2. Regulas 208. pants attiecas arī uz ūdensdzīvniekiem, kas nav akvakultūras objektiem vai savvaļā palaišanai paredzēti akvakultūras dzīvnieki. Ja izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde ir secinājusi, ka sertificēšana nav iespējama konkrēto ūdensdzīvnieku izcelsmes vietas īpatnību dēļ, tā var atļaut to pārvietošanu bez veterinārā sertifikāta, ja piekrišanu sniedz galamērķa vietas kompetentā iestāde.
3. Šis pants neattiecas uz savvaļas ūdensdzīvniekiem, kas ievākti vai noķerti tiešai lietošanai pārtikā.

210. pants

Atkāpes, ko dalībvalstis piešķir attiecībā uz dzīvnieku veselības nacionālo sertificēšanu

Atkāpjoties no 208. un 209. panta dzīvnieku veselības sertificēšanas prasībām, dalībvalstis var noteikt atkāpes ūdensdzīvnieku konkrētu sūtījumu pārvietošanai bez veterinārā sertifikāta attiecīgās dalībvalsts teritorijā ar noteikumu, ka minētajā valstī ir ieviesta alternatīva sistēma, lai nodrošinātu šādu dzīvnieku sūtījumu izsekojamību un minēto sūtījumu atbilstību dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz šādu pārvietošanu, kā paredzēts 1.–4. iedaļā (191.–207. pantā).

211. pants

Pilnvaru deleģēšana un īstenošanas akti attiecībā uz dzīvnieku veselības sertificēšanu ūdensdzīvniekiem

1. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz:
 - a) prasību veikt dzīvnieku veselības sertificēšanu attiecībā uz tādu ūdensdzīvnieku pārvietošanu, kas nav akvakultūras dzīvnieki, kā minēts 209. panta 1. punktā, gadījumos, kad dzīvnieku veselības sertificēšana ir absolūti nepieciešama, lai nodrošinātu, ka konkrētā pārvietošana atbilst turpmāk minētajām dzīvnieku veselības prasībām attiecīgajam sarakstā norādītajām dzīvnieku sugām:
 - i) prasības, kas paredzētas 1.–4. iedaļā (191.–207. pantā), un noteikumi, kuri pieņemti saskaņā ar minētajām iedaļām,
 - ii) slimību kontroles pasākumi, kā paredzēts 55. panta 1. punktā, 56. pantā, 61. panta 1. punktā, 62. un 64. pantā, 65. panta 1. punktā, 74. panta 1. punktā un 79. un 80. pantā vai noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar 55. panta 2. punktu, 63., 67. un 68. pantu un 71. panta 3. punktu, 74. panta 4. punktu un 83. panta 2. punktu,
 - iii) ārkārtas pasākumi, kā paredzēts saskaņā ar 259. pantu pieņemtajos noteikumos;
 - b) īpašajiem dzīvnieku veselības sertificēšanas noteikumiem, kā paredzēts 208. un 209. pantā, ja kompetentā iestāde ir veikusi konkrētus riska mazināšanas pasākumus, lai nodrošinātu:
 - i) pārvietoto ūdensdzīvnieku izsekojamību;

- ii) pārvietojamo ūdensdzīvnieku atbilstību 1.–4. iedaļā (191.–207. pantā) paredzētajām dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz pārvietošanu.
- c) atkāpēm no 208. un 209. pantā paredzētajām veterinārā sertifikāta prasībām un šādu atkāpju piešķiršanas nosacījumiem attiecībā uz tādu ūdensdzīvnieku pārvietošanu, kas nerada būtisku slimību izplatīšanās risku sakarā ar:
 - i) attiecīgo ūdensdzīvnieku sugām, kategorijām vai attīstības stadiju;
 - ii) minēto akvakultūras dzīvnieku sugu un kategoriju ražošanas veidu un turēšanas metodēm;
 - iii) ūdensdzīvnieku paredzēto izmantošanu; vai
 - iv) ūdensdzīvnieku galamērķa vietu.

2. Komisija ar īstenošanas aktiem paredz noteikumus attiecībā uz 209. panta 2. punktā paredzēto operatoru pienākumu nodrošināt, ka akvakultūras objektam paredzētajiem savvaļas ūdensdzīvniekiem līdzī ir veterinārais sertifikāts.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

212. pants

Veterināro sertifikātu saturs

1. Regulas 208., 209. un 210. pantā minētajā veterinārajā sertifikātā ietver vismaz šādu informāciju:
 - a) izcelsmes vieta vai objekts, galamērķa vieta vai objekts un, ja tas ir būtiski attiecībā uz slimību izplatīšanos, visas pa ceļam apmeklētās vietas vai objekti;
 - b) attiecīgo ūdensdzīvnieku apraksts, tostarp to sugas un kategorija;
 - c) ūdensdzīvnieku daudzums (skaits, apjoms vai svars);
 - d) informācija, kas vajadzīga, lai pierādītu ūdensdzīvnieku atbilstību attiecīgajām dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz pārvietošanu, kas paredzētas 1.–4. iedaļā (191.–207. pantā).
2. Veterinārajā sertifikātā var iekļaut citos Savienības tiesību aktos paredzētu informāciju.

213. pants

Pilnvaru deleģēšana un īstenošanas akti attiecībā uz veterināro sertifikātu saturu

1. Komisija saskaņā ar 264. pantu pieņem deleģētos aktus attiecībā uz 212. panta 1. punktā paredzēto veterināro sertifikātu saturu:
 - a) sīki izstrādātus noteikumus par 212. panta 1. punktā paredzēto veterināro sertifikātu saturu dažādām ūdensdzīvnieku sugām un kategorijām;
 - b) papildu informāciju, ko iekļauj veterinārajā sertifikātā, kā paredzēts 212. panta 1. punktā.
2. Komisija ar īstenošanas aktiem var pieņemt noteikumus par veterināro sertifikātu paraugiem.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

214. pants

Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz ūdensdzīvnieku pārvietošanas uz galamērķa vietu konkrētiem veidiem

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 264. pantu pieņemt deleģētos aktus par konkrētiem pasākumiem, kas papildina 208. un 209. pantā paredzētās dzīvnieku veselības sertificēšanas prasības šādu veidu ūdensdzīvnieku pārvietošanai:

- a) tādu ūdensdzīvnieku pārvietošana, kuri jānosūta atpakaļ uz izcelsmes vietu vai jāpārvieto uz citu galamērķi viena vai vairāku šādu iemeslu dēļ:
 - i) dzīvnieku paredzētais pārvadājums ticis negaidīti pārtraukts dzīvnieku labturības iemeslu dēļ;
 - ii) neparedzēti negadījumi vai notikumi pārvadājuma laikā;
 - iii) tie tikuši noraidīti galamērķa vietā citā dalībvalstī vai uz Savienības ārējās robežas;
 - iv) tie tikuši noraidīti trešā valstī vai teritorijā;
- b) izstādēm, sporta, kultūras un līdzīgiem pasākumiem paredzētu ūdensdzīvnieku pārvietošana un to vēlāka nosūtīšana atpakaļ uz izcelsmes vietu.

215. pants

Operatoru pienākumi sadarboties ar kompetentajām iestādēm attiecībā uz dzīvnieku veselības sertificēšanu

Operatori:

- a) pirms paredzētās pārvietošanas sniedz kompetentajai iestādei visu informāciju kas vajadzīga, lai aizpildītu veterināro sertifikātu, kā paredzēts 208. un 209. pantā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 211., 213. un 214. pantu;
- b) vajadzības gadījumā nodrošina, ka konkrētajiem ūdensdzīvniekiem tiek veiktas dokumentu kontrolpārbaudes, identitātes kontrolpārbaudes un fiziskas kontrolpārbaudes, kā paredzēts 216. panta 3. punktā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 216. panta 4. punktu.

216. pants

Kompetentās iestādes atbildība par dzīvnieku veselības sertificēšanu un deleģētie akti

1. Kompetentā iestāde pēc operatora pieprasījuma izsniedz veterināro sertifikātu ūdensdzīvnieku pārvietošanai, ja tas prasīts 208. un 209. pantā vai noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 211. un 214. pantu, ar noteikumu, ka attiecīgi izpildītas šādas dzīvnieku veselības prasības:

- a) regulas 191. pantā, 192. panta 1. punktā, 193., 195. un 196. pantā, 197. panta 1. punktā, 198. un 199. pantā, 200. panta 1. un 2. punktā, 201. pantā, 203. panta 1. punktā un 204. panta 1. un 2. punktā paredzētās prasības;
- b) saskaņā ar regulas 192. panta 2. punktu, 197. panta 3. punktu, 200. panta 3. punktu, 201. panta 3. punktu, 202. panta 3. punktu, 203. panta 2. punktu, 204. panta 3. punktu un 205. pantu pieņemtajos deleģētajos aktos paredzētās prasības;
- c) saskaņā ar 206. pantu pieņemtajos īstenošanas aktos paredzētās prasības.

2. Veterinārais sertifikāts:
 - a) tiek pārbaudīts, apzīmogots, un to paraksta oficiāls veterinārārsts;
 - b) ir derīgs saskaņā ar 4. punkta c) apakšpunktu pieņemtajos noteikumos paredzētajā laikposmā, kura laikā ūdensdzīvniekiem, kas ierakstīti sertifikātā, jā saglabā atbilstība minētajā sertifikātā paredzētajām dzīvnieku veselības garantijām.
3. Pirms veterinārā sertifikāta parakstīšanas attiecīgais oficiālais veterinārārsts dokumentu, identitātes un fiziskās kontrolpārbaudēs, kā paredzēts saskaņā ar 4. punktu pieņemtos deleģētajos aktos, attiecīgā gadījumā ņemot vērā attiecīgo ūdensdzīvnieku sugu un kategoriju un dzīvnieku veselības prasības, pārbauda, vai sertifikātā ierakstītie ūdensdzīvnieki atbilst šīs nodaļas prasībām.
4. Komisija saskaņā ar 264. pantu pieņem deleģētos aktus, ar kuriem paredz noteikumus par:
 - a) dažādu sugu un kategoriju ūdensdzīvniekiem paredzētu tādu dokumentu kontrolpārbaudu, identitātes kontrolpārbaudu un fizisku kontrolpārbaudu un pārbaudu veidiem, kas oficiālajam veterinārārstam jāveic saskaņā ar 3. punktu, lai pārbaudītu atbilstību šīs nodaļas prasībām;
 - b) termiņiem šādu dokumentu kontrolpārbaudu, identitātes kontrolpārbaudu un fizisku kontrolpārbaudu un pārbaudu veikšanai un veterināro sertifikātu izsniegšanai, ko oficiālais veterinārārsts veic pirms ūdensdzīvnieku sūtījumu pārvietošanas;
 - c) veterināro sertifikātu derīguma termiņu.

217. pants

Elektroniskie veterinārie sertifikāti

Regulas 216. panta 1. punktā paredzētos veterināros sertifikātus var aizstāt ar elektroniskiem veterinārajiem sertifikātiem, ko sagatavo, apstrādā un nosūta, izmantojot TRACES sistēmu, ja šādi elektroniski veterinārie sertifikāti:

- a) satur visu veterinārā sertifikāta paraugā prasīto informāciju saskaņā ar 212. panta 1. punktu un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 213. pantu;
- b) nodrošina konkrēto ūdensdzīvnieku izsekojamību un saiti starp minētajiem dzīvniekiem un elektronisko veterināro sertifikātu;
- c) visā pārvadāšanas laikā nodrošina, ka izcelsmes, šķērsojamo un galamērķa dalībvalstu kompetentās iestādes var piekļūt elektroniskajiem dokumentiem.

218. pants

Operatoru pašdeklarēšana akvakultūras dzīvnieku pārvietošanai uz citām dalībvalstīm un deleģētie akti

1. Operatori izcelsmes vietā izsniedz pašdeklarēšanas dokumentu akvakultūras dzīvnieku pārvietošanai no to izcelsmes vietas vienā dalībvalstī uz galamērķa vietu citā dalībvalstī un nodrošina, ka akvakultūras dzīvniekiem līdz ir šāds pašdeklarēšanas dokuments gadījumos, kad nav paredzēts, lai tiem būtu 208. un 209. pantā un jebkuros noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 211. un 214. pantu, paredzētais veterinārais sertifikāts.

2. Šā panta 1. punktā paredzētajā pašdeklarēšanas dokumentā iekļauj vismaz šādu informāciju par konkrētajiem akvakultūras dzīvniekiem:

- a) to izcelsmes vieta, galamērķa vieta un attiecīgā gadījumā visas vietas, kur dzīvnieki pabijuši pa ceļam;
- b) transportlīdzeklis;
- c) attiecīgā gadījumā akvakultūras dzīvnieku apraksts, to kategorijas, sugas un daudzums (skaits, apjoms vai svars), kas attiecas uz konkrēto dzīvnieku;

- d) informācija, kas vajadzīga, lai pierādītu akvakultūras dzīvnieku atbilstību 1.–4. iedaļā (191.–207. pantā) paredzētajām pārvietošanas prasībām.
3. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz:
- a) sīki izstrādātiem noteikumiem par šā panta 2. punktā paredzētā pašdeklarēšanas dokumenta saturu dažādām akvakultūras dzīvnieku kategorijām un sugām;
- b) pašdeklarēšanas dokumentā iekļaujamo informāciju papildus šā panta 2. punktā iekļautajai informācijai.
4. Komisija var ar īstenošanas aktiem paredzēt noteikumus par 1. punktā paredzētā pašdeklarēšanas dokumenta paraugu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

6. iedaļa

Paziņošana par ūdensdzīvnieku pārvietošanu uz citām dalībvalstīm

219. pants

Operatoru pienākums attiecībā uz paziņošanu par ūdensdzīvnieku pārvietošanu uz citām dalībvalstīm

1. Operatori, kas nav pārvadātāji, pirms paredzētās ūdensdzīvnieku pārvietošanas no vienas dalībvalsts uz citu dalībvalsti paziņo par to dzīvnieku izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei, ja:
- a) akvakultūras dzīvniekiem līdzī jābūt dalībvalsts kompetentās iestādes izsniegtam veterinārajam sertifikātam saskaņā ar 208. un 209. pantu un jebkuriem noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 211. pantu un 214. panta 2. punktu;
- b) ūdensdzīvniekiem līdzī jābūt tādām veterinārajām sertifikātiem, ko piešķir ūdensdzīvniekiem, kurus pārvieto no ierobežojumu zonas, kā paredzēts 208. panta 2. punkta a) apakšpunktā;
- c) pārvietojamie akvakultūras dzīvnieki un savvaļas ūdensdzīvnieki paredzēti:
- i) objektam, uz kuru attiecas reģistrēšana saskaņā ar 173. pantu vai apstiprināšana saskaņā ar 176.–179. pantu,
- ii) palaišanai savvaļā;
- d) paziņošana ir nepieciešama saskaņā ar 221. pantu pieņemtajiem deleģētajiem aktiem.
2. Šā panta 1. punktā paredzētās paziņošanas nolūkos operatori sniedz savas izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei visu nepieciešamo informāciju, lai tā par pārvietošanu varētu paziņot galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei saskaņā ar 220. panta 1. punktu.

220. pants

Kompetentās iestādes atbildība paziņot par ūdensdzīvnieku pārvietošanu uz citām dalībvalstīm

1. Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde paziņo galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei par ūdensdzīvnieku pārvietošanu, kā noteikts 219. pantā, ja vien saskaņā ar 221. panta 1. punkta c) apakšpunktu attiecībā uz šādu paziņošanu nav piešķirta atkāpe.
2. Šā panta 1. punktā paredzēto paziņošanu veic pirms konkrētās pārvietošanas un, ja iespējams, izmantojot TRACES sistēmu.
3. Lai pārvaldītu 1. punktā paredzētos paziņojumus par pārvietošanu, dalībvalstis izraugās reģionus.

4. Atkāpjoties no 1. punkta, izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde var atļaut, ka galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei par ūdensdzīvnieku pārvietošanu daļēji vai pilnībā, izmantojot TRACESsistēmu, paziņo attiecīgais operators.

221. pants

Pilnvaru deleģēšana un īstenošanas akti attiecībā uz operatoru un kompetentās iestādes veicamo paziņošanu par ūdensdzīvnieku pārvietošanu

1. Komisija saskaņā ar 264. pantu pieņem deleģētos aktus attiecībā uz:
 - a) prasību operatoriem saskaņā ar 219. pantu iepriekš paziņot par tādu sugu un kategoriju ūdensdzīvnieku pārvietošanu starp dalībvalstīm, kas nav 219. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētās sugas un kategorijas, ja šādas pārvietošanas izsekojamība ir nepieciešama, lai nodrošinātu atbilstību šajā nodaļā noteiktajām dzīvnieku veselības prasībām;
 - b) informāciju, kas nepieciešama, lai paziņotu par ūdensdzīvnieku pārvietošanu, kā paredzēts 219. pantā un 220. panta 1. punktā;
 - c) atkāpēm no 219. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētajām paziņošanas prasībām attiecībā uz tādām ūdensdzīvnieku sugām un kategorijām, vai tāda veida pārvietošanu, kas nerada būtisku risku;
 - d) ārkārtas procedūrām attiecībā uz paziņošanu par ūdensdzīvnieku pārvietošanu strāvas pārrāvuma vai citu TRACES sistēmas traucējumu gadījumā;
 - e) prasībām attiecībā uz dalībvalsts reģionu izraudzīšanos, kā paredzēts 220. panta 3. punktā.
2. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus par:
 - a) ziņām, ko iekļauj paziņojumos:
 - i) operatori – izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei par ūdensdzīvnieku pārvietošanu, kā noteikts 219. pantā;
 - ii) izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde – galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei par ūdensdzīvnieku pārvietošanu, kā noteikts 220. panta 1. punktā;
 - b) termiņiem attiecībā uz:
 - i) to, kad operatoriem jāsniedz izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei vajadzīgā informācija, kas minēta 219. panta 2. punktā;
 - ii) izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes paziņošanu par ūdensdzīvnieku pārvietošanu, kā minēts 220. panta 1. punktā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. NODAĻA

No ūdensdzīvniekiem, kas nav dzīvi ūdensdzīvnieki, iegūtu dzīvnieku izcelsmes produktu ieguve, apstrāde un izplatīšana Savienībā

222. pants

Operatoru vispārīgie dzīvnieku veselības pienākumi un deleģētie akti

1. Operatori veic pienācīgus profilakses pasākumus, lai nodrošinātu, ka visos posmos, iegūstot, apstrādājot un izplatot no tādiem ūdensdzīvniekiem iegūtus dzīvnieku izcelsmes produktus, kas nav dzīvi ūdensdzīvnieki, minētie produkti neizraisa šādu slimību izplatīšanos:
 - a) 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētās sarakstā norādītās slimības, ņemot vērā ieguves, apstrādes un galamērķa vietas veselības statusu;

b) slimības, kas radušās no jauna.

2. Operatori nodrošina, ka dzīvnieku izcelsmes produkti no ūdensdzīvniekiem, kas nav dzīvi ūdensdzīvnieki, nav no objektiem vai pārtikas uzņēmumiem vai nav iegūti no dzīvniekiem, kas ir no tādiem objektiem vai pārtikas uzņēmumiem, kuriem piemēro:

- a) ārkārtas pasākumus, kā paredzēts 257. un 258. pantā, vai jebkuros noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar 259. pantu, ja vien attiecībā uz minētajiem noteikumiem VII daļā (257.–262. pantā) nav piešķirta atkāpe;
- b) pārvietošanas ierobežojumus, ko piemēro ūdensdzīvniekiem un no ūdensdzīvniekiem iegūtiem dzīvnieku izcelsmes produktiem, kā paredzēts 32. panta 1. punkta c) apakšpunktā, 55. panta 1. punkta e) apakšpunktā, 56. pantā, 61. panta 1. punkta a) apakšpunktā, 62. panta 1. punktā, 65. panta 1. punkta c) apakšpunktā, 70. panta 1. punkta b) apakšpunktā, 74. panta 1. punkta a) apakšpunktā, 76. panta 2. punkta b) apakšpunktā un 3. punktā, 79. pantā, 81. pantā un 82. panta 2. un 3. punktā, un noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar 55. panta 2. punktu, 63. un 67. pantu, 70. panta 3. punktu, 71. panta 3. punktu un 74. panta 4. punktu, 76. panta 5. punktu un 83. panta 2. punktu, ja vien minētajos noteikumos nav paredzētas atkāpes no minētajiem pārvietošanas ierobežojumiem.

3. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu par sīki izstrādātām prasībām, kas papildina šā panta 2. punktā minētās prasības attiecībā uz tādu dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanu, kuri iegūti no ūdensdzīvniekiem, kas nav dzīvi ūdensdzīvnieki, attiecībā uz šādiem aspektiem:

- a) tādu slimību un slimību skartās ūdensdzīvnieku sugas, uz ko attiecas šā panta 2. punktā minētie ārkārtas pasākumi vai pārvietošanas ierobežojumi;
- b) no ūdensdzīvniekiem iegūto dzīvnieku izcelsmes produktu veidi;
- c) tādi riska mazināšanas pasākumi izcelsmes un galamērķa vietās, kas ir tikuši piemēroti no ūdensdzīvniekiem iegūtiem dzīvnieku izcelsmes produktiem;
- d) no ūdensdzīvniekiem iegūto dzīvnieku izcelsmes produktu paredzētā izmantošana;
- e) no ūdensdzīvniekiem iegūto dzīvnieku izcelsmes produktu galamērķa vieta.

4. Šis pants neattiecas uz dzīvnieku izcelsmes produktiem, kuri iegūti no savvaļas ūdensdzīvniekiem, kas ievākti vai noķerti tiešai lietošanai pārtikā.

223. pants

Veterinārie sertifikāti un deleģētie akti

1. Operatori turpmāk uzskaitītos no ūdensdzīvniekiem, kas nav dzīvi ūdensdzīvnieki, iegūtus dzīvnieku izcelsmes produktus pārvieto tikai tad, ja minētajiem produktiem līdz ir saskaņā ar 3. pantu izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes izsniegts veterinārais sertifikāts:

- a) no ūdensdzīvniekiem iegūti dzīvnieku izcelsmes produkti:
 - i) kurus atļauts izvest no ierobežojumu zonas, kam piemēro ārkārtas pasākumus, kā paredzēts saskaņā ar 259. pantu pieņemtajos noteikumos; un
 - ii) kuru izcelsme ir tādu sugu ūdensdzīvnieki, kam piemēro minētos ārkārtas pasākumus;
- b) no ūdensdzīvniekiem iegūti dzīvnieku izcelsmes produkti:
 - i) kurus ir atļauts izvest no ierobežojumu zonas, kam piemēro slimību kontroles pasākumus saskaņā ar 32. panta 1. punkta c) apakšpunktu, 55. panta 1. punkta c) apakšpunktu, 56. pantu, 61. panta 1. punkta a) apakšpunktu, 62. panta 1. punktu, 63. panta 1. punktu, 65. panta 1. punkta c) apakšpunktu, 70. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 74. panta 1. punkta a) apakšpunktu, 79. pantu un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 55. panta 2. punktu, 63. un 67. pantu, 71. panta 3. punktu, 74. panta 4. punktu un 83. panta 2. punktu; un

- ii) kuru izcelsme ir tādu sugu ūdensdzīvnieki, kam piemēro minētos slimību kontroles pasākumus.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, šāds sertifikāts netiek prasīts no savvaļas ūdensdzīvniekiem iegūtu dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanai, ar noteikumu, ka:
- a) spēkā ir alternatīvi riska mazināšanas pasākumi, ko atļāvusi kompetentā iestāde, lai nodrošinātu, ka minētā pārvietošana nerada sarakstā norādīto slimību izplatīšanās risku;
- b) šādu produktu sūtījumi ir izsekojami.
3. Operatori veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka ceļā no izcelsmes vietas uz galamērķa vietu produktiem līdz ir 1. punktā paredzētais veterinārais sertifikāts.
4. Kompetentā iestāde pēc attiecīgā operatora pieprasījuma izsniedz veterināro sertifikātu 1. punktā minēto no ūdensdzīvniekiem, kas nav dzīvi ūdensdzīvnieki, iegūto dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanai, ar noteikumu, ka ir izpildītas attiecīgās šajā pantā minētās prasības.
5. Šā panta 1. punktā minēto no ūdensdzīvniekiem, kas nav dzīvi ūdensdzīvnieki, iegūto dzīvnieku izcelsmes produktu dzīvnieku veselības sertificēšanai pārvietošanas nolūkā piemēro 212. un 214.–217. pantus un noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 213. pantu un 216. panta 4. punktu.
6. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 264. pantu pieņemt deleģētos aktus par prasībām un sīki izstrādātiem noteikumiem attiecībā uz veterināro sertifikātu, kam jābūt līdzīgiem šā panta 1. punktā minētajiem no ūdensdzīvniekiem, kas nav dzīvi ūdensdzīvnieki, iegūtajiem dzīvnieku izcelsmes produktiem, ņemot vērā:
- a) attiecīgos dzīvnieku izcelsmes produktu veidus;
- b) tādu riska mazināšanas pasākumus, kas mazina slimību izplatīšanās risku un kas tikuši piemēroti attiecīgajiem produktiem;
- c) minēto produktu paredzēto izmantošanu;
- d) minēto produktu galamērķa vietu.

224. pants

Veterināro sertifikātu saturs, deleģētie un īstenošanas akti

1. No tādiem ūdensdzīvniekiem, kas nav dzīvi ūdensdzīvnieki, iegūtu dzīvnieku izcelsmes produktu veterinārajā sertifikātā ietver vismaz šādu informāciju:
- a) izcelsmes vieta vai objekts un galamērķa vieta vai objekts;
- b) attiecīgo dzīvnieku izcelsmes produktu apraksts;
- c) dzīvnieku izcelsmes produktu daudzums (skaits, apjoms vai svars);
- d) dzīvnieku izcelsmes produktu identifikācija, ja tā paredzēta 65. panta 1. punkta h) apakšpunktā vai jebkuros noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 67. pantu;
- e) informācija, kas vajadzīga, lai pierādītu attiecīgo produktu atbilstību pārvietošanas prasībām, kā paredzēts 222. panta 2. punktā un jebkuros noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar 222. panta 3. punktu.
2. Šā panta 1. punktā minētajā veterinārajā sertifikātā var iekļaut citu Savienības tiesību aktos paredzētu informāciju.
3. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz šā panta 1. punktā paredzētās veterinārajā sertifikātā iekļaujamās informācijas grozīšanu un papildināšanu.

4. Komisija ar īstenošanas aktiem var pieņemt noteikumus par šā panta 1. punktā minētā veterinārā sertifikāta paraugiem.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

225. pants

Paziņošana par dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanu uz citām dalībvalstīm

1. Operatori:

- a) iepriekš informē izcelsmes valsts kompetento iestādi par tādu dzīvnieku izcelsmes produktu, kuri iegūti no ūdensdzīvniekiem, kas nav dzīvi ūdensdzīvnieki, paredzēto pārvietošanu uz citu dalībvalsti, ja konkrētajiem sūtījumiem saskaņā ar 223. panta 1. punktu jābūt līdzīgi veterinārajam sertifikātam;
- b) sniedz izcelsmes valsts kompetentajai iestādei visu nepieciešamo informāciju, lai tā saskaņā ar šā panta 2. punktu varētu paziņot galamērķa dalībvalstij par konkrēto pārvietošanu.

2. Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde, kā noteikts 220. panta 1. punktā, paziņo galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei par dzīvnieku izcelsmes produktu, kuri iegūti no ūdensdzīvniekiem, kas nav dzīvi ūdensdzīvnieki, pārvietošanu.

3. No ūdensdzīvniekiem, kas nav dzīvi ūdensdzīvnieki, iegūtu dzīvnieku izcelsmes produktu paziņošanai piemēro 219. un 220. pantu un jebkurus noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 221. pantu.

4. NODAĻA

Valsts pasākumi

226. pants

Valsts pasākumi sarakstā nenorādītu slimību ietekmes ierobežošanai

1. Ja 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajā sarakstā nenorādīta slimība būtiski apdraud ūdensdzīvnieku veselību kādā dalībvalstī, attiecīgā dalībvalsts var īstenot valsts pasākumus, lai novērstu minētās slimības ievazāšanos vai lai kontrolētu tās izplatību.

Dalībvalstis nodrošina, ka minētie valsts pasākumi nosaka tikai to, kas ir piemērots un vajadzīgs, lai novērstu konkrētās slimības ievazāšanos vai lai kontrolētu tās izplatīšanos attiecīgajā dalībvalstī.

2. Dalībvalstis iepriekš paziņo Komisijai par jebkādiem tādu 1. punktā minēto valsts pasākumu priekšlikumiem, kas var ietekmēt ūdensdzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu, kuri iegūti no ūdensdzīvniekiem, pārvietošanu no vienas dalībvalsts uz citu.

3. Komisija ar īstenošanas aktiem apstiprina un vajadzības gadījumā groza šā panta 2. punktā minētos valsts pasākumus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Šā panta 3. punktā minēto apstiprinājumu piešķir tikai tad, ja nepieciešams noteikt pārvietošanas ierobežojumus dalībvalstīs, lai novērstu 1. punktā minētās slimības ievazāšanos vai lai kontrolētu tās izplatīšanos, ņemot vērā konkrētās slimības un veikto pasākumu ietekmi Savienībā.

III SADAĻA

TĀDI CITU SUGU DZĪVNIKI, KURI NAV DEFINĒTI KĀ SAUSZEMES DZĪVNIKI VAI ŪDENSdzĪVNIKI, UN NO ŠĀDIEM CITIEM DZĪVNIKIEM IEGŪTI REPRODUKTĪVIE PRODUKTI UN DZĪVNIKU IZCELSMES PRODUKTI

227. pants

Dzīvnieku veselības prasības attiecībā uz citiem dzīvniekiem un no šādiem citiem dzīvniekiem iegūtiem reprodiktīvajiem produktiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem

Ja citi dzīvnieki pieder sarakstā norādītai sugai attiecībā uz sarakstā norādītu slimību, kas minēta 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā, un ja šie citi dzīvnieki vai to reprodiktīvie produkti, vai dzīvnieku izcelsmes produkti apdraud sabiedrības vai dzīvnieku veselību Savienībā, piemēro vienu vai vairākas no šādām prasībām:

- a) prasības attiecībā uz I sadaļas 1. nodaļā un II sadaļas 1. nodaļā (84.–101. pantā un 172.–175. pantā) paredzēto objektu un pārvadātāju reģistrēšanu, apstiprināšanu, lietvedību un reģistriem;
- b) prasības attiecībā uz izsekojamību, kā paredzēts 108.–111. pantā un 117. pantā attiecībā uz citiem dzīvniekiem un 122. pantā attiecībā uz reprodiktīvajiem produktiem;
- c) pārvietošanas prasības:
 - i) attiecībā uz citiem galvenokārt uz sauszemes dzīvojošiem dzīvniekiem, vai tādiem dzīvniekiem, kurus parasti skar sauszemes dzīvnieku slimības, – ņemot vērā kritērijus, kas paredzēti 228. panta 3. punkta d) un e) apakšpunktā, prasības, kuras paredzētas IV daļas I sadaļas 3. nodaļas 1. (124. un 125. pants) un 6. iedaļā (137.–142. pants), un IV daļas I sadaļas 4. nodaļā (155. un 156. pants);
 - ii) attiecībā uz citiem galvenokārt ūdens vidē dzīvojošiem dzīvniekiem, vai tādiem dzīvniekiem, kurus parasti skar ūdensdzīvnieku slimības, – ņemot vērā kritērijus, kas paredzēti 228. panta 3. punkta d) un e) apakšpunktā, prasības, kuras paredzētas IV daļas II sadaļas 2. nodaļas 1.–4. iedaļā (191.–207. pants);
 - iii) attiecībā uz reprodiktīviem produktiem – tādas vispārīgas prasības saistībā ar pārvietošanu, kā paredzēts 157. un 158. pantā, un īpašas prasības saistībā ar pārvietošanu uz citu dalībvalsti, kā noteikts 164 un 165. pantā;
 - iv) attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes produktiem – kas attiecas uz dzīvnieku izcelsmes produktu iegūvi, apstrādi un izplatīšanu Savienībā, vispārīgi operatoriem piekritoši dzīvnieku veselības pienākumi, kā paredzēts 166. un 222. pantā;
- d) dzīvnieku veselības sertificēšana, kas ir operatoru un kompetento iestāžu pienākums, un pašdeklarēšana, kas ir operatoru pienākums:
 - i) attiecībā uz citiem dzīvniekiem – saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti 143.–151. pantā vai 208.–218. pantā,
 - ii) attiecībā uz reprodiktīvajiem produktiem – saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti 161. un 162. pantā,
 - iii) attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes produktiem – saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti 165. un 168. pantā vai 223. un 224. pantā;
- e) pienākums paziņot par pārvietošanu, par ko atbildīgi ir operatori vai kompetentās iestādes, ņemot vērā 152., 153., 154., 163. un 169. pantā un 219.–221. pantā un 225. pantā paredzētās prasības.

228. pants

Pilnvaru deleģēšana un īstenošanas akti par dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz citiem dzīvniekiem un no citiem dzīvniekiem iegūtiem reprodiktīvajiem produktiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem

1. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 264. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz jebkādam konkrētām prasībām attiecībā uz citiem dzīvniekiem un no tiem iegūtiem reprodiktīvajiem produktiem vai dzīvnieku izcelsmes produktiem, kuri nepieciešami, lai mazinātu 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību risku, kā paredzēts 227. pantā.

2. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus par sīki izstrādātiem noteikumiem attiecībā uz slimību profilakses un kontroles pasākumu īstenošanu, kā paredzēts 1. punktā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Pieņemot šā panta 1. un 2. punktā paredzētos deleģētos aktus un īstenošanas aktus, Komisija minētos aktus balsta uz šādiem kritērijiem:

- a) citu dzīvnieku sugas vai kategorijas ir norādītas sarakstā saskaņā ar 8. panta 2. punktu kā sarakstā norādītas sugas attiecībā uz vienu vai vairākām sarakstā norādītām slimībām, kurām piemēro noteiktus šajā regulā paredzētus slimību profilakses un kontroles pasākumus;
- b) kāds ir konkrētās sarakstā norādītās slimības profils, kas attiecas uz a) apakšpunktā minēto citu dzīvnieku sugām un kategorijām;
- c) cik praktiski īstenojami, pieejami un iedarbīgi ir slimību profilakses un kontroles pasākumi attiecībā uz sarakstā norādīto sugu, kam minētos pasākumus piemēro;
- d) vai šo citu dzīvnieku galvenā dzīves vide ir sauszeme vai ūdens;
- e) kāda veida slimības skar šādus citus dzīvniekus – slimības, kas parasti skar sauszemes dzīvniekus vai ūdensdzīvniekus –, neatkarīgi no d) apakšpunktā norādītās dzīvnieku galvenās dzīves vides.

V DAĻA

IEVEŠANA SAVIENĪBĀ UN EKSPORTĒŠANA

1. NODAĻA

Dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu ievešana Savienībā no trešām valstīm un teritorijām

1. iedaļa

Prasības ievešanai Savienībā

229. pants

Prasības dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu ievešanai Savienībā

1. Dalībvalstis atļauj ievest Savienībā dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu sūtījumus no trešām valstīm vai teritorijām tikai tad, ja minētie sūtījumi atbilst turpmāk minētajām prasībām, – ja vien uz šādiem dzīvniekiem, reproduktīvajiem produktiem vai dzīvnieku izcelsmes produktiem neattiecas atkāpe, kas piešķirta saskaņā ar 239. panta 2. punktu:

- a) neskarot 230. panta 2. punktu, tie ir no tādas trešās valsts vai teritorijas, kas saskaņā ar 230. panta 1. punktu norādīta sarakstā attiecībā uz konkrēto dzīvnieku sugu un kategoriju vai attiecīgajiem reproduktīvajiem produktiem, vai dzīvnieku izcelsmes produktiem, vai no šādas valsts vai teritorijas zonas vai nodaļuma;
- b) tie ir no apstiprinātiem un sarakstā norādītiem objektiem, ja šāda apstiprināšana un norādīšana ir paredzēta 233. pantā;
- c) tie atbilst dzīvnieku veselības prasībām ievešanai Savienībā, kas noteiktas 234. panta 1. punktā un jebkuros saskaņā ar 234. panta 2. punktu pieņemtajos deleģētajos aktos, ja šādas prasības noteiktas attiecībā uz attiecīgajiem dzīvniekiem, reproduktīvajiem produktiem vai dzīvnieku izcelsmes produktiem;
- d) tiem līdzi ir veterinārais sertifikāts, deklarācijas un citi dokumenti, ja tas paredzēts 237. panta 1. punktā vai noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 237. panta 4. punktu.

2. Par konkrēto sūtījumu atbildīgie operatori dzīvnieku, reproduktīvo produktu vai dzīvnieku izcelsmes produktu sūtījumus no trešām valstīm vai teritorijām uzrāda oficiālo kontroļu nolūkam, kā noteikts Direktīvas 91/496/EEK 3. pantā un Direktīvas 97/78/EK 3. pantā.

2. iedaļa

Trešo valstu un teritoriju norādīšana sarakstā

230. pants

To trešo valstu un teritoriju saraksti, no kurām atļauts Savienībā ievest dzīvniekus, reproduktīvos produktus un dzīvnieku izcelsmes produktus, un īstenošanas un deleģētie akti

1. Komisija ar īstenošanas aktiem var izveidot to trešo valstu un teritoriju sarakstus, no kurām atļauj Savienībā ievest konkrētu sugu un kategoriju dzīvniekus, reproduktīvos produktus un dzīvnieku izcelsmes produktus, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:

- a) attiecīgās trešās valsts vai teritorijas dzīvnieku veselības tiesību akti un noteikumi par dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu ieviešanu minētajā trešā valstī vai teritorijā no citām trešām valstīm vai teritorijām;
- b) attiecīgās trešās valsts vai teritorijas kompetentās iestādes apliecinājumi attiecībā uz a) apakšpunktā minēto dzīvnieku veselības tiesību aktu efektīvu īstenošanu un kontroli;
- c) kompetentās iestādes organizatoriskā uzbūve, struktūra, resursi un tiesiskās pilnvaras attiecīgajā trešā valstī vai teritorijā;
- d) dzīvnieku veselības sertificēšanas procedūras attiecīgajā trešā valstī vai teritorijā;
- e) attiecīgās trešās valsts vai teritorijas, vai to zonu un nodalījumu dzīvnieku veselības statuss attiecībā uz:
 - i) sarakstā norādītām slimībām un slimībām, kas radušās no jauna,
 - ii) jebkādiem dzīvnieku un sabiedrības veselības vai vides situācijas aspektiem attiecīgajā trešā valstī vai teritorijā, vai to zonā un nodalījumā, kas varētu apdraudēt Savienības statusu attiecībā uz dzīvnieku vai sabiedrības veselību vai vidi;
- f) garantijas, ko attiecīgās trešās valsts vai teritorijas kompetentā iestāde var sniegt par atbilstību vai līdzvērtību attiecīgām Savienībā piemērojamām dzīvnieku veselības prasībām;
- g) regularitāte un ātrums, ar kādu attiecīgā trešā valsts vai teritorija informāciju par dzīvnieku infekcijas slimībām vai lipīgām dzīvnieku slimībām tās teritorijā sniedz Pasaules Dzīvnieku veselības organizācijai (OIE), jo īpaši par slimībām, kas minētas OIE kodeksos;
- h) attiecīgajā trešā valstī vai teritorijā veikto Komisijas kontroļu rezultāti;
- i) pieredze, kas gūta iepriekšējās dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu ieviešanās no attiecīgajām trešām valstīm vai teritorijām, un Savienībā ieviešanas vietā šādiem dzīvniekiem, reproduktīvajiem produktiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem veikto kontroļu rezultāti.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Līdz 1. punktā paredzēto sarakstu pieņemšanai un ar noteikumu, ka šādi saraksti nav izveidoti saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, kas minēti 270. panta 2. punktā, dalībvalstis nosaka, no kurām trešām valstīm un teritorijām Savienībā drīkst ievest konkrētu sugu un kategoriju dzīvniekus, reproduktīvos produktus un dzīvnieku izcelsmes produktus.

Šā punkta pirmās daļas mērķiem dalībvalstis ņem vērā šā panta 1. punkta a)–i) apakšpunktā paredzētos kritērijus, kas jāievēro, norādot valsti vai teritoriju trešo valstu vai teritoriju sarakstā.

3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 264. pantu pieņemt deleģētos aktus par atkāpēm no šā panta 2. punkta, ierobežojot iespējas dalībvalstīm lemt, no kurām trešām valstīm un teritorijām Savienībā drīkst ievest konkrētas sugas un kategorijas dzīvniekus, reproduktīvos produktus vai dzīvnieku izcelsmes produktus, ja tas vajadzīgs sakarā ar risku, kas saistīts ar minētās konkrētas sugas un kategorijas dzīvniekiem, reproduktīvajiem produktiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem.

231. pants

Trešo valstu un teritoriju sarakstos norādāmā informācija

Komisija par katru trešo valsti vai teritoriju 230. panta 1. punktā paredzētajos sarakstos norāda šādu informāciju:

- a) sugas un kategorijas attiecībā uz dzīvniekiem, reproduktīvajiem produktiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem, ko no šīs trešās valsts un teritorijas drīkst ievest Savienībā;
- b) to, vai saskaņā ar a) punktu norādītos dzīvniekus, reproduktīvos produktus un dzīvnieku izcelsmes produktus Savienībā drīkst ievest no visas šīs trešās valsts vai teritorijas, vai tikai no vienas vai vairākām to zonām vai nodaļumiem;
- c) īpašus nosacījumus un dzīvnieku veselības garantijas attiecībā uz sarakstā norādītām slimībām.

232. pants

Pagaidu un galīga izslēgšana no trešo valstu un teritoriju saraksta un īstenošanas akti

1. Komisija ar īstenošanas aktiem no 230. panta 1. punktā paredzētajiem sarakstiem izslēdz trešo valsti vai teritoriju, vai to zonu vai nodaļumu, vai uz laiku aptur ievēšanu Savienībā dzīvniekus, reproduktīvos produktus vai dzīvnieku izcelsmes produktus no trešās valsts vai teritorijas, vai to zonas vai nodaļuma, jebkura šāda iemesla dēļ:

- a) attiecīgā trešā valsts vai teritorija vai viena vai vairākas to zonas vai nodaļumi vairs neatbilst 230. panta 1. punktā noteiktajiem kritērijiem tādā aspektā, kas ir būtisks attiecībā uz konkrētas sugas un kategorijas dzīvnieku, reproduktīvo produktu vai dzīvnieku izcelsmes produktu ievēšanu Savienībā;
- b) dzīvnieku veselības situācija attiecīgajā trešā valstī vai teritorijā vai to zonā vai nodaļumā, ir tāda, ka, lai aizsargātu Savienības statusu attiecībā uz dzīvnieku veselību, nepieciešama pagaidu vai galīga izslēgšana no minētajiem sarakstiem;
- c) Komisija ir pieprasījusi attiecīgajai trešai valstij vai teritorijai iesniegt atjauninātu informāciju par dzīvnieku veselības situāciju un par citiem 230. panta 1. punktā minētiem aspektiem, un minētā trešā valsts vai teritorija nav sniegusi šādu informāciju;
- d) attiecīgā trešā valsts vai teritorija ir atteikusies piekrist, ka Komisija Savienības vārdā veic kontroli tās teritorijā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Pienācīgi pamatotu, nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ attiecībā uz nopietnu risku saistībā ar 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētās sarakstā norādītas slimības ievazāšanos Savienībā, Komisija saskaņā ar 266. panta 3. punktā minēto procedūru pieņem īstenošanas aktus, kas jāpiemēro nekavējoties.

3. Komisija ar īstenošanas aktiem 230. panta 1. punktā paredzētajos sarakstos var no jauna iekļaut tādu trešu valsti vai teritoriju, vai to zonu vai nodaļumu, kurš iepriekš no minētajiem sarakstiem ir bijis izslēgts, vai var no jauna atļaut dzīvnieku, reproduktīvo produktu vai dzīvnieku izcelsmes produktu ievēšanu Savienībā no trešās valsts vai teritorijas, vai to zonas vai nodaļuma, no kura ievēšana Savienībā ir bijusi apturēta, kāda no turpmāk minētajiem iemesliem dēļ:

- a) šā panta 1. punkta a) vai c) apakšpunktā minētie iemesli ar noteikumu, ka attiecīgā trešā valsts vai teritorija pierāda, ka atbilst 230. panta 1. punktā paredzētajiem kritērijiem iekļaušanai sarakstā;

- b) šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētie iemesli ar noteikumu, ka attiecīgā trešā valsts vai teritorija sniedz pienācīgas garantijas, ka dzīvnieku veselības situācija, kā dēļ notikusi pagaidu vai galīga izslēgšana, ir atrisināta vai vairs neapdraud dzīvnieku vai sabiedrības veselību Savienībā;
- c) šā panta 1. punkta d) apakšpunktā minētie iemesli ar noteikumu, ka:
- attiecīgā trešā valsts vai teritorija ir piekritusi, ka Komisija Savienības vārdā veic kontroli tās teritorijā, un
 - Komisijas veiktās minētās kontroles rezultāti liecina, ka attiecīgā trešā valsts vai teritorija, to zonas vai nodalījumi atbilst 230. panta 1. punktā paredzētajiem kritērijiem iekļaušanai sarakstā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. iedaļa

Trešo valstu un teritoriju objektu apstiprināšana un norādīšana sarakstā

233. pants

Objektu apstiprināšana un norādīšana sarakstā

1. Dalībvalstis atļauj sauszemes dzīvnieku un to reproduktīvo produktu ieviešanu Savienībā no tāda veida objektiem, kam saskaņā ar 94. panta 2. punktu un noteikumiem, kuri pieņemti saskaņā ar 94. panta 3. punktu un 95. pantu, Savienībā ir vajadzīgs apstiprinājums, tikai tad, ja konkrētais objekts attiecīgajā trešā valstī vai teritorijā:

- atbilst tādām dzīvnieku veselības prasībām minētajā trešajā valstī vai teritorijā, kas ir līdzvērtīgas noteikumiem, kurus minētā veida objektiem piemēro Savienībā;
- nosūtītājas trešās valsts vai teritorijas kompetentā iestāde tam ir devusi apstiprinājumu un to norādījusi sarakstā, ja vien minētajā trešajā valstī vai teritorijā spēkā esošie alternatīvie riska mazināšanas pasākumi nesniedz līdzvērtīgas garantijas attiecībā uz dzīvnieku veselību Savienībā.

2. Komisija apkopo no attiecīgajām trešo valstu vai teritoriju kompetentajām iestādēm saņemtos 1. punkta a) apakšpunktā minēto apstiprināto objektu sarakstus.

3. Komisija visus jaunus vai atjauninātos apstiprināto objektu sarakstus, ko tā saņēmusi no attiecīgajām trešām valstīm vai teritorijām, sniedz dalībvalstīm un dara tos publiski pieejamus.

4. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem jebkurus vajadzīgos noteikumus, lai nodrošinātu 1. punkta b) apakšpunkta vienotu piemērošanu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. iedaļa

Dažādu sugu un kategoriju dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu ieviešana Savienībā

234. pants

Dzīvnieku veselības prasības attiecībā uz dažādu sugu un kategoriju dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu ieviešanu Savienībā

1. Dzīvnieku veselības prasības attiecībā uz dažādu sugu un kategoriju dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu ieviešanu Savienībā no trešām valstīm vai teritorijām:

- ir tikpat stingras kā šajā regulā noteiktās dzīvnieku veselības prasības un saskaņā ar to pieņemtie noteikumi, kas piemērojami attiecīgo sugu un kategoriju dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu sugu pārvietošanai Savienībā; vai

- b) sniedz garantijas, kuras līdzvērtīgas dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas šīs regulas IV daļā (84.–228. pantā) paredzēto sugu un kategoriju dzīvniekiem, reproduktīvajiem produktiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem.
2. Komisija saskaņā ar 264. pantu pieņem deleģētos aktus par dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz:
- a) dažādu sugu un kategoriju dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu ieviešanu Savienībā no trešām valstīm vai teritorijām;
- b) minēto dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanu Savienības iekšienē pēc to ieviešanas tās teritorijā un rīkošanos ar tiem, ja tas ir vajadzīgs, lai mazinātu saistīto risku.
3. Līdz tādu deleģēto aktu pieņemšanai, ar ko nosaka dzīvnieku veselības prasības attiecībā uz šā panta 1. punktā paredzēto konkrēto sugu un kategoriju dzīvniekiem, reproduktīvajiem produktiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem, dalībvalsts pēc saistīto risku novērtēšanas var piemērot valsts noteikumus, ar noteikumu, ka tie atbilst minētajā punktā noteiktajām prasībām un ar noteikumu, ka tajos ņem vērā 235. un 236. pantā minētos aspektus.

235. pants

Aspekti, kas jāņem vērā 234. pantā paredzētajos deleģētajos aktos attiecībā uz dzīvnieku ieviešanu Savienībā

Nosakot 234. panta 2. punktā paredzētajos deleģētajos aktos dzīvnieku veselības prasības attiecībā uz konkrētu sugu un kategoriju dzīvnieku ieviešanu Savienībā, Komisija ņem vērā šādus aspektus:

- a) regulas 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētās sarakstā norādītās slimības un slimības, kas radušās no jauna;
- b) Savienības veselības statuss attiecībā uz 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētām sarakstā norādītām slimībām un slimībām, kas radušās no jauna;
- c) sarakstā norādītās sugas attiecībā uz 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētām sarakstā norādītām slimībām un slimībām, kas radušās no jauna;
- d) attiecīgo dzīvnieku vecums un dzimums;
- e) attiecīgo dzīvnieku izcelsme;
- f) attiecīgā objekta veids un ražošanas veids izcelsmes un galamērķa vietās;
- g) paredzētā galamērķa vieta;
- h) attiecīgo dzīvnieku paredzētā izmantošana;
- i) izcelsmes vai tranzīta trešās valstīs un teritorijās spēkā esošie riska mazināšanas pasākumi vai šādi pasākumi pēc attiecīgo dzīvnieku ierašanās Savienības teritorijā,
- j) minēto dzīvnieku pārvietošanai Savienībā piemērojamās dzīvnieku veselības prasības,
- k) citi epidemioloģiski faktori,
- l) uz minēto sugu un kategoriju dzīvniekiem attiecināmie starptautiskie dzīvnieku veselības tirdzniecības standarti.

236. pants

Aspekti, kas jāņem vērā 234. pantā paredzētajos deleģētajos aktos attiecībā uz reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu ieviešanu Savienībā

Nosakot 234. panta 2. punktā paredzētajos deleģētajos aktos dzīvnieku veselības prasības attiecībā uz reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu ieviešanu Savienībā, Komisija ņem vērā šādus aspektus:

- a) regulas 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētās sarakstā norādītās slimības un slimības, kas radušās no jauna;

- b) to dzīvnieku, no kuriem iegūti reproduktīvie produkti un dzīvnieku izcelsmes produkti, veselības statuss un Savienības veselības statuss attiecībā uz 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētām sarakstā norādītām slimībām un slimībām, kas radušās no jauna;
- c) attiecīgo reproduktīvo produktu vai dzīvnieku izcelsmes produktu veids un īpašības, apstrāde, pārstrādes metodes un citi riska mazināšanas pasākumi, kas tikuši piemēroti sūtījumu izcelsmes, sūtījumu nosūtīšanas vai galamērķa vietās;
- d) objekta veids un ražošanas veids izcelsmes un galamērķa vietās;
- e) paredzētā galamērķa vieta;
- f) paredzētā attiecīgo reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu izmantošana;
- g) dzīvnieku veselības prasības, ko piemēro attiecīgo reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanai Savienībā;
- h) citi epidemioloģiski faktori,
- i) uz konkrētajiem reproduktīvajiem produktiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem attiecināmie starptautiskie dzīvnieku veselības tirdzniecības standarti.

5. iedaļa

Veterinārie sertifikāti, deklarācijas un citi dokumenti

237. pants

Veterinārie sertifikāti, deklarācijas un citi dokumenti ieviešanai Savienībā

1. Dalībvalstis atļauj ievest Savienībā dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu sūtījumus tikai tad, ja šādiem sūtījumiem līdzī ir viens vai abi turpmāk minētie dokumenti:
 - a) trešās valsts vai teritorijas kompetentās iestādes izdots veterinārais sertifikāts, ja vien 4. punkta a) apakšpunktā nav paredzēta atkāpe;
 - b) deklarācijas vai citi dokumenti, ja tas prasīts saskaņā ar 4. punkta b) apakšpunktu pieņemtajos noteikumos.
2. Dalībvalstis neatļauj ievest Savienībā dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu sūtījumus, ja šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētais veterinārais sertifikāts trešā valstī vai teritorijā nav oficiāla veterinārārsta pārbaudīts un parakstīts atbilstoši sertificēšanas prasībām, kas līdzvērtīgas tām prasībām, kas noteiktas 149. panta 3. punktā vai 216. panta 3. punktā un jebkuros noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar 149. panta 4. punktu vai 216. panta 3. punktu.
3. Dalībvalstis 1. punktā paredzētos veterināros sertifikātus atļauj aizstāt ar elektroniskiem veterinārajiem sertifikātiem, ko sagatavo, apstrādā un nosūta, izmantojot TRACES sistēmu, ja šādi elektroniski veterinārie sertifikāti:
 - a) ietver visu šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajā veterinārajā sertifikātā prasīto informāciju saskaņā ar 238. panta 1. punktu un jebkuriem noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 238. panta 4. punktu;
 - b) nodrošina attiecīgo dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu sūtījumu izsekojamību un minēto sūtījumu saikni ar elektronisko veterināro sertifikātu.
4. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 264. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:
 - a) atkāpēm no šā panta 1. punkta a) apakšpunktā un 2. punktā paredzētajām veterinārā sertifikāta prasībām attiecībā uz dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu sūtījumiem, un konkrētos dzīvnieku veselības sertificēšanas noteikumos minētajiem sūtījumiem paredzētajām atkāpēm, ja konkrētie sūtījumi dzīvnieku veselību vai sabiedrības veselību Savienībā būtiski neapdraud sakarā ar vienu vai vairākiem šādiem faktoriem:
 - i) attiecīgo dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu sugas un kategorijas,

- ii) attiecīgo dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu iegūšanas veidi un turēšanas metodes,
 - iii) paredzētais to lietojums,
 - iv) izcelsmes vai tranzīta trešās valstīs vai teritorijās vai pēc ierašanās Savienības teritorijā spēkā esošie alternatīvie riska mazināšanas pasākumi, kas sniedz tādu dzīvnieku veselības un sabiedrības veselības aizsardzību Savienībā, kas ir līdzvērtīga šajā regulā paredzētajai,
 - v) attiecīgās trešās valsts vai teritorijas sniegtas garantijas atbilstībai prasībām ieviešanai Savienībā, ko pierāda ar citiem līdzekļiem, nevis veterināro sertifikātu;
- b) noteikumi, ar ko prasa, lai Savienībā ievadamajiem dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu sūtījumiem līdzī būtu deklarācijas vai citi dokumenti, kas vajadzīgi, lai pierādītu, ka konkrētie dzīvnieki, reproduktīvie produkti un dzīvnieku izcelsmes produkti atbilst saskaņā ar 234. panta 2. punktu pieņemtajos noteikumos noteiktajām dzīvnieku veselības prasībām ieviešanai Savienībā.

238. pants

Veterināro sertifikātu saturs

1. Regulas 237. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētais veterinārajā sertifikātā ietver vismaz šādu informāciju:

a) nosaukums un adrese:

- i) izcelsmes vieta vai objekts,
- ii) galamērķa vieta vai objekts,
- iii) vajadzības gadījumā attiecīgo turēto dzīvnieku savākšanas operāciju vai atpūtas objekti;

b) attiecīgo dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu apraksts;

c) attiecīgo dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu skaits vai apjoms;

d) vajadzības gadījumā attiecīgo dzīvnieku, reproduktīvo produktu vai dzīvnieku izcelsmes produktu identifikācija un reģistrācija;

e) informācija, kas vajadzīga, lai pierādītu attiecīgo dzīvnieku, reproduktīvo produktu dzīvnieku izcelsmes produktu atbilstību dzīvnieku veselības prasībām ieviešanai Savienībā, kā paredzēts 229. pantā, 234. panta 1. punktā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 234. panta 1. punktu un 239. pantu.

2. Regulas 237. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētajā veterinārajā sertifikātā var iekļaut citu Savienības tiesību aktos paredzētu informāciju.

3. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus par:

- a) informāciju, kas iekļaujama 237. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajā veterinārajā sertifikātā, papildus šā panta 1. punktā minētajai informācijai;
- b) informāciju, ko iekļauj deklarācijās vai citos dokumentos, kas minēti 237. panta 1. punkta b) apakšpunktā;
- c) 237. panta 1. punktā minēto veterināro sertifikātu, deklarāciju un citu dokumentu paraugiem.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Līdz noteikumu izveidei īstenošanas akts, kas pieņemti saskaņā ar 3. punktu attiecībā uz konkrētu sugu un konkrētas kategorijas dzīvniekiem, reproduktīvajiem produktiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem, dalībvalstis pēc saistīto risku novērtēšanas var pieņemt valsts noteikumus, ar noteikumu, ka minētie valsts noteikumi atbilst 1. punktā noteiktajiem nosacījumiem.

6. iedaļa

Atkāpes un papildu prasības attiecībā uz konkrētām dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu kategorijām

239. pants

Atkāpes un papildu prasības attiecībā uz konkrētām dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu kategorijām

1. Attiecībā uz dažiem konkrētiem dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu ieviešanas veidiem 229. panta 1. punktā un 233. un 237. pantā izklāstīto noteikumu piemērošana var nebūt pietiekama, un Komisijai ar deleģētiem aktiem var būt nepieciešams pieņemt īpašus noteikumus, kuros ņem vērā konkrētos riskus, galamērķi, galīgās izmantošanas veidu un citus apstākļus.

2. Komisija saskaņā ar 264. pantu pieņem deleģētos aktus par šā panta 1. punktā minētajiem īpašajiem noteikumiem attiecībā uz atkāpēm no prasībām, kas paredzētas 229. panta 1. punktā, 233. un 237. pantā un ar ko nosaka papildu prasības ieviešanai Savienībā attiecībā uz:

a) dzīvniekiem:

- i) kas paredzēti cirkiem, pasākumiem, izstādēm, izstādīšanai un norobežotiem objektiem,
- ii) kas paredzēti zinātniskiem vai diagnostiskiem mērķiem;
- iii) kuriem Savienība nav pēdējais galamērķis,
- iv) kuru izcelsme ir Savienībā un kuri pārvietoti uz trešo valsti vai teritoriju un tad no minētās trešās valsts vai teritorijas pārvietoti atpakaļ uz Savienību,
- v) kuru izcelsme ir Savienībā un kuri transportēti caur trešo valsti vai caur teritoriju pa ceļam uz citu Savienības daļu,
- vi) kuri ir paredzēti pagaidu ganišanai Savienības robežu tuvumā,
- vii) kuri rada nebūtisku risku dzīvnieku veselības statusam Savienībā;

b) dzīvnieku izcelsmes produktiem:

- i) kuri paredzēti personīgai lietošanai,
- ii) apkalpes un pasažieru patēriņam transportlīdzeklī, kas ierodas no trešām valstīm vai teritorijām;

c) reproduktīvajiem produktiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem:

- i) kas paredzēti izmantošanai par tirdzniecības paraugiem,
- ii) kas paredzēti izmantošanai par pētniecības un diagnostikas paraugiem,
- iii) kuriem Savienība nav pēdējais galamērķis,
- iv) kuru izcelsme ir Savienībā un kuri pārvietoti uz trešo valsti vai teritoriju un tad no minētās trešās valsts vai teritorijas pārvietoti atpakaļ uz Savienību,

- v) kuru izcelsme ir Savienībā un kuri transportēti caur trešo valsti vai teritoriju pa ceļam uz citu Savienības daļu,
- vi) kuri rada nebūtisku risku dzīvnieku veselības statusam Savienībā.

Minētajos deleģētajos aktos tiek ņemti vērā 235. un 236. pantā minētie aspekti.

3. Komisija ar īstenošanas aktiem var noteikt noteikumus:

- a) par veterināro sertifikātu, deklarāciju un citu dokumentu paraugiem attiecībā uz šā panta 2. punktā minēto dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu kategorijām;
- b) ar kuriem šā panta 1. punktā minētajiem produktiem norāda kombinētās nomenklatūras kodus, ja šādi kodi nav paredzēti citos attiecīgos Savienības noteikumos.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. NODAĻA

Dažu preču, kas nav dzīvnieki, reproduktīvie produkti un dzīvnieku izcelsmes produkti, ievēšana Savienībā no trešām valstīm un teritorijām

240. pants

Slimības ierosinātāji un deleģētie akti

1. Operatori, veterinārārsti, ūdensdzīvnieku veselības speciālisti un dzīvnieku speciālisti, kas Savienībā ievē slimības ierosinātājus:

- a) veic pienācīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka minēto slimības ierosinātāju ievēšana Savienībā neapdraud dzīvnieku un sabiedrības veselību Savienībā attiecībā uz 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētām sarakstā norādītām slimībām un slimībām, kas radušās no jauna;
- b) veic pienācīgus slimību kontroles un profilakses pasākumus, lai nodrošinātu, ka minēto slimības ierosinātāju ievēšana Savienībā nerada bioterorisma draudus.

Šis punkts tiek piemērots arī jebkurai citai fiziskai vai juridiskai personai, kas minētos izraisītājus apzināti ievē Savienībā.

2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 264. pantu pieņemt deleģētos aktus par slimības ierosinātāju ievēšanu Savienībā attiecībā uz:

- a) slimības ierosinātāju saiņošanu;
- b) citiem riska mazināšanas pasākumiem, kas vajadzīgi, lai novērstu slimības ierosinātāju atbrīvošanu un izplatību.

241. pants

Augu materiāls un deleģētie un īstenošanas akti

1. Dalībvalstis veic pasākumus, lai ierobežotu augu materiāla sūtījumu ievēšanu Savienībā, ja trešās valstīs vai teritorijās pastāv nelabvēlīga slimības situācija attiecībā uz 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām vai slimībām, kas radušās no jauna, – ja tas paredzēts saskaņā ar šā panta 3. punktu pieņemtajos noteikumos.

2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 264. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz šā panta 1. punktā minētajiem pasākumiem, nosakot:

- a) konkrētas dzīvnieku veselības prasības tāda augu materiāla ievēšanai Savienībā, kas darbojas kā sarakstā norādītu slimību vai no jauna radušos slimību pārnēsāšanas ceļš;

- b) prasības saistībā ar:
- i) dzīvnieku veselības sertificēšanu, ņemot vērā 237. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 237. panta 2. un 3. punktā paredzētos noteikumus, vai
 - ii) deklarācijām vai citiem dokumentiem, ņemot vērā 237. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētos noteikumus.
3. Komisija nosaka šā panta 2. punktā paredzētās dzīvnieku veselības prasības, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:
- a) vai sarakstā norādīta vai no jauna radusies slimība, ko var pārnēsāt ar augu materiālu, nopietni apdraud dzīvnieku veselību vai cilvēku veselību Savienībā;
 - b) iespējamība, ka saistībā ar konkrētu sarakstā norādītu slimību vai no jauna radušos slimību sarakstā norādīto sugu dzīvnieki nonāks tiešā vai netiešā saskarsmē ar šā panta 2. punktā minēto augu materiālu;
 - c) alternatīvu riska mazināšanas pasākumu pieejamība un iedarbīgums saistībā ar augu materiālu, ar kuriem var izskaust vai līdz minimumam samazināt a) apakšpunktā minēto pārnēsāšanas risku.
4. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus, ar kuriem šā panta 2. punktā minētajam augu materiālam norāda kombinētās nomenklatūras kodus, ja šāda norāde nav paredzēta citos attiecīgos Savienības noteikumos.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

242. pants

Transportlīdzeklis, aprīkojums, iesaiņojamais materiāls, pārvadāšanas ūdens, dzīvnieku barība un lopbarība un īstenošanas akti

1. Operatori, kuri ievieš Savienībā dzīvniekus un preces, pārvadāšanas laikā veic pienācīgos un vajadzīgos slimību profilakses pasākumus, kā paredzēts 125. panta 1. punktā un 192. panta 1. punktā.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 264. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:
 - a) konkrētām dzīvnieku veselības prasībām, lai Savienībā ievestu:
 - i) transportlīdzekļus, kas paredzēti dzīvniekiem un produktiem;
 - ii) aprīkojumu, iesaiņojamo materiālu vai pārvadāšanas ūdeni, kas paredzēti dzīvniekiem un produktiem, vai dzīvnieku barību un lopbarību, ar ko var tikt pārnēsātas dzīvnieku slimības;
 - b) prasības saistībā ar:
 - i) dzīvnieku veselības sertificēšanu, ņemot vērā 237. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 237. panta 2. un 3. punktā paredzētos noteikumus, vai
 - ii) deklarācijām vai citiem dokumentiem, ņemot vērā 237. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētos noteikumus.
3. Komisija nosaka šā panta 2. punktā paredzētās dzīvnieku veselības prasības nevēlamas slimības situācijas gadījumā attiecībā uz tādām 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām vai slimībām, kas radušās no jauna, kuras būtiski apdraud dzīvnieku veselību un sabiedrības veselību Savienībā, ja minētā situācija ir:
 - a) kaimiņos esošā trešā valstī vai teritorijā;
 - b) izcelsmes trešajā valstī vai teritorijā;
 - c) tranzīta trešā valstī vai teritorijā.

4. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus, kuros šā panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajām precēm norāda kombinētās nomenklatūras kodus, ja šāda norāde nav paredzēta citos attiecīgos Savienības noteikumos.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. NODAĻA

Eksports

243. pants

Eksports no Savienības

1. Dalībvalstis veic piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu, ka dzīvnieku un produktu eksports un reeksports no Savienības uz trešu valsti vai teritoriju norit atbilstoši IV daļā (84.–228. pantā) paredzētajiem noteikumiem par dzīvnieku un produktu pārvietošanu no vienas dalībvalsts uz citu, ņemot vērā, kāds galamērķa trešā valstī vai teritorijā, vai tās atbilstīgajā zonā vai nodalījumā ir dzīvnieku veselības statuss attiecībā uz 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētām sarakstā norādītām slimībām un slimībām, kas radušās no jauna.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, ja to pieprasa tādas trešās valsts vai teritorijas, kura importē konkrētos dzīvniekus un produktus, kompetentā iestāde, vai ja tas ir paredzēts minētajā trešā valstī spēkā esošajās juridiskajās un administratīvajās procedūrās, eksports un reeksports no Savienības var noritēt saskaņā ar attiecīgajā trešā valstī vai teritorijā spēkā esošajiem noteikumiem, ar noteikumu, ka šāds eksports vai reeksports neapdraud sabiedrības vai dzīvnieku veselību.

3. Ja piemērojami tāda divpusēja nolīguma noteikumi, kurš noslēgts starp Savienību un kādu trešo valsti vai teritoriju, tad pārtika un barība, ko eksportē no Savienības uz attiecīgo trešo valsti vai teritoriju, atbilst minētajiem noteikumiem.

VI DAĻA

LOLOJUMDZĪVNIĒKU NEKOMERCIĀLAS PĀRVIETOŠANAS UZ KĀDU DALĪBVALSTI NO CITAS DALĪBVALSTS VAI NO KĀDAS TREŠĀS VALSTS VAI TERITORIJAS

1. NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

244. pants

VI daļas darbības joma

1. Šī daļa attiecas uz lolojumdzīvnieku nekomerciālu pārvietošanu uz kādu dalībvalsti no citas dalībvalsts vai no kādas trešās valsts vai teritorijas.

2. To piemēro, neskarot:

a) Padomes Regulu (EK) Nr. 338/97 ⁽¹⁾;

b) jebkādas valsts pasākumus, ko dalībvalstis ir pieņēmušas, publicējušas un darījušas pieejamus sabiedrībai, lai ierobežotu konkrētu sugu vai šķirņu lolojumdzīvnieku pārvietošanu, pamatojoties uz apsvērumiem, kas nav saistīti ar dzīvnieku veselību.

245. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Lolojumdzīvnieku nekomerciālu pārvietošanu, kas atbilst šajā daļā noteiktajām dzīvnieku veselības prasībām, neaizliedz, neierobežo un nekavē tādu dzīvnieku veselības apsvērumu dēļ, kuri neizriet no šīs daļas piemērošanas.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 338/97 (1996. gada 9. decembris) par savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzību, reglamentējot to tirdzniecību (OV L 61, 3.3.1997., 1. lpp.).

2. Ja nekomerciālu lolojumdzīvnieku pārvietošanu veic pilnvarota persona, tā var notikt tikai piecu dienu laikā no brīža, kad pārvietošanas lolojumdzīvnieka īpašnieks.
3. Komisija saskaņā ar 264. pantu ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus par prasībām, kas papildina šā panta 2. punktā paredzētos noteikumus, attiecībā uz:
 - a) dokumentāciju par nekomerciālu lolojumdzīvnieku pārvietošanu, ko veic pilnvarota persona;
 - b) atkāpju piešķiršanu no šā panta 2. punktā minētā laikposma.
4. Komisija ar īstenošanas aktiem var noteikt prasības attiecībā uz deklarācijas izkārtojumu, valodām un derīgumu, ar kuru rakstiski atļauj pilnvarotajai personai lolojumdzīvnieka īpašnieka vārdā veikt lolojumdzīvnieka nekomerciālu pārvietošanu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

246. pants

Lolojumdzīvnieku maksimālais skaits

1. Regulas I pielikuma A daļā minēto sugu lolojumdzīvnieku skaits, kurus drīkst pārvietot vienas nekomerciālas pārvietošanas laikā, nav lielāks par pieciem.
2. Atkāpjoties no 1. punkta noteikumiem, I pielikuma A daļā minēto sugu lolojumdzīvnieku skaits var pārsniegt piecus, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - a) konkrētās nekomerciālās pārvietošanas mērķis ir piedalīties sacensībās, izstādē, sporta pasākumā vai pasākumā, kurā gatavojas šādiem pasākumiem;
 - b) attiecīgais lolojumdzīvnieka īpašnieks vai pilnvarotā persona iesniedz rakstisku pierādījumu tam, ka lolojumdzīvnieki ir reģistrēti vai nu, lai apmeklētu kādu a) apakšpunktā minēto pasākumu, vai kādā biedrībā, kura organizē šādus pasākumus;
 - c) lolojumdzīvnieki ir vecāki par sešiem mēnešiem.
3. Lai nepieļautu, ka I pielikuma B daļā uzskaitīto sugu lolojumdzīvnieku komerciālu pārvietošanu krāpnieciski noformē kā nekomerciālu pārvietošanu, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz noteikumiem, ar kuriem nosaka to sugu lolojumdzīvnieku maksimālo skaitu, kurus var pārvietot vienā nekomerciālas pārvietošanas reizē.

2. NODAĻA

Nosacījumi, kas piemērojami lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai uz dalībvalsti no citas dalībvalsts

247. pants

I pielikuma A daļā uzskaitīto sugu lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai piemērojamie nosacījumi

I pielikuma A daļā uzskaitīto sugu lolojumdzīvniekus nepārvieto uz dalībvalsti no citas dalībvalsts, ja vien:

- a) tie nav individuāli identificēti ar fiziskiem identifikācijas līdzekļiem saskaņā ar noteikumiem, kas pieņemti atbilstīgi 252. panta 1. punkta a) apakšpunktam;
- b) tie neatbilst attiecīgajiem saskaņā ar 252. panta 1. punkta b) apakšpunktu pieņemtajiem profilakses un riska mazināšanas pasākumiem attiecībā uz 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām;
- c) tiem līdzī nav identifikācijas dokuments, kas ir pienācīgi aizpildīts un izdots saskaņā ar noteikumiem, kuri pieņemti atbilstīgi 254. panta d) punktam.

248. pants

I pielikuma B daļā uzskaitīto sugu lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai piemērojamie nosacījumi

1. Ja Komisija saskaņā ar 252. panta 1. punkta b) apakšpunktu ir pieņēmusi deleģētu aktu attiecībā uz kādas no I pielikuma B daļā minētās sugas lolojumdzīvniekiem, minētās sugas lolojumdzīvnieku nekomerciālā pārvietošana uz dalībvalsti no citas dalībvalsts notiek atbilstoši šā panta 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem.
2. Šā panta 1. punktā minēto sugu lolojumdzīvniekus uz dalībvalsti no citas dalībvalsts var pārvietot vienīgi tad, ja:
 - a) tie ir identificēti vai aprakstīti – vai nu individuāli vai grupās – saskaņā ar noteikumiem, kas pieņemti atbilstīgi 252. panta 1. punkta a) apakšpunktam;
 - b) tie atbilst attiecīgajiem saskaņā ar 252. panta 1. punkta b) apakšpunktu pieņemtajiem profilakses un riska mazināšanas pasākumiem attiecībā uz 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām;
 - c) tiem līdzī ir identifikācijas dokuments, kas ir pienācīgi aizpildīts un izdots saskaņā ar noteikumiem, kuri pieņemti atbilstīgi 254. panta d) punktam.
3. Kamēr nav pieņemti attiecīgie 1. punktā minētie deleģētie akti, dalībvalstis I pielikuma B daļā uzskaitīto sugu lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai uz to teritoriju no citas dalībvalsts var piemērot valsts noteikumus ar noteikumu, ka šādi noteikumi:
 - a) tiek piemēroti proporcionāli riskam, ko cilvēku un dzīvnieku veselībai rada minēto sugu lolojumdzīvnieku nekomerciāla pārvietošana; un
 - b) nav stingrāki par tiem, ko piemēro minēto sugu dzīvnieku pārvietošanai saskaņā ar IV daļu.

3. NODAĻA

Nosacījumi, kas piemērojami lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai uz dalībvalsti no kādas trešās valsts vai teritorijas

249. pants

I pielikuma A daļā uzskaitīto sugu lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai piemērojamie nosacījumi

1. Regulas I pielikuma A daļā uzskaitīto sugu lolojumdzīvniekus nepārvieto uz kādu dalībvalsti no kādas trešās valsts vai teritorijas, ja vien:
 - a) tie nav individuāli identificēti ar fiziskiem identifikācijas līdzekļiem saskaņā ar noteikumiem, kas pieņemti atbilstīgi 252. panta 1. punkta a) apakšpunktam;
 - b) tie neatbilst attiecīgajiem saskaņā ar 252. panta 1. punkta b) apakšpunktu pieņemtajiem profilakses un riska mazināšanas pasākumiem attiecībā uz 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām;
 - c) tiem līdzī nav identifikācijas dokuments, kas ir pienācīgi aizpildīts un izdots saskaņā ar noteikumiem, kuri pieņemti atbilstīgi 254. panta d) punktam.
2. Regulas I pielikuma A daļā minēto sugu lolojumdzīvniekus uz dalībvalsti no kādas trešās valsts vai teritorijas, kas nav norādīta saskaņā ar 253. panta 1. punkta d) apakšpunktu izveidotajā sarakstā, drīkst pārvietot tikai caur ieceļošanas vietu, kura šim nolūkam norādīta sarakstā. Katra dalībvalsts sastāda sarakstu ar minētajām ieceļošanas vietām to teritorijā, un dara šo sarakstu publiski pieejamu.
3. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 264. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz nosacījumiem atkāpju no šā panta 2. punkta piešķiršanai.

250. pants

I pielikuma B daļā uzskaitīto sugu lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai piemērojamie nosacījumi

1. Ja Komisija saskaņā ar 252. panta 1. punkta b) apakšpunktu ir pieņēmusi deleģētu aktu attiecībā uz kādas no I pielikuma B daļā minētās sugas lolojumdzīvniekiem, minētās sugas lolojumdzīvnieku nekomerciālā pārvietošana uz kādu dalībvalsti no kādas trešās valsts vai teritorijas atbilst šā panta 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem.
2. Šā panta 1. punktā minēto sugu lolojumdzīvniekus uz dalībvalsti no kādas trešās valsts vai teritorijas var pārvietot vienīgi tad, ja:
 - a) tie ir identificēti vai aprakstīti – vai nu individuāli vai grupās – saskaņā ar noteikumiem, kas pieņemti atbilstīgi 252. panta 1. punkta a) apakšpunktam;
 - b) tie atbilst attiecīgajiem saskaņā ar 252. panta 1. punkta b) apakšpunktu pieņemtajiem profilakses un riska mazināšanas pasākumiem attiecībā uz 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām;
 - c) tiem līdzī ir identifikācijas dokuments, kas ir pienācīgi aizpildīts un izdots saskaņā ar noteikumiem, kuri pieņemti atbilstīgi 254. panta d) punktam;
 - d) ja tie nāk no trešās valsts vai teritorijas, kas nav norādīta saskaņā ar 253. panta 1. punkta d) apakšpunktu izveidotajā sarakstā, tos ievieš caur ieceļošanas vietu, kura šim nolūkam norādīta sarakstā. Katra dalībvalsts sastāda sarakstu ar minētajām ieceļošanas vietām to teritorijā, un dara šo sarakstu publiski pieejamu.
3. Kamēr nav pieņemti attiecīgie 1. punktā minētie deleģētie akti, dalībvalstis I pielikuma B daļā uzskaitīto sugu lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai uz to teritoriju no kādas trešās valsts vai teritorijas var piemērot valsts noteikumus, ja šādi noteikumi:
 - a) tiek piemēroti proporcionāli riskam, ko cilvēku un dzīvnieku veselībai rada minēto sugu lolojumdzīvnieku nekomerciāla pārvietošana; un
 - b) nav stingrāki par tiem, ko piemēro šo sugu dzīvnieku ieviešanai Savienībā saskaņā ar V daļu.

251. pants

Atkāpe no nosacījumiem, kas piemērojami lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai starp konkrētām valstīm un teritorijām

Atkāpjoties no 249. un 250. panta, saskaņā ar nosacījumiem, kas noteikti minēto valstu un teritoriju valsts noteikumos, lolojumdzīvnieku nekomerciālu pārvietošanu var turpināt starp šādam valstīm un teritorijām:

- a) Sanmarīno un Itālija;
- b) Vatikāns un Itālija;
- c) Monako un Francija;
- d) Andora un Francija;
- e) Andora un Spānija;
- f) Norvēģija un Zviedrija;
- g) Fēru Salas un Dānija;
- h) Grenlande un Dānija.

4. NODAĻA

Identifikācijas un profilakses un riska mazināšanas pasākumi

252. pants

Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz lolojumdzīvnieku identificēšanu un profilakses un riska mazināšanas pasākumi

1. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 264. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:
 - a) sīki izstrādātām sugai specifiskām prasībām par:
 - i) I pielikumā uzskaitīto sugu lolojumdzīvnieku identifikācijas līdzekļiem, kā paredzēts 247. panta a) punktā, 248. panta 2. punkta a) apakšpunktā, 249. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 250. panta 2. punkta a) apakšpunktā;
 - ii) minēto identifikācijas līdzekļu piemērošanu un lietojumu;
 - b) sīki izstrādātām sugai specifiskām prasībām attiecībā uz profilakses un riska mazināšanas pasākumiem, lai nodrošinātu, ka lolojumdzīvnieki nerada būtisku 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību izplatīšanās risku, pārvietojot I pielikumā uzskaitīto sugu lolojumdzīvniekus, kā paredzēts 247. panta b) punktā, 248. panta 2. punkta b) apakšpunktā, 249. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 250. panta 2. punkta b) apakšpunktā.
2. Ja no jauna radušos risku gadījumā, tas nepieciešams nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ, noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar šā panta 1. punkta b) apakšpunktu, piemēro 265. pantā paredzēto procedūru.
3. Sugai specifiskie profilakses un riska mazināšanas pasākumi, kas atļauti ar deleģēto aktu, kurš pieņemts atbilstīgi šā panta 1. punkta b) apakšpunktam, ir pamatoti ar adekvātu, uzticamu un zinātniski apstiprinātu informāciju, un tos piemēro proporcionāli riskam, ko cilvēku vai dzīvnieku veselībai rada tādu lolojumdzīvnieku nekomerciāla pārvietošana, kurus varētu skart 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētās sarakstā norādītās slimības.
4. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētie deleģētie akti var arī ietvert:
 - a) noteikumus par dalībvalstu vai to teritorijas daļu iedalīšanu kategorijās atbilstīgi to dzīvnieku veselības stāvoklim un to uzraudzības un ziņošanas sistēmām attiecībā uz dažām slimībām, kuras varētu izplatīties, pārvietojot I pielikumā uzskaitīto sugu lolojumdzīvniekus;
 - b) nosacījumus, kas dalībvalstīm jāpilda, lai saglabātu tiesības piemērot 1. punkta b) apakšpunktā minētos profilakses un riska mazināšanas pasākumus;
 - c) nosacījumus, kā piemērot un dokumentēt 1. punkta b) apakšpunktā minētos profilakses un riska mazināšanas pasākumus;
 - d) kritērijus, kā dažos konkrētos apstākļos piešķirt un attiecīgā gadījumā dokumentēt atkāpes no 1. punkta b) apakšpunktā minēto profilakses un riska mazināšanas pasākumu piemērošanas;
 - e) kritērijus, kā dažos konkrētos apstākļos piešķirt un dokumentēt atkāpes no 247. –250. pantā paredzētajiem nosacījumiem.

253. pants

Īstenošanas akti attiecībā uz profilakses un riska mazināšanas pasākumiem

1. Komisija ar īstenošanas aktiem attiecībā uz I pielikuma A daļā uzskaitīto sugu lolojumdzīvniekiem:
 - a) paredz noteikumus par jebkādu saskaņā ar 252. panta 4. punkta c) un d) apakšpunktu nepieciešamo dokumentu formātu, izkārtojumu un valodām;

- b) izveido to dalībvalstu sarakstu, kuras atbilst 252. panta 4. punkta d) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem, un svīturo dalībvalstis no minētā saraksta, ja attiecībā uz minētajiem nosacījumiem notiek kādas izmaiņas;
- c) izveido to dalībvalstu sarakstu, kuras atbilst 252. panta 4. punkta a) apakšpunktā minētajiem noteikumiem par dalībvalstu vai to teritorijas daļu iedalīšanu kategorijās, un svīturo dalībvalstis no minētā saraksta, ja attiecībā uz minētajiem noteikumiem notiek kādas izmaiņas;
- d) pieņem to trešo valstu un teritoriju sarakstu, kuras atbilst 252. panta 4. punkta d) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem, un svīturo trešās valstis vai teritorijas no minētā saraksta, ja attiecībā uz minētajiem nosacījumiem notiek kādas izmaiņas.
2. Komisija ar īstenošanas aktiem attiecībā uz I pielikuma B daļā uzskaitīto sugu lolojumdzīvniekiem var pieņemt to trešo valstu un teritoriju sarakstu, kuras atbilst 252. panta 4. punkta d) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem, un svīturo trešās valstis vai teritorijas no minētā saraksta, ja attiecībā uz minētajiem nosacījumiem notiek kādas izmaiņas.
3. Šā panta 1. un 2. punktā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.
4. Pienācīgi pamatotu, nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ saistībā ar nopietnu risku, Komisija saskaņā ar 266. panta 3. punktā minēto procedūru pieņem īstenošanas aktus, kas jāpiemēro nekavējoties, ar kuriem atjaunina šā panta 1. punkta b) un d) apakšpunktā minēto sarakstu.

5. NODAĻA

Identifikācijas dokumenti

254. pants

Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz identifikācijas dokumentiem

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 264. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:

- a) iedaļām, kur ierakstīt informāciju, kas jāiekļauj identifikācijas dokumentos, kuri minēti 247. panta c) punktā, 248. panta 2. punkta c) apakšpunktā, 249. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 250. panta 2. punkta c) apakšpunktā;
- b) neaizpildītu 247. panta c) punktā minēto identifikācijas dokumentu izplatīšanu;
- c) nosacījumiem atkāpju piešķiršanai no 247. panta c) punktā un 249. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzēto identifikācijas dokumentu formas;
- d) 247. panta c) punktā, 248. panta 2. punkta c) apakšpunktā, 249. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 250. panta 2. punkta c) apakšpunktā paredzēto identifikācijas dokumentu izdošanu, aizpildīšanu un attiecīgā gadījumā, apstiprināšanu.

255. pants

Īstenošanas akti attiecībā uz identifikācijas dokumentiem

1. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka 247. panta c) punktā un 249. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto identifikācijas dokumentu paraugu. Minētajā paraugā ir attiecīgie 254. panta a) punktā minētie ieraksti, kā arī prasības par minēto identifikācijas dokumentu valodām, to izkārtojumu, derīgumu vai aizsardzības elementiem.
2. Komisija ar īstenošanas aktiem var pieņemt:
- a) regulas 248. panta 2. punkta c) apakšpunktā un 250. panta 2. punkta c) apakšpunktā minēto identifikācijas dokumentu paraugu, kurā jābūt attiecīgajiem 254. panta a) punktā minētajiem ierakstiem, kā arī prasības par minēto identifikācijas dokumentu valodām, to izkārtojumu, derīgumu vai aizsardzības elementiem;
- b) noteikumus, kas nepieciešami, lai pārietu uz 247. panta c) punktā minētā identifikācijas dokumenta paraugu.

3. Šā panta šā panta 1. un 2. punktā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

6. NODAĻA

Informēšanas pienākumi

256. pants

Informēšanas pienākumi

1. Dalībvalstis sniedz sabiedrībai skaidru un viegli pieejamu informāciju par dzīvnieku veselības prasībām, ko piemēro lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai, tostarp:

- a) nosacījumiem par dažu 252. panta 4. punkta d) apakšpunktā minēto atkāpju piešķiršanu;
- b) nosacījumiem par 252. panta 4. punkta e) apakšpunktā minēto atkāpju piešķiršanu;
- c) prasībām par 252. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktā minēto identifikācijas līdzekļu piemērošanu;
- d) valsts noteikumos paredzētajiem nosacījumiem, kas piemērojami I pielikuma B daļā minēto sugu lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai uz dalībvalstu teritorijām, kā noteikts 248. panta 3. punktā un 250. panta 3. punktā;
- e) valsts noteikumos paredzētajiem nosacījumiem, kas piemērojami lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai uz dalībvalstu teritorijām no konkrētām valstīm un teritorijām, kā noteikts 251. pantā;
- f) visu attiecīgo informāciju par konkrētiem profilakses un riska mazināšanas pasākumiem, kā minēts 252. panta 1. punkta b) apakšpunktā;

2. Dalībvalstis tīmeklī izveido informācijas vietnes, kurās sniedz 1. punktā minēto informāciju, un minēto vietņu tīmekļa adresi nosūta Komisijai.

3. Komisija palīdz dalībvalstīm šo informāciju darīt pieejamu sabiedrībai, nodrošinot tās tīmekļa vietnē:

- a) saites uz dalībvalstu informatīvajām vietnēm tīmeklī;
- b) informāciju, kas minēta šā panta 1. punkta a) un d) apakšpunktā, un informāciju, kas darīta pieejama sabiedrībai, kā minēts 244. panta 2. punkta b) apakšpunktā, attiecīgā gadījumā – papildu valodās.

VII DAĻA

ĀRKĀRTAS PASĀKUMI

1. iedaļa

Ārkārtas pasākumi attiecībā uz dzīvnieku un produktu PĀRVIETOŠANU Savienībā un transportlīdzekļiem un citiem materiāliem, kas var būt nonākuši saskarē ar šādiem dzīvniekiem un produktiem

257. pants

Ārkārtas pasākumi, ko veic tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras teritorijā noticis sarakstā norādītās slimības vai no jauna radušās slimības uzliesmojums, vai ja konstatēts apdraudējums

1. Tādas sarakstā norādītās slimības vai no jauna radušās slimības uzliesmojuma gadījumā, vai ja konstatēts tāds apdraudējums, kas, paredzams, radīs nopietnu risku dzīvnieku vai sabiedrības veselībai, tās dalībvalsts, kur minētais konstatēts, kompetentā iestāde atkarībā no situācijas nopietnības vai attiecīgās slimības vai apdraudējuma nopietnības, lai novērstu slimības vai apdraudējuma tālāku izplatīšanos, nekavējoties veic vienu vai vairākus no šādiem ārkārtas pasākumiem:

- a) attiecībā uz sarakstā norādītām slimībām:
 - i) kuras minētas 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā – slimību kontroles pasākumus, kas paredzēti III daļas II sadaļas 1. nodaļā (53.–71. pantā);

- ii) kuras minētas 9. panta 1. punkta b) apakšpunktā – slimību kontroles pasākumus, kas paredzēti III daļas II sadaļas 2. nodaļā (72.–75. pantā un 77.–81. pantā),
 - iii) kuras minētas 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā – slimību kontroles pasākumus, kas paredzēti III daļas II sadaļas 2. nodaļas 76.–78. pantā 80. pantā un 82. pantā;
- b) attiecībā uz tādām slimībām un apdraudējumiem, kas radušies no jauna:
- i) pārvietošanas ierobežojumus attiecībā uz dzīvniekiem un produktiem, kuru izcelsme ir objektos, vai, attiecīgā gadījumā, ierobežojumu zonās vai nodalījumos, kurās noticis uzliesmojums vai konstatēts apdraudējums, un attiecībā uz transportlīdzekļiem un citiem materiāliem, kas var būt nonākuši saskarē ar šādiem dzīvniekiem un produktiem,
 - ii) dzīvnieku karantīnu un produktu izolēšanu,
 - iii) uzraudzības un izsekojamības pasākumus,
 - iv) vajadzības gadījumā – ārkārtas slimību kontroles pasākumus, kas paredzēti III daļas II sadaļas 1. nodaļā (53.–71. pantā);
- c) jebkādu citus ārkārtas pasākumus, ko tā uzskata par piemērotiem, lai iedarbīgi un efektīvi kontrolētu un novērstu slimības vai apdraudējuma izplatīšanos.
2. Šā panta 1. punktā minētā kompetentā iestāde nekavējoties informē Komisiju un citas dalībvalstis par:
- a) jebkādu šā panta 1. punktā minēto uzliesmojumu vai apdraudējuma konstatāciju;
 - b) saskaņā ar 1. punktu veiktajiem ārkārtas pasākumiem.

258. pants

Ārkārtas pasākumi, kurus veic dalībvalsts, kas nav dalībvalsts, kurā noticis slimības uzliesmojums vai konstatēts apdraudējums

1. Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kas nav dalībvalsts, kurā noticis 257. panta 1. punktā minētais slimības uzliesmojums vai konstatēts apdraudējums, atkarībā no situācijas nopietnības vai attiecīgās slimības vai apdraudējuma nopietnības veic vienu vai vairākus no 257. panta 1. punktā minētajiem ārkārtas pasākumiem, ja tā savā teritorijā konstatē dzīvniekus vai produktus no 257. panta 1. punktā minētās dalībvalsts vai transportlīdzekļus vai citus materiālus, kas var būt nonākuši saskarē ar šādiem dzīvniekiem un produktiem.
2. Ja, līdz Komisija pieņem ārkārtas pasākumus saskaņā ar 259. pantu, pastāv nopietns risks, šā panta 1. pantā minētā kompetentā iestāde atkarībā no situācijas nopietnības var pieņemt pagaidu ārkārtas pasākumus, kā noteikts 257. panta 1. punktā, attiecībā uz dzīvniekiem un produktiem, kuru izcelsme ir tādos objektos vai citās vietās, vai attiecīgā gadījumā ierobežojumu zonās attiecīgajā dalībvalstī, kuros ir konstatēta 257. panta 1. punktā minētā slimība vai apdraudējums, vai transportlīdzekļi vai citi materiāli, kas var būt nonākuši saskarē ar šādiem dzīvniekiem un produktiem.
3. Dalībvalsts var veikt pasākumus, kā minēts 257. panta 1. punktā, ja trešā valstī vai teritorijā, kas robežojas ar Savienību, noticis 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētais slimības uzliesmojums vai no jauna radušās slimības uzliesmojums šādā trešā valstī vai teritorijā, ciktāl minētie pasākumi ir nepieciešami, lai novērstu slimības izplatīšanos Savienības teritorijā.
4. Šā panta 1. punktā minētā kompetentā iestāde un 3. punktā minētās dalībvalsts kompetentā iestāde nekavējoties informē Komisiju un citas dalībvalstis par:
 - a) šā panta 1. punktā minēto uzliesmojumu vai apdraudējuma konstatāciju;
 - b) saskaņā ar 1. un 2. punktu veiktajiem ārkārtas pasākumiem.

259. pants

Komisijas ārkārtas pasākumi

1. Regulas 257. panta 1. punktā minētā slimības uzliesmojuma vai apdraudējuma konstatācijas gadījumā un ja dalībvalstu kompetentās iestādes veikušas ārkārtas pasākumus saskaņā ar 257. panta 1. punktu, 258. panta 1., 2. un 3. punktu, Komisija pārskata situāciju un veiktos ārkārtas pasākumus un ar īstenošanas aktu pieņem vienu vai vairākus ārkārtas pasākumus, kas paredzēti 257. panta 1. punktā, attiecībā uz konkrētajiem dzīvniekiem un produktiem un transportlīdzekļiem vai citiem materiāliem, kas var būt nonākuši saskarē ar šādiem dzīvniekiem un produktiem, šādos gadījumos:

- a) ja Komisija nav informēta par tādiem pasākumiem, kas ir pieņemti saskaņā ar 257. panta 1. punktu un 258. panta 1., 2. un 3. punktu;
- b) ja Komisija pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar 257. panta 1. punktu un 258. panta 1., 2. un 3. punktu, uzskata par nepietiekamiem;
- c) ja Komisija uzskata par nepieciešamu dalībvalstu kompetento iestāžu pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar 257. panta 1. punktu un 258. panta 1., 2. un 3. punktu, apstiprināt vai aizstāt ar citiem, lai novērstu nepamatotus dzīvnieku un produktu pārvietošanas traucējumus.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Pienācīgi pamatotu, nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ saistībā ar kādas slimības vai apdraudējuma nopietnu izplatīšanās risku, Komisija saskaņā ar 266. panta 3. punktu var pieņemt īstenošanas aktus, kas jāpiemēro nekavējoties.

2. iedaļa

Ārkārtas pasākumi attiecībā uz dzīvnieku un produktu sūtījumiem, kuru izcelsme ir trešās valstīs un teritorijās, un transportlīdzekļiem un citiem materiāliem, kas var būt nonākuši saskarē ar šādiem sūtījumiem

260. pants

Ārkārtas pasākumi, ko veic kompetentā iestāde

Ja dalībvalsts kompetentā iestāde uzzina par dzīvniekiem un produktiem, kuru izcelsme ir trešās valstīs vai teritorijās, vai transportlīdzekļiem un citiem materiāliem, kas var būt nonākuši saskarē ar šādiem dzīvniekiem un produktiem, kuri Savienībā var radīt būtisku risku saistībā ar inficēšanos vai kontaminēšanos ar sarakstā norādītajām slimībām vai tādām slimībām vai apdraudējumiem, kas radušies no jauna, tā:

- a) nekavējoties atkarībā no situācijas nopietnības veic vienu vai vairākus no šādiem ārkārtas pasākumiem, kas vajadzīgi, lai samazinātu risku:
 - i) attiecīgo dzīvnieku un produktu iznīcināšana;
 - ii) dzīvnieku karantīna un produktu izolēšana;
 - iii) uzraudzības un izsekojamības pasākumi;
 - iv) vajadzības gadījumā – slimību kontroles pasākumi, kas paredzēti III daļas II sadaļas 1. nodaļā (53.–71. pantā);
 - v) jebkādi citi ārkārtas pasākumi, ko tā uzskata par piemērotiem, lai novērstu slimības vai apdraudējumu izplatību Savienībā;

- b) nekavējoties, izmantojot TRACES sistēmu, informē Komisiju un citas dalībvalstis par riskiem saistībā ar minētajiem dzīvniekiem un produktiem un par minēto dzīvnieku un produktu izcelsmi un bez kavēšanās sniedz informāciju par saskaņā ar a) apakšpunktu veiktajiem ārkārtas pasākumiem.

261. pants

Komisijas ārkārtas pasākumi

1. Ja trešā valstī vai teritorijā tiek konstatēta vai izplatās sarakstā norādīta slimība, no jauna radusies slimība vai apdraudējums, kas var būt nopietns risks, vai ja tas nepieciešams jebkāda cita nopietna dzīvnieku vai sabiedrības veselības apsvēruma dēļ, Komisija ar īstenošanas aktu un rīkojoties pēc savas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts lūguma, var pieņemt vienu vai vairākus šādus ārkārtas pasākumus atkarībā no situācijas nopietnības:

- a) aptur to, ka Savienībā ieved tādu dzīvnieku un produktu sūtījumus vai ar šādiem sūtījumiem saskarē iespējami nonākušus tādu transportlīdzekļus vai citus materiālus, kuri minēto slimību vai apdraudējumu var izplatīt Savienībā;
- b) attiecībā uz ieviešanu Savienībā nosaka īpašas prasības attiecībā uz dzīvniekiem un produktiem un ar šādiem dzīvniekiem un produktiem saskarē iespējami nonākušiem transportlīdzekļiem un citiem materiāliem, kas minēto slimību vai apdraudējumu var izplatīt Savienībā;
- c) veic jebkādus citus piemērotus slimības kontroles ārkārtas pasākumus, lai novērstu šādas slimības vai apdraudējuma izplatīšanos Savienībā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Pienācīgi pamatotu, nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ saistībā ar nopietnu risku, Komisija saskaņā ar 266. panta 3. punktā minēto procedūru pēc apspriešanās ar attiecīgo dalībvalsti var pieņemt īstenošanas aktus, kas jāpieņem nekavējoties.

262. pants

Ārkārtas pasākumi, ko jāveic dalībvalstīm, ja Komisija nerīkojas

1. Ja dalībvalsts lūdz Komisiju veikt ārkārtas pasākumus saskaņā ar 261. pantu, bet Komisija tā nerīkojas, tad minētā dalībvalsts:

- a) pirms Komisija pieņem ārkārtas pasākumus saskaņā ar šā panta 2. pantu, atkarībā no tās teritorijā izveidojušās situācijas nopietnības var pieņemt vienu vai vairākus pagaidu ārkārtas pasākumus, kas minēti 260. panta a) punktā, attiecībā uz dzīvniekiem un produktiem un jebkuriem transportlīdzekļiem un citiem materiāliem, kas var būt nonākuši saskarē ar šādiem dzīvniekiem un produktiem, kuru izcelsme ir 261. panta 1. punktā minētajā trešā valstī vai teritorijā;
- b) nekavējoties informē Komisiju un citu dalībvalstu kompetentās iestādes par šādiem ārkārtas pasākumiem, norādot to pieņemšanas iemeslus.

2. Komisija pārskata situāciju un saskaņā ar šā panta 1. punktu attiecīgās dalībvalsts pieņemtos ārkārtas pasākumus un vajadzības gadījumā ar īstenošanas aktiem pieņem vienu vai vairākus ārkārtas pasākumus, kā paredzēts 261. pantā.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 266. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Pienācīgi pamatotu, nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ saistībā ar nopietnu risku, Komisija saskaņā ar 266. panta 3. punktā minēto procedūru pieņem īstenošanas aktus, kas jāpieņem nekavējoties.

VIII DAĻA

KOPĪGIE NOTEIKUMI

I SADAĻA

PROCEDŪRAS NOTEIKUMI

263. pants

Grozījumi III pielikumā

Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 264. pantu attiecībā uz grozījumiem III pielikumā, ko veic tikai un vienīgi, lai ņemtu vērā izmaiņas taksonomijā.

264. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Ir īpaši būtiski, lai pirms minēto deleģēto aktu pieņemšanas Komisija rīkotu atbilstīgas apspriešanās ar ekspertiem, tostarp dalībvalstu ekspertiem.
3. Pilnvaras pieņemt 3. panta 5. punktā, 5. panta 2. punktā, 5. panta 4. punktā, 14. panta 3. punktā, 16. panta 2. punktā, 18. panta 3. punktā, 20. panta 3. punktā, 29. pantā, 31. panta 5. punktā, 32. panta 2. punktā, 37. panta 5. punktā, 39. pantā, 41. panta 3. punktā, 42. panta 6. punktā, 47. pantā, 48. panta 3. punktā, 53. panta 2. punktā, 54. panta 3. punktā, 55. panta 2. punktā, 58. panta 2. punktā, 63. pantā, 64. panta 4. punktā, 67. pantā, 68. panta 2. punktā, 68. panta 3. punktā, 70. panta 3. punktā, 72. panta 2. punktā, 73. panta 3. punktā, 74. panta 4. punktā, 76. panta 5. punktā, 77. panta 2. punktā, 87. panta 3. punktā, 94. panta 3. punktā, 97. panta 2. punktā, 101. panta 3. punktā, 106. panta 1. punktā, 109. panta 2. punktā, 118. pantā, 119. pantā, 122. panta 1. punktā, 122. panta 2. punktā, 125. panta 2. punktā, 131. panta 1. punktā, 132. panta 2. punktā, 135. pantā, 136. panta 4. punktā, 137. panta 2. punktā, 138. panta 3. punktā, 139. panta 4. punktā, 140. pantā, 144. panta 1. punktā, 146. panta 1. punktā, 147. pantā, 149. panta 4. punktā, 151. panta 3. punktā, 154. panta 1. punktā, 156. panta 1. punktā, 160. panta 1. punktā, 160. panta 2. punktā, 161. panta 6. punktā, 162. panta 4. punktā, 163. panta 5. punktā, 164. panta 2. punktā, 165. panta 3. punktā, 166. panta 3. punktā, 167. panta 5. punktā, 168. panta 3. punktā, 169. panta 5. punktā, 176. panta 4. punktā, 181. panta 2. punktā, 185. panta 5. punktā, 189. panta 1. punktā, 192. panta 2. punktā, 197. panta 3. punktā, 200. panta 3. punktā, 201. panta 3. punktā, 202. panta 3. punktā, 203. panta 2. punktā, 204. panta 3. punktā, 205. panta 2. punktā, 211. panta 1. punktā, 213. panta 1. punktā, 214. pantā, 216. panta 4. punktā, 218. panta 3. punktā, 221. panta 1. punktā, 222. panta 3. punktā, 223. panta 6. punktā, 224. panta 3. punktā, 228. panta 1. punktā, 230. panta 3. punktā, 234. panta 2. punktā, 237. panta 4. punktā, 239. panta 2. punktā, 240. panta 2. punktā, 241. panta 1. punktā, 242. panta 2. punktā, 245. panta 3. punktā, 246. panta 3. punktā, 249. panta 3. punktā, 252. panta 1. punktā, 254. pantā, 263. pantā, 271. panta 2. punktā, 272. panta 2. punktā, 279. panta 2. punktā un 280. panta 4. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2016. gada 20. aprīļa.

Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

4. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 3. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
5. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 3. punktā norādītajiem noteikumiem pieņemtais deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

7. Komisija atvēl vismaz sešu mēnešu ilgu laikposmu no attiecīgo 3. panta 5. punktā, 14. panta 3. punktā, 16. panta 2. punktā, 20. panta 3. punktā, 122. panta 2. punktā, 164. panta 2. punktā un 228. panta 1. punktā minēto sākotnējo deleģēto aktu pieņemšanas līdz dienai, kad tos sāk piemērot.

265. pants

Steidzamības procedūra

1. Deleģētie akti, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu, stājas spēkā nekavējoties un tos piemēro, kamēr nav izteikti nekādi iebildumi atbilstīgi 2. punktam. Paziņojot deleģētu aktu Eiropas Parlamentam un Padomei, izklāsta iemeslus, kādēļ izmanto steidzamības procedūru.

2. Eiropas Parlaments un Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu saskaņā ar 264. panta 6. punktā minēto procedūru. Šādā gadījumā Komisija nekavējoties atceļ aktu, ievērojot Eiropas Parlamenta vai Padomes paziņojumu par lēmumu izteikt iebildumus.

266. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgā komiteja, kas izveidota saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 58. panta 1. punktu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu kopā ar tās 5. pantu.

4. Komisija atvēl vismaz sešu mēnešu ilgu laikposmu no attiecīgo 25. panta 3. punktā, 120. pantā un 228. pantā 2. punktā minēto sākotnējo īstenošanas aktu pieņemšanas, ja minētie īstenošanas akti attiecas uz 117. panta īstenošanu, līdz dienai, kad tos sāk piemērot.

267. pants

Datu aizsardzība

1. Dalībvalstis personas datu apstrādei, ko veic dalībvalstīs saskaņā ar šo regulu, piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK⁽¹⁾.

2. Personas datu apstrādei, ko saskaņā ar šo regulu veic Komisija, tiek piemērota Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001⁽²⁾.

II SADAĻA

SANKCIJAS

268. pants

Sankcijas

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, ko piemēro par šīs regulas pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu minēto noteikumu īstenošanu. Paredzētajām sankcijām jābūt iedarbīgām, samērīgām un atturošām.

Dalībvalstis ne vēlāk kā 2022. gada 22. aprīlī par šiem noteikumiem paziņo Komisijai un nekavējoties ziņo tai par jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas tos ietekmē.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

III SADAĻA

DALĪBVALSTU PASĀKUMI

269. pants

Dalībvalstu papildu vai stingrāki pasākumi

1. Papildus tam, kas izriet no citiem noteikumiem šajā regulā, ar kuriem dalībvalstīm atļauj pieņemt valsts pasākumus, dalībvalstis savā teritorijā var piemērot papildu pasākumus vai pasākumus, kas ir stingrāki par šajā regulā noteiktajiem, attiecībā uz:

- a) pienākumiem attiecībā uz dzīvnieku veselību, kā paredzēts I daļas 3. nodaļā (10.–17. pantā);
- b) paziņošanu dalībvalstīs, kā paredzēts 18. pantā;
- c) uzraudzību, kā paredzēts II daļas 2. nodaļā (24.–30. pantā);
- d) reģistrēšanu, apstiprināšanu, lietvedību un reģistriem, kā paredzēts IV daļas I sadaļas 1. nodaļā (84.–107. pantā) un II sadaļas 1. nodaļā (172.–190. pantā);
- e) izsekojamības prasībām attiecībā uz turētiem sauszemes dzīvniekiem un reprodūktīvajiem produktiem, kā paredzēts IV daļas I sadaļas 2. nodaļā (108.–123. pantā).

2. Šā panta 1. punktā minētajos valsts pasākumos tiek ievēroti šīs regulas noteikumi un tie:

- a) nekavē dzīvnieku un produktu pārvietošanu starp dalībvalstīm;
- b) nav pretrunā šā panta 1. punktā minētajiem noteikumiem.

IX DAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

270. pants

Atcelšana

1. Lēmumus 78/642/EEK, 89/455/EEK un 90/678/EEK un Direktīvas 79/110/EEK, 81/6/EEK, 90/423/EEK, 92/36/EEK un 98/99/EK atceļ.

2. Šādus tiesību aktus atceļ no 2021. gada 21. aprīļa:

- Direktīva 64/432/EEK,
- Direktīva 77/391/EEK,
- Direktīva 78/52/EEK,
- Direktīva 80/1095/EEK,
- Direktīva 82/894/EEK,
- Direktīva 88/407/EEK,
- Direktīva 89/556/EEK,
- Direktīva 90/429/EEK,
- Direktīva 91/68/EEK,
- Lēmums 91/666/EEK,

- Direktīva 92/35/EEK,
- Direktīva 92/65/EEK,
- Direktīva 92/66/EEK,
- Direktīva 92/118/EEK,
- Direktīva 92/119/EEK,
- Lēmums 95/410/EK,
- Direktīva 2000/75/EK,
- Lēmums 2000/258/EK,
- Direktīva 2001/89/EK,
- Direktīva 2002/60/EK,
- Direktīva 2002/99/EK,
- Direktīva 2003/85/EK,
- Regula (EK) Nr. 21/2004,
- Direktīva 2004/68/EK,
- Direktīva 2005/94/EK,
- Direktīva 2006/88/EK,
- Direktīva 2008/71/EK,
- Direktīva 2009/156/EK,
- Direktīva 2009/158/EK,
- Regula (ES) Nr. 576/2013.

Atsauces uz minētajiem atceltajiem tiesību aktiem uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu V pielikumā.

271. pants

Pārejas pasākumi saistībā ar Regulas (EK) Nr. 1760/2000 grozīšanu un Regulas (EK) Nr. 21/2004 un Direktīvas 2008/71/EK atcelšanu

1. Neatkarīgi no šīs regulas 270. panta 2. punkta un 278. panta, Regulas (EK) Nr. 1760/2000 1.–10. pantu, Regulu (EK) Nr. 21/2004 un Direktīvu 2008/71/EK, kā arī uz to pamata pieņemtos aktus, turpina piemērot šajā regulā paredzēto attiecīgo pantu vietā trīs gadus no šīs regulas piemērošanas dienas vai līdz agrākam datumam, ko nosaka saskaņā ar šā panta 2. punktu pieņemtā deleģētajā aktā.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 264. pantu pieņemt deleģētos aktus par šā panta 1. punktā minēto agrāko datumu.

Minētais datums ir diena, no kuras sāk piemērot attiecīgos noteikumus, kas jāpieņem saskaņā ar šīs regulas 109. panta 2. punktā un 119. pantā paredzētajiem deleģētajiem aktiem un 118. pantā paredzētajiem īstenošanas aktiem.

272. pants

Pārejas pasākumi saistībā ar Direktīvu 92/66/EEK, 2000/75/EK, 2001/89/EK, 2002/60/EK, 2003/85/EK un 2005/94/EK atcelšanu

1. Neatkarīgi no šīs regulas 270. panta 2. punkta, Direktīvas 92/66/EEK, 2000/75/EK, 2001/89/EK, 2002/60/EK, 2003/85/EK un 2005/94/EK, kā arī uz to pamata pieņemtos aktus, turpina piemērot šajā regulā paredzēto attiecīgo pantu vietā trīs gadus no šīs regulas piemērošanas dienas vai līdz agrākam datumam, ko nosaka saskaņā ar šā panta 2. punktu pieņemtā deleģētajā aktā.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 264. pantu pieņemt deleģētos aktus par šā panta 1. punktā minēto agrāko datumu.

Minētais datums ir atbilstošo noteikumu piemērošanas datums, kurus pieņem saskaņā ar deleģētajiem aktiem, kā paredzēts šīs regulas 47. pantā, 48. panta 3. punktā, 53. panta 2. punktā, 54. panta 3. punktā, 55. panta 2. punktā un 58. panta 2. punktā, 63. pantā, 64. panta 4. punktā, 67. pantā, 68. panta 2. punktā un 70. panta 3. punktā.

273. pants

Regulas (EK) Nr. 2160/2003 grozījums

Regulas (EK) Nr. 2160/2003 9. panta 3. punktam pievieno šādu tekstu:

“Minētie īpašie pasākumi ietver pasākumus, kas pamatojas uz noteikumiem, kuri iekļauti Lēmuma 95/410/EK pēdējā redakcijā pirms tās atcelšanas un tajās Komisijas Lēmumu 2003/644/EK (*) un 2004/235/EK (**) redakcijās, kas bija spēkā Direktīvas 90/539/EEK atcelšanas brīdī.

(*) Komisijas Lēmums 2003/644/EK (2003. gada 8. septembris), ar kuru nosaka papildu garantijas saistībā ar salmonellu tādu vaislas mājpūtņu un diennakti vecu cāļu sūtījumos uz Somiju un Zviedriju, kas paredzēti pievienošanai vaislas mājpūtņu vai gaļas mājpūtņu saimēm (OV L 228, 12.9.2003., 29. lpp.).

(**) Komisijas Lēmums 2004/235/EK (2004. gada 1. marts), ar ko nosaka papildu garantijas attiecībā uz salmonellām dējējvistu sūtījumiem uz Somiju un Zviedriju (OV L 72, 11.3.2004., 86. lpp.).”.

274. pants

Pārejas pasākumi saistībā ar konkrētu deleģēto un īstenošanas aktu pieņemšanas datumu

Neskarot 283. pantā paredzēto piemērošanas datumu, Komisija 31. panta 5. punkta pirmajā daļā, 32. panta 2. punktā, 39. pantā, 41. panta 3. punktā, 54. panta 3. punktā, 55. panta 2. punktā, 58. panta 2. punktā, 64. panta 4. punktā, 67. pantā, 68. panta 2. punktā, 74. panta 4. punktā, 77. panta 2. punktā, 97. panta 2. punktā, 122. panta 2. punktā, 131. panta 1. punktā, 132. panta 2. punktā, 135. pantā, 137. panta 2. punktā, 146. panta 1. punktā, 149. panta 4. punktā, 154. panta 1. punktā, 162. panta 3. punktā, 163. panta 5. punktā, 166. panta 3. punktā, 169. panta 5. punktā, 181. panta 2. punktā, 185. panta 5. punktā, 213. panta 1. punktā, 216. panta 4. punktā, 221. panta 1. punktā, 222. panta 3. punktā, 224. panta 3. punktā, 234. panta 2. punktā, 239. panta 1. punktā minētos deleģētos aktus un 8. un 9. pantā minētos īstenošanas aktus pieņem vēlākais 2019. gada 20. aprīlī. Saskaņā ar 283. pantu minētos deleģētos un īstenošanas aktus piemēro no minētajā pantā noteiktā piemērošanas datuma.

275. pants

Iepriekšēja pārskatīšana un II pielikuma grozījumi

Komisija vēlākais līdz 2019. gada 20. aprīlim pārskata II pielikuma sarakstā iekļautās slimības. Ja minētajā pārskatīšanā kļūst skaidrs, ka šajā regulā izklāstīto noteikumu piemērošanai ir nepieciešami grozījumi II pielikumā, pievienojot vai svītrojot no tajā iekļautā saraksta, šādus grozījumus pieņem Komisija vēlākais termiņā, kas minēts šā panta pirmajā teikumā.

276. pants

Pārskatīšana

Komisija vēlākais līdz 2019. gada 20. aprīlim pārskata spēkā esošos tiesību aktus par turētu zirgu dzimtas dzīvnieku identifikāciju un reģistrāciju.

Komisija ņem vērā minētās pārskatīšanas rezultātus saistībā ar 118., 119. un 120. panta piemērošanu.

277. pants

Pārejas pasākumi saistībā ar Regulas (ES) Nr. 576/2013 par lolojumdzīvnieku nekomerciālu pārvietošanu atcelšanu

Neatkarīgi no šīs regulas 270. panta 2. punkta līdz 2026. gada 21. aprīlim šīs regulas VI daļas vietā attiecībā uz lolojumdzīvnieku nekomerciālu pārvietošanu turpina piemērot Regulu (ES) Nr. 576/2013.

278. pants

Regulas (EK) Nr. 1760/2000 grozījumi

Regulu (EK) Nr. 1760/2000 groza šādi:

- 1) regulas 1.–10. pantu svītro;
- 2) regulas 22. pantu aizstāj ar šādu:

“22. pants

1. Dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu šīs regulas noteikumu ievērošanu.

Paredzētie kontroles pasākumi neierobežo nekādus kontroles pasākumus, ko Komisija var veikt saskaņā ar Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95 9. pantu.

Jebkurām sankcijām, ko dalībvalsts nosaka uzņēmējam vai organizācijai, kura tirgo liellopu gaļu, jābūt efektīvām, preventīvām un proporcionālām.

2. Neatkarīgi no 1. punkta, ja uzņēmēji un organizācijas, kas tirgo liellopu gaļu, ir šādu gaļu marķējuši, neievērojot saistības, kuras viņiem noteiktas II sadaļā, dalībvalstis vajadzības gadījumā un saskaņā ar proporcionalitātes principu pieprasa liellopu gaļu no tirgus izņemt. Dalībvalstis papildus 1. punktā minētajām sankcijām var:

- a) ja minētā gaļa atbilst attiecīgajiem veterinārijas un higiēnas noteikumiem, atļaut šo liellopu gaļu:

- i) laist tirgū pēc tam, kad tā ir pienācīgi marķēta saskaņā ar Savienības prasībām; vai
- ii) nosūtīt šo liellopu gaļu pārstrādei produktos, kas nav norādīti 12. panta 1. punktā;

- b) dot rīkojumu apturēt vai atsaukt attiecīgajiem uzņēmējiem un organizācijām sniegto apstiprinājumu.

3. Komisijas eksperti kopā ar kompetentajām iestādēm:

- a) pārbauda, vai dalībvalstis pilda šīs regulas prasības;
- b) veic pārbaudes uz vietas, lai nodrošinātu, ka pārbaudes tiek veiktas saskaņā ar šo regulu.

4. Dalībvalsts, kuras teritorijā tiek veikta pārbaude uz vietas, sniedz Komisijas ekspertiem jebkādu palīdzību, kas tiem var būt vajadzīga, veicot savus uzdevumus. Pārbaudžu rezultātus apspriež ar attiecīgās dalībvalsts kompetento iestādi pirms nobeiguma ziņojuma sagatavošanas un izplatīšanas. Vajadzības gadījumā minētajā ziņojumā iekļauj dalībvalstu ieteikumus par to, kā panākt labāku atbilstību šai regulai.”;

3) regulas 22.b pantu aizstāj ar šādu:

“22. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 13. panta 6. punktā, 14. panta 4. punktā un 15.a. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2016. gada 20. aprīļa. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 13. panta 6. punktā, 14. panta 4. punktā un 15.a. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 13. panta 6. punktu, 14. panta 4. punktu un 15.a. pantu pieņemtais deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.”;

4) regulas 23. pantu aizstāj ar šādu:

“23. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai attiecībā uz īstenošanas aktiem, kas pieņemti saskaņā ar šīs regulas 13. panta 6. punktu, palīdz Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgā komiteja, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002 58. panta 1. punktu (*).

Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (**) nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komitejas atzinums jāsaņem rakstiskā procedūrā, minēto procedūru izbeidz bez rezultāta, ja atzinuma sniegšanas termiņā tā nolemj komitejas priekšsēdētājs vai to pieprasa komitejas locekļi ar vienkāršu balsu vairākumu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).”.

279. pants

Esošie operatori un objekti

1. Objektus un operatorus, kas reģistrēti vai apstiprināti saskaņā ar Direktīvu 64/432/EEK, Direktīvu 88/407/EEK, Direktīvu 89/556/EEK, Direktīvu 90/429/EEK, Direktīvu 91/68/EEK, Direktīvu 92/65/EEK, Regulu (EK) Nr. 1760/2000, Regulu (EK) Nr. 21/2004, Direktīvu 2006/88/EK, Direktīvu 2008/71/EK, Direktīvu 2009/156/EK vai Direktīvu 2009/158/EK pirms šīs regulas piemērošanas dienas, uzskata pēc vajadzības par reģistrētiem vai apstiprinātiem saskaņā ar šo regulu, un uz tiem kā tādiem attiecas šajā regulā paredzētie attiecīgie pienākumi.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 264. pantu pieņemt deleģētos aktus par noteikumiem, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu netraucētu pāreju no šā panta 1. punktā minētajiem noteikumiem, kuri pastāvēja pirms šīs regulas, jo īpaši lai aizsargātu attiecīgo fizisko un juridisko personu iegūtās tiesības un tiesisko paļāvību.

280. pants

Pašreiz no slimībām brīvas dalībvalstis, zonas un nodalījumi un dalībvalstu spēkā esošās izskaušanas un uzraudzības programmas

1. Dalībvalstis un zonas, kurām attiecībā uz vienu vai vairākām 9. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām ir apstiprināts statuss "brīvs no slimības" attiecībā uz vienu vai vairākām attiecīgajām dzīvnieku sugām saskaņā ar Direktīvu 64/432/EEK, Direktīvu 91/68/EEK, Direktīvu 92/65/EEK, Direktīvu 2006/88/EK, Direktīvu 2009/156/EK vai Direktīvu 2009/158/EK, uzskata par tādām, kurām ir apstiprināts statuss "brīvs no slimības" saskaņā ar šo regulu, un uz tām kā tādām attiecas šajā regulā paredzētie attiecīgie pienākumi.
2. Dalībvalstis un zonas, kurām attiecībā uz vienu vai vairākām 9. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām ir apstiprināta izskaušanas programma vai uzraudzības programma attiecībā uz vienu vai vairākām attiecīgajām dzīvnieku sugām saskaņā ar Direktīvu 64/432/EEK, Direktīvu 91/68/EEK, Direktīvu 92/65/EEK, Direktīvu 2006/88/EK, Direktīvu 2009/156/EK vai Direktīvu 2009/158/EK, uzskata par tādām, kurās ir apstiprināta izskaušanas programma saskaņā ar šo regulu, un uz tām kā tādām attiecas šajā regulā paredzētie attiecīgie pienākumi.
3. Apstiprinātus nodalījumus, kuriem attiecībā uz vienu vai vairākām 9. panta 1. punkta a), b) vai c) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām ir apstiprināts statuss "brīvs no slimības" saskaņā ar Direktīvas 2005/94/EK un 2006/88/EK, uzskata par tādiem, kuriem ir apstiprināts statuss "brīvs no slimības" saskaņā ar šīs regulas 37. pantu, un uz tiem kā tādiem attiecas šajā regulā paredzētie attiecīgie pienākumi.
4. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 264. pantu pieņemt deleģētos aktus par noteikumiem, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu netraucētu pāreju no 1., 2. un 3. pantā minētajiem noteikumiem, kuri pastāvēja pirms šīs regulas.

281. pants

Saistība ar aktiem par oficiālām kontrolēm

Ja pastāv jebkādas pretrunas starp šīs regulas noteikumiem un Regulas (EK) Nr. 882/2004, Padomes Direktīvu 89/608/EEK⁽¹⁾, 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/93/EK⁽²⁾ un 97/78/EK un Lēmuma 92/438/EEK noteikumiem, šīs regulas noteikumi ir noteicošie.

282. pants

Novērtēšana

Komisija novērtē šo regulu kopā ar 264. pantā minētajiem deleģētajiem aktiem un novērtēšanas rezultātus iesniedz ziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei ne vēlāk kā 2026. gada 22. aprīlī.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 89/608/EEK (1989. gada 21. novembris) par dalībvalstu administratīvo iestāžu savstarpējo palīdzību un šo iestāžu un Komisijas sadarbību, lai nodrošinātu pareizu tiesību aktu piemērošanu veterinārijas un zootehnikas jomā (OV L 351, 2.12.1989., 34. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 96/93/EK (1996. gada 17. decembris) par dzīvnieku un dzīvnieku produktu sertificēšanu (OV L 13, 16.1.1997., 28. lpp.).

283. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2021. gada 21. aprīļa, izņemot 270. panta 1. punktu un 274. pantu, ko piemēro no tās spēkā stāšanās dienas.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2016. gada 9. martā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

I PIELIKUMS

LOLOJUMDZĪVNIEKU SUGAS

A DAĻA

Suņi (*Canis lupus familiaris*)

Kaķi (*Felis silvestris catus*)

Mājas seski (*Mustela putorius furo*)

B DAĻA

Bezmugurkaulnieki (izņemot bites, gliemjus, kas pieder pie tipa *Mollusca*, un vēžveidīgos, kas pieder pie apakštipa *Crustacea*)

Dekoratīvie ūdensdzīvnieki

Abinieki

Rāpuļi

Putni: to putnu sugu īpatņi, kas nav pāvi, tītari, pērļu vistiņas, pīles, zosis, paipalas, baloži, fazāni, irbes un skrējējputni (*Ratitae*).

Zīdītāji: grauzēji un truši, kas nav paredzēti pārtikas ražošanai.

II PIELIKUMS

SLIMĪBU SARAKSTS

- govju mēris (*cattle plague*)
- mazo atgremotāju mēris
- cūku vezikulārā slimība
- infekciozais katarālais drudzis
- Tešenas slimība
- aitu un kazu bakas
- Rifta ielejas drudzis
- nodulārais dermatīts
- Vezikulārais stomatīts
- Venecuēlas zirgu vīrusa encefalomiēlīts
- briežu epizootiskā hemorāģiskā slimība
- kontagiozā govju pleiopneimonija
- Ņūkāsas slimība
- govju tuberkuloze
- liellopu bruceloze (*B. abortus*)
- aitu un kazu bruceloze (*B. melitensis*)
- Sibīrijas mēris
- trakumsērga
- ehinokokoze
- transmisīvās sūkļveida encefalopātijas (TSE)
- kampilobakterioze
- listerioze
- salmoneloze (zoonotiskā salmonella)
- trihineloze
- verotoksigēnā *E. coli*
- virālā hemorāģiskā septicēmija (VHS)
- infekciozā hematopoētiskā nekroze (IHN)
- epizootiskā hematopoētiskā nekroze (EHN) zivīm
- epizootiskais čūlas sindroms (EUS) zivīm
- *Bonamia exitiosa* infekcija
- *Perkinsus marinus* infekcija
- *Microcytos mackini* infekcija
- Taura sindroms vēžveidīgajiem

- dzeltenās galvas slimība vēžveidīgajiem
 - Koi herpesvīruss (KHV)
 - lašu infekciozā anēmija (ISA)
 - *Marteilia refringens* infekcija
 - *Bonamia ostreae* infekcija
 - balto plankumu slimība vēžveidīgajiem
-

III PIELIKUMS

NAGAIŅU SUGAS

Taksons		
Kārta	Dzimta	Ģintis/sugas
Perissodactyla	Equidae	Equus spp.
	Tapiridae	Tapirus spp.
	Rhinocerotidae	Ceratotherium spp., Dicerorhinus spp., Diceros spp., Rhinoceros spp.
Artiodactyla	Antilocapridae	Antilocapra ssp.
	Bovidae	Addax ssp., Aepyceros ssp., Alcelaphus ssp., Ammelaphus ssp., Ammodorcas ssp., Ammotragus ssp., Antidorcas ssp., Antilope ssp., Arbitragus ssp., Beatragus ssp., Bison ssp., Bos ssp. (tostarp Bibos, Novibos, Poephagus), Boselaphus ssp., Bubalus ssp. (tostarp Anoa), Budorcas ssp., Capra ssp., Cephalophus ssp., Connochaetes ssp., Damaliscus ssp. (tostarp Beatragus), Dorcatragus ssp., Eudorcas ssp., Gazella ssp., Hemitragus ssp., Hippotragus ssp., Kobus ssp., Litocranius ssp., Madoqua ssp., Naemorhedus ssp. (tostarp Nemorhaedus un Capricornis), Nanger ssp., Neotragus ssp., Nilgiritragus ssp., Oreannos ssp., Oreotragus ssp., Oryx ssp., Ourebia ssp., Ovibos ssp., Ovis ssp., Pantholops ssp., Philantomba ssp., Pelea ssp., Procapra ssp., Pseudois ssp., Pseudoryx ssp., Raphicerus ssp., Redunca ssp., Rupicapra ssp., Saiga ssp., Sigmoceros-Alecelaphus ssp., Strepticerus ssp., Sylvicapra ssp., Syncerus ssp., Taurotragus ssp., Tetracerus ssp., Tragelaphus ssp., (tostarp Boocerus).
	Camelidae	Camelus ssp., Lama ssp., Vicugna ssp.
	Cervidae	Alces ssp., Axis-Hyelaphus ssp., Blastocerus ssp., Capreolus ssp., Cervus ssp., Dama ssp., Elaphodus ssp., Elaphurus ssp., Hippocamelus ssp., Hydropotes ssp., Mazama ssp., Megamuntiacus ssp., Muntiacus ssp., Odocoileus ssp., Ozotoceros ssp., Przewalskium ssp., Pudu ssp., Rangifer ssp., Rucervus ssp., Rusa ssp.
	Giraffidae	Giraffa ssp., Okapia ssp.
	Hippopotamidae	Hexaprotodon-Choeropsis ssp., Hippopotamus ssp.
	Moschidae	Moschus ssp.
	Suidae	Babyrousa ssp., Hylochoerus ssp., Phacochoerus ssp., Porcula ssp., Potamochoerus ssp., Sus ssp.
	Tayassuidae	Catagonus ssp., Pecari-Tayassu ssp.
	Tragulidae	Hyemoschus ssp., Tragulus-Moschiola ssp.
Proboscidea	Elephantidae	Elephas ssp., Loxodonta ssp.

IV PIELIKUMS

KRITĒRIJI 9. PANTA 1. PUNKTĀ MINĒTO SLIMĪBU PROFILAKSES UN KONTROLES NOTEIKUMU PIEMĒROŠANAI ATTIECĪBĀ UZ SLIMĪBĀM, KAS NORĀDĪTAS SARAĶSTĀ SASKAŅĀ AR 5. PANTU

Šajā pielikumā ir sīki izklāstīti kritēriji, kurus Komisijai jāņem vērā, nosakot, kādi slimību profilakses un kontroles noteikumi ir piemērojami dažādajām slimību kategorijām, kas norādītas sarakstā saskaņā ar 5. pantu.

Kategorizēšanas procesā ņem vērā konkrētās slimības profilu, to, kādā līmenī minētā slimība ietekmē dzīvnieku un sabiedrības veselību, dzīvnieku labturību un ekonomiku, un to, cik pieejami, praktiski īstenojami un iedarbīgi ir diagnostikas rīki un dažādie slimības profilakses un kontroles pasākumu kopumi, kas attiecībā uz konkrēto slimību ir paredzēti šajā regulā.

1. iedaļa

Kritēriji 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto slimību profilakses un kontroles noteikumu piemērošanai

Slimības, kurām piemēro 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētos slimību profilakses un kontroles noteikumus, uzskata par tādām, kas rada ļoti nopietnu ietekmi uz dzīvnieku veselību, sabiedrības veselību, ekonomiku, sabiedrību vai vidi Savienībā. Minētajām slimībām jāatbilst šādiem kritērijiem:

a) konkrētā slimība:

- i) nav sastopama Savienības teritorijā;
- ii) ir sastopama tikai ārkārtas gadījumos (neregulāra ievazāšanās); vai
- iii) ir sastopama tikai ļoti ierobežotā Savienības teritorijas daļā;

un

b) konkrētā slimība ir ļoti viegli pārnēsājama; papildus tiešai un netiešai pārnēsāšanai var būt iespējama arī izplatīšanās pa gaisu, ūdeni vai ar vektoriem. Slimība var skart vairākas turētu un savvaļas dzīvnieku sugas vai vienu ekonomiski nozīmīgu turētu dzīvnieku sugu, un var izraisīt plašu saslīmstību un augstu mirstību.

Papildus a) un b) punktā norādītajiem kritērijiem minētajām slimībām jāatbilst vienam vai vairākiem šādiem kritērijiem:

- c) konkrētajai slimībai ir zoonozes potenciāls ar ievērojamām sekām sabiedrības veselībai, tostarp epidēmijas vai pandēmijas potenciālu vai iespējamu nozīmīgu apdraudējumu pārtikas nekaitīgumam;
- d) konkrētā slimība ievērojami ietekmē Savienības ekonomiku, izraisot būtiskas izmaksas, kas galvenokārt saistītas ar tās tiešo ietekmi uz dzīvnieku veselību un ražīgumu;
- e) konkrētā slimība ievērojami ietekmē vienu vai vairākus šādus faktorus:
 - i) sabiedrību, jo īpaši, ja tā ietekmē darba tirgus;
 - ii) dzīvnieku labturību, izraisot ciešanas lielam skaitam dzīvnieku;
 - iii) vidi – ar tiešu slimības ietekmi vai ar pasākumiem, kas veikti tās kontrolei;
 - iv) ilgtermiņā – bioloģisko daudzveidību vai apdraudētu sugu vai šķirņu aizsardzību, tostarp izraisot minēto sugu vai šķirņu iespējamu izzušanu vai nodarot tām iespējamu ilgtermiņa kaitējumu.

2. iedaļa

Kritēriji 9. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto slimību profilakses un kontroles noteikumu piemērošanai

Slimības, kurām piemēro 9. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētos slimību profilakses un kontroles noteikumus, kontrolē visās dalībvalstīs ar mērķi tās izskaust visā Savienībā.

Minētajām slimībām jāatbilst šādiem kritērijiem:

- a) konkrētā slimība ir ar endēmisku raksturu un ir sastopama visā Savienības teritorijā vai tās daļā. Tomēr vairākas dalībvalstis vai Savienības zonas ir brīvas no slimības; un
- b) slimība ir vidēji līdz ļoti viegli pārnēsājama; papildus tiešai un netiešai pārnēsāšanai var būt iespējama arī izplatīšanās pa gaisu, ūdeni vai ar vektoriem. Tā var skart vienu vai vairākas dzīvnieku sugas un var izraisīt plašu saslimstību ar kopumā zemu mirstību.

Papildus a) un b) punktā norādītajiem kritērijiem minētajām slimībām jāatbilst vienam vai vairākiem šādiem kritērijiem:

- c) konkrētajai slimībai ir zoonozes potenciāls ar ievērojamām sekām sabiedrības veselībai, tostarp epidēmijas potenciālu vai iespējamu nozīmīgu apdraudējumu pārtikas nekaitīgumam;
- d) konkrētā slimība ievērojami ietekmē Savienības ekonomiku, izraisot būtiskas izmaksas, kas galvenokārt saistītas ar tās tiešo ietekmi uz dzīvnieku veselību un ražīgumu;
- e) konkrētā slimība ievērojami ietekmē vienu vai vairākus šādus faktoros:
 - i) sabiedrību, jo īpaši, ja tā ietekmē darba tirgus;
 - ii) dzīvnieku labturību, izraisot ciešanas lielam skaitam dzīvnieku;
 - iii) vidi – ar tiešu slimības ietekmi vai ar pasākumiem, kas veikti tās kontrolei;
 - iv) ilgtermiņā – bioloģisko daudzveidību vai apdraudētu sugu vai šķirņu aizsardzību, tostarp izraisot minēto sugu vai šķirņu iespējamu izzušanu vai nodarot tām iespējamu ilgtermiņa kaitējumu.

Ja slimība, kurai piemēro 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētos pasākumus, kādā Savienības daļā nav veiksmīgi un ātri izskausta un minētajā Savienības daļā ir ieguvusi endēmisku raksturu, tai minētajā Savienības daļā var piemērot slimību profilakses un kontroles pasākumus saskaņā ar 9. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

3. iedaļa

Kritēriji 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto slimību profilakses un kontroles noteikumu piemērošanai

Slimības, attiecībā uz kurām 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētie slimību profilakses un kontroles noteikumi ir nozīmīgi dažās dalībvalstīs un ir vajadzīgi pasākumi, lai novērstu to izplatīšanos uz citām Savienības daļām, kas oficiāli ir brīvas no slimības vai kurās ir programmas konkrētās sarakstā norādītās slimības izskaušanai.

Minētajām slimībām jāatbilst šādiem kritērijiem:

- a) sauszemes dzīvniekiem konkrētā slimība ir ar endēmisku raksturu un ir sastopama visā Savienības teritorijā vai tās daļā; vai attiecībā uz ūdensdzīvniekiem vairākas dalībvalstis vai Savienības zonas ir brīvas no slimības; un
- b) i) sauszemes dzīvniekiem konkrētā slimība ir vidēji līdz ļoti viegli pārnēsājama, galvenokārt ar tiešu vai netiešu pārnēsāšanu. Slimība galvenokārt skar vienu vai vairākas dzīvnieku sugas, parasti neizraisa plašu saslimstību, un izraisa niecīgu mirstību vai neizraisa mirstību. Bieži vien visvairāk novērotās sekas ir ražīguma zudums;
- ii) ūdensdzīvniekiem slimība ir vidēji līdz ļoti viegli pārnēsājama, galvenokārt ar tiešu vai netiešu pārnēsāšanu. Slimība skar vienu vai vairākas dzīvnieku sugas un var izraisīt plašu saslimstību un parasti zemu mirstību. Bieži vien visvairāk novērotās sekas ir ražīguma zudums.

Papildus a) un b) punktā norādītajiem kritērijiem minētajām slimībām jāatbilst vienam vai vairākiem šādiem kritērijiem:

- c) konkrētajai slimībai ir zoonozes potenciāls ar ievērojamām sekām sabiedrības veselībai vai iespējamu apdraudējumu pārtikas nekaitīgumam;
- d) konkrētā slimība ievērojami ietekmē ekonomiku atsevišķās Savienības daļās, kas galvenokārt saistīts ar tās tiešo ietekmi uz konkrētiem lopkopības sistēmu veidiem;

- e) konkrētā slimība ievērojami ietekmē vienu vai vairākus šādus faktoros:
- i) sabiedrību, īpaši, ja tā ietekmē darba tirgus;
 - ii) dzīvnieku labturību, izraisot ciešanas lielam skaitam dzīvnieku;
 - iii) vidi – ar tiešu slimības ietekmi vai ar pasākumiem, kas veikti tās kontrolei;
 - iv) ilgtermiņā – bioloģisko daudzveidību vai apdraudētu sugu vai šķirņu aizsardzību, tostarp izraisot minēto sugu vai šķirņu iespējamu izzušanu vai nodarot tām iespējamu ilgtermiņa kaitējumu.

4. iedaļa

Kritēriji 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto slimību profilakses un kontroles noteikumu piemērošanai

9. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētos slimību profilakses un kontroles noteikumus piemēro slimībām, kas atbilst 1., 2. vai 3. iedaļā noteiktajiem kritērijiem, un citām slimībām, kas atbilst 5. iedaļā noteiktajiem kritērijiem, ja konkrētās slimības radīto risku var efektīvi un samērīgi mazināt ar pasākumiem, kas attiecas uz dzīvnieku un produktu pārvietošanu un paredzēti, lai profilaktiski novērstu vai ierobežotu tās sastopamību un izplatīšanos.

5. iedaļa

Kritēriji 9. panta 1. punkta e) apakšpunktā minēto slimību profilakses un kontroles noteikumu piemērošanai

9. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētos slimību profilakses un kontroles noteikumus piemēro slimībām, kas atbilst 1., 2. vai 3. iedaļā noteiktajiem kritērijiem, un citām slimībām, ja ir vajadzīga slimības uzraudzība tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar dzīvnieku veselību, dzīvnieku labturību, cilvēku veselību, ekonomiku, sabiedrību vai vidi.

—

V PIELIKUMS

270. PANTA 2. PUNKTĀ MINĒTĀ ATBILSTĪBAS TABULA

1. Direktīva 64/432/EEK

Direktīva 64/432/EEK	Šī regula
1. pants	—
2. pants	4. pants (daļēji), 21. pants, 153. panta 3. punkts un 220. panta 3. punkts
3. panta 1. punkts	124. un 126. pants
3. panta 2. punkts	124. panta 2. punkts, 126. panta 1. punkts un 149. panta 3. un 4. punkts
4. panta 1. punkts	126. panta 1. punkta c) apakšpunkts
4. panta 2. un 3. punkts	125. panta 1. un 2. punkts
5. panta 1. punkts	143. panta 1. punkts, 145. un 146. pants
5. panta 2. punkts	149. panta 3. un 4. punkts,
5. panta 2. punkta a) apakšpunkts	147. panta a) punkts
5. panta 2. punkta b) apakšpunkts	144. panta 1. punkta b) apakšpunkts
5. panta 3. punkts	—
5. panta 4. punkts	153. panta 1. un 2. punkts
5. panta 5. punkts	147. panta a) punkts
6. pants	130., 131. un 132. pants
6.a pants	—
7. pants	126. panta 1. punkta c) apakšpunkts, 132. pants, 134. panta a) punkts un 135. pants
8. pants	18., 19., 20. pants un 23. panta a) punkts
9. pants	31. panta 1. punkts, 3. punkta a) apakšpunkts un 5. punkts, 32., 33. pants un 36. pants
10. pants	31. panta 2. punkts un 3. punkta b) apakšpunkts, 32., 33. un 36. pants
11. panta 1. punkts	94. panta 1. punkta a) apakšpunkts, 97., 98. pants un 97. panta 2. punkts
11. panta 2. punkts	102., 106. un 107. pants
11. panta 3. punkts	98. un 99. pants
11. panta 4. punkts	100. pants
11. panta 5. un 6. punkts	97. panta 1. punkta d) apakšpunkts un 2. punkta d) apakšpunkts
12. panta 1. punkts	125. pants,
12. panta 2. punkts	104. un 106. pants
12. panta 3. punkts	125. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts
12. panta 4. punkts	143. pants
12. panta 5. un 6. punkts	—
13. panta 1. un 2. punkts	90., 92. pants, 93. panta c) punkts, 94., 97., 98., 99., 102., 106. un 107. pants
13. panta 3. punkts	100. pants
13. panta 4. punkts	—

Direktīva 64/432/EEK	Šī regula
13. panta 5. un 6. punkts	101. pants
14. panta 1. un 2. punkts	—
14. panta 3. punkta A un B daļa	—
14. panta 3. punkta C daļa	109. panta 1. punkta a) un c) apakšpunkts
14. panta 4. līdz 6. punkts	—
15. panta 1. punkts	268. pants
15. panta 2. līdz 4. punkts	—
16. pants	—
17. pants	—
17.a pants	—
18. pants	109. panta 1. punkta a) un c) apakšpunkts
19. pants	—
20. pants	—

2. Direktīva 77/391/EEK

Direktīva 77/391/EEK	Šī regula
1. pants	—
2. panta 1. punkts	31. panta 1. punkts
2. panta 2. punkts	32., 33. pants un 36. panta 1. punkts
2. panta 3. punkts	34. pants
2. panta 4. punkts	36. un 41. pants
3. panta 1. punkts	31. panta 1. punkts
3. panta 2. punkts	32., 33. pants un 36. panta 1. punkts
3. panta 3. punkts	34. pants
3. panta 4. punkts	36. un 41. pants
4. pants	31. panta 1. punkts, 32., 33., 34., 36. un 41. pants
5. pants	—
6. pants	—
7. pants	—
8. pants	—
9. pants	—
10. pants	—
11. pants	—
12. pants	—
13. pants	—
14. pants	—
15. pants	—

3. Direktīva 78/52/EEK

Direktīva 78/52/EEK	Šī regula
1. pants	—
2. pants	4. pants (daļēji)
3. panta 1. punkts	31. panta 1. punkts un 32. pants
3. panta 2. punkts	—
3. panta 3. punkts	—
3. panta 4. punkts	31. panta 1. punkts un 32. pants
4. pants	32., 35. pants, 102. panta 2. un 4. punkts un 112. pants
5. pants	18., 46. un 47. pants
6. panta 1. punkts	72. līdz 76. pants
6. panta 2. punkts	77. un 78. pants
6. panta 3. punkts	79. un 80. pants
7. pants	79. un 80. pants
8. pants	79. un 80. pants
9. pants	79. un 80. pants
10. pants	79. un 80. pants
11. pants	79. un 80. pants
12. pants	79. un 80. pants
13. pants	18., 46. un 47. pants
14. panta 1. punkts	72. līdz 76. pants
14. panta 2. punkts	77. un 78. pants
14. panta 3. punkts	79. un 80. pants
15. pants	79. un 80. pants
16. pants	79. un 80. pants
17. pants	79. un 80. pants
18. pants	79. un 80. pants
19. pants	79. un 80. pants
20. pants	79. un 80. pants
21. pants	—
22. pants	18., 19., 20., 46. un 47. pants
23. pants	79. un 80. pants
24. pants	79. un 80. pants
25. pants	79. un 80. pants
26. pants	79. un 80. pants
27. pants	124. panta 1. punkts un 126. panta 1. punkta c) apakšpunkts
28. pants	—
29. pants	—
30. pants	—

4. Direktīva 80/1095/EEK

Direktīva 80/1095/EEK	Šī regula
1. pants	31. panta 1. punkts un 36. pants
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	31. panta 1. punkts un 35. pants
3.a pants	31. panta 1. punkts un 35. pants
4. pants	32., 33. un 35. pants
4.a pants	32., 33. un 35. pants
5. pants	—
6. pants	31. panta 1. punkta b) apakšpunkts, 31. panta 3. punkts un 32. pants
7. pants	36., 39. un 40. pants
8. pants	41. un 42. pants
9. pants	—
11. pants	—
12. pants	—
12.a pants	—
13. pants	—

5. Direktīva 82/894/EEK

Direktīva 82/894/EEK	Šī regula
1. pants	—
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	19., 21., 22. un 23. pants
4. pants	19., 20., 21., 22. un 23. pants
5. pants	23. pants
6. pants	—
7. pants	—
8. pants	—

6. Direktīva 88/407/EEK

Direktīva 88/407/EEK	Šī regula
1. pants	—
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	159. un 160. pants
4. pants	160. pants
5. pants	94., 97., 100. un 101. pants
6. panta 1. punkts	161. un 162. pants
6. panta 2., 3. un 4. punkts	258. pants
8. pants	229. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 230. pants
9. pants	229. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 233. pants

Direktīva 88/407/EEK	Šī regula
10. pants	229. panta 1. punkta b) apakšpunkts, 234. un 236. pants
11. pants	229. panta 1. punkta d) apakšpunkts, 237. un 238. pants
12. pants	260. līdz 262. pants
15. pants	257. līdz 259. pants
16. pants	—
17. pants	—
18. pants	—
20. pants	—
21. pants	—
22. pants	—

7. Direktīva 89/556/EEK

Direktīva 89/556/EEK	Šī regula
1. pants	—
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	159., 160. un 161. pants
5. panta 1. punkts	94. un 97. pants
5. panta 2. punkts	101. pants
5. panta 2.a un 3. punkts	97., 98. un 100. pants
6. pants	161. un 162. pants
7. pants	229. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 230. pants
8. pants	229. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 233. pants
9. pants	229. panta 1. punkta c) apakšpunkts, 234. un 236. pants
10. pants	229. panta 1. punkta d) apakšpunkts, 237. un 238. pants
11. pants	260. līdz 262. pants
14. pants	257. līdz 259. pants
15. pants	—
16. pants	—
17. pants	—
18. pants	—
19. pants	—
20. pants	—
21. pants	—

8. Direktīva 90/429/EEK

Direktīva 90/429/EEK	Šī regula
1. pants	—
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	159. un 160. pants
4. pants	—

Direktīva 90/429/EEK	Šī regula
5. panta 1. punkts	94., 97., 98. un 100. pants
5. panta 2. punkts	101. pants
6. panta 1. punkts	161. un 162. pants
6. panta 2. punkts	258. pants
7. pants	229. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 230. pants
8. pants	229. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 233. pants
9. pants	229. panta 1. punkta c) apakšpunkts, 234. un 236. pants
10. pants	229. panta 1. punkta d) apakšpunkts, 237. un 238. pants
11. panta 1. punkts	229. pants
11. panta 2. un 3. punkts	260. pants
12. pants	237. pants
13. pants	—
14. pants	—
15. pants	257. līdz 262. pants
16. pants	—
17. pants	—
18. pants	—
19. pants	—
20. pants	—
21. pants	—
22. pants	—

9. Direktīva 91/68/EEK

Direktīva 91/68/EEK	Šī regula
1. pants	—
2. pants	4. pants (daļēji), 21. pants, 153. panta 3. punkts un 220. panta 3. punkts
3. panta 1., 2., 3. un 5. punkts	126. panta 1. punkta b) apakšpunkts, 130. un 131. pants
3. panta 4. punkts	139. pants
4. panta 1. punkts	124. panta 2. punkta b) apakšpunkts, 126. panta 1. punkts, 130. un 131. pants, 149. panta 3. punkts un 4. punkta a) un b) apakšpunkts
4. panta 2. punkts	128. pants
4. panta 3. punkts	131. pants
4.a pants	130. un 131. pants
4.b panta 1. un 2. punkts	130. un 131. pants
4.b panta 3. punkts	126. panta 2. punkts
4.b panta 4. punkts	133. pants
4.b panta 5. punkts	132. pants
4.b panta 6. punkts	124. panta 1. punkts, 125. pants un 126. panta 1. punkta b) apakšpunkts
4.c panta 1. un 2. punkts	130. un 131. pants

Direktīva 91/68/EEK	Šī regula
4.c panta 3. punkts	133. un 135. pants
5. pants	131. pants
6. pants	131. pants un 145. panta 1. punkta e) apakšpunkts
7. panta 1. līdz 3. punkts	31., 32., 33. un 35. pants
7. panta 4. punkts	—
8. panta 1. līdz 3. punkts	36., 39. un 40. pants
8. panta 4. punkts	—
8.a panta 1. punkts	94. panta 1. punkta a) apakšpunkts, 97., 98. un 134. pants
8.a panta 2. punkts	102. un 106. pants
8.a panta 3. punkts	98., 99. un 101. pants
8.a panta 4. punkts	100. pants
8.a panta 5. punkts	97. panta 1. punkta d) apakšpunkts un 2. punkta d) apakšpunkts
8.b panta 1. punkts	84., 90., 92. pants, 93. panta c) punkts, 94. panta 1. punkta a) apakšpunkts, 97., 98., 102., 105. un 134. pants
8.b panta 2. punkts	94. panta 1. punkta a) apakšpunkts, 97. un 98. pants
8.b panta 3. punkts	100. pants
8.b panta 4. punkts	—
8.c panta 1. punkts	87. un 125. pants
8.c panta 2. punkts	104. pants
8.c panta 3. punkts	125. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 126. panta 1. punkta b) apakšpunkts
8.c panta 4. un 5. punkts	—
9. panta 1. līdz 4. punkts	143., 145., 146., 147., 148., 149. un 153. pants
9. panta 7. punkts	153. pants
10. pants	—
11. pants	—
12. pants	144. panta b) punkts
14. pants	—
15. pants	—
17. pants	—
18. pants	—

10. Lēmums 91/666/EEK

Lēmums 91/666/EEK	Šī regula
1. pants	48. panta 1. un 3. punkts
2. pants	—
3. pants	48. pants
4. pants	48., 49. un 50. pants
5. pants	48. panta 3. punkts un 50. pants

Lēmums 91/666/EEK	Šī regula
6. pants	16. pants un 48. panta 2. punkta c) apakšpunkts un 3. punkta b) apakšpunkts
7. pants	48. panta 3. punkts un 50. pants
8. pants	—
9. pants	—
10. pants	—
11. pants	—
12. pants	—

11. Direktīva 92/35/EEK

Direktīva 92/35/EEK	Šī regula
1. pants	—
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	18. pants
4. pants	53. līdz 57. pants un 59. pants
5. pants	46. un 47. pants
6. pants	60. līdz 68. pants
7. panta 1. punkts	57. pants
7. panta 2. punkts	43. panta 2. punkta d) apakšpunkts
8. pants	64. pants
9. pants	65., 66. un 67. pants
10. pants	65., 66. un 67. pants
11. pants	67. un 68. pants
12. pants	71. panta 1. punkts
13. pants	65. panta 2. punkts
14. pants	—
15. pants	—
16. pants	—
17. pants	43. un 44. pants
18. pants	—
19. pants	—
20. pants	—
21. pants	—
22. pants	—

12. Direktīva 92/65/EEK

Direktīva 92/65/EEK	Šī regula
1. pants	—
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	170., 171. un 269. pants
4. pants	124., 126., 18. pants, 31., 84. pants, 93. panta a) punkts un 151. pants
5. pants	95., 97., 136., 137., 143., 144. un 149. pants
6. panta A daļa	124., 126., 130., 131., 137., 140. un 143. līdz 146. pants
6. panta B daļa	—
7. panta A daļa	124., 126., 130., 131., 134., 140. un 143. līdz 146. pants
7. panta B daļa	—
8. pants	124., 126., 136. un 143. līdz 146. pants
9. pants	124., 126., 136. un 143. līdz 146. pants
10. panta 1. līdz 4. punkts	124., 126., 136. un 143. līdz 146. pants
10. panta 5. līdz 7. punkts	—
10.a pants	—
11. panta 1. punkts	157. pants
11. panta 2. un 3. punkts	157., 159., 160. un 143. līdz 146. pants
11. panta 4. punkts	97. un 101. pants
11. panta 5. punkts	164. pants
12. panta 1. punkts	—
12. panta 2. punkts	257. līdz 259. pants
12. panta 3. punkts	84., 90., 92. pants, 93. panta c) punkts, 102. un 106. pants
12. panta 4. punkts	143. līdz 149. pants, 152. līdz 154. pants
12. panta 5. punkts	—
12. panta 6. punkts	268. pants
13. panta 1. punkts	136., 143. līdz 149. pants un 151. pants
13. panta 2. punkts	95., 97. un 98. līdz 101. pants
14. pants	31., 32. un 33. pants
15. pants	36., 39., 40. un 41. pants
16. pants	229. panta 1. punkts un 234. panta 1. punkts
17. panta 1. punkts	229. panta 1. punkts
17. panta 2. punkts	229. panta 1. punkta a) apakšpunkts, 230. un 233. pants
17. panta 3. punkts	230., 233. un 234. pants
17. panta 4. punkts	230. pants
17. panta 5. un 6. punkts	—
18. panta 1. punkta pirmā rinda	237. pants
18. panta 1. punkta otrā līdz ceturtā rinda	—
18. panta 2. punkts	234. panta 3. punkts
19. pants	234. un 239. pants

Direktīva 92/65/EEK	Šī regula
20. pants	229. panta 2. punkts un 260. līdz 262. pants
21. pants	144., 146. pants, 162. panta 4. un 5. punkts, 209., 211. un 213. pants
22. pants	—
23. pants	140. un 205. pants
24. pants	229. panta 1. punkta d) apakšpunkts, 237. pants, 239. panta 2. punkts
25. pants	—
26. pants	—
27. pants	—
28. pants	—
29. pants	—
30. pants	—

13. Direktīva 92/66/EEK

Direktīva 92/66/EEK	Šī regula
1. pants	—
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	18. pants
4. pants	53. līdz 56. pants un 59. pants
5. pants	60. līdz 63. pants
6. pants	63. pants
7. pants	57. pants un 43. panta 2. punkta d) apakšpunkts
8. pants	55. un 56. pants
9. panta 1. punkts	64. pants
9. panta 2. līdz 7. punkts	65. līdz 68. pants
10. pants	65., 66. un 67. pants
11. pants	67. panta b) punkts un 68. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 2. punkta a) apakšpunkts
12. pants	54. pants, 61. panta 1. punkta h) apakšpunkts un 63. panta c) punkts
13. pants	65. panta 2. punkts
14. pants	—
15. pants	—
16. pants	46., 47. un 69. pants
17. pants	47. pants
18. pants	65. panta 1. punkta e) apakšpunkts, 67. panta a) punkts un 69. pants
19. panta 1. līdz 3. punkts	53. līdz 56. pants un 59. pants
19. panta 4. punkts	57. pants un 60. līdz 63. pants
19. panta 5. punkts	71. panta 2. punkts

Direktīva 92/66/EEK	Šī regula
20. pants	—
21. pants	43. un 44. pants
22. pants	—
23. pants	—
24. pants	—
25. pants	—
26. pants	—
27. pants	—

14. Direktīva 92/118/EEK

Direktīva 92/118/EEK	Šī regula
1. pants	—
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	166., 222. pants, 227. panta c) punkta iv) apakšpunkts un 228. pants
4. panta 1. punkts	166., 222. pants, 227. panta c) punkta iv) apakšpunkts un 228. pants
4. panta 2. punkts	—
5. pants	166. un 222. pants
6. pants	16. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 2. punkta b) apakšpunkts
7. panta 1. punkts	—
7. panta 2. punkts	257. līdz 259. pants
7. panta 3. un 4. punkts	—
7. panta 5. punkts	268. pants
8. pants	—
9. pants	229. un 234. pants
10. panta 1. līdz 4. punkts un 6. punkts	229., 234., 237. un 239. pants
10. panta 5. punkts	—
11. pants	239. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) punkts
12. pants	—
13. pants	239. panta 1. punkta c) apakšpunkta i) punkts
14. pants	—
15. pants	—
16. pants	239. panta 1. punkta c) apakšpunkta v) punkts
17. pants	—
18. pants	—
19. pants	—
20. pants	—

15. Direktīva 92/119/EEK

Direktīva 92/119/EEK	Šī regula
1. pants	—
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	18. pants
4. pants	53. līdz 57. pants un 59. pants
5. pants	60. līdz 63. pants
6. pants	70. pants un 71. panta 2. punkts
7. pants	63. pants
8. pants	57. pants un 43. panta 2. punkta d) apakšpunkts
9. pants	55. un 57. pants
10. pants	64. pants un 71. panta 3. punkts
11. pants	65. līdz 68. pants un 71. panta 2. punkts
12. pants	65. līdz 68. pants un 71. panta 2. punkts
13. pants	67. panta a) punkts
14. pants	65. panta 2. punkts un 71. panta 1. un 3. punkts
15. pants	—
16. pants	63. panta b) punkts, 67. panta b) punkts un 68. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 2. punkta a) apakšpunkts
17. pants	—
18. pants	—
19. pants	46., 47. un 69. pants
20. pants	43. un 44. pants
21. pants	—
22. pants	—
23. pants	—
24. pants	—
25. pants	—
26. pants	—
27. pants	—
28. pants	—

16. Lēmums 95/410/EK

Lēmums 95/410/EK	Šī regula
1. pants	130. līdz 132. pants un 273. pants
2. pants	131. panta 1. punkta c) apakšpunkts
3. pants	143., 145. un 146. pants
4. pants	—
5. pants	—
6. pants	—

17. Direktīva 2000/75/EK

Direktīva 2000/75/EK	Šī regula
1. pants	—
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	18. pants
4. panta 1. un 2. punkts	54. un 55. pants
4. panta 3. punkts	53. pants
4. panta 4. punkts	56. pants
4. panta 5. punkts	70. pants
4. panta 6. punkts	59. pants
5. pants	46. un 47. pants
6. pants	60. līdz 64. pants, 71. panta 2. punkts un 69. pants
7. pants	57. pants
8. pants	64., 68. pants un 71. panta 3. punkts
9. pants	65., 67., 69. pants un 71. panta 3. punkts
10. panta 1. punkts	65. un 67. pants
10. panta 2. punkts	46. un 47. pants
11. pants	—
12. pants	71. panta 3. punkts
13. pants	71. panta 1. punkts
14. pants	65. panta 2. punkts
15. pants	—
16. pants	—
17. pants	—
18. pants	43. un 44. pants
19. pants	—
20. pants	—
21. pants	—
22. pants	—
23. pants	—

18. Regula (EK) Nr. 1760/2000

Regula (EK) Nr. 1760/2000	Šī regula
1. pants	108. pants
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	108. panta 3. punkts un 111. pants
4. pants	112. panta a) punkts, 118., 119. un 120. pants
4.a pants	118. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 2. punkta a) apakšpunkts
4.b pants	118. panta 2. punkta e) apakšpunkts

Regula (EK) Nr. 1760/2000	Šī regula
4.c pants	118. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 2. punkta a) apakšpunkts
4.d pants	118. panta 1. punkta a) apakšpunkts
5. pants	109. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 118. panta 1. punkta b) apakšpunkts
6. pants	110. panta 1. punkta b) apakšpunkts, 112. panta b) punkts, 118. panta 1. punkta c) apakšpunkts
6.a pants	110. panta 2. punkts
7. panta 1. punkts	102., 106., 107. un 112. panta d) punkts
7. panta 2. punkts	118. panta 2. punkta a) apakšpunkts
7. panta 3. un 4. punkts	102. panta 3. punkts
7. panta 5. punkts	102. panta 4. punkts
7. panta 6. punkts	106. pants
9.a pants	11. pants un 13. panta 2. punkts
10. panta a) līdz c) punkts	118., 119. un 120. pants
10. panta d) un e) punkts	—
10. panta f) punkts	270. pants
11. pants	—
12. pants	—
13. pants	—
14. pants	—
15. pants	—
15.a pants	—
22. pants	—
22.a pants	—
22.b pants	—
23. pants	—
23.a pants	—
23.b pants	—
24. pants	—
25. pants	—

19. Direktīva 2001/89/EK

Direktīva 2001/89/EK	Šī regula
1. pants	—
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	18., 19., 20. un 23. pants
4. pants	54., 56. un 59. pants
5. pants	60. līdz 63. pants un 71. panta 2. un 3. punkts
6. pants	63. un 71. pants
7. pants	62., 63. pants, 65. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 67. pants
8. pants	57. pants

Direktīva 2001/89/EK	Šī regula
9. pants	64. pants
10. pants	65. līdz 68. pants
11. pants	65. līdz 68. pants
12. pants	61. panta 1. punkta f) apakšpunkts, 63. panta b) punkts, 65. panta 1. punkta f) apakšpunkts, 67. panta b) punkts un 68. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 2. punkta a) apakšpunkts
13. pants	61. panta 3. punkts, 63. panta d) punkts, un 68. panta 2. punkta a) un c) apakšpunkts
14. pants	62. un 63. pants
15. pants	70. pants
16. pants	70. pants, 31. līdz 35. pants
17. pants	16. pants, 17. panta 2. punkts, 54. panta 2. un 3. punkts, 58. panta 2. punkts, 61. panta 1. punkta g) un h) apakšpunkts, 63. panta c) punkts, 65. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 67. panta c) punkts
18. pants	16., 46., 47., 48. un 52. pants
19. pants	65. panta 1. punkta e) apakšpunkts, 67. un 69. pants
20. pants	70. pants
21. pants	—
22. pants	43. un 44. pants
23. pants	43. panta 2. punkta d) apakšpunkts un 44. pants
24. pants	—
25. pants	—
26. pants	—
27. pants	—
28. pants	—
29. pants	—
30. pants	—
31. pants	—
32. pants	—

20. Direktīva 2002/60/EK

Direktīva 2002/60/EK	Šī regula
1. pants	—
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	18., 19., 20. un 23. pants
4. pants	54. līdz 56. pants un 59. pants
5. pants	60. līdz 63. pants un 71. panta 2. un 3. punkts
6. pants	63. un 71. pants
7. pants	62. un 63. pants
8. pants	57. pants
9. pants	64. pants

Direktīva 2002/60/EK	Šī regula
10. pants	65. līdz 68. pants
11. pants	65. līdz 68. pants
12. pants	61. panta 1. punkta f) apakšpunkts, 63. panta 3. punkts, 65. panta 1. punkta f) apakšpunkts, 67. panta b) punkts un 68. panta 1. punkta b) apakšpunkts
13. pants	61. panta 3. punkts, 63. panta d) punkts un 68. panta 2. punkta a) un c) apakšpunkts
14. pants	62. un 63. pants
15. pants	70. pants
16. pants	70. pants, 31. līdz 35. pants
17. panta 1. punkts	61. panta 1. punkta f) apakšpunkts, 63. pants, 65. panta 1. punkta f) un i) apakšpunkts un 67. panta a) un d) punkts
17. panta 2. un 3. punkts	71. panta 2. un 3. punkts
18. pants	16. pants, 17. panta 2. punkts, 54. panta 2. un 3. punkts, 58. panta 2. punkts, 61. panta 1. punkta g) un h) apakšpunkts, 63. panta c) punkts, 65. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 67. panta c) punkts
19. pants	16., 46. un 47. pants
20. pants	—
21. pants	43. un 44. pants
22. pants	43. panta 2. punkta d) apakšpunkts un 44. pants
23. pants	—
24. pants	—
25. pants	—
26. pants	—
27. pants	—
28. pants	—
29. pants	—
30. pants	—

21. Direktīva 2002/99/EK

Direktīva 2002/99/EK	Šī regula
1. pants	—
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	166., 222. un 227. panta c) punkta iv) apakšpunkts
4. pants	65. panta 1. punkta c), d), g), h) un i) apakšpunkts, 67., 166., 222. pants un 227. panta c) punkta iv) apakšpunkts un 228. panta 1. punkts
5. pants	167., 168., 223., 224. pants un 227. panta d) punkta iii) apakšpunkts
6. pants	—
7. pants	234. panta 1. un 2. punkts
8. pants	230., 231. un 232. pants
9. pants	237. un 238. pants
10. pants	—

Direktīva 2002/99/EK	Šī regula
11. pants	—
12. pants	—
13. pants	—
14. pants	—
15. pants	—
16. pants	—

22. Direktīva 2003/85/EK

Direktīva 2003/85/EK	Šī regula
1. pants	—
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	18., 19., 20. un 23. pants
4. pants	54. līdz 56. pants
5. pants	55. panta 1. punkta d) un e) apakšpunkts un 2. punkts
6. pants	55. panta 1. punkta f) apakšpunkta i) punkts un 2. punkts un 56. panta b) punkts
7. pants	55. panta 1. punkta f) apakšpunkta ii) punkts
8. pants	55. panta 1. punkta f) apakšpunkts un 2. punkts
9. pants	59. pants
10. pants	60., 61. un 63. pants
11. pants	61. panta 1. punkta f) apakšpunkts, 63. panta b) punkts, 65. panta 1. punkta f) apakšpunkts, 67. panta b) punkts un 68. panta 1. punkta b) apakšpunkts
12. pants	65. panta 1. punkta d), h) un i) apakšpunkts un 67. pants
13. pants	57. pants
14. pants	61. līdz 63. pants
15. pants	61. līdz 63. pants, 70. pants un 71. panta 2. punkts
16. pants	61., 62. un 63. pants
17. pants	71. pants
18. pants	61. un 63. pants
19. pants	62. un 63. pants
20. pants	71. pants
21. pants	43. panta 2. punkta d) apakšpunkts, 64. pants, 65. panta 1. punkta d), h) un i) apakšpunkts un 2. punkts un 67. pants
22. pants	65. līdz 67. pants
23. pants	65. līdz 67. pants
24. pants	67. pants un 71. panta 1. punkts
25. pants	65. panta 1. punkta c) apakšpunkts, d) apakšpunkta i) punkts, g), h) un i) apakšpunkts un 67. pants
26. pants	65. panta 1. punkta c) apakšpunkts, d) apakšpunkta i) punkts, g), h) un i) apakšpunkts, 67. un 166. pants
27. pants	65. panta 1. punkta c) apakšpunkts, d) apakšpunkta i) punkts, g), h) un i) apakšpunkts, 67. un 166. pants

Direktīva 2003/85/EK	Šī regula
28. pants	65. panta 1. punkta c) apakšpunkts un d) apakšpunkta iii) punkts un 67. punkts
29. pants	65. panta 1. punkta c) apakšpunkts un d) apakšpunkta ii) punkts un 67. pants
30. pants	65. panta 1. punkta c) apakšpunkts un d) apakšpunkta ii) un iii) punkts un 67. pants
31. pants	65. panta 1. punkta c) apakšpunkts un d) apakšpunkta ii) punkts un 67. pants
32. pants	65. panta 1. punkta c) un d) apakšpunkts un 67. pants
33. pants	65. panta 1. punkta c) apakšpunkts, d) apakšpunkta ii) punkts un 67. pants
34. pants	67. pants, 143. panta 2. punkts, 161. punkta 2. punkts un 167. panta 1. punkta b) apakšpunkts
35. pants	71. panta 1. un 2. punkts
36. pants	68. pants
37. pants	65. līdz 67. pants
38. pants	65. līdz 67. pants
39. pants	65. panta 1. punkta c) apakšpunkts, d) apakšpunkta i) punkts, g), h), i) apakšpunkts, 67., 166. pants
40. pants	65. panta 1. punkta c) apakšpunkts, d) apakšpunkta i) punkts, g), h) un i) apakšpunkts, 67. un 166. pants
41. pants	65. panta 1. punkta c) apakšpunkts un d) apakšpunkta ii) punkts un 67. pants
42. pants	65. panta 1. punkta c) un d) apakšpunkts un 67. pants
43. pants	71. panta 1. punkts
44. pants	68. pants
45. pants	64., 67. un 71. pants
46. pants	65. un 67. pants
47. pants	65. panta 1. punkta h) apakšpunkts un 67. pants
48. pants	66. pants
49. pants	16., 46. un 47. pants
50. pants	46., 47. un 69. pants
51. pants	47. un 69. pants
52. pants	46. un 47. pants
53. pants	46. un 47. pants
54. pants	47., 65., 67. pants un 69. panta 2. un 3. punkts
55. pants	47., 65., 67. pants un 69. panta 2. un 3. punkts
56. pants	47. pants, 67. panta c) punkts, 68. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 69. panta 2. un 3. punkts
57. pants	47. pants, 67. panta c) punkts, 68. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 69. panta 2. un 3. punkts
58. pants	68. pants
59. pants	36., 38., 39., 40. un 68. pants
60. pants	36., 38., 39., 40. un 68. pants
61. pants	36., 38., 39., 40. un 68. pants
62. pants	68. pants
63. pants	143. panta 2. punkts, 161. panta 2. punkts un 167. panta 1. punkta b) apakšpunkts
64. pants	65. panta 1. punkta c) apakšpunkts, 69. panta 3. punkts un 131. pants

Direktīva 2003/85/EK	Šī regula
65. pants	16. pants
66. pants	—
67. pants	—
68. pants	—
69. pants	—
70. pants	16. pants
71. pants	54. panta 2. un 3. punkts, 58. panta 2. punkts, 61. panta 1. punkta g) un h) apakšpunkts, 63. panta c) punkts, 65. panta 1. punkta b) apakšpunkts, 67. panta c) punkts un 68. panta 1 punkta c) apakšpunkts un 2. punkta b) apakšpunkts
72. pants	43. pants
73. pants	45. pants
74. pants	43. panta 2. punkta d) apakšpunkts
75. pants	44. pants
76. pants	43. panta 2. punkta d) apakšpunkts un 44. pants
77. pants	44. pants
78. pants	43. panta 2. punkta d) apakšpunkts
79. pants	52. pants
80. pants	48. un 51. pants
81. pants	48. panta 3. punkts un 50. pants
82. pants	48. panta 3. punkts un 50. pants
83. pants	49. pants
84. pants	48. panta 3. punkts un 50. pants
85. pants	70. un 71. pants
86. pants	268. pants
87. pants	—
88. pants	71. panta 3. punkts
89. pants	—
90. pants	—
91. pants	—
92. pants	—
93. pants	—
94. pants	—
95. pants	—

23. Regula (EK) Nr. 21/2004

Regula (EK) Nr. 21/2004	Šī regula
1. pants	108. pants
2. pants	4. pants (daļēji)
3. panta 1. punkts	108. panta 3. punkts
3. panta 2. punkts	111. pants
4. panta 1. un 2. punkts	113. panta a) punkts, 118., 119. un 120. pants
4. panta 3. punkts	118. panta 2. punkta a) apakšpunkts
4. panta 4. punkts	118. panta 2. punkta e) apakšpunkts
4. panta 5. līdz 7. punkts	118. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 2. punkta a) apakšpunkts
4. panta 8. punkts	111. pants
4. panta 9. punkts	118. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 2. punkta a) apakšpunkts
5. pants	102., 106., 107. un 111. pants
6. pants	111. panta b) punkts, 113. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 2. punkts, 118. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punkts, 119. pants un 120. panta 2. punkta d) apakšpunkts
7. pants	101. pants
8. panta 1. punkts	109. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 118. panta 1. punkta b) apakšpunkts
8. panta 2. punkts	113. panta 1. punkta c) apakšpunkts
8. panta 3. līdz 5. punkts	109. pants un 118. panta 1. punkta b) apakšpunkts
9. pants	118. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 2. punkta a) apakšpunkts
10. panta 1. punkts	—
10. panta 2. punkts	120. panta 2. punkta c) apakšpunkts
11. pants	11. pants un 13. panta 2. punkts
12. panta 1. punkts	—
12. panta 2. punkts	268. pants
12. panta 4. līdz 7. punkts	—
13. pants	—
14. pants	—
15. pants	—
16. pants	—
17. pants	—

24. Direktīva 2004/68/EK

Direktīva 2004/68/EK	Šī regula
1. pants	—
2. pants	4. pants (daļēji)
3. panta 1. punkts	229. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 231. pants
3. panta 2. punkts	232. panta 1. punkts
4. pants	230. panta 1. punkts

Direktīva 2004/68/EK	Šī regula
5. pants	230. panta 1. un 3. punkts un 231. pants
6. pants	234. un 235. pants
7. pants	229. panta 2. punkts, 234. panta 2. punkta a) apakšpunkts, 235. pants un 238. panta 1. punkta e) apakšpunkts
8. pants	234. pants, 237. panta 4. punkta a) apakšpunkts un 239. panta 2. punkta a) apakšpunkts
9. pants	234. panta 2. punkts, 235. pants un 237. panta 4. punkta a) apakšpunkts
10. pants	234. panta 2. punkts, 235. pants un 237. panta 4. punkta a) apakšpunkts
11. pants	229. panta 1. punkta d) apakšpunkts, 237. un 238. pants
12. pants	—
13. pants	—
14. pants	—
16. pants	—
17. pants	—
18. pants	—
19. pants	—
20. pants	—
21. pants	—

25. Direktīva 2005/94/EK

Direktīva 2005/94/EK	Šī regula
1. pants	—
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	10. pants
4. pants	26., 28. un 29. pants
5. pants	18., 19., 20. un 23. pants
6. pants	57. pants
7. pants	54. līdz 56. pants
8. pants	55. panta 2. punkts
9. pants	59. pants
10. pants	55. panta 1. punkta e) un f) apakšpunkts un 56. pants
11. pants	61. un 63. pants
12. pants	63. un 71. pants
13. pants	61. un 63. pants
14. pants	63. panta a) punkts
15. pants	62. pants un 63. panta e) punkts
16. pants	64. pants
17. pants	65. līdz 67. pants
18. pants	65. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts un 67. pants
19. pants	65. līdz 67. pants

Direktīva 2005/94/EK	Šī regula
20. pants	65. panta 1. punkta d) apakšpunkta ii) punkts un 67. pants
21. pants	65. panta 1. punkta c) un i) apakšpunkts un 67. pants
22. pants	65. panta 1. punkta c) un i) apakšpunkts un 67. pants
23. pants	65. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 67. pants
24. pants	65. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 67. pants
25. pants	65. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 67. pants
26. pants	65. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 67. pants
27. pants	65. panta 1. punkta d) apakšpunkta ii) punkts un 67. pants
28. pants	65. panta 1. punkta f) apakšpunkts un 67. panta b) punkts
29. pants	68. pants
30. pants	65. līdz 67. pants
31. pants	68. pants
32. pants	65., 67. pants un 71. panta 2. un 3. punkts
33. pants	67. pants un 71. panta 3. punkts
34. pants	71. pants
35. pants	54. un 61. pants
36. pants	61. līdz 63. pants
37. pants	61. līdz 63. pants
38. pants	61., 63., 65. un 67. pants
39. pants	61., 63. pants un 71. panta 2. punkts
40. pants	61., 63. pants un 71. pants
41. pants	61., 63. pants un 71. panta 2. un 3. punkts
42. pants	62. pants un 63. panta e) punkts
43. pants	64. pants
44. pants	65. un 67. pants
45. pants	68. pants
46. pants	64. panta 4. punkts, 67. pants un 71. panta 2. un 3. punkts
47. pants	54., 55., 61., 63. un 71. pants
48. pants	68. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 2. punkta a) apakšpunkts
49. pants	61. panta 3. punkts un 68. pants
50. pants	16. pants, 54. panta 2. punkta b) un c) apakšpunkts un 3. pants, 58. panta 2. punkts, 61. panta 1. punkta g) un h) apakšpunkts, 63. panta c) punkts, 65. panta 1. punkta b) apakšpunkts, 67. panta c) punkts, 68. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 2. punkta b) apakšpunkts
51. pants	—
52. pants	46. un 47. pants
53. pants	69. pants
54. pants	47. pants, 65. panta 1. punkta e) apakšpunkts, 67., 69. pants un 71. panta 3. punkts
55. pants	47. pants, 65. panta 1. punkta e) apakšpunkts, 67., 69. pants un 71. panta 3. punkts
56. pants	46. un 47. pants
57. pants	47. pants

Direktīva 2005/94/EK	Šī regula
58. pants	48. līdz 50. pants
59. pants	52. pants
60. pants	—
61. pants	268. pants
62. pants	43. un 44. pants
63. pants	—
64. pants	—
65. pants	—
66. pants	—
67. pants	—
68. pants	—
69. pants	—

26. Direktīva 2006/88/EK

Direktīva 2006/88/EK	Šī regula
1. pants	—
2. pants	2. pants un 3. panta 2. punkts
3. pants	4. pants (daļēji)
4. panta 1. punkts	172., 173., 176. un 177. pants
4. panta 2. punkts	179. pants
4. panta 3. punkts	185. panta 2. punkts
4. panta 4. punkts	172., 173., 174. un 175. pants
4. panta 5. punkts	—
5. pants	181. pants
6. pants	185. pants
7. pants	—
8. pants	186., 187., 188. un 189. pants
9. pants	181. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punkts, 2. un 3. punkts
10. pants	181. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkts, 2. un 3. punkts
11. pants	191. un 204. pants
12. pants	191. pants
13. pants	192. pants
14. panta 1. un 2. punkts	208. un 211. pants
14. panta 3. un 4. punkts	219. un 220. pants
15. panta 1. un 2. punkts	196. un 197. pants
15. panta 3. punkts	193. pants
15. panta 4. punkts	196., 197. un 199. pants
16. pants	197. pants
17. pants	197. pants

Direktīva 2006/88/EK	Šī regula
18. pants	201. un 202. pants
19. pants	201. un 202. pants
20. pants	200. pants
21. pants	200., 203., 205. un 226. pants
22. pants	229. panta 1. punkta a) apakšpunkts
23. pants	230. un 231. pants
24. pants	229. panta 1. punkta d) apakšpunkts un 237. pants
25. pants	234., 237. un 238. pants
26. pants	18. pants
27. pants	19. un 20. pants
28. pants	53. līdz 55. pants, 72. līdz 74. pants
29. pants	57. pants un 77. panta 1. punkta b) apakšpunkts
30. pants	59. un 78. pants
31. pants	—
32. pants	60., 61., 62. un 64. pants
33. pants	65. līdz 67. pants
34. pants	61. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts un 63. pants
35. pants	61. panta 3. punkts un 63. pants
36. pants	—
37. pants	68. pants
38. pants	78., 79. pants un 80. panta 3. punkts
39. pants	79. un 80. pants
40. pants	81. pants
41. pants	257. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts
42. pants	71. panta 3. punkts
43. pants	226. pants
44. pants	27., 28., 31. un 32. pants
45. pants	33. pants
46. pants	31. panta 2. punkts
47. pants	43. un 44. pants
48. pants	46. un 47. pants
49. pants	36. pants
50. pants	36. un 37. pants
51. pants	38. pants
52. pants	41. pants
53. pants	42. pants
54. pants	—

Direktīva 2006/88/EK	Šī regula
55. pants	—
56. pants	—
57. panta a) apakšpunkts	—
57. panta b) apakšpunkts	54. panta 2. punkta c) apakšpunkts un 3. punkts, 58. pants, 61. panta 1. punkta g) un h) apakšpunkts, 63. panta c) punkts, 65. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 67. panta c) punkts
57. pants, c) apakšpunkts	—
58. pants	—
59. pants	38. pants un 185. pants (daļēji)
60. pants	268. pants
61. pants	—
62. pants	—
63. pants	—
64. pants	—
65. pants	—
66. pants	—
67. pants	—

27. Direktīva 2008/71/EK

Direktīva 2008/71/EK	Šī regula
1. pants	—
2. pants	4. pants (daļēji)
3. panta 1. punkts	101. un 111. pants
3. panta 2. punkts	118. panta 2. punkts un 119. pants
4. panta 1. punkts	102., 107. un 119. pants
4. panta 2. punkts	102. panta 3. punkts
5. panta 1. punkts	115. panta a) punkts, 118. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 2. punkta a) apakšpunkts un 120. pants
5. panta 2. punkts	118. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 2. punkta a) apakšpunkts
6. panta 1. punkts	115. panta a) apakšpunkts, 118. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 2. punkta a) apakšpunkts, un 120. pants
6. panta 2. punkts	—
7. pants	109. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 2. punkts
8. pants	118. panta 2. punkta e) apakšpunkts
9. pants	268. pants
10. pants	—
11. pants	—
12. pants	—
13. pants	—

28. Direktīva 2009/156/EK

Direktīva 2009/156/EK	Šī regula
1. pants	—
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	126. un 139. pants
4. panta 1. punkts	130. pants un 149. panta 3. punkts
4. panta 2. punkts	130. un 131. pants
4. panta 3. punkts	128. pants
4. panta 4. punkts	114., 118. un 120. pants
4. panta 5. punkts	126. panta 1. punkta b) apakšpunkts, 130. un 131. pants
4. panta 6. punkts	31. līdz 35. pants
5. pants	130. un 131. pants
6. pants	130., 131. pants un 144. panta 1. punkta b) apakšpunkts
7. panta 1. punkts	126. panta 2. punkts un 133. pants
7. panta 2. punkts	131. un 132. pants
7. panta 3. punkts	130., 131. un 132. pants
8. pants	114. panta 1. punkta c) apakšpunkts, 118., 120. pants un 143. līdz 146. pants
9. pants	257. līdz 259. pants (daļēji)
10. pants	—
11. pants	—
12. panta 1., 2. un 3. punkts	229. panta 1. punkta a) apakšpunkts, 230. un 231. pants
12. panta 4. punkts	234. pants
12. panta 5. punkts	—
13. pants	234. un 235. pants
14. pants	234. pants
15. pants	234. pants
16. pants	234., 235. un 237. pants
17. pants	234. pants
18. pants	—
19. panta a) līdz c) punkts	234. un 239. pants
19. panta d) punkts	—
20. pants	—
21. pants	—
22. pants	—
23. pants	—
24. pants	—

29. Direktīva 2009/158/EK

Direktīva 2009/158/EK	Šī regula
1. pants	—
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	—
4. pants	—
5. pants	126., 130., 131., 159. un 160. pants
6. pants	124., 126. un 159. pants
7. pants	101. pants
8. pants	159. un 160. pants
9. pants	130. un 131. pants
10. pants	130., 131. pants un 149. panta 3. un 4. punkts
11. pants	130., 131. pants un 149. panta 3. un 4. punkts
12. pants	130. un 131. pants
13. pants	131. un 273. pants
14. pants	131. pants
15. panta 1. punkta a) apakšpunkts	159. un 160. pants
15. panta 1. punkta b) līdz d) apakšpunkts	130. un 131. pants
15. panta 2. punkts	31. līdz 35. pants un 36. panta 3. punkts
15. panta 3. punkts	42. pants
16. pants	31. līdz 35. pants
17. pants	36., 39. un 40. pants
18. pants	117. pants, 118. panta 2. punkta e) apakšpunkts, 122. panta 2. punkts, 124., 125. pants, 126. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 2. punkts, 132. pants un 157. panta 3. punkts
19. pants	130. un 131. pants
20. pants	143. panta 1. punkta a) apakšpunkts, 144., 145., 149., 161. un 162. pants
21. pants	139. pants, 144. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts
22. pants	—
23. pants	229. panta 1. punkta a) apakšpunkts, 230. un 231. pants
24. pants	234. pants
25. pants	234. pants
26. pants	237. pants
27. pants	—
28. pants	234., 235. un 237. pants
29. pants	234., 235. un 239. pants
30. pants	234. pants
31. pants	257. līdz 259. pants

Direktīva 2009/158/EK	Šī regula
32. pants	—
33. pants	—
34. pants	—
35. pants	—
36. pants	—
37. pants	—
38. pants	—

30. Regula (ES) Nr. 576/2013

Regula (ES) Nr. 576/2013	Šī regula
1. pants	—
2. pants	3. panta 5. un 6. punkts un 244. pants
3. pants	4. pants (daļēji)
4. pants	245. panta 1. punkts
5. panta 1. un 2. punkts	246. panta 1. un 2. punkts
5. panta 3. punkts	—
5. panta 4. punkts	3. panta 4. līdz 6. punkts
5. panta 5. punkts	246. panta 3. punkts
5. panta 6. punkts	—
6. pants	247. pants un 252. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts
7. pants	252. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 4. punkta d) apakšpunkts
8. panta 1. un 3. punkts	252. panta 1. punkta b) un d) apakšpunkts
8. panta 2. punkts	253. panta 1. punkta b) apakšpunkts
9. pants	248. pants un 252. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts
10. pants	249. pants un 252. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts
11. pants	252. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 4. punkta d) apakšpunkts
12. pants	252. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 4. punkta d) apakšpunkts
13. pants	252. panta 4. punkta d) apakšpunkts un 253. panta 1. punkta d) apakšpunkts
14. pants	250. pants un 252. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts
15. pants	252. panta 4. punkts un 253. panta 1. punkta d) apakšpunkts
16. pants	251. pants
17. pants	247. panta a) punkts un 252. panta 1. punkta a) apakšpunkts
18. pants	252. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkts un 14. panta 1. punkta c) apakšpunkta iv) punkts un 2. punkts
19. pants	252. panta 1. punkta a) apakšpunkts, 2., 3. punkts un 4. punkta a), b) un c) apakšpunkts
20. pants	253. panta 1. punkta c) apakšpunkts
21. pants	254. panta a) punkts un 255. panta 1. punkts un 2. punkta b) apakšpunkts
22. pants	254. panta d) punkts

Regula (ES) Nr. 576/2013	Šī regula
23. pants	254. panta b) punkts
24. pants	254. panta c) punkts
25. pants	254. panta a) punkts un 255. panta 1. punkts
26. pants	254. panta d) punkts
27. pants	254. panta c) punkts
28. pants	254. panta a) punkts un 255. panta 2. punkta a) apakšpunkts
29. pants	254. panta d) punkts
30. pants	254. panta a) punkts un 255. panta 2. punkta a) apakšpunkts
31. pants	254. panta d) punkts
32. pants	252. panta 4. punkta e) apakšpunkts
33. pants	—
34. pants	—
35. pants	—
36. pants	257. līdz 262. pants
37. pants	256. pants
38. pants	—
39. pants	—
40. pants	—
41. pants	—
42. pants	268. pants
43. pants	—
44. pants	—
45. pants	—

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV